

LGr
H766iD

HOMER(I) ILIAS

EX RECOGNITIONE

GULIELMI DINDORFII.

OXONII:

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

M.DCCC.LVI.

5801
30/9/00

6

PA
4019
A2
1856

PRÆFATIO.

HOMERI Ilias et Odyssea postquam in manus grammaticorum Alexandrinorum pervenissent, primus qui post immemorabiles aliorum conatus artem criticam his carminibus adhiberet Zenodotus Ephesius fuit, quem tertio ante æram nostram seculo vixisse constat. Is quum a Ptolemæo secundo bibliothecæ Alexandrinæ præfectus esset ejusdemque regis jussu veterum epicorum lyricorumque carmina colligere et commodum in ordinem redigere suscepisset, præcipuam in Homero operam posuit, cujus Iliadem et Odysseam in duodequingenta rhapsodias divisit codicumque undique collectorum et valde, ut videtur, inter se dissimilium copiam habuit. His inter se collatis, quanquam non constat quo judicio delectis et adhibitis, Iliadis et Odysseæ primam quæ hoc nomine digna esset recensionem facere instituit, qua tanquam fundamento usi sunt qui post Zenodotum eodem in studio versati sunt grammatici, licet opera ejus adeo nulla ex parte satisfaceret ut Aristarcho aliisque grammaticis plus laboris in refutandis Zenodoti opinionibus consumendum fuerit quam ipse impendisse videtur excogitandis: de quo ne hodie quidem judicare difficile est. Nam etsi Zenodoti recensionis quam nunc habemus notitia, per Aristarchum potissimum ejusque sectatores ad nos propagata, sæpe parum accurata est plurimorumque locorum lectio Zenodotea nos latet, partim grammaticorum illorum partim posteriorum scholiastarum librariorumque culpa, tot tamen omnis generis errorum documenta manifesta ex Zenodoti recensione prolata videmus ut vix dubitari possit quin opera ejus his carminibus magna ex parte plus nocuerit quam profuerit. Ac primo quidem quum versus plurimos ab interpolatoribus illatos esse collatis inter se exemplaribus manuscriptis aliisque indiciis usus

recte intellexisset, longius quam debebat progressus alios plurimos temere suspectos habuit locosque non paucos sublati poetæ verbis quam maxime genuinis et ad sententiæ integritatem sæpe necessariis mirum in modum contortos exhibuit. Non minore licentia in scriptura constituenda versatus est, quam sæpissime ita interpolavit ut parum subtili sermonis HomERICI cognitione imbutum eum fuisse pateat. Licet igitur multa in Zenodoto reprehendenda sint, nemo tamen tam iniquus erit qui vitio ei omnia vertat, quæ magna ex parte artis criticæ et grammaticæ quæ tum erat infantie imputanda sunt.

Proximus post Zenodotum novæ recensiois auctor exstitit Aristophanes Byzantius, qui Zenodoti institutione usus mature in carminibus Homericis et emendandis et explicandis elaborasse videtur. Is ab Zenodoti quidem exemplo profectus, sed multo quam ille sobriore iudicio usus doctrinæque copiis longe amplioribus instructus de rebus plurimis rectius quam Zenodotus iudicavit, viamque ad eam horum carminum tractationem præparavit quam postmodum Aristarchus Samothracius ad perfectionem multo majorem adduxit. Quo factum est ut Zenodoti et Aristophanis grammaticorumque qui horum auctoritatem secuti essent memoria magis magisque obscuraretur, nec Crates Pergamenus, acerrimus Aristarchi adversarius et ipse quoque novæ recensiois auctor, audiretur, sed Aristarchi recensio plurimarum aliarum editionum fundamentum fieret, quarum auctores quum partim Aristarchi partim aliorum vel suum ipsorum iudicium sequerentur, ingens orta est variarum lectionum copia, quam ne integram quidem, sed plurimis partibus defectam ex scholiastarum aliorumque grammaticorum notationibus cognitam habemus. De quibus quum in scholiorum editione potius quam hoc loco dicendum sit, non inutile tamen fore putavi huic editioni brevem subijcere lectionum illarum conspectum, ex quo commodius quam ex amplis vel veterum grammaticorum vel recentiorum editorum commentariis perspicietur quid veteres critici aut præstiterint aut non præstiterint, et quantopere Aristarchus iudicio, doctrina et subtili sermonis

Homerici scientia ceteris grammaticis omnibus superior fuerit.

Diversa ab his grammaticorum veterum recensioibus codicum qui hodie supersunt ratio est, qui licet multa adsciverint quæ Aristarcho aliisque antiquiorum recensioibus auctoribus probata fuisse ex scholiastarum annotationibus cognoscimus, tamen nullus eorum integram aut Aristarchi aut ullius alius veteris grammatici recensioem exhibet, sed omnes, quantumvis sæpe inter se discrepantes, in unum veterem quandam incertæ et originis et auctoritatis textum exhibent, quam *παράδοσιν* appellare solent grammatici, nos hodie non minus incertæ notionis vocabulo Vulgatam vocamus. Cujusmodi editionibus jam veteres Græci ante Alexandrinorum grammaticorum tempora usi sunt, alii emendatioribus, alii deterioribus: de quibus tantum scimus quantum locorum Homericorum quos scriptores veteres citant plurimos cum scholiastarum codicumque nostrorum lectionibus comparatio docet, sæpe illa incerta, quum versus Homericus a multis memoriter minusque accurate citati sint, interdum etiam a posteriorum temporum correctoribus ad recentiora exempla reficti esse possint. Non raro tamen lectiones servatas esse videmus iis quæ nunc in codicibus reperiuntur multo et exquisitiores et probabiliores, quarum alias Aristarcho quoque, qui primus in codicum auctoritatem peritius inquisivisse videtur, cognititas probatasque fuisse scimus, alias, etsi in scholiorum excerptis nulla earum mentio fit, cognititas fuisse conjicere licet. Sic, ut hoc exemplo utar, in versibus *Odysseæ* 1, 351, 352:

*τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι
ἥτις ἀκούοντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται,*

Sextus Empiricus, p. 259. alique recentiores cum vulgata nunc scriptura consentiunt, Plato vero *Rep.* p. 424 B. hos versus sic scriptos profert:

*τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπιφρονέουσ' ἄνθρωποι
ἥτις ἀειδόντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται,*

qua lectione ineptum illud *ἐπικλείουσι*, in quo explicando

frustra laborant interpretes, tollitur aptissimumque verbum ἐπιφρονέουσι restituitur, quod mentem advertere significat, annotatum ab Hesychio ἐπιφρονέουσιν (nam sic codicis scripturam ἐπιφρονεύουσιν correxit Jensus) per ἐπακούουσιν interpretato: quæ glossa si ad hunc locum est referenda, indicio est etiam inter codices Alexandrinos Homeri fuisse qui sic scriptum haberent. Verbo autem ἐπιφρονεῖν Homerus usus est etiam Od. 19, 385. alia significatione

ὥς σὺ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις,

ubi per περίφρων, prudens, explicatur ab Eustathio. Altera apud Platonem scripturæ diversitas ἀειδόντεσσι pro ἀκούοντεσσι, inepta quidem per se est, quum sic qui canentibus aurem præbere debeant ipsi canere dicantur, sed veræ lectionis vestigium continet ab L. Dindorfio restitutæ ἀειδόντεσσι, id est αἰδόντεσσι, producta syllaba secunda. Quæ mensura etiam apud Hesiodum Op. 211. fraudi fuit veteri correctori, qui pariter verbum ἀκούειν substituit quod nunc in libris omnibus legitur,

ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης,

sed veram scripturam servavit Etym. M. p. 43, 5. ἀτῶ: Ἡσίοδος “σὺ δ' αἶε δίκης” ἀντὶ τοῦ ἄκουε. Eadem mensura usus est Æschylus in metro choriambico — ∪ ∪ —, ∪ — —, Eumen. 845.

θυμὸν, αἶε, μάτερ,

quæ sola illic apta mensura est, non quæ ab aliis versui illi adhibetur dactylica — ∪, — ∪ ∪, — ∪. Non minus memorabiles aliæ sunt apud Platonem scripturæ diversitates, ad quas jam veteres grammaticos attendisse indicio est Ammonii Aristarchei de hoc argumento liber memoratus ab schol. Iliadis 9, 540. ἔρδεσκεν: Ἀρμώνιος ἐν τῷ περὶ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος μετενηνεγμένων ἐξ Ὀμήρου διὰ τοῦ ζ' προφέρεται ἔρεζεν. et qui similis ei fuisse videtur Tryphonis liber περὶ τῆς ἀρχαίας ἀναγνώσεως memoratus in scholiis Iliad. 3, 122. 5, 299. in quo non solius Platonis, sed omnium fere antiquiorum scriptorum Græcorum Homericos locos excussos scripturasque eorum conjunctas propositas fuisse non im-

probabiliter coniecit Sengebuschius in dissertatione Homerica priore p. 124. Qui hodie supersunt librorum omnium, si a vetustiorum quorundam codicum fragmentis discesseris, et antiquissimus et præstantissimus est Venetus Marcianus 454. scriptus in membranis seculo decimo, textum Iliadis exhibens cum signis criticis Aristarchi et amplam scholiorum veterum collectionem, quorum pars non exigua in hoc uno libro servata est, compositam ex Aristonici libro *περὶ σημείων Ἰλιάδος*, quo Aristarchi signorum criticorum significatio explicata fuit, Nicanoris libro *περὶ στιγμῆς*, Herodiani *προσφθιά Ἰλιακῇ*, Didymi in textum Aristarchi commentariis, aliisque veterum grammaticorum scriptis. Hujus codicis textum cum signis criticis et scholiis primus edidit Villoisonus Venetiis a. 1788., signa critica non sine multis erroribus et scholia, ut nunc constat, parum diligenter, longe accuratius textum, quanquam in hoc quoque interdum ab codicis scriptura aberravit accentusque omisit, quo nihil fieri poterat perversius, quum de accentibus ponendis plurima in scholiastarum annotationibus disputentur. Porro quum annotationes nullas adderet, correctiones omnes textui superscriptas neglexit, quibus non raro librarii errores vel ab ipso vel ab alio emendantur. Itaque non inutile erit codicis ab C. G. Cobeto eximia diligentia denuo collati scripturam accuratius cognovisse, quam ita proponam ut dissensum tantum ab Villoisoni editione notem, accentus non memorem nisi ubi non sponte intelligatur quales esse debeant, de rebus autem ceteris quæ ad orthographiam pertinent tantum ex aliquot rhapsodiis afferam quantum sufficiat codicis, qui in hoc genere sæpe parum sibi constat, consuetudinem cognoscere cupientibus, quæ in plerisque cum veterum technicorum præceptis convenit, ut codex Laurentianus Apollonii Rhodii, ejus de orthographia accuratissime dixit Merkelius.

A. 8. *ξυυ έηκε* Villoisonus] *ξυνέηκε* codex, spiritu in medio vocabulo posito hic ut alibi non raro, quo Villoisonus deceptus duo plerumque vocabula ex uno fecit. Rarior spiritus lenis, velut *έσέρχεται* P, 157. ubi Villois. *ές έρχεται*. γ. *ό γάρ* codex hic: sed 12. *ό γάρ* et sic alibi non raro cum

accentu. 13. φερων τ'] φέρουτ' hic et v. 371. ubi haec verba repetuntur. 15. ἀνα σκηπτρω] ἀνασκήπτρωι 16. Interpunctio quam Villosionus male ante δύο posuit nulla

est in codice. 26. κοιλησιν] κοίλησιν 46. δ' ἀρ] δ' ἄρ et sic fere constanter ἀρ, non ἄρ, ut nunc scribimus, etiam ante vocales. 54. ἀγορην δε] ἀγορὴν δέ, quod nihil aliud est quam ἀγορήνδε, ut οὐλυμπον δέ, ἄλλα δέ et alia omnia huiusmodi divisim scribuntur in codice. 56. θνήσκοντας]

θνήσκοντας. Et sic constanter cum iota adscripto, de quo semel monemus. 65. εἶταρ] εἴ ταρ 68. κατ' ἀρ] κατὰρ 89. ἐποισι] ἐπόισει 93. οὐταρ] οὐ τὰρ (sic) 105. κακ' ὀσσομενος] κακοσσόμενος, a m. sec. κάκ' ὀσσόμενος 116.

ὦς] ὦς 123. γαρ] γάρ, γ a m. sec. 124. πω] πῶ 129. δῶσι] δῶισι 133. ἦ] ἦ 147. ἡμιν ἐκαεργον] ἡμιν ἐκάεργον 149. 414. ὦ μοι] ὦ μοι hic et alibi prope constanter. 156. ἐπειη] ἐπεῖη 158. ἀλλα σοι] ἀλλὰ σὺ

163. μεν σοι] μέν σοί 168. ἐπην κεκαμῶ] ἐπὶν κε, κάμω 187. φάσθαι] φᾶσθαι hic et alibi, velut Z, 100. 193. ἔως ὁ] ἔως ὁ 203. ἰδη] ἰδῆι 214. ἡμιν] ἡμῖν 226. οὔτε ποτ'] οὐτέ ποτ' et sic constanter accentu etiam in vocabula dissyllaba rejecto. 235. φύσει 236. περι] περὶ 258. περι μεν βουλην] περὶ μὲν βουλήν

268. μεθ' ὀμίλεον] μεθ' ὀμίλεον 274. ὕμμες] ὕμμες 277. Πηλεῖδ' ἠθελ'] πηλεΐδῃθελ' 301. ἀν τι φεροις ἀν ἔλων ἀεκοντος] ἄν τι, φέροις, ἀν, ἔλων ἀέκοντος 315. ἐρδον] ἔρδον 335. ὕμμες] ὕμμες 336. ὁ σφῶϊ] ὁ, σφῶϊ, ν a m. sec. 338. και σφῶϊν] καί σφῶϊν 350. θιν'] θιν' quo accentu indicatur dativum esse θινί, non accusativum θίνα. 360. δακρυχεοντος] δάκρυ χέοντος 370.

αὐθ'] αὐ θ' a m. sec. 388. ὁ δὴ τετελεσμένος] ὁ, δὴ, τετελεσμένος. 396. ἐνι μεγαροισιν] ἐνιμεγάροισι et paullo ante συννηῖ et alia huiusmodi alibi. 402. ὥχ'] ὥκ' χ a m. sec. 407. παρ' ἔξω] παρ῔ξω, ut 421. 488. παρήμενος. 436. κατα δε] καταδὲ 459. αὐερυσαν] αὐέρυσαν, quod signum (ύφέν) codex saepissime addit compositis. 465. τὰλλα]

465. τὰλλα]

τ' ἄλλα 496. ἀνεδύσατο] ἀνεδυσατο 513. ὥς] ὥς
 515. ἐπει δέος] ἔπει, δέος 516. μετα πᾶσιν] μεταπᾶσιν
 529. ἐπερρώσαντο] ἐπερρώσαντο, et sic ubique ρρ, ut solent
 codices veteres, nusquam ῥρ. 557. παρ' ἔζετο] παρ῔ζετο
 572. ἐπιηρα] ἐπίηρα, sed 578. ἐπίηρα 579. ἡμιν] ἡμῖν
 581. ὁ γαρ] ὁ γάρ 583. ἡμιν] ἡμιν 584. ὥς ἀρ] ὥς ἀρ
 585. προσέειπε] προσέειπεν 602. οὐδ' ἐτι] οὐδέτι 611.
 καθευδ'] καθευδ'.

B. 4. τιμηση] τιμήση 11. 28. 51. 65. κερηκομωοντας]
 κέρη κομόοντας. Et sic ubique divisim. 12. ἔλοι πολιν]
 ἔλοι σπόλιν 19. περι δ'] περιδ' ut περιδὲ 43. Et sic sæpe
 in similibus. 27. 64. ὅς σευ] ὅς σεῦ 28. θωρηξαι σ'
 ἐκελενε] θωρήξαι σε κέλενε, a m. sec. in θωρήξαι σ' ἐκέλενε mu-
 tatum. 32. 69. ἐφ' ἦπται] ἐφῆπται 53. ἰξε] ἰξε (non
 ἰξε) 71. ἀνηκεν] ἀνήκεν 73. ἦ] ἦ 76. κατ' ἀρ]
 κατὰρ 93. εἰλαδον] εἰλαδὸν 113. ἐκπερσαντ'] ἐκπέρσαντ'
 115. δυσκλεα] δυσκλέᾱ ut sæpe vocalibus ancipitibus — vel
 ∪ superscriptum mensuræ indicandæ caussa. 150. ἐπ']
 ἐπ' 154. οἰκα δε ἱεμένων] οἰκαδε ἱεμένων 156. προς
 μυθον] προσμῦθον 158. οἰκον δε] οἰκοιδὲ 198. ἐφενροι
 ἐφεῦροι 208. ἀπο] ἄπο 229. ἦ ἐτι] ἦέτι 235. οὐκ
 ἐτ'] οὐκέτ' 238. ἦ ρα] ἦρά 253. ἦ εὔ, ἦε] ἦ εὔ ἦε 257.
 τοδε] τὸ δὲ 265. ὥς ἀρ] ὥσἀρ 276. ἀνησει] ἀνήσει
 283. ἐϋφρονέων] ἔϋ φρονέων hic et alibi passim. 300.

ἦ ἐτεον] ἦ ἐτεὸν 303. πρωῒζ'] πρωῒζ' quo rectus accentus
 πρωῒζα indicatur, non πρωῒζ' ut male vulgo scribitur. 306.
 ἐρδομεν] ἐρδομεν, sine spiritu ut sæpe, præsertim in voca-
 bulis quæ dubium videbatur utrum leni an aspero notanda
 essent. 309. τον ρ'] τόν ρ' φως δε] φώωσδέ 316.
 περυγος] περύγος, hoc accentu cum Aristarcho. 324.

ἡμιν μην] ἡμῖν μῆν 325. οου] οού 339. ἡμιν] ἡμιν
 342. αὐτως] αὐτως sine spiritu. 346. τουσδε] τοῦσδε et
 sic passim, ἦδε quoque et οἶδε pro ἦδε et οἶδε. 353. ἐπι-
 δεξι'] ἐπιδεξι' 363. φρητηρηφι] φρήτηρηφι (sic) 368.

ἦ] ἦ 387. διακρινεει] διακρίνει 402. ὄ] ὀ, 420. ἱρα]
 ἱρὰ sine spiritu. 435. δηθ'] δηθ'' μηδε τι] μηδέτι
 439. ἀθρόοι ex correctione pro ἀθρόοι. 448. ἡερέθονται] ἡερέ-
 480. ἀεληφι] ἀγέληφι et alia hujusmodi, etsi
 non constanter, sine iota adscripto. 498. Θεσπιαν] θέσ-
 πϊαν, in marg. ει 504. Γλισαν τ'] γλισᾶντ' 516. των]
 τῶν^{οις} 535. ναιουσι] νέουσι 553. οὐπως] οὐπω ὅμοιος]
 ὁμοίος et hoc accentu constanter, ut ἐρήμος, non ἔρημος.
 561. Τροιζην'] τροίζην' 600. ἀφελοντο] ἀφέλοντο 604.
 Αἰπυτιον] Superser. τοῦ αἰγυπτίου 616. ὅσσον ἐφ'—ἐεργει]
 ὅσσον ἐφ' ἐέργει Lineolis indicatur constructio ἐφ' ὅσσον—
 ἐέργει 630. τεσσαρακοντα] τεσσεράκοντα hic ut semel
 supra. 661. ἐϋπηκτω] εὐπηκτωι 672. Καροποιο] χαρό-
 ποιό 684. καλευτο] καλεῦτο (sic) 716. Μηθωνην] μη-
 θώμην 801. περι] ^{προτι}περι.

Γ. 13. ἀελλης] ἀελλῆς 35. ὥχρος—παρεία] ὥχρός—πα-
 ρειὰ 48. μιχθεις] μῖχθεις 63. ὥς σοι] ὥς σοὶ 69.
 ἐμ'] ἐμ', ut mox 88 καλ', 192. εἰπ'', 259. δ' et similia plu-
 rima. 98. πεποσθε] πέποσθε^α 119. ἐπι] ἐπὶ 154.
 εἶδονθ'] εἶδονθ', correctum in εἶδονθ' 157. ὥς] ὥς 160.
 ἀρ] ἀρ' (sic) 189. ὅτε ἡλθον] ὅτε τ' ἡλθον 198. οἶων]
 οἰῶν 220. τ' αὐτως] τ' αὐτως 235. ἐϋ—και τοῦνομα]
 ἐϋ—καί τ' οὐνομα (sic) 239. 240. ἡ οὐχ—ἡ δευρω] ἡ οὐχ
 —ἡ δεύρω 259. ἑταιροις] ἐτέροις^υ 262. βησετο] βήσετο^α
 270. ἐχευαν] ἔχευαν^ο 281. εἰ] εἰ 295. ἀφυσσαμενοι]
 ἀφυσσάμενοι^ο 326. ἦχι] ἦχι, hic et alibi, non ἦχι.
 362. αὐτω] αὐτῶι^η 378. ῥιψ'] ῥίψ' 382. καδδ' εἰσ' ἐν]
 καδδ' εἰσεν, sed correctum εἰσ' ἐν. 400. ἡ πη] ἡ πῆι
 426. καθιζ'] κάθιζ' 440. παρα] πάρα ἡμιν] ἡμῖν
 446. ὥς σεο] ὥς σεο 450. ἐς ἀθρήσειεν] ἐσαθρήσειεν.

Δ, 2. μετα δε σφισι] μεταδέσφισι 17. αὐτως]
 αὐτως (sine spiritu) 46. περι κηρι] περὶ κῆρι 56. ἐπειη]

ἐπειὴ de quo in posterum non monebo. 64. ἐπιτείλαι] ἐπι-
 τεῖλαι 86. καταδύσεθ'] καταδύσεθ'^α 91. παρ'] παρ'
 153. φιλε] φίλε 167. πασι] πᾶσιν 195. Ἀτρεος υἱόν]
 γρ. (i. e. γραπτέον: v. 205.) ἀρχὸν ἀχαιῶν 222. ἔδυν] ἔδυν
 228. Εὐρυμέδων] εὐρυμέδων, λ a m. sec. Sic iterum Θ, 114,
 Λ, 620. 234. μεθιετε] μεθείετε 235. ψευδεσσι] ψευ-
 δέσσι 245. γιγνεται] γέινεται 257. περι] περὶ 258.
 ἦ μιν] ἦμὲν 259. δαιτι] δαιτὶ^{θ'} 260. κερωνται] κέρωνται
 264. εὐχαι] εὔχαι^ι 301. μιν] γὰρ a m. sec. 322. ὥς]
 sic, sine accentu. 351. φησ—μεθιεμεν] φης—μεθειέμεν
 369. καί μιν—] Hunc versum in marg. habet a m. recen-
 tiore. 412. τέτρα in codice sic scriptum ut τέτρα esse
 videri possit, quod fraudi fuit Villoisono, qui τέτρα posuit.
 419. χαμαζε] χαμᾶζε 434. ἐστήκασιν] ἐστήκωσιν, primo
 scriptum ἐστήκασιν 437. οὐ γαρ] οὐ γὰρ δὴ 506. μεγ'
 λαχον] μέγ'ιαχον^{α'} 511. τα μεσιχροα] τὰμεσίχροα 542.
 αὐταρ] αὐτὰρ, v a m. sec.

E, 4. ἀκαματον] ἀκάμαντον 12. ὀρμηθητην] ὄρμηθήτην
 39. Ἀλιζωνων] ἀλιζόνων 96. ἀμπεδιον] ἀνπεδίον 109.
 ὀρσεο] ὄρσο 117. φιλαι] φίλαι 126. σακεσπαλος]
 σακεσπάλος (hoc accentu) 133. ἦ μὲν ἄρ ὥς εἰποῦσ', su-
 perscripto ὥς ἄρα φωνήσας' 146. ξιφεῖ] ξίφει 162.
 κατα] κάτα 178. ἐπι] ἐπὶ 203. ἀδδην] ἀδδην^υ 210.
 ὅτε] ὅτε τ' 264. ἐξελασαι] Superscr. κδ i. e. ἐκ δ' ἐλάσαι
 661. βεβλήκει 672. 673. ἦ—ἦ] ἦ—ἦ 697. ἀμπνύθη (v a
 m. sec. et in marg. a m. rec. γρ. ἀμπνύνθη). 701. ἀντ' ἐφε-
 ροντο] ἀντ' ἐφέροντο 706. Τρηχον τ'] τρήχον τόν τ' 727.
 διφρος] διφρος^σ 738. θυσανόεσσαν 739. ἐστεφάνωται^ο 744.
 πολίων 763. ἐξ] ἐξ 782. εἰλομενοι] εἰλούμενοι 797. τει-
 ρετο] τείρετο^{ριβ}, i. e. τείρετο et τρίβετο. 832. πρωην] πρώην

836. ἀπορουνσε] ἀπόρουνσεν 851. ὑπερ ζυγον] ὑπερζυγόν
 894. οἶω] οἶω 899. ἀνώγει] ἀνώγειν 900. πασσων] πάσσ
 eum compendio quod ex significat. Sed voluit fortasse
 πάσσας, ut conjieit Cobetus.

Z, 51. ἐπειθεν] Superscriptum ὄρινεν 55. τη] τί ἡ
 59 φέροι] Superser. φέρει 71. τεθνηωτας] τεθνηώτας
 77. ὕμμι] ὕμμι 145 τη—ἐρεεινεις] τί ἡ—ἐρεείνης 153. ὁ] ὁ
 158. φερτερος] φέρτερος ^{ατος} 160. ἐπεμήνατο] ἐπεμήνατο, sine
 iota, pariterque in aliis hujusmodi aoristis, quibus iota sub-
 scripsit Villosionus, velut τεκμήναντο v. 349, κατέκη 418.
 Sed ἀνήνασθαι et ἀπηνήναντο est H, 93. 185. ubi margo a
 m. rec. ἀνήνασθαι et ἀπηνήναντο. 170. ἡνώγειν] ἡνώγειν,
 i. e. ἡνώγει 226. ἐγχεα] ἔγχεα ^{σι} 237. και πυργον]
 Superser. καὶ φηγόν 245. πλησιον] πλησίον 279. συ
 γε] σὺ μὲν 285. ἀτερπου] ἀτέρπον, m. rec. in marg. ἀτερ
 που ^α 287. ἀολλισαν] ἀόλλισσαν 288. κατεβήσετο]
 κατεβήσετο 321. ἐποντα] ἔποντα (sic) 372. ἐϋπεπλω]
 εὐπέπλωι et εὐπέπλων 378., sed ἐϋπλόκαμοι 380. 385. Non
 constat sibi in talibus codex. 376. δμωαι] δμωιαὶ
 380. 385. Τρωαι] Τρωιαὶ 442. Τρωαδας] Τρωϊάδας 464.
 τεθνειωτα] τεθνειώτα ^{ηι} 477. ἀριπρεπεα] ἀριπρεπέα ^{ενι} 479.
 εἰπησι] εἴπησι ^{οι} Et εἴποι in scholio et lemme scholii. 494.
 ἐγγεγαασιν] ἐνγεγάασιν ^γ

H, 12. ἐϋχαλκου] εὐχάλκου 31. ὦς] ὦς 63. ἐπι] ἐπι
 90. ὃν ποτ' ἀριστευοντα] γρ. ὅντιν' ἀριστον Hoc, qui scripse-
 runt ὅντα addere debuerunt. 109. οὐδε τι] οὐδέτι 144.
 ὑποφθας] γρ. καὶ ἀναστάς 207. τευχη] τεύχη ^{εα} 234.
 Αἴαν—] Hunc versum habet in marg. a m. rec. 243.
 λαθρη ὀπιπτευσας] λάθρη ὀπιπεύσας 250. παντοσε ἰσην]
 παντοσεῖσιν 263. ὦς] ὦς 294. συ τ'] σύτ' ^γ 316. διε-
 χενον] διέχενον ^α 326. ἐϋφρονέων] ἔϋφρονέων et sic saepe.

327. Ἀτρείδῃ] ἀτρείδῃ^α 352. ἡμιν] ἡμιν 385. Ἀτρείδῃ—]
 Hunc v. in marg. habet a m. rec. 387. ὕμμι] ὕμμι
 389. ὅσ'] ὅσσ' 417. ὠπλίζοντο] ὠπλίζοντο, sed correctum
 ὠπλίζοντο 451. 458. ὄσῃν] ὄσῃν^ο 465. δυνετο τ']
 δύσετο^δ τ'

Θ, 44. ἐπεβήσεται] ἐπεβήσεται^α 50. κατα] Superser. περὶ
 70. ἐν δ' ἐτιθελ] ἐνδετίθει 109. κομειτων] κομείτων^{ην} 111.
 ἡ] ἡ^{ει} 114. Vid. ad Δ, 228. 137. φυγον] φύγον^ε
 138. προσεειπε] προσέειπεν 157. φυγαδ' ἐτραπε] φύγαδε-
 τράπε 233. ἀνθ'] ἀνθ'^{τα} 140. ἐκρον] ἐκρον^α 245. ὀλο-
 φυρετο] ὀλοφυρετο^α 252. μνησαντο δε] μνήσαντό δε (sic)
 257. φυγαδ' ἐτραπεν] φύγαδ' ἐτραπεν^ε 304. ὀπνουμενη]
 ὀπνιομένη 309. ἰαλλεν] ἰαλεν^ν 313. ἱμενον] ἱέμενον
 sine spiritu. 322. ἀνωγει] ἀνώγει, i. e. ἀνώγειν 454.
 τοδε] τόδε^{καὶ} 513. πεσση] πέσση^ο 519. προτι ἄστν] addit
 γρ. (i. e. γραπτέον) περὶ ἄστν 535. εἰκ'] εἰκ', i. e. αἰ κ'
 538. ἐς αὐριον] ἐσαύριον

I, 33. 134. 276. ἡ θέμις] Sic codex, non ἡι θέμις 38.
 σκηπτρῷ] σκήπτρῳ^{ον} 53. ἐν καρτερὸς] ἐν, καρτερός 112.
 ἀρεσσάμενοι πεπίθοιμεν^ω 153. νέεται] γρ. καὶ νάεται 177.
 σπεισαντ'] σπεῖσαν τ' 185. ἰκέσθην] γρ. ἴκοντο (a m. rec.)
 200. κλισμοισι ταπησι] κλεισμοῖσι τάπησί 225. ἐπιδευῆς]
 ἐπιδευῆς, γρ. εἰς, i. e. ἐπιδευεῖς 276. ἡτ'—ἡδε] ἡτ'—ἡ^τ δὲ
 318. ἰση μοιρα] ἴση μοίραι πολεμίζῃ] πολεμίζῃ^{οι}
 339. ἡ] ἡ 340. ἡ] ἡ 381. ποτινισσεται] ποτινίσσεται
 382. ἐν] ἐν 383. ἀν'] ἀν 424. σοφ] σοῶ 440. πο-
 λεμοιο] πολεμόιο qua scriptura opus est si ὁμοίου scribatur
 pro ὁμοίου, quod nuper est propositum. 444. ὡς] ὡς
 431. λισσεσκετο] λισσέσκειτο^α 456. ἐπ' ἀρας] ἐπ' ἀρὰς

457. ^φπερσεφορεία | ^φπερσεφόρεια pariterque 569. 480. ἀνακτα] ^{λθ'}ἀνακτα
 493. ^{εσσαν}ἐξετελειον 503. ὀφθαλμων] ὀφθαλμῶν
 596. ^αἐδύσето 619. ἦε μενωμεν] ἦ^κε μένωμεν 632. φο-
 νῆος ^{υτο} 633. ^ητεθνεῖωτος 654. τῇ' μῆι

K, 25. αὐτῳ] αὐ, τῶι 41. ^{ειη}ἔσται 79. ἐπέτραπε
 93. ^{διχῶς}πéρι δειδία 105. ^δἐέλπεται 106. μοχθήσσειν, sed
 m. rec. in marg. μοχθίσσειν 121. μεθiei] μεθίει 211.
 211. τε] ^κτε 221. ^αἐόντων 223. ^ιἔσται 252. πλεων]
 πλέω 273. κατ' αὐτοθι] ^{παρ'}κατ' αὐτόφιν 278. ^{εν}μοι
 280. φίλαι] φίλαι 322. ἦ μεν] ἦμὲν 331. ἀλλα σε
 φημι] ἀλλὰ σὲ φημι 342. ^{ει}ἦ 345. ^ωἐλοιμεν 371. ^υἀπὸ
 372. ^ιἀφῆκεν 418. ^{γαρ}μὲν 419. οἱ δ'] οἶδ' 421. Τρω-
 σι] τρωσὶν 424. ^{νυν}δὴ 428. Παιονες] παιόνες eo-
 demque accentu versu 431. ^ιμηόνες 432. τη] ^ιτή hic
 et alibi. 443. ἦ ἐμέ] ἦέ, με 451. ^{οι}πολεμίζων] πτο-
 λεμίζων 466. ἐπι σῆμα τ'] ἐπισήματ' Accepit librarius
 pro ἐπὶ σήματι 478. ^ιπιφασκε] ^ιπίφρασκε 515. ἀλαδ
 σκοπιῆν a pr. m., ἀλαδς σκοπιῆν ab sec. m. 544. ^{οι}μ'] ^{οι}μ'
 557. ἐπεὶ ἦ (sic) 572. ^οἀπενίζοντο

Λ, 27. ^σῆρισιν 45. ^εἐγδούπησαν 63. τοτε] τοτὲ
 73. ^αἀρ] ^αἀρ 76. σφοῖσιν] γρ. οἶσιν 116. σφιν] σφί
 146. ^{δ'}ἀπό τ' 159. ^{δ'}πιπτε] ^{δ'}πίπτε 184. ^αστεροπήν
 219. 231. ^νἀντίος 230. ^ιἔων 254. ^{δ'}τ' ^{δ'}ἀρ 288. ὥρι-
 στος 305. ^ινέφεα ^ιζέφυρος Lineolæ II et I indicant trans-
 ponendum esse ζέφυρος ^ινέφεα, quod est etiam in lemmate
 scholii. 306. ἀργεσται] ἀργεστᾶο 333. ^{ει}δουρὶ κλυτὸς
 380. ^ηβέβλεια 394. ^{τ'}παῖδες ^{τ'}δ' 473. ^{ωι}αὐτὸν 503. ^{ωι}νεων]

νεῶν 509. μετακλινθέντος^ε 532. λιγρῇ] λυγρῇ 538. τε^δ
 608. τῷ μῷ] τῷ μῷ 609. οἷω] οἷω et alibi sæpe ubi Vil-
 loison. οἷω 720. ὡς] ὡς 721. ὡς] ὡς 728. Ποσει-
 δαωνι] ποσιδάωνι: sed N, 206. ποσειδάων, non quod Vill.
 posuit ποσιδάων. Rursus ποσιδάων codex 554. Ξ, 357.
 384. 390. O, 8. 41. et sic prope constanter. 733. δὴ^ι

ἄστυ 747. ἐπόρουσα^ν 803. κεκμηотas] κεκμηῶτας

M, 33. ἦ] τῇ (sine spiritu) 35. δεδῆει] δεδήει

61. ἐπικούρων^{οι} 75. ἐγων] ἐγὼ 151. κομπει] κόμπει

160. κόρυθος^ε 161. βαλλόμεναι^{ων} 176. ἀγορευῶσαι^{ειν}

197. οἱ πλεῖστοι—] Hunc versum in marg. habet a m. sec.

223. ὡς, non ὡς 286. εἴλνται] εἴλῃται 350. ἄμ'

ἐσπεσθω] ἄμ' ἑσπέσθω, quo altera scripta indicatur ἄμα

σπέσθω 377. ἐναντίον^ι 382. χειρὶ γε τῇ ἐτέρῃ

φέροι in textu, χεῖρες^{οὐ} ἀμφοτέρῃς ἔχοι in margine. 404. ἦ

δὲ 407. ἐέλεπετο^δ

N, 4. καθ' ὁρώμενος] καθ' ὁρώμενος 10. ἀλαδ σκοπιῇν a

m. pr., ἀλαοσσκοπιῇν a m. sec. 17. κατεβήσεται^α 28. ἦ-

γνώσειν^α 53. ὅγ'^δ 58. καί—ἐγείρει^{κεν} 78. νέρθε πό-

δεσσιν, sed superscr. νέρθε δὲ ποσσιν 103. πορδαλίων in

textu, παρδ^α in marg. a m. rec. 154. ὦριστος hic et alibi

157. 160. πάντοσε, ἴσῃν ut solet, idque diastole interposita,

non πάντοσ' εἴσῃν, quod posuit Vill. pariterque v. 405.

194. ἐξεῖρυσαν^σ 223. πτολεμίζειν, non πολεμιζειν ut Vill.

279. τρεπετε] τρέπεται 447. ἀντιπεφᾶσθαι hic et alibi.

523. ἀλλ' ὅγ' ἀρ] ἀλλ' ὁ γὰρ 541. Αἰνειας] αἰνέας

564. πυρικάυστος] πυρίκαυτος 594. ἦ] ἦι 608. ἐσχέθει^ε

γραπτέον ἔσχε 627. φιλέεσθε παρ'] φιλέεσθέ παρ' (ε a pr.

manu) 657. τεθνεῖωτος^{ηι} 667. φθίσθαι 705. ἀνε-

κηκίει 731. ἄλλω—et 749. ἀντίκα—] Hos v. habet

in marg. a m. sec. 810. τῇ] τῇ, superscripto τί δὴ

Ξ, 31 θω^ν] θω^ν, i. e. θωλ 71. ἦδεα—] Hunc v. in marg. habet ab eo qui scholia in margine interiore adjecit.
 95. δε σευ] δὲ σεῦ 101. ἀλλ' (sic, non ἀλλὰ) ἀποπτανεουσιν 110. οὐ δηθὰ μαντεύσομεν in textu, οὐ δηθὰ ματεύσομεν a m. rec. in marg. 135. ἀλαοσσκοπιῇν, non ἀλαος σκοπιῇν 181. ἀραρυῖαν^{ηι} 264. τη] τίη 286. ἐμεινε^{μιν} 303. οἱ μὲ σφοῖσι] γρ. οἱ μ' ἐν σφοῖσι 307. πολυπιδάκου] πολυπιδάκος m. rec. in marg. 373. χερσὶν δὲ (τ a m. pr.) 411. ἐν] ἐν' 420. καὶ κόρυς—] Versum a m. sec. in marg. habet. 449. ἐγχεσπάλος hic et alibi, non ἐγχεσπαλος 484. καὶ κέ τις 499. φη] φῆ 522. ὠρση] ὀρση^ε

O, 104. ἀφρονέοντες, i. e. ἀφραδέοντες, quod in textu legit qui in marg. annotavit κατ' ἓνα τῶν ὑπομνημάτων ἀφρονέοντα (corr. ἀφρονέοντες cum Cobeto). 116. τισάσθαι 120. ἐδύσατο 126. ἀπὸ^{ἐκ} 179. πολεμιζων] πολεμίζων 225. νέρτεροι, litera ε a m. sec. 235. ὥς κε^τ 256. πάροσπερ^{γε} 272. ἀγρειωται] ἀγροῖωται 301. αἶαντα^ε 320. κατένωπα 326. ὥς, non ὡς et sic fere semper ὥς pro ὡς, etiam in formula ὥς ἔφατο, etsi non constanter. 351. κύνες] καὶ ες 366. φύζαν 384. ἐβαινον^{ησαν} 555. οὐκ] οὐχ 567. ἐγχεῖ] ἔρκει margo a m. rec. 586. ὄγ' ἀρ] ὃ γὰρ 602. ὀρέξαι^{ευν} 639. ἀνακτος] In marg. ἀέθλων 645. πάλτο, sed correctum πάλτο 666. τρωπᾶσθαι^ε 719. ἡμῖν] ἡμιν in textu et in lemmate scholii. 738. ἀπαμνυαίμεσθ'^ε 745. τονδ'] τὸν δ'

Π, 12. ἦε—ἦ—ἦε] ἦέ—ἦ—ἦέ 16. τεθνεώτων^η 17. ἦε 21. Πηλεος] πηλέως 30. μὴ ἐμέ γ' οὔν 95. τρωπάσθαι in textu, τρωπᾶσθαι in marg. a m. rec. 96. τοὺς δέ τ' in textu, τοῦσδε δ' in marg. a m. rec. 100. λύωμεν

in textu, λύοιμεν in marg. a m. rec. 128. φυκτα] φυ-
λακτὰ, sed φυκτὰ in lemmate scholii. 288. ἀξίου, non

ἀξιοῦ 436. 438. ἡ—ἡ] ἡ—ἡ 450. ἀλλ' ἡτοι φίλον
ἐστὶ in textu, ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ in marg. a m. rec.

467. δεύτερος^ν 488. ἐν^π 497. πέρι duplici accentu.

526. κατατεθνηῶτι^{ει} 532. ἀμφιμάχεσθαι conjunctim.

587. τένοντας^{τε} 670. χρῖσον τ'^δ 711. ἀλευάμενος^ο

772. δουραπεπήγει^ε

P, 40. φρόντιδι (hoc accentu) 161. τεθνηῶς 177. ἀ-
φείλατο in textu, ἀφείλετο in marg. a m. rec. 202. ἐστι^{εισι}

227. τεθνεῖῶτα^η 231. τῶν^ι 603. ἔλπετο, non ἤλπετο
ut Vill. 653. μεγαθυμον] μεγαθύμον 724. αἶραντας
in textu, αἶροντας a m. rec. in marg.

Σ, 42. ἀγανή (hoc accentu). 100. ἄρῆς^{εω} 124. ἀδι-
νὸν^α 153. λαόστε^ι (i. e. λαοί τε) 173. περιτεθνεῖῶτος^η

174. οἱ δὲ ἐρύσσεσθαι^α 227. τὸ δὲ δαῖε in textu, τὸ δ'
ἔδαιε m. rec. in marg. 233. ἀμφεσταν] ἀμφῆσταςαν

242. ὁμοίου ποτόλεμοιο (non πολέμοιο) Sic iterum Φ, 294.

247. ἔχε^λ 299. ἕκαστος^ι 323. μετεφώνει cum γρ.
μετεφώνεε 381. Versum in textu omissum supplevit m.
secunda in marg. ἐν ἄλλωι καὶ οὗτος, τόφρα οἱ ἐγγύθεν etc.

398. θέτις δ'^θ 476. ἐν^π 477. κρατερήν^ο 500. πιφαν-

σκων] πιφραύσκων, ut supra K, 478. 512. ἔέργεν^{ει}

531. εἰράων in textu, ἱράων m. rec. in marg. 539. ὠμί-

λεον, sed corr. ὠμίλευν 540. κατατεθνεῖῶτας^η 550. βα-

σιλήϊον, cum γρ. βαθύληϊον, pro quo m. rec. in marg. βαθυ-
λήϊον 560. πολλὰ πάλυνον, sed in marg. a m. rec. πόλλ'

ἐπάλυννον 571. ἀμαρτῇι, sed ὁμαρτῇι in marg. a m.
rec.

Τ, 17. ὑποβλεφάρων^{οις} (A pr. m. scriptum erat ... φαρο . .
et crasis literis postremis correctum ων) 117. ἡ δὲ κύει

- εἰστήκει in textu, ἡ δ' ἐκύει—εἰστήκει in marg. a m. rec.
 363. ὀρνυτο (sic), non ὥρνυτο 376. το δε] τόδε 391.
 ἐκ^ν κορυφῆς^ι (i. e. ἐν κορυφῇς) 401. ἡνιοχῆα] ἡνιοχῆας m.
 rec. in marg. 402. τεθνειῶτα^η 415. θέοιμεν^ω
 T. 30. ὑπερμόρον, qui accentus indicat ὑπὲρ μόρον 37.
 ἀραιαί] ἀραιαί 54. ὀτρύναντες^ο 60. πόλεις^ι 85. πολεμιζέιν]
 πτολεμίζειν 138. ἀρχωσι (cum iota adscripto) 178.
 ἐπελθὼν^α 201. δειδίξεσθαι^α 215. αὐ^ρ i. e. αὐ^ρ et ἀρ^ρ
 228. ὅτε μὲν^{δὴ} 247. ἐκατόζυγος, sed marg. a m. rec. ἐκα-
 τόνζυγος 255. πολλά, τά τε, sed margo a m. rec. πόλλ'
 ἐτέα 287. οἶοι—] Versum a m. rec. habet in marg.
 308. καὶ παίδων^η παῖδες^ι, ubi lineolae indicant transponendum
 esse καὶ παῖδες παίδων, ut est in lemmate scholii. 317.
 δαιομένη^κ δαίωσι^κ 335. συμβλήσεται in textu, ξυμβλήσεται
 margo a m. rec. [Solœcum est συμβλήσεται, quod συμβλήσαι
 scribi debebat, ut correxit L. Dindorfius in Thesouro vol.
 2. p. 90.] 342. ἔξιδεν, sed m. rec. in marg. ἐξίδεν
 346. τῶι δ' ἐφέηκα, sed m. rec. in marg. τῶι ἐφέηκα
 355. ἀντ'^α 363. ἔλθῃ^ο 382. πρῶτον^σ 447. ἀλλ' ὅτε
 δὴ—] Huic versui præfixum signum ∪ (ab Villosino pro
 διπλῆς signo acceptum), cui idem respondet in margine po-
 situm cum hac recentioris manus annotatione, quam Villosi-
 sonus ad v. 451. rettulit, ἐν ἄλλοις ὁ στίχος οἶτος οὐ κεῖ-
 ται. 450. ἐρύσσατο et in marg. a m. rec. ἐρύσσατο.
 468. χεῖρεσι] χεῖρεσσι 471. ἐνέπλησεν^ρ 487. ἀρηῖθοον]
 ἀρηίθεον
 Φ, 4. ἦνπερ ἀχαιοὶ in textu, sed in marg. ab eadem manu
 γρ. (i. e. γραπτέον) ἦνπερ οἱ ἄλλοι 25. δινοῖο, sed δεινοῖο
 in marg. a m. rec. 74. αἰδέο, sed m. rec. in marg. αἰδεο
 133. ὥς] ὧς 150. ἀντλός^ν 155. παίονας, ut solet, non
 παίονας ἔχων in textu, ἄγων marg. rec. 160. γεί-
 νεσθαι in textu, γείνασθαι marg. rec. 180. μιν] ψιν (sic)
 182. ὀρούσας^{ων} 195. οὐδέ^τ 234. ἀπαίξας^ι 247. πε-

δλοιο] γρ. πεδλον δὲ 293. τοι^σ 308. φιλε] φῖλε
 334. ἀργεσταο] ἀργεστᾶο 402. μιν^ε 463. πολεμιζω]
 πολεμίξω 467. πανώμεσθα in textu, παυσώμεσθα m.
 rec. in marg. 477. πολεμιζειν] πολεμίξειν 484.
 κατακταμεν'] κατακτάμεν 498. ἀργαλέον γὰρ] γρ. ἀργα-
 λέον δὲ 554. κλονέονται] γρ. φοβέονται 563. ἀπα-
 ειρόμενον^α 567. κατεναντίον in cod. κατεναντί^ν scriptum
 cum lineola post *ι* literas *ον* indicante, unde ap. Villoiso-
 num excusum κατεναντι 573. πόρδαλις, superscripto πάρ-
 δαλις 604. ὑπέκπροθέοντα^ρ

X, 2. ἀπεψύχοντο^ν 40. ἐπεῖη duplici accentu. 57.
 τρώας καὶ τρωιάς 93. ὀρεστερος^ν 115. ἐπινησι^{νι}
 144. τεῖχος^{ει} 145. ἡνεμόεντα^{σσαν} 164. κατατεθνηιώτος^η
 220. πάθοι (vultuit πάθῃ) 247. κερδοσύνη^σ (i. e. κερδοσύ-
 νης) 265. οὔτε^δ 281. μύθων^{οισ} 330. ἐπεύξατο^{χε}
 364. τεθνηιώτα^η 374. ἐνεπρῆσεν^θ 420. τωιγε^δ 432
 ἀποτεθνηώτος^{ει} 444. ἐκνοστήσαντι^ι μάχης (i. e. μάχης ἐκνο-
 στήσαντι) 471. κορυθαίολος, et hoc accentu etiam alibi
 interdum. 500. γούνασι^{τα} 505. δ' ἂν^{δῃ} 509. ἐπεὶ κε^{ην}

Ψ, 61. κλύζεσκον^ε adscripto διχῶς 130. θ' ^δ 144. σπερχεῖ^ν
 192. τεθνηιώτος 220. ἀφυσσάμενος^ο 230. κατα] Superscr.
 μετα 251. βαθεῖά δὲ^τ 255. δὲ^τ 257. χεύανδες] Sic,
 ut Vill. edidit, revera scriptum in cod. pro χεύαντες 312.
 ἴσσασιν duplici σ^σ 331. κατατεθνηιώτος^η 374. ἐφ'^α
 379. δίφρου^ω 463. οὔπω^{ηι} 475. δύνται^ω et in lem-
 mate scholii δύνονται 519. ὀπισσώτρου, sed in marg.
 a m. rec. ἐπισσώτρου 549. πολὺς non post χρυσὸς, sed
 ante χαλκὸς habet. 581. ἡ θέμις] Sic, non ἡι θέμις.

600. σοι 693. θῖν^ι 693. μέγα δέ] γρ. μέλαν τε 701.
 δαταοῖσι, superscripto λαοῖσι 728. θηεντο] θηεῦτο
 751. λουσθῆν^ι 792. ἐριδήσασθαι, et in marg. a. m. rec.
 ἐριδδήσασθαι 804. ἀλλήλους Hunc versum in marg. ha-
 bet a prima manu. 806. ψαύσει in textu, sed ψαύση
 in duobus schol. lemmatis 844. μὲν^{δη} 852. κυανο-
 πρώοιο cum iota adscripto, sed v. 878. sine iota. 875.
 περύγος (hoc accentu ut B, 316.)

Ω. in inser. non Πρίαμος—'Αχιλλεῖ ut Vill., sed πριάμωι—
 ἀχιλλεύς. 20. τεθνεῖ^ηοτα 53. οἱ ἡμεῖς] οἱ καὶ ἡμεῖς
 78. σάμου^{οιο} 165. κατεμήσατο superscripto κατεχέατο a m.
 sec. 175. λύσασθαί σε κέλευεν (in marg. a m. rec. ἐκέ-
 λειπεν) 179. ἥ δέ^κ 201. περ^{γε} 202. ἔκλε^ο 219.
 κακός^ν 241. ἔδωκε^{θη} 244. τεθνεῖ^ηωτος 274. ἔκαμψαν^{γν}
 281. ζευγνόσθην (non ζευγνύσθην) 292. ταχύν^{τέον} 300.
 τόδ^γ 329. πόλεος et in marg. a m. rec. πόλιος 352.
 ἐφράσατο 359. ἐπὶ^ν 369. ἐπαμύνασθαι 370. κακὰ
 cum γρ. κακόν, et καὶ δέ κεν cum γρ. εἰ δέ κεν. 377. 387.
 ἔξεσσι conjunctim, non ἐξ ἔσσι, sed 397. ἔξ εἰμι. 382. κα-
 ταλεί^ψπετε 390. ἐμοῖο, non ἐμεῖο 398. ὅδ^γ 403. οἷδε^γ
 566. οὐδέ τ^κ 581. δώλῃ 590. ἐϋξέστην ἐπ' ἀπηνην^η
 601. αὐτὸς^ν 613. δάκρυ χέουσα divisim. 616. ἀχελώϊον
 636. παυσώ^{ταρπ}μεθα 646. ἐάσθαι cum compendio literarum
 ασ super σ scripto. Voluit igitur librarius ἐάσασθαι (male
 pro ἔσασθαι), non ἐασθαι quod Vill. posuit. 670. τόσσον
 πόλεμον ἥρόνον. Voluit librarius πόλεμον τόσσον χρόνον
 688. γνοίῃ^ω 717. ἄσασθε^ε 764. ὦφελλ' ἀπολέσθαι marg.

a m. rec. 770. *ἀλέλ* cum γρ. *εἶεν* (sic) 776. δὲ *στένε*,
sed marg. a m. rec. *ἔστνε* 802. *συναγειρόμενοι*

Sufficient haec ut optimi etiam libri exemplo intelligatur auctoritatem codicum qui nunc supersunt nulla ex parte sufficere ad instaurandum veterem horum carminum formam, sed multo plustribuendam esse antiquiorum quos supra dicebam fontium pervestigationi, plurimum autem quae potior codicibus est rationi, qua non solum contra librarios, sed etiam contra grammaticos veteres non raro utendum est quum in lectionibus iudicandis tum praesertim in iis rebus quae ad dialectum et orthographiam pertinent, in quo genere multa etiamnum feruntur vel ab antiquorum temporum librariis illata vel a grammaticis parum prudenter excogitata, quod exemplis aliquot ostendere placet.

I.

II. 1, 147. ὄφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσαι] ἡμιν in codice Veneto scriptum esse supra dicebam, qui etiam alibi interdum ἡμιν ὕμιν vel ἡμιν ὕμιν præbet ex præcepto grammaticorum quod ab scholiasta ad hunc locum aliisque grammaticis expositum est. Duas enim distinxerunt formas, alteram ὀρθοτονονμένην ἡμῖν ὕμιν, alteram encliticam ἡμιν ὕμιν, vel ubi trochæi mensura locum haberet ἡμιν ὕμιν, eandemque rationem genitivo et accusativo adhibuerunt, modo ἡμέων ὕμέων, ἡμέας ὕμέας, modo ἡμεων ὕμεων, ἡμας ὕμας vel ἡμας ὕμας scribendis, ego vero rejecta inani subtilitate ubique formas ὀρθοτονονμένας, et in dativo quidem ἡμῖν ὕμιν vel ubi trochæo opus esset ἡμῖν ὕμιν, restitui: de quo quum nuper alio loco explicatius dixerim, hic satis erit breviter repetivisse quibus horum pronominum formis quaque mensura poetæ epici veteres usi sint.

1. Nominativus constanter est ἡμεῖς ὕμεῖς, non ἡμέες ὕμέες, quod ab nemine præter Parthenium (in carmine ut videtur quod ex puris dactylis, excluso spondeo, compositum fuit) dictum esse annotavit Apollonius Dysecolus in libro de pronomine p. 378., librarii vero sæpe intulerunt Herodoto, de quo dixi in commentatione de dialecto hujus

scriptoris p. xx. Formis Æolicis ἄμμες ὕμμες non utitur Homerus nisi ubi trochei mensura opus est, ut Il. 21, 431.
1, 274.

τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο.

ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.

Quod quum non perspexissent librarii, interdum formas illas intulerunt ubi ratione carent, velut in fine versuum Il. 14, 481. 24, 242.

2. Genitivus est ἡμέων ὑμέων, duabus syllabis pronuntiandus. Ubi metrum tres syllabas longas postulat, ἡμείων et ὑμείων dicitur.

3. Dativus est ἡμῖν ὑμῖν, syllabæ alterius, ubi metrum brevem postulat, accentu mutato ante vocales ἡμῖν ὑμῖν, ante consonantes vero adseita Æolica forma ἄμμι ὕμμι: quod induxit librarios ut sæpe etiam ἄμμιν ὕμμιν inferrent, quibus formis cur epicæ uterentur nihil plane caussæ erat, quum formæ ἡμῖν ὑμῖν, ἡμῖν ὑμῖν, ἄμμι ὕμμι cuivis metri necessitati sufficerent.

4. Accusativus est ἡμέας ὑμέας, qui pronuntiatione in duas syllabas longas contrahi solet. Æolicis formis (ἄμμε et ὕμμε) hoc quoque in casu non utitur Homerus nisi ubi metrum postulat. Enclitici quod grammatici finxerunt unum in tota Græcorum pœsi exemplum hodie reperitur, agnitum ab Apollonio in libro de pronomine p. 387, Odyss. 16, 372.

Τηλεμάχῳ, μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ οἶω—.

quæ vereor ne veteris sit correctoris interpolatio hiatum remove studentis quem admiserat poeta,

Τηλεμάχῳ, μηδ' ἄμμε ὑπεκφύγοι—.

similem Il. 24, 637. οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν.

II.

1, 156. ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξύ] Quod hic et alibi in codice Veneto scriptum est ἐπειῆ vel duplici accentu ἐπεὶῆ, iterum ex veterum grammaticorum sententia factum est, qui ἐπεὶ ἢ divisim scribi voluerunt, ut ἢ conjunctio sit διαβεβαιωτική. Quod qui primus excogitavit duobus modis erravit. Nam neque ἦ, quod in principio sententiæ gra-

viter affirmantis poni solet locum habet in sententia ex particula qualis ἐπεὶ est pendente, et ut habere possit, tamen plus uno in loco πάθος orationi adderet ineptum, velut in locutione ἐπεὶ ἡ πολλὸν φέρτερόν ἐστιν similibusque, quæ etiam sine illo ἡ dicta reperiuntur, velut ἐπεὶ πολλὸν φέρτερον ἦεν Il. 6, 158, 7, 105. Itaque ἐπεὶ ἡ illud, quod recentioribus et Homeri et aliorum poetarum epicorum editionibus sæpe illatum est, ego rursus expuli, restituto ἐπειή, in quo ἡ nihil aliud est quam litera paragogica, quæ jam Tryphonis sententia fuit. Tribus enim poetæ epici particulae formis usi sunt, prout quoque in loco commodum metro esset, iambica ἐπεὶ, bacchiaca ἐπειδή, anapaestica ἐπειή: nam media hujus formæ syllaba nusquam non corripitur.

III.

1, 193. εἶος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε] Scribebatur ἔως ὁ ταῦθ'—hic et alibi in iisdem verbis (infra 93. 10, 507. 11, 411, 17, 106. 18, 15. Odyss. 4, 120. 5, 365. 424.) et in versibus ab ἔως ὁ τῷ πολέμιζε—(Il. 15, 539.), ἔως ὁ τὸν πεδίοιο—(Il. 21, 602.), ἔως ἐγὼ—(Odyss. 4, 90.), ἔως ἔθ' ἥβην—(Iliad. fragm. 5.) incipientibus, vel in verba ἔως ἵκηται, ἔως ἐπῆλθον, ἔως ἵκοντο, ἔως ἵκοιο exeuntibus (Il. 13, 141. Odyss. 7, 280. 15. 109. 19, 367.), et in medio versu Odyss. 9, 233. ἥμενοι, ἔως ἐπῆλθε νέμων—. Cujusmodi in locis omnibus editores ἔως monosyllabum pronunciari (ut est Il. 17, 727. ἔως μὲν γάρ τε θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες), proximam autem syllabam brevem nescio quo artificio produci voluerunt: unde absurdior prodit pedis compositio quam quæ ulli poetæ Græco imputari posse videatur. Quos quis tanta fuisse credat hebetudine ut quum duæ exstarent hujus particulae formæ, ἔως et εἶως, ad istiusmodi ineptias confugere maluerint quam altera illa forma uti, ω longo in breve mutato, εἶος, quemadmodum in aliis vocabulis non paucis iambica duarum syllabarum mensura in trochaicam vel vice versa abiit? Non fugerat hoc Hermannum Elem. doctr. metr. p. 59., quocum ego nunc tandem εἶος locis Homericis illis omnibus restitui. Quibus dubitari potest an duo alii accedere debeant, Odyss. 13, 315. et 15, 153.

εἶως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἱες Ἀχαιῶν.

ubi quum libri quidam ἐνὶ præbeant pro ἐν, scribendum videri potest

εἶος ἐνὶ Τροίῃ—

ut αὐτοῦ ἐνὶ κλιττήρι—, αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ—ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ—, κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν—legitur 18, 190. 266. 24, 542. 554., quamquam horum exemplorum, in quibus hiatum vitare quam admittere præstabat, ratio paullo alia est. Ceterum non minus certa est conjectura Hermanni eandem correptionem particulae τεῖως pro τέως dictæ adhibitam esse a poeta Iliad. 19, 189.

μιμνέτω αὐτόθι τεῖος, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος.

ubi libri vitio manifesto

μιμνέτω αὐθι τέως ἐπειγόμενος—.

quod jam veteres correctores, ut ex scholiis apparet, alii aliter corrigere studuerunt. Qui si inter eos fuerunt qui εἶως ἐγὼ in versu qualis est Od. 4, 90. ferendum iudicarunt,

εἶως ἐγὼ περὶ κείνα πολὺν βίοντον συναγείρων—

aut εἶως ἔθ' in versu a quibusdam inserto post Il. 13, 434. (v. schol.)

εἶως ἔθ' ἦβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κούριον ἄνθος.

mireris eorum inconstantiam. Nam si his duobus in versibus prima vocabulorum ἐγὼ et ἔτι syllaba pro longa poni potuit, quidni idem licuerit in syllaba prima verbi ἐπειγόμενος? Non minus manifesta fraus est in alio quem Hermannus neglexit versu Il. 20, 42. ubi quum in libris scriptum sit,

εἶως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον etc.,

excepto palimpsesto Curetoni p. 59., in quo est ΤΕΙΩΣ ΑΧΑΙΟΙ, τεῖος Ἀχαιοὶ scribendum foret, nisi hoc quidem in loco probabilius esset quod ab veteribus quibusdam correctoribus positum memorat scholiasta, τόφρα δ' Ἀχαιοί, ut aliis in locis (velut Il. 10, 107. 11, 411. 15, 390. 539. 17:

107.) ἕως vel ἕως μὲν respondentes sibi habet particulas τόφρα δέ.

IV.

2, 325. ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται] Eadem pronominis forma duobus aliis in locis reperitur, Od. 1, 70. ὅου κράτος ἔσκει μέγιστον, et in Homericō hymno in Apollinem 156. ubi eadem quæ in Iliadis versu verba ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται. Eam κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο pro οὗ dictam esse non solum Eustathii, quem v. p. 230, 6. 1279, 52., sed Herodiani adeo opinio fuit, si sententiam ejus recte rettulit Etym. M. p. 614, 36., absurde comparantis ὥρακα et ἑώρακα, quod recentioris linguæ vitium est: nam veteres una constanter forma usi sunt ἑώρακα, ab Ionibus in ὦρακα contracta. Neque hoc aperuerunt grammatici, unde compertum habuerint quod antiquitus scriptum erat OO, ὅου potius significare quam ὅο. Nam ut literæ oo in multis vocabulis in ou diphthongum contrahuntur, ita diphthongus ou vice versa in oo solvenda erat, quo etiam genitivi secundæ declinationis a poetis in οῶ terminati ducebant, qui nihil aliud sunt quam formæ in oo solutæ, sed metri causa iota inserto productæ, velut ἵππου ἵππου ἵππου: quæ productio etiam vocalibus eo ex ou solutis adhibetur a poetis, velut ἐμοῦ ἐμέο ἐμῷ. Bene hæc omnia perspexit Buttmannus Gramm. vol. 1. p. 305., etsi non vidit, quod postmodum observavit H. L. Ahrensius in Ritschelii Museo Rhenano vol. 2. (a. 1843.) p. 16, seqq., genitivi illam terminationem in oo solutam etiam aliis in nominibus et substantivis et adjectivis obliteratam in carminibus Homericis esse, velut in nominibus Αἰόλου, Ἀσκληπιοῦ, Ἰλίου, Ἰφίτου, ἀγρίου, ἀνεψιοῦ in versibus quales sunt Od. 10, 36. δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος—. Il. 2, 731. τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε. Il. 15, 66. Ἰλίου προπάροιθε—. Il. 2, 518. νίees Ἰφίτου μεγαθύμου—. Il. 22, 313. ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος etc. Il. 15, 554. ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ καταμένοιο. Quibus in genitivis syllaba penultima producta esse vulgo creditur, quia metro aliter adaptari non potuerint, opinione vel propterea parum probabili quod nulla istiusmodi productionum exempla aliis

in casibus quorum ratio eadem est reperiuntur, velut dativis Αἰόλῳ Ἰλῖῳ Ἰφίτῳ ἀγρίῳ ἀνεψιῷ, aut genitivis numeri pluralis ἀγρίων ἀνεψιῶν et aliis quibusvis. Ex quo recte colligitur communem locis illis omnibus olim fuisse terminationem in οὐ solutam, Αἰόλοο, Ἰφίτοο, ἀνεψιῶ et reliquis, quae formae quum pridem ex codicibus evanuisent, non mirandum est Quintum Smyrnaeum Homérico illo ἀνεψιῶ inductum, ejus syllaba penultima produci videretur, ἀνεψιῶο syllaba antepenultima producta dixisse 3, 295.

ἀχνύμενος κέαρ ἔνδον ἀνεψιῶο δαμέντος,

quod in codice Vindobonensi ἀνεψιῶο scriptum est. Minus certa hæc terminatio tribus aliis in genitivis esse videtur quos Ahrensius huc rettulit, ἀδελφειῶ, ἀλαῶ et ὁμοίῶν, quorum primus quater legitur apud Homerum in verbis ἀδελφειῶ καμέριοι Il. 5, 21., ἀδελφειῶ φρένας ἦρος 6, 61. 7, 120. 13, 788., secundus duobus in versibus Odysseæ 10, 493. et 12, 267.

μάντιος ἀλαῶ, τοῦτε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν.

μάντιος ἀλαῶ, Θηβαίου Τειρεσίαο.

tertius denique in verbis ὁμοίῶν πολέμοιο, quibus sex versus Iliadis duoque Odysseæ terminantur. Verum forma ἀδελφειός, qua aliis etiam in casibus Apollonius Rhodius aliique poetæ recentiores usi sunt, nihil caussæ est cur ab Homero aliena esse judicetur et ἀδελφεό pro ἀδελφειῶ scribatur. Nihilo probabilius est μάντιος ἀλαόο, producto altero ο non in arsi dactyli ut in Ἀσκληπιόο δύο παῖδε, sed quod multo durius est in arsi spondei, licet hoc quoque uno alteroque exemplo defendi possit, velut Il. 15, 271.

οἱ δ' ὥστ' ἦ ἔλαφον κεράδον ἦ ἄγριον αἶγα.

Itaque prætuli μάντηος ἀλαῶ, quod Hermannus proposuit in Elem. doct. metr. p. 347., quemadmodum Homerus non solum πόλιος, sed etiam πόλῃος dixit. Tertium denique illud ὁμοίῶν πολέμοιο etsi non negem ὁμοίῶο πολέμοιο scribi potuisse, tamen quum ad pronunciationem minus commodum sit, fieri potest ut poeta ὁμοίῶν πολέμοιο prætu-

lerit, producto ζ, ut fit in nominibus polysyllabis in ῶ, velut ὑποδεξίῃ, ἀκομιστίῃ, aliis. Neque enim epicos veteres solutæ illi genitivi terminationi ita addictos fuisse ut alias quibus metro consuli posset rationes excluderent, frequens genitivorum in φι terminatorum usus docet, ut Ἰλιόφι κλυτὰ τεύχεα, ἀπὸ στρατόφι προτιελεῖν, ἐκ θεόφι γένος ἦεν et quæ sunt alia hujusmodi, quæ Ahrensius p. 164. recentioribus rhapsodis tribuit conjectura parum probabili. In exitu versus spondiaco Od. 14, 239. ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπή δ' ἔχε δῆμον φῆμις dubitari potest utrum contracta forma an soluta δῆμοο usus sit poeta. Solutam qui probant, etiam alios hujusmodi spondeos, Αητοῦς, Ἡῶ, ἰδρῶ, αἰδοῖ, ex quinto pede hexametri removero debebunt restituendis formis solutis Αητόος, Ἡόα, ἰδρόα, αἰδοῖ, quod voluit Gerhardus Lect. Apollon. p. 145. probante Buttmanno Gramm. Gr. vol. 1. p. 186. qui in versu Odysseæ δῆμοο φῆμις proposuit, quum Gerhardus locum hunc verbis transpositis correxisset χαλεπή δῆμον δ' ἔχε φῆμις, minus probabiliter. Et fatendum sane spondeos illos duriores esse quam ὄφρ' εἶ πασαι, ὄφρ' εἶ εἰδῆς, ἀλλ' εἶ εἰδώς in exitu quatuor aliorum versuum, in quibus εἶ cum εἰδώς vel εἰδῆς conjunctum unius instar verbi est. His omnibus remotis unus hujusmodi versus remanet Il. 10, 299.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶας' Ἐκτωρ,

ut nunc ex uno nullius fidei libro Vratislaviensi legitur pro εἶασεν, quod si correpta syllaba penultima dicere placuit poetæ, non magis mirandum quam quod λελόγχασι correpta syllaba penultima dixit Od. 11, 303.

τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσιν,

quod fuisse qui λελόγχασ' scribere mallent ex Eustathii annotatione cognoscitur: quo non multum proficitur, quum alia quædam correptionis hujus exempla apud alios poetas reperta sint quibus correctio illa adhiberi nequit, velut Xenophanis

ἐξ ἀρχῆς καθ' Ὅμηρον, ἐπεὶ μεμαθήκασιν πάντες,

quo versu Herodianus utitur in libro περὶ διχρόνων p. 296.

ed. Cramer. ubi de mensura hujus terminationis plura dixit.

V.

2, 468. *γίγνεται*] Dubitatur apud Homerum ceterosque poetas epicos utrum *γίνεσθαι* et *γινώσκειν* an *γίγνεσθαι* et *γινώσκειν* scribi oporteat. Codicum etsi incerta hujusmodi in quaestionibus fides est, tamen dignum observatione est formas altero gamma carentes ab libris veteribus multo plus auctoritatis habere quam *γίγνεσθαι* et *γινώσκειν*, quibus formis veteres Atticos usos esse constat, eandemque Herodoti codicum rationem esse, de quibus dixi in commentatione de dialecto Herodoti p. xxxiv. Itaque *γίνεσθαι* et *γινώσκειν* non solum poetis epicis, sed etiam ceteris dialecti Ionice scriptoribus constanter vel relinquenda vel, ubi alteram formam intulerunt librarii, restituenda videntur. Quæ jam Eustathii opinio fuit p. 1064, 2. τὸ δὲ γίνωσκε καὶ ἀπλῶς τὸ γινώσκειν οἱ μὲν ὕστερον Ἀττικοὶ μετὰ καὶ δευτέρον γάμμα γινώσκειν φασίν, ὥς καὶ ὁ κωμικὸς δηλοῖ, καθὰ καὶ τὸ γίνεσθαι γίγνεσθαι. Ὅμηρος μέντοι ἀρχαϊκώτερον ἀγνοεῖ καὶ ἐν ἀμφοῖν τὸ δευτέρον γάμμα· ἔστι δὲ ὅμως ἀκριβέστερον τὸ τῶν ὕστερον, εἰ καὶ εὐφωρότερον τὸ τοῦ Ὀμήρου. Eandem sententiam prudenter defendit Bernhardyus ad Dionys. Perieg. p. 622. 623. *Γίνεσθαι* autem et *γινώσκειν* quum scribimus, recentiorum temporum scribendi rationem sequimur: nam antiquissimis temporibus iota longum non raro per *ει* diphthongum exprimebatur. Quæ scriptura his quoque in verbis passim servata in libris vetustioribus, velut *γίνεται* in codice Marciano Il. 4, 245. et *γινώσκω* in codice Ægyptiaco Il. 24, 563. a quibus nihil differunt quæ aliquot in locis Homeri per omnes prope codices propagata sunt, *γινόμεθα* Il. 22, 477. *γινόμενοι*σι 10, 71. *γινόμενῳ* 20, 128. 24, 210. Od. 4, 208. 7, 198., et passim alibi, ut *γινόμενῃ*σι in Hymno Homérico in Venerem v. 245., *γινόμενῳ* in Orphæi Lithicis 306., in quibus diphthongum ex scriptura vetere servarunt librarii sola aoristi *γίνασθαι* similitudine inducti, recentiores vero grammatici significationis quoddam discrimen inter *γίνεσθαι* (vel *γίγνεσθαι*) et

γίνεσθαι commenti sunt, quod nullum unquam fuit. Recte igitur Bekkerus diphthongum locis illis omnibus eximendam esse judicavit, nisi quod γίνεσθαι potius scribendum erat quam quod Bekkerus posuit γίγνεσθαι. Nam γίνεσθαι et γινώσκειν tam constans est vetustorum librorum scriptura, ut in plerisque eorum altera scriptura ne semel quidem appareat, velut palimpsesto Curetoni et Marciano A. Iliadis, Mediceo Apollonii Rhodii, Mutinensi (nunc Parisino) Theognidis.

VI.

3, 22. μακρὰ βιβάντα] Sic recte Bekkerus pro vulgato μακρὰ βιβῶντα. Nominativus apud Homerum est βιβάς, Il. 7, 213. 15, 307. Od. 9, 450. Hymn. in Apoll. 202., ut ineptum sit hoc uno in loco βιβῶντα scribi, quum præsertim recta forma βιβάντα servata in libris sit Il. 13, 371. Βιβάς autem et βιβάντα si scribitur, non minus necessarium est ut βιβῶσα, quod nunc est in libris omnibus Odys. 11, 538, in βιβᾶσα mutetur, ut fecit Bekkerus, et haud dubie legerat Aristarchus, quem recte de hac quæstione judicasse tres ostendunt scholiastarum annotationes, etsi partim defectæ partim perverse scriptæ. Nam in scholio ad Il. 7, 213. ad βιβάς annotatum οὕτως Ἀρίσταρχος, βιβάς, omisso quid alii legerint, quod non dubium est βιβῶν fuisse, quemadmodum βιβῶντα pro βιβάντα in exemplaribus quibusdam lectum fuisse ex scholio ad Il. 13, 371. colligi potest, Ἀρίσταρχος βιβάντα, ὡς δαμέντα, ἀπ' εὐθείας τῆς μακρὰ βιβάς. καὶ οὕτως ἔχει ἡ ὑγιὲς ἀνάγνωσις. Corrupte apud Hesychium βιβοῦντα· διαλαμβάνοντα, pro βιβῶντα· διαβαίνοντα, quod critici restituerunt. Tertio in loco, Il. 15, 307. ad βιβάς in scholiis adscriptum Ἀρίσταρχος βιβῶν, quod Aristarcho non potuit in mentem venire. Itaque hæc sic sunt invertenda ut lemmati βιβῶν adscribatur Ἀρίσταρχος βιβάς. Nam βιβῶν in multis exemplaribus scriptum fuisse alia codicis Veneti annotatione docemur, βιβῶν αἱ πᾶσαι εἶχον. Ζηρόδοτος βοῶν. Βιβάς igitur et βιβάντα si antiqua apud Homerum scriptura fuit, non est verisimile Pindarum Olymp. 14, 24. κοῦφα βιβῶντα scripsisse, quod ipsum quo-

que pro βιβάρτα ab librariis illatum. Presentis et imperfecti βιβῆ et ἐβίβασκε, quorum neutrum in Iliade et Odyssea legitur, exempla sunt in Hymnis Homericis in Mercur. 225. et in Apoll. 133. Tertiæ personæ presentis βιβάρτι exemplum est in versu Laconico apud Pollucem 4, 102. χίλι' ἢ ποκα βίβαρτι, quacum similes quasdam formas comparavit Ahrens. de dial. Dor. p. 312. Sed probabilius est βίβατι, quod Meinekius restituit. Male hoc verbum Æschylo intulit Stephanus Eum. 79. scripto βιβῶντα, pro βεβῶντα quod est in codice, corruptum ex βεβῶτα, ut animadverterunt alii. Eadem compositi προβιβάς vel προβιβῶν ratio est: ejus dativus προβιβῶντι apud Christodorum in Ephrasi v. 5. minus dubius est quam προβιβῶν in Hymno Homérico in Mercur. 149. ἦκα ποσὶν προβιβῶν. Apud Homerum vero, ubi vulgo προβιβῶντος προβιβῶντι προβιβῶντα in Il. 13, 807. 16, 609. Od. 15, 554., non dubium est quin προβιβάντος προβιβάντι προβιβάντα recte scripserit Bekkerus, quum nominativum προβιβάς intactum reliquerint librarii Il. 13, 18. 158. Od. 17, 27.

VII.

3. 240. ἡ δεύρω μὲν ἔποντο—] Scribebatur δεῦρο, quod jam in editione prima correxi ex Herodiano περὶ μονήρους λέξεως p. 26, 33. ubi sic scribit, Οὐδὲν εἰς ὃ λήγει ἐπίρρημα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, ἀλλὰ μόνον τὸ δεῦρο, ὅπερ εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ ἡπαξ κατ' ἐπέκτασιν εἰς ὧ ἐν τῷ “ἡ δεύρω μὲν ἔποντο.” παραιτοῦμαι γὰρ τὴν διάφορον ἀνάγνωσιν. Ex uno hoc loco Homeri non solum glossa Hesychii, qua δεύρω per δεῦρο explicatur, sed etiam quattuor aliorum grammaticorum notationes sumtæ sunt, Epimerism. Hom. in Crameri Anecd. Oxon. vol. 1. p. 118, 15., Etym. M. 258 extr., scholiastæ Dionysii Thracis p. 943, 3, qui τὸ δεύρω ἐπέκτασιν ποιητικὴν esse dicit, et Theognosti Can. p. 116, 4. post ea quæ de formis δεῦρο et δευρί dixit, πολλάκις δὲ καὶ διὰ μετρικὴν χρεῖαν καὶ διὰ τοῦ ὦ. Qui quod sæpe hoc factum esse dicit, ipse finxit. Quum vocalis brevis ante liquidam produci possit, ut fit in πολὺ μείων, ἐνὶ μεγάροισι aliisque vocabulis apud Homerum, nulla satis gravis caussa erat cur

grammatici scripturam antiquam Ε ΔΕΥΡΟ ΜΕΝ pro ἡ δεύρω μέν potius acciperent quam pro ἡ δέυρω μέν. Tribui tamen hoc Herodiani auctoritati ut non repudiarem δεύρω in antiquioribus codicibus inventum, quemadmodum etiamnum exstat in codice Marciano A, ex quo tacite id posuit Villoisonus, agnoscitque scholiasta.

VIII.

3, 447. ἡ ῥα καὶ ἦρχε λέχοσδε κιών] Sic Heynius. Libri omnes ἄρχε. Leve hoc si quid aliud, sed tamen insigni documento est quam absonum sit fallacem in his rebus librorum auctoritatem ratione potiore habere: nisi quis arcanam quandam rationem excogitare velit cur hoc uno in loco ἄρχε sine augmento scribendum sit, licet plus quam centum aliis in versibus Homeri plurimisque aliorum poetarum locis ἦρχε ἦρχον ἐξῆρχε ἐξήρχετο et alia cum augmento scribantur. Multo major in aliis verbis plurimis librorum inconstantia est, ita ut facile appareat librariorum nihil usquam certi consilii in augmento et temporali et syllabico vel addendo vel omittendo secutos esse, sed temere modo hoc modo illud arripuisse, nisi ubi aut metrum alterutram formam excludens aut vetus consuetudo quædam ab errore retineret, cuiusmodi est quod constanter ἦλθον scripserunt, nusquam ἔλθον, non alia, ut opinor, de caussa quam quod indicativus ἦλθον ab ceteris hujus aoristi modis ε breve servantibus, ἐλθέ ἔλθοιμι ἔλθω ἐλθών, ita erat quotidiano Græcorum omnium usu distinctus ut inauditum istud ἔλθον pro ἦλθον nemini facile aut in mentem aut in calamus venire posset. Similis fere ratio imperfecti ἦρχον est: unde hoc quoque, uno de quo nunc agimus loco excepto, intactum Homero reliquerunt. Tanto frequentior variatio in aliis quibusvis verbis, inter quæ illa quoque sunt quorum scriptura jam antiquitus ambigua fuerat propter literas E et O, quibus ante Ionicarum literarum usum non solum duæ breves vocales ε et ο, sed etiam longæ η et ω exprimi solebant. Legimus nunc apud Homerum, ut his exemplis utar, ἄρχε, ἄπτετο, ἄψατο, καθάπτετο, ἀρτύνθη, ἄφρεον, ἔλκε ἀνέλκε ἐφέλκετο ὕφελκε, ἔλπετο ἔλποντο, οἶμῃσεν, οἶμωξεν,

αἰροχόαι, ὀπτησαν, ὀπλίζοντο, ὀρμήθησαν, licet eadem vel similia verba alibi non raro cum augmento vel omnibus vel plerisque in codicibus scripta sint, velut εἶλκε ἀρεῖλκε, ἤλφαρ, ἦτετο, ἦπετο, ἦρεον ἦρει ἦρεῖτο, ἦρκει ἦρκεσε, ἦρτυεν ἦρτένετο ἦρτένατο, ἦτιώωντο, ὤκηθει, ὤπλίζοντο ὤπλίσσατο, ὤπτησαν ὤπτων, ὠρμάτο ὠρμῶντο ὠρμήθη. Quibus infinita accedit verborum ab augmento syllabico incipientium multitudo, in quo codicibus non plus fidei est quam in temporali. Auxerunt perturbationem veteres grammatici, quorum alii, ut Zenodotus Ephesius, augmentum addi quam omitti maluerunt, alii, quorum princeps Aristarchus est, ubi metri leges non obstarent, plerumque expelli voluerunt, etiam contra antiquiorum quibus uterentur librorum fidem, quum sibi persuasissent omissionem augmenti ab dialecto Ionica qua Homerus usus sit postulari: unde toties repetitum illud in scholiis Ἀρίσταρχος Ἰακῶς, quod sæpius etiam legeremus, si scholia integriora servata essent. Sic ad Il. 1, 464. et ubi hæc verba recurrunt, 2, 427. μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, scholiasta, Ἀρίσταρχος Ἰακῶς πάσαντο, quem plenius dicere debuisse Ἀρίσταρχος Ἰακῶς μῆρα κἀ καὶ σπλάγχνα πάσαντο ex alia annotatione apparet, in qua Ptolemæi commentum μῆρε κἀη scribentis exponitur. Idem igitur in Odyss. 3, 9., ubi verba σπλάγχν' ἐπάσαντο, et ib. 461. 12, 394., ubi totus versus ille repetitur, placere debuit Aristarcho, etsi non est annotatum in scholiis quæ supersunt. Porro Il. 2, 682. Τρηχῖν' ἐνέμοντο, schol.: Ἰακῶς τὸ Τρηχίνα νέμοντο Ἀρίσταρχος. ib. 751. ἔργ' ἐνέμοντο, schol. Ἰακῶς τὸ νέμοντο Ἀρίσταρχος. 4, 213. αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος εἶλκεν ὀστόν, schol. Ἀρίσταρχος Ἰακῶς ἔλκεν καὶ αἱ πλείους. et quæ sunt reliqua hujusmodi, a Bekkero collecta in Indice scholiorum p. 818. et nuper explorata ab Merkelio in Prolegomenis in Apollonium Rhodium inde a p. cvii., inter quæ ἐστήκει quoque est, quod ut Ionicum alteri scripturæ εἰστήκει Aristarchum prætulisse plus semel in scholiis annotatum est, velut ad Il. 4, 329. 367. Verum id ipsum quod de dialecto Ionica dixit Aristarchus, si opinionem ejus recte reddiderunt scholiastæ, manifesto falsum est meritoque jam ab Wolfio in dubitationem vocatum in Præ-

fat. p. lxvi. Nam omissionem augmenti ex prosæ orationis monumentis quæ supersunt liquido compertum habemus neque Ionicæ neque ullius alius dialecti propriam, sed poetis solis, quacunque dialecto uterentur, concessam fuisse, qui hac libertate propter metricas rationes sæpissime opus haberent. Ex quo sequitur augmentum et syllabicum et temporale. ut constans ejus est in prosa oratione usus, ita ne in poetarum quidem scriptis usquam esse omittendum, nisi ubi omittendi ratio idonea reddi possit. Rationes autem omittendi poetis epicis ceterisque qui metro heroico et elegiaco usi sunt poetis tres potissimum fuerunt. Earum prima in metri necessitate cernitur, velut quum Homerus βῆ, βάλλε, καίοντο, κήδετο dixit ubi metrum ἔβη, ἔβαλλε, ἔκαίοντο, ἔκήδετο non ferret,

βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.

βάλλ' αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὀράτο.

Secunda ratio in elegantia metri posita est, velut quum augmentum syllabicum aut cæsurae caussa omittitur, aut ut dactylorum volubilitas spondeis interpositis temperetur, aut euphoniæ caussa, cui plurimum tribuendum in carminibus ad recitationem compositis^a: de quo genere multæ exstant et veterum et recentiorum observationes partim certæ partim dubitationibus obnoxia, quum sæpe vix ad liquidum perducī possit quousque poetis in augmento propter hujusmodi causas omittendo procedere placuerit. Tertia denique ratio ad certa quædam verba pertinet ab antiquissimis poetis accepta, quorum nec formas mutare nec tempora vel modos non usitatos fingere voluerunt posteriores poetæ. Ex quo genere verbum στεῦμαι est, cujus duæ tantum formæ exstant, tertia persona præsentis numero singulari στεῖται et imperfecti στεῦτο^b, non ἐστεῦτο: unde factum ut

^a Sic Il. 14, 347. recte scriptum τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δια φύεν νεοθλέα ποίην, non δὲ ἐφύεν, non solum propter cæsuram κατὰ τρίτον τροχαῖον, sed etiam quia adjectivum δια plenum audiri quam alteram syllabam augmento absorberi præstabat. Quod non cadit in voculam qualis est δέ, velut Il. 22, 294. ubi libri recte Δηϊφροβον δ' ἐκάλει, non δὲ κάλει.

^b Præsentis persona prima στεῦμαι, quæ nunc legitur in Orphei Lithicis v. 82. ab Hermanno ficta est.

Æschylus quoque, quum plurali numero opus haberet in Persis v. 49. *στεῦνται δ' ἱεροῦ Τρωάδων πελάται* dicere quam formam inusitatam *στεῦνται* fingere maluerit: de quo dixi in Præfatione ad Æschylum p. xvii. ed. Oxon. secundæ. Aliis quibusdam verbis in nulla unquam dialecto augmentum adhibitum esse videtur. Ejusmodi est verbi *ἔρδω* imperfectum *ἔρδον*, ejus forma augmento instructa *ἥρδον* Græcis auribus non minus insolita accidisset quam si quis contrario, de quo supra dicebam, vitio *ἔλθον* pro *ἤλθον* pronunciare voluisset. Hinc explicari potest quod Herodotus, qui augmentum et syllabicum et temporale non magis quam quisquam alius prosæ orationis scriptor omittit, tamen et imperfectum illud verbi *ἔρδew* et alia quædam verba verborumve formas ab communi regula exemitas esse voluit, de quo dixi in commentatione de dialecto Herodoti p. xxi. xxii.: quanquam in his nonnulla sunt in quibus vereor ne librariorum nos ludificetur imprudentia, velut imperfectum *ἀγίνεον*, quod si cum augmento dici potuit ab Homero Il. 18, 493.

ἡγίνεον ἀνὰ ἄστν, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει,
etiam ab Herodoto dici potuit, ejus in libris nunc *ἀγίνεον* scriptum videmus.

Has igitur quas supra exposui normas si in Homeri ceterorumque epicorum carminibus sequimur, passim detrachere augmentum ubi additum est, multo sæpius omissum ab librariis supplere debemus. Codicum etsi, ut supra dicebam, exigua in hac re fides est, tamen si quis universam scripturæ diversitatem librorum et antiquissimorum et optimorum, perlustrare volet, plurima veræ rationis vestigia deprehendet.

^c In fragmento Pindari de quo ibi dixi, *κλῦθ' Ἀλαλὰ, Πολέμου θύγατερ, | ἧ θύεται ἄνδρες ὑπὲρ πόλιος* (nam verba *ὑπὲρ πόλιος* ex Herodiano *περὶ σχημάτων* p. 60, 13, recte inseruit Hauptius) *τὸν ἱρόθυτον θάνατον*, et me et alios fugit post *θάνατον* excidisse *τλάντες*, quod in initio tertii versus positum fuit.

F. A. WOLFI

SUMMARIA.

I.

ROGATUR ab initio Musa ut cantum præcipiat de cladibus ad Ilium Achillis iram consequutis (1—7.) Venit in concionem Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturus bello nuper captam et honoris caussa datam Agamemnoni (8—21). Illo cum ignominia repulso funestam luem Apollo per exercitum spargit (22—52). Habet concionem Achilles ob placandum deum, in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseïde censet, auctore imprimis Achille (53—129). Ita irritatus Agamemno atrociam jurgia nectit cum Achille, et Chryseï quidem filiam reddere non recusat, sed illi, quod præmium virtutis retulerat, Briseïdem eripit, quamvis obnitente Nestore (130—311 et 318—347). Hac incensus injuria statuit acer juvenis se cum Myrmidonibus a belli societate sejungere: quod propositum a matre ejus Thetide confirmatur, quæ et supplicanti ultionem promittit (348—427). Interea publice lustratur exercitus et sacra fiunt Apollini (312—317): tum Chryseï domum reducitur una cum hostiis piacularibus, quibus mactatis scelus expiatur (428—487). Thetidi jam Olympum adeunti Juppiter occulte annuit, victores in præliis fore Trojanos, donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488—533). Junonem, infestam Trojanis, pungunt hæc clandestina consilia; inde rixatur cum Jove super cœnam (534—567). Ea re contristatur omnis consessus deorum, quos tandem ad hilaritatem revocat Vulcanus (568—611).

II.

Juppiter, illatam Achilli injuriam ulturus, speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quæ eum ad committendum prælium spe victoriæ incitet (1—40). Sub lucem Agamemno rem et im-

petum suum aperit primoribus Achivorum; mox concionem habet universorum (41—100). Placuerat ei, ad tentandam populi fidem, cui diffidebat, consilium repetendae patriae simulare: eo audito, statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare cœpit (101—154). Seditionem de compacto et Minervæ monitu comprimit Ulysses, ad singulos precibus, minis, opprobriis usus ita ut concionem restituat (155—210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211—277). Sic cohibitum vulgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulyssis ac Nestoris, qui et vetera promissa expetunt, et ostentis utuntur ad spem Ilii cito expugnandi: Agamemno autem indicit prœlium, et ardore pugnandi omnium animos implet (278—393). Jam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem, mactata majore hostia, epulantur; ceteri passim per tentoria cibum sumunt sacraque faciunt, et a suis quæque natio ducibus instructa in aciem prodeunt (394—484). Inseritur hoc loco accurata enumeratio navium, populorum, ducum, qui Agamemnonem ad bellum Trojanum sequuti erant (485—785). Item Trojanæ, comperto quid minentur Achivi, duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi et socii, quorum brevior recensensus adjicitur (786—877).

III.

Primo concursu prœlii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed ut Menelaum conspexit de curru suo desilientem, abjecto animo refugit (1—37). Paulo post idem, Hectoris voce correptus, offert se certamini singulari cum Menelao de summa belli ineundo; qua conditione accepta poscit Menelaus ut sponsio interponatur, præsente Priamo sancienda (38—110). Igitur arma deponunt exercitus; sacrificia ab utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Trojanis demonstrat duces Achivorum in campo subjacente (111—244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore, fœdusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum vicisset, Helenam ejusque opes haberet, Trojanæ autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245—301.) Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302—382). In eundem locum adducit illa Helenam, quæ primum reluctans

novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383—448). Ita præmiis deæ fruentem adversarium frustra quærit Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum prætium victoriæ (449—461).

IV.

Quum ex fœdere Helena Achivis reddenda infestæque acies dirimendæ essent superato Paride, Juno in concilio deorum indignabunda ita non expleri odium suum in Trojanos, Jovi extorquet ut ipsi concedat Ilii excidium (1—49). Minerva, ipsa quoque Trojanis inimica, Junonis hortatu ad terram missa, persuadet Pandaro Lycio ut jacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet ac novam bellandi caussam serat (50—104): at non letali vulnere percussum Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105—219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Trojani, dum Agamemno catervas Achivorum obit, nonnullorum, ut Idomenei, Ajacum, Nestoris, qui jam in procinctu stabant, alacritatem laudans, aliorum, ut Menesthei, Ulyssis, Diomedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220—421). Quo facto proelium instauratur, in quo Trojanis Mars et Apollo, Achivis præter alia numina Minerva animos addit; cædesque fiunt mutuæ (422—544).

V.

Stragem Trojanorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervæ, Martem ab acie seducentis, præsidio ferocissimus (1—94). Sed ipse a Pandaro vulneratus etiam vehementius sævit in hostes (95—166): Pandarum, antea peditem, nunc ex Æneæ curru pugnantem, interficit (167—296); Æneam, amici corpus tegentem, saxo sauciat (297—310); Veneri, filium ex pugna efferenti, plagam in manu infligit (311—351). Venus ab Iride educta curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irrident (352—431). Æneam, a Venere destitutum, Diomedis furori eripit Apollo et in arce Trojana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432—460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Trojanos, quibus statim Æneas integer subvenit (461—518). Nec segnius pugnant Achivi, credunturque ex utrisque multi, in his Tlepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paullatim Achivi (519—710). His ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Juno

et Minerva (711—777): ac voce Junonis denuo incenditur turba, Minervæ autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778—863), qui ex campo repente ad Olympum redit, ibique sanatur, sequentibus etiam deabus (864—909). .

VI.

Trojanorum acie in fugam inclinante Helenus vates Hectorem hortatur ut publicam obsecrationem Minervæ in arce habendam indicat (1—101). Ergo is, celeriter restituto prælio, pergit in urbem: in eo prælio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati, facta armorum permutatione, dextras jungunt (102—236). Hecuba et ceteræ matronæ, de Hectoris et procerum Trojanorum consilio, peplum in ædem Minervæ inferunt, vota que pro salute patriæ nuncupant (237—311). Interim Hector domi desidentem Paridem objurgando in aciem reducit (312—368): uxorem Andromachen, in ædibus suis frustra quæsitam, tandem urbe egrediens ad portam Scæam una cum puero Astyanacte obviam habet atque ultimum alloquitur (369—502). Mox fratrem in via armatus consequitur Paris (503—529).

VII.

Achivos, æquis adhuc seu prosperis armis certantes, urgent Hector et Paris in prælium reversi (1—16): quod ut tandem dirimatur, de Minervæ et Apollinis consilio, Helenique suasu, fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17—91). Menelaum, qui se alacrem ostendit, ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92—122); mox, a Nestore instigati, surgunt ad dimicandum novem heroës, ex quibus sortis eventus designat Ajacem Telamonium (123—205). Congrediuntur Hector et Ajax, acriterque depugnant, donec sub noctem, viribus pares, datis invicem muneribus, discedunt (206—312). In epulis publicis Nestor censet corpora cæsorum sepelienda et castra munienda: in Trojanorum concione Antenori, pacis et Helenæ cum opibus restituendæ auctori, respondet Paris, nihil se præter opes, sed eas propriis adjectis, redditurum (313—364). Illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri, atque, ut Trojanorum quoque corpora crementur, inducias iniri jubet (365—420). Post hæc sepulturam curant utrique suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quæ opera Neptunus inter deos non sine in-

dignatione miratur (421—464). Cœnam non sequitur minax tonitribus (465—482).

VIII.

Deos ad concilium vocatos vetat Juppiter neutri populo in acie adesse, curruque vehitur ad Idam (1—52). Inde prospicit mane dubia victoria pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali lance pensitatis, dejectisque fulminibus, exitia Achivis portendit (53—77). Iis usque ad munimenta compulsis adiutorem Neptunum Juno frustra expetit; mox inclamando animos reddit Agamemno, et propitium Jovem ostentum significat (78—250). Jam Achivi, aliquamdiu superiores, novo impetu repellunt Trojanos, quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vulneratus (251—334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, quum Juno et Minerva auxilii ferendi caussa Trojam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Juppiter per Irin rejicit (335—437). Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri objurgatione incessit, Achivis etiam majores clades in crastinum diem minatur (438—484). Finita ob noctem dimicatione habitaque concione Trojani victores in ipso prælii loco excubias obsidionis instituunt, atque, ut insidias hostibus aut navigationem præcludant, crebros per urbem campumque ignes accendunt (485—565).

IX.

Apud Achivos et præterito discrimine percussos et instante conterritos clam ab Agamemnone proceres convocantur, quibus rex consilium fugæ et properandæ per noctem navigationis indicit (1—28). A turpi incepto dehortantur eum Diomedes ac Nestor (29—78). Excubiæ locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio cœna paratur proceribus, post cœnam sollicite agitur de Achille placando et ad exercitum reducendo (79—113). Ipse Agamemno illi, si iracundiam suam publicæ necessitati remiserit, et intactam Briseïdem et eximia dona promittit (114—161). His cum conditionibus mittuntur viri a Nestore delecti, Phœnix, quem Achilli pater rectorem juventæ addiderat, Ajax major, Ulysses, duo caduceatores (162—184). Legatos amice excipit Achilles, sed eorum quamvis accuratas, graves, blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa adspersatur: præterea Phœnicem apud se retinet, cum eoque in patriam propediem se rediturum minatur (185—668). Ita postquam irritam legationem renunciarunt Ajax et Ulysses, graviter afflictos

principes confirmat Diomedes, et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669—713).

X.

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum, cum iisque excubias ad fossam obeunt (1—193). Consilio ibi ut in trepidis rebus habito mittunt speculatores in castra Trojana Diomedem atque Ulyssem (194—271). His aliquantum progressis præpes avis prosperum augurium affert (272—298). Eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Trojanus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem ad navalia quum maxime tendentem illi comprehendunt (299—381). Hic quum vitam sibi deprecatus omnem situm castrorum et ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet indicavit, proditor a Diomede occiditur (382—464). Jam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant, et ipsum quidem cum duodecim sociis obtruncat Diomedes, equos avertit Ulysses (465—503). Heroës a Minerva moniti ne spe plura prædandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Trojanos excitat, salvi ad suos revertuntur (504—579).

XI.

Instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Trojanorum (1—66). Insolita virtute Agamemnonis, quæ et incognitam turbam inflamat, Trojani commoventur, magna clade accepta (67—162). Hector ipse ad urbis usque mœnia repulsus Jovis jussu impetum furentis adversarii declinat, donec ille saucius prælio egreditur (163—283). Quo facto Hector ad pugnandum redit et novum ardorem injicit suis (284—309). Aciem inclinatam restituunt Diomedes, Ulysses, Ajax: sed Diomedes a Paride vulneratus cito ad naves revelhitur (310—400); item Ulysses vulneratus a Soco, atque eo transfixo a Trojanis circumventus, ope Menelai et Ajacis dimicationi eripitur (401—488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylus (489—596). Machaonem Nestoris curru prætervehentem conspicatus Achilles Patroclum mittit præsentia cogniturum (597—617). Is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserrimam fortunam prælii edocetur rogaturque ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum imploret, vel ipse Achillis arma indutus hostes terreat (618—803). In reditu Patroclus

Eurypylum ex vulnere ægrum offendit eique in tentorium delato medetur (804—848).

XII.

Achivi intra murum compulsi (invisum diis opus, ab iisque statim post ipsam urbem deletum) Trojanos jam navibus imminentes vident, jam fossam transgressuros (1—59). Rei difficultate primum attoniti mox Polydamantis monitu de curribus descendunt et in quinque catervas divisi incurrunt (60—107.) Asius unam portarum ex curru aggredi ausus a duobus Lapithis cum magna clade suorum rejicitur (108—194.) Infausti augurii interpretatio a Polydamante facta Hectorem non deterret a persequendis hostibus (195—250). Hi etsi procelloso vento impediti munimenta sua acriter defendunt, imprimis duo Ajaces (251—289). Alia parte Sarpedon et Glaucus irruunt, quibus se opponit Menestheus ab eoque arcessiti Ajax major et Teucer (290—377). Sarpedonis socius Epicles ab Ajace, Glaucus a Teucro sauciatur; tandem a Sarpedone pinna muri revellitur (378—399). Lycios murum perrupturos etiam nunc fortiter arcant Achivi; Hector autem portam ingesto saxo discutit suisque viam ad naves aperit (400—471).

XIII.

Trojani passim superato muro cædunt Achivos, quum Neptunus miseratione commotus clam Jove tuendis navibus auxiliator accedit (1—42): qui primum duos Ajaces, tum ceteros principes, humana specie indutus ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43—124). Igitur Ajaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcant (125—205); mox Idomeneus a Neptuno in arma instigatus, assumpto Merione, ad sinistram afflictis succurrit (206—329). Exinde atrox prælium conseritur, in quo Trojanis Jupiter, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenei imprimis virtus spectatur (330—362). Is Othryoneum, Asium, Alcathoum interficit; idemque cum Merione, Antilocho, Menelao, adversus Æneam, Deiphobum, Helenum, Paridem prospere dimicat (363—672). Etiam Hectorem medio quem dudum tenuit loco sic urgent Ajaces et aliæ catervæ, ut gradum jam referant Trojani: sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente collectos in hostem ducit (673—808). Novam pugnam ciet Ajax et ingenti utrimque clamore certatur (809—837).

XIV.

Clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recreabat, ut quo res loco sit exploret (1—26). Obviam ei veniunt ex vulneribus aëgri Agamemno Ulysses et Diomedes, eadem de caussa progressi; quorum primus de belli exitu pridem anxius nunc vallum prorutum videns rursus fugam meditatur (27—81). Hoc consilium improbat Ulysses, Diomedes autem persuadet omnibus ut in prælium redeant suosque præsentia certe atque hortatu adjuvent: simul euntem Agamemnonem solatur et exercitum confirmat Neptunus (82—152). Interea Juno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Jovem in Ida uxoriis illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur, et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153—351). Huic tempori insidiatus Somno auctore Neptunus fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352—401). Hector ab Ajace ictu lapidis percussus deficit animo atque a sociis suis asportatur curaturque (402—439). Jam renovatis animis pugnautes Achivi Trojanos a navibus avertunt Ajace imprimis minore fugatos persequente (440—522).

XV.

Juppiter experrectus pelli videt Trojanos Achivis opem ferente Neptuno (1—11). Itaque aspere increpitæ Junoni imperat ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usurum ad Trojanas vires restituendas, simul omnem fatorum seriem usque ad excidium urbis prædicat (12—77). Ex Junone in deorum sedem reversa Mars audit de cæde filii sui Ascalaphi et statim ad ultionem exardescit; furorem ejus reprimit Minerva (78—142). Apollo et Iris deveniunt ad Jovem, cujus missu hæc Neptunum minaciter conterritum quamvis reluctantem cogit ut bello desistat (143—219); Apollo sanatum Hectorem erigit coque in pugnam reducto fortunam Trojanorum instaurat (220—280). Hector fortissimos Achivorum adortus, imbellibus ad naves degressis, partim trucidat, partim in fugam vertit, præeunte deo, qui commota ægide Achivis pavorem incutit, Trojanis autem deleta muro viam munit ad classem exscindendam (281—389). Ea re animadversa Patroclus ab Eurypylo redit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390—404). Interim acerrime pro navibus propugnant Achivi, pluribus ab utraque parte cadentibus

(405—590): tandem illi nec dispersi recedunt intra ordines navium, a quibus Ajax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo jam Hector navem Protesilai se exusturum minatur (591—746).

XVI.

Patroclo deprecanti permittit Achilles suis et armis et copiis ad pugnam exire ea lege ut Trojanos a navibus depulisse contentus majori ne se periculo objiciat (1—100). Jam ipse debilitatus Ajax obstare non valuit quin ignis inferretur navi (101—123.) Quo viso Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuis dimittit (124—256). Repente conspectus Myrmidonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257—305); praelium primo committit, apud naves mox cæco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306—418); deinde congressus Sarpedonem, Jovis filium, perimit, ultore cædis relicto Glaucō (419—507). Is cum Hectore et aliis Trojanorum gravi certamine Achivis spolia detrahentibus corpus Sarpedonis eripiunt; quod jussu Jovis lotum unctumque Apollo tuetur ab amicis in Lyciam deportandum (508—683). Illo rerum successu ferox Patroclus Trojanos ad urbem persequitur, murumque ejus scandit, sed ab eodem deo detruditur (684—711); tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam ejus Cebrionem necat, spoliatum cadaver abstrahīt (712—782); denique complures ex turba interficit, donec ipsum vi Apollinis attonitum et armis exutum Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat Achillis currum propere ad naves agenti (783—867).

XVII.

Occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interficit Menelaus (2—60): Hector autem Apollinis monitu ab insequendo Automedonte reversus exuvias aufert, dum Menelaus Ajacem majorem ad cadaver tuendum arcessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Ajax accurrisset (61—139). Ajaci cedit Hector; sed Glauci objurgatione stimulatus mox Achilles armis superbiens redit ad corpus eripiendum, ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul a Menelao convocati advolant strenuissimi Archivorum (140—261). Sic uno in loco acerrima dimicatione orta Menelaus et Hector cum catervis uterque suis

ancipiti fortuna in diversa contendunt: illi ut Patrocli corpus defendant, hi ut ad ludibrium trahant (262—425). Achillis equis casum Patrocli dolentibus vigorem reddit Juppiter, eosque in praelium reducit Automedon socio assumpto Alcimedonte (426—483). Statim adoriuntur currum Hector, Aeneas, alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam cadaver propugnant, quum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo, annuente Jove (484—596). Tandem inclinat Achiva acies, ipse etiam Ajax Telamonius trepidat: cujus jussu Menelaus Antilochum cæsi Patrocli et acceptæ cladis nuntium ad Achillem mittit (597—701); idemque Menelaus cum Merione cadaver ad naves deportare audet, comitatu fretus Ajacum, ingruentes hostes arcentium (702—761).

XVIII.

Accepto nuntio de nece Patrocli Achilles planetui et lamentis indulget (1—34). His lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereïdum ad filium consolandum venit; quem quum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem ejus in posterum diem differt, quo ei nova a Vulcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35—137). Nereïdibus domum remissis Thetis ad Olympum festinat, dum praelium renovatur super Patrocli corpore; quo tandem potiturus erat Hector, nisi Achilles monitu Junonis ex fossa Trojamos truci adspectu voceque terruisset, et funestam ad mœnia fugam fecisset (138—231). Interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt instante nocte (232—242). Tumultuariam concionem habent Trojani, quibus Polydamas suadet ut salutem intra mœnia quaerant, neu se Achilli in acie objiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (248—314). Noctem in armis pervigilant Trojani: Achivi præeunte Achille Patrocli casum deflent, cadaver curant lectoque componunt (315—355). Ad Olympum, ubi Juppiter modo conjugem objurgabat, quod Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis inque domo Vulcani amice excipitur (356—427); qui ei facile exoratus clipeum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428—617).

XIX.

Orta luce Thetis Achilli arma Vulcania affert, eumque rursus ad belli societatem impellit; Patrocli autem corpus divinis perfun-

dit odoribus, ut ad sepulturam integrum daret (1—39). Achilles advocata concione iracundiam suam abolitione deponit atque e vestigio praelium postulat (40—73). Agamemno vicissim confitetur errorem suum, simul reconciliato dona offert per Ulyssem legatum promissa: sed eorum ille negligens, quippe ultioni intentus, praelium poscere instat (74—153). Tandem denique cedit Ulyssi, exspectandum esse monenti dum copiae pranderint, recipitque coram concione dona et ipsam Briseidem, contentionis causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adjurat (154—275). Dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, ubi mulieres Patroclum gemunt, et ipse denuo lamentatur heros; qui exercitu cibum capiente pertinaciter abstinet (276—339). Is igitur a Minerva cœlo demissa recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte, atque auditis ex altero equorum fati suis prodigus vitæ in aciem educit (340—424).

XX.

Utroque exercitu instructo Juppiter diis ad concilium vocatis permittit ut quisque utri velit succurrat, ne excidium Trojanis Achillis sævitia maturetur (1—30). Ita ad bellum proficiscuntur Juno, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Achivis opem laturi, Trojanis Mars, Apollo, Diana, Latona, Xanthus, Venus: eorum ingressum cœlestis fragor ac tremor terræ concelebrat (31—74). Ante initum praelium Apollo Æneam concitat contra Achillem Hectori instantem; interim dii suasu Neptuni seorsum ab acie considunt (75—155). Varias provocaciones sequitur certamen Achillis cum Ænea, quem regno inter Trojanos fati destinatum Neptunus per nebulam periculo eripit (156—352.) Hector Achillem aggressurus revocatur ab Apolline; Achilles quum alios Trojanorum tum etiam Polydorum, Priami filium, interficit (353—418). Jam fraternam necem ulturus cum Achille congregitur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419—454). Ceteros Trojanos dolore percitus Achilles adoritur, campumque fœda strage cæsorū atque armorum complet (455—503).

XXI.

Trojanos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles, et multis in flumine trucidatis, duodecim juvenes victos inferiis Patrocli servat (1—33). Ibidem Lycaonem, Pri-

mi filium, quamvis supplicem (34—135), mox et Asteropæum, ducem Pæonum, cum aliis hujus gentis interficit, Fluvio irriso ut impari (136—210): cædemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens alveo eum excedere jussisset. Vix excesserat, quum rursus insilit; at Fluvius eum suis fluctibus mergere furit et egressum insequitur (211—271). Jam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva: Xantho autem, qui irritator etiam Simoëntis opem invocat, a Junone objicitur Vulcanus, qui campum et Fluvium exurit nec flammæ cohibet nisi eadem dea auctore (272—384). Oriuntur deinde singulares contentiones ceterorum deorum, Martis, Minervæ, Veneris; Apollinis, Neptuni; Junonis, Dianæ; Mercurii, Latonæ (385—513). Post hæc in Olympum revertuntur dii præter Apollinem, qui Trojam versus pergit, dum Achilles ferro sævit per campum, alios compellit in urbem; quibus portam recludi jubet Priamus (514—543). Illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse Agenoris specie indutus fallit fugiendo et ab urbe abstrahit (544—611).

XXII.

Uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, quum Achillem persequendo Apolline redeuntem solus manet Hector, parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1—89). Frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit, insequente eum Achille ac ter circum mœnia agente (90—166). Inter hæc Juppiter vicem Hectoris miseratus tentatis fatorum lancibus illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva specie fratris Deïphobi ad dimicandum hortatur (167—247). Ita heroës congrédiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem præsens adjuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248—305). Tandem hunc maxima contentione pugnans Achilles hasta transfigit, armis spoliatur, insultandum fœdandumque præbet suis, et religatum curru ad stationem navium raptat (306—404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromache (405—515).

XXIII.

Myrmidones circa Patrocli lectum in armis decurrunt præeunte Achille, qui iisdem mox epulum funebre præbet, ipse apud

Agamemnonem cœnat, et in alterum diem exsequias indicat (1—58). Insequente nocte per quietem offertur et imago Patrocli iusta funebria poscentis (59—107). Agamemnonis jussu mane convehuntur ligna, affertur corpus, comis conspersum Achillis et aliorum, exstruitur rogos, et mactatis ad eum multis victimis et duodecim juvenibus Trojanis, accenditur, ardetque flatu Boreæ et Zephyri, dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108—225). Proxima die leguntur et in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquiis socianda; excitatur etiam tumulus subitarius (226—256). His in defuncti honorem adjicit Achilles certamina de vario genere, in quibus præmia et munera merent principes Achivorum; equis Diomedes, Antilochus, Menelaus, Meriones, Eumelus, Nestor (257—650), pugilatu Epeus et Euryalus (651—699); luctando Ajax Telamonius et Ulysses (700—739); cursu Ulysses, Ajax minor; Antilochus (740—797); decertando armis Diomedes et Ajax Telamonius (798—825); disco Polypætetes (826—849); sagittando Meriones et Teucer (850—883); jaculando Agamemno et Meriones (884—897).

XXIV.

Ludis peractis cœnæ somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insomnem ducit manequē Hectorem curru religatum circa tumulum Patrocli raptat (1—18). Eam contumeliam plures per dies repetitam inter deos, partim dolentes, partim lætantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19—54). Itaque Juppiter per Thetidem, ab Iride accessitam, imperat Achilli ut ab sævitia desistat et corpus redimentibus tradere ne recuset; simul ejusdem mandatu Iris cohortatur Priamum ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55—186). Geruntur hæc duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem, Hecuba et ceteris omnibus remotis, qui iter morarentur, pretiosa dona colligit, hisque currum onerari, ab Idæo præcone ducendum, sibi alium parari jubet (187—282): tum libatione facta et dextro omine accepto iter ingreditur (283—330). Ei Jovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculum herois deducitur (331—467). Achilles, a rege supplice facile exoratus, pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibis involutum restituit, undecim dies induciarum ad sepulturam concedit, cœnæque adhibitum honestissime

dormitum dimittit (468—676). Prima luce postridie, Mercurio duce, Priamus ad urbem refert corpus, ejus visendi caussa obviam effusi Trojani lamentantur; mox in aula positum, præter conductos cantores, plorant Andromache, Hecuba, Helena (677—776). Exstructo deinde rogo celebratur funus cum epulo (777—804).

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

Λοιμός. Μῆνις.

ΜῆΝΙΝ ἄειδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀϊδὶ προΐαψεν
 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
 οἴωνοῖσί τε πᾶσι—Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή— 5
 ἔξ οὔ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι ;
 Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
 οὔνεκα τὸν Χρῦσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα
 Ἀτρεΐδης. ὁ γὰρ ἤλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκhebόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σκῆπτρῳ, καὶ ἐλίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς, 15
 Ἀτρεΐδαν δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορε λαῶν
 “Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

LECTIONES EX SCHOLIIS EXCERPTÆ.

1. Μῆνιν] μνήνιν Glauco Tarsensis.

3. ψυχὰς] κεφαλὰς a quibusdam μεταγράφεσθαι annotavit Aristonicus. Quæ scriptura Apollonio Rhodio tribuitur in alio scholio, sumta ex A, 55.

4. 5. ἀθετεῖ Zenodotus.

5. πᾶσι] δαῖτα Zenodotus.

βουλή—ἐξ] βουλῇ, ἐξ Aristarchus, sublata parenthesis nota.

8. σφωε] σφωῖ Zenodotus.

15. λίσσεται] Vid. ad 374.

16. Ἀτρεΐδαν] Schol.: (διπλῇ περισστιγμένῃ) ὅτι τινὲς (Zenodotus, ut videtur) Ἀτρεΐδας.

ἐκπέρσαι Πριάμειο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἐκίσθαι·
 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαι τε φίλην τά τ' ἄπεινα δέχεσθαι,
 ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.” 20

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν 25
 “ μὴ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχεῖω
 ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἡμετέρῃ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης, 30
 ἰστον ἐπαιχμένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσσαν.
 ἀλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νήηαι.”

Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπείθετο μῦθῳ.
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἡρᾷθ' ὁ γεραίος 35
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκε Λητώ·
 “ κλυθί μεν, ἀργυρόταξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πῖονα μηρί' ἔκηα 40
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.”

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἐκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὤμωσιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἷστοι ἐπ' ὤμων χωόμενοιο,
 αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦγε νυκτὶ ἐοικώς.
 ἕξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὼν ἔηκεν

24. Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι] Ἀ-
 τρεΐδῃ Ἀγαμέμνονος Zenodotus.

29—31. ἀθετοῦνται.

34. ἀκέων] ἀχέων Zenodo-
 tus.

41. τὸ δὲ Aristarchus. τῶδε
 Herodianus.

42. τίσειαν] τίσειεν Zenodotus.

46. 47. ἀθετεῖ Zenodotus.

47. ἐοικώς] ἐλυσθείς Zenodotus.

δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπ' ὄχετο καὶ κύνας ἀργούς 50

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφίεις

βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο,

τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·

τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρην 55

κῆδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

“ Ἀτρεΐδην, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἶώ

ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60

εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε θαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.

ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἣ ἱερῆα,

ἣ καὶ ὄνειροπόλον—καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστιν—

ὅς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἐκατόμβης, 65

αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων

βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λαιγὸν ἀμῦναι.”

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη

Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,

ὅς ῥ' ἔφη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70

καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,

ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·

ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

“ ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διίφιλε, μυθήσασθαι

μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἐκατηβελέται ἀνακτος. 75

54. ἀγορήνδε καλέσσατο] ἀγορὴν κνίσσης.
ἐκαλέσσατο Zenodotus, ut vide- 68. κατ' ἄρ' ἔξετο] ἐκαθέξετο
tur. Zenodotus.

56. ὄρατο] ὀρήτο Zenodotus.
Conf. ad 198.

60. εἴ κεν] οἴ κεν Zenodotus.

63. ἀθετεῖ Zenodotus.

66. κνίσσης Aristarchus. Alii

69. Κάλχας] μάντις Zenodotus.

73. ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο
καὶ μετέειπεν] ὅς μιν ἀμειβόμενος
ἔπεα πτερόεντα προσηύδα Zenodo-
tus.

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὅμοσον
ἣ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.

ἣ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατεῖ καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

κρίσσω γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ· 80
εἶπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσῃ,
ἐν στήθεσσι ἐοῖσι. σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 85
“θαρήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα.
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφλον, ὥτε σὺ, Κάλχαν,
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὔτις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
σμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἵπῃς, 90
ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.”

Καὶ τότε δὴ θάρσῃσε καὶ ἡὔδα μάντις ἀμύμων
“οὔτ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὔθ' ἐκατόμβης,
ἀλλ' ἑνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἡτίμησ' Ἀγαμέμνων
οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα· 95
τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἡδ' ἔτι δώσει·
οὐδ' ὅγε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποιον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπύθαιμεν.” 100

”Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων

80. κρίσσω] κρίσσω Zenodotus.

83. φράσαι] φράσων Zenodotus.

86. Κάλχαν] Κάλχα Zenodotus.

91. Ἀχαιῶν Zenodotus, Aristophanes, Aristarchus, Sosigenes. Alii ἐν στρατῷ.

93. οὔτ' ἄρ'—οὔθ' γρ. οὔ ταρ—οὔδ'.

96. ἀθετεῖται.

97. Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώ-
σει Aristarchus et editiones Mas-
siliensis et Rhiani. λοιμοῦ βα-
ρείας χεῖρας ἀφέξει Zenodotus.

100. τότε κέν μιν] αἱ κέν μιν
Zenodotus.

ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην.
 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν 105
 “ μάντι κακῶν, οὐ πάποτε μοι τὸ κρήγυον εἵπας.
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἵπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας·
 καὶ νῦν ἐν Δαναῶσι θειπροπέων ἀγορεύεις
 ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσσηίδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἶκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστι χερεῖων,
 οὐδέμας οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὅφρα μὴ οἶος
 Ἄργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
 λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.” 120
 Τὸν δ' ἡμεῖβεν ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 “ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἶ' κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.”
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 130

108. οὔτε—οὔτ'] οὐδέ—οὐδ' Aristophanēs et Aristarchus.

εἵπας Aristarchus. εἶπες alii.

110. ἀθετεῖται.

117. ἀθετεῖ Zenodotus.

σῶν Aristarchus. σόν alii.

120. λεύσσετε Aristarch. Qui-

dam λεύσετε.

124. που] γρ. πω.

122. φιλοκτεανώτατε] φιλοκτεανέστατε Aristophanes.

129. Τροίην Zenodotus. Τροίην Aristarchus.

“ μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόφ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὔδ' με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὅφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτως
 ἥσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Λίαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἐλὼν· ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὃν κεν ἴκωμαι.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις,
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρῦσηΐδα καλλιπάρῃον
 βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,
 ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἢ σὺ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὅφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσαι ἱερὰ ῥέξας.”

135

140

145

150

155

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “ ὦ μοι, ἀναιδείῃν ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἱφί μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἑνὲκ' ἥλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔτι μοι αἵτισι εἰσιν·
 οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὔδ' ἐμὸν ἵππου,
 οὔδ' ἐμὸν ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 οὐρεά τε σκιοέοντα θάλασσά τε ἡχέεσσα·
 ἀλλὰ σοὶ, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὅφρα σὺ χαίρῃς,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοὶ τε, κυνῶπα,

133. 134. 139. ἀθετοῦνται.

154. γὰρ πώποτ' Aristarchus.

136. ἄρσαντες Herodianus.

γάρ πώ ποτ' alii.

ἄρσαντες Aristarchus.

157. σκιοέοντα] σκιοῶντα Ari-

142. et 309. ἐς δ' ἐρέτας] ἐν δ'

starchus.

ἐρέτας Aristarchus.

159. ἀρνύμενοι] ἀρνύμενος Zeno-

143. ἀθετεῖ Zenodotus.

dotus.

πρὸς Τρώων· τῶν οὔτι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις· 160
καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον·
ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαῖκος πολέμοιο 165
χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομαι ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἶω 170
ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύζειν."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἔγωγε
λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἐμοίγε καὶ ἄλλοι
οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175
ἐχθιστος δέ μοι ἐσσι διστρεφέων βασιλῆων·
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
ὥς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὺν γέρας, ὅφρ' εὔ εἰδῆς 185
ὅσσου φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην."

Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ

160. ἀθετεῖ Zenodotus.

162. πόλλ' ἐμόγησα] πολλὰ μό-
γησα Aristarchus.

163. ὅππότε Ἀχαιοὶ] οὐδ' ὅτ'
Ἀχαιοὶ Zenodotus.

168. ἐπεὶ κε κάμω Aristarchus
et Herodianus. ἐπὴν κεκάμω alii.

169. Φθίηνδ' Aristarchus. Φθίην
Zenodotus, ut videtur.

στήθεσσι λατοῖσι διάνδιχα μιμνήριξεν,
 ἢ ὅγε φάσγανον ὀξύ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἢ ἐχόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμᾷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 στῇ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἶφ' φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὄρατο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 Παλλὰδ' Ἀθηναίην· δεινὴ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν. 200
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “τίπτ' αὖτ', αἰγιοόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἴνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
 ἥς ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.” 205
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθῃαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμᾷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἐρίδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· 210
 ἀλλ' ἦτοι ἔπεςιν μὲν οὐεῖδισον ὥς ἔσεται περ.
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχειο, πείθεο δ' ἡμῖν.”
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 215
 “χρὴ μὲν σφωῖτέρόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσσασθαι,

192. ἀθετεῖται.

197. ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πη-
 λεΐωνα] γρ. ξανθὴν δὲ κόμην ἔλε
 Πηλεΐωνος.

198. ὄρατο] ὀρήτο Zenodotus,
 ut v. 56.

203. ἴδῃ Aristophanes, Ari-

starchus. ἴδῃς Zenodotus.

204. τελέεσθαι οἶω Aristarchus.
 τετελεσμένον ἔσται Zenodotus.

208. 209. ἀθετεῖ Zenodotus.

212. τετελεσμένον ἔσται] τετε-
 λέσθαι (imo τελέεσθαι) οἶφ' Zeno-
 dotus.

καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ."

Ἡ καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν 220
μύθῳ Ἀθηναίης· ἥ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει
δώματ' ἐς αἰγίοχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτήροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο·
"οἶνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἴδεται εἶναι.
ἥ πολὺ λωΐόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρύν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἶπη. 230
δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
ἥ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν
φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵτε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
ἥ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται υἷας Ἀχαιῶν 240
σύμπαντας· τότε δ' οὔτι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
χραιομεῖν, εὔτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδραφόνιοιο
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χαώμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας."

Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·

219. 220. Unum ex duobus
versum fecit Zenodotus, ὡς εἰπὼν
πάλιν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε.
222. ἀθετεῖται.

225.—233. ἀθετεῖ Zenodo-
tus.

241. τότε Aristarchus. τοῖς
alii.

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἵδυεπῆς ἀνόρουσε, λιγυὺς Πυλίων ἀγορήτης.
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή—
 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 ἐφθιάθ', οἳ οἳ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν—
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “ ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
 ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες, 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
 ἡδὴ γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν ἤπερ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐπιτέ μ' οἴγ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινεά τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
 [Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν]· 265
 κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὀρεσκόοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλειον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὔτις
 τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ,
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 μήτε σὺν τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην, 275

249. γλυκίων] γλυκίω Zenodotus.

251. οἳ οἳ] αἳ οἳ Zenodotus.

258. βουλὴν Aristarchus. βουλῇ alii.

260. ὑμῖν] ἡμῖν Zenodotus.

269. μεθομίλειον] μεθ' ὀμίλειον Aristarchus.

271. ἐμ' αὐτὸν] ἐμαντὸν Zenodotus.

273. ξύνιεν Aristarchus. ξύνιεν alii.

ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν
 μήτε σὺ, Πηλεΐδῃ, θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτοῦχος βασιλεὺς, ὅτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ κάρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 λίσσομαι Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 285
 "ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶώ.
 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἶν ἐόντες, 290
 τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι·"

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο διὸς Ἀχιλλεύς
 "ἦ γάρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπεῖξομαι, ὅττι κεν εἴπῃς·
 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295
 [σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶφ].
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 χερσὶ μὲν οὗτοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
 οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
 τῶν δ' ἄλλων ἅ μοί ἐστι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνῶσι καὶ οἷδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαιὸν ἐρωήσει περὶ δουρί."

Ὡς τῶγ' ἀντιβίοισι μαχησαμένω ἐπέεσσιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305

277. Πηλεΐδῃ, θέλ'] Πηλεΐδῃ θελ'
 (i. e. Πηλεΐδῃ ἔθελ') Aristarchus.

296. ἀθετεῖται.

298. μαχήσομαι. Aristarchus.
 μαχέσσομαι alii.

299. ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες]
 ἐπεὶ β' ἐθέλεις ἀφελεσθαι Zenodo-
 tus.

304. μαχησαμένῳ Aristarchus.
 μαχέσσομένῳ alii.

Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἵσας
 ἦϊε σύν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν
 Ἄτρεϊδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρῃον 310
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 λαυὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας 315
 ταύρων ἡδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο·
 κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.

Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ,
 ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν, 320
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῷ θεράποντε·
 “ἔρχεσθον κλισίῃν Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν σύν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.” 325

Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330
 τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆᾳ
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε
 “χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἄσσον ἵτ'· οὔτι μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 ὃ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.

309. V. ad 142.

332. οὐδέ τι Aristarchus et
editio Cypria. οὐδέ τε alii.336. ὁ Aristarchus. ὁ alii.
σφῶϊ] σφῶϊν Zenodotus.

ἀλλ' ἄγε, υἱογενὲς Πατρόκλεις, ἕξαγε κούρην
καὶ σφωῖν δὸς ἄγειν. τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστωι
πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ' αὖτε
340
χρεῖῳ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις. ἧ γὰρ ὅγ' ὀλοῖῃσι φρεσὶ θύει,
οὐδὲ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοὶ μαχέσιντο Ἀχαιοί."

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ,
345
ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηρον,
δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν
ἢ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθεῖς,
350
θῖν' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς, ὁρώων ἐπ' ἀπείρονα πόντον·
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς
"μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθαδίου περ ἑόντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἧ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρεῖων Ἀγαμέμνων
355
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας."

Ὡς φάτο δακρυχέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέδνυ πολιῆς ἀλὸς ἥϊτ' ὀμίχλη,
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
"τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἔξαυδα, μὴ κεῖθε νόφ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω."

Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πύδας ὤκνς Ἀχιλλεύς
365
"οἶσθα· τίη τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
ῥ'χόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.

340. ἀπηνέος] ἀναιδέος Seleu- ἐπὶ αἰῶνα alii.
cus ἐν τῇ πολυστίχῳ.

351. ὀρεγνύς] ἀναπτάς Zeno-

350. ἐπ' ἀπείρονα Aristarchus. dotus.

καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσις υἷες Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρῃον.
 Χρύσης δ' αὖθ', ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος, 370
 ἦλθε θαῖς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέφ' ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δῶω, κοσμήτορε λαῶν. 375
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
 ἐυξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 θυῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπ' ᾤχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἑκάτοιο. 385
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 ὑπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 εἰς Χρυσήν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390
 τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηΐος, τὴν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περισχεο παιδὸς ἔῃος·
 ἔλθοῦς Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
 ἦ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἥε καὶ ἔργῳ. 395
 πολλὰκι γάρ σεο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεΐ Κρονίωνι

374. ἐλίσσεται] λίσσεται Aristarchus hic et haud dubie v. 15.

381. ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν] ἐπεὶ ῥα νύ οἱ φίλος ἦεν scriptum ἐν τῇ Κυπρίᾳ καὶ Κρητικῇ, ut refert

Seleucus, et apud Theagenem.

393. ἔῃος] ἐοῖο Zenodotus.

396. γάρ σεο Aristarchus. γὰρ σέο alii.

396—406. ἀθετεῖ Zenodotus.

οἷη ἐν ἀθανάτοισιν αἰεκέα λαιγὸν ἀμῦναι,
ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
"Ἦρη τ' ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400
ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσας δεσμῶν,
ῶχ' ἐκατόγχειρον καλέσας' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων—ὁ γὰρ αὔτε βίην οὗ πατὴρ ἀμείνων—
ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων' 405
τὸν καὶ ὑπέδδισαν μάκαρες θεοὶ οὐδέ τ' ἔδησαν.
τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
αἱ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν."
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
"ῶμοι, τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
αἶθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμυν 415
ῆσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δῆν'
νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ διζυρὸς περὶ πάντων
ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
εἴμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶ κε πίθῃται. 420
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
μῆνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμῳ δ' ἀποπαύεο πάμπαν'
Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο'
δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε, 425

400. Παλλὰς Ἀθήνη] Φοῖβος ὑπὸ Τάρταρον εὐρώνετα Zenodotus.
Ἀπόλλων Zenodotus. βίην Aristarchus. βίῃ Zeno-
dotus.
404. ὁ γὰρ αὔτε βίην οὗ πατὴρ ἀμείνων] ὁ γὰρ αὔτε βίῃ πολὺ φέρ-
τατος ἀπάντων ὁππόσοι (φέρτατος ἀλλων τῶν ὁππόσοι Cobetus) ναίουσ' 424. κατὰ Aristarchus. μετὰ
alii. ἔποντο] γρ. ἔπονται.

καὶ τότε ἔπειτά ται εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
καὶ μιν γουνάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι οἴω.”

“Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ’ ἔλιπ’ αὐτοῦ
χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοισι γυναικὺς,
τὴν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην.

οἱ δ’ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ’ ἐν νηὶ μελαίνῃ,
ἰστὸν δ’ ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
καρπαλίμως, τὴν δ’ εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἑρετμοῖς. 435

ἐκ δ’ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι’ ἔδησαν
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
ἐκ δ’ ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
ἐκ δὲ Χρυσήϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

τὴν μὲν ἔπειτ’ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν

“ ὦ Χρύση, πρό μ’ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ’ ἱερὴν ἐκατόμβην
ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ’ ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
ὅς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κῆδ’ ἐφῆκεν.” 445

“Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ’ ἐδέξατο χαίρων
παῖδα φίλῃν· τοὶ δ’ ὦκα θεῶ κλειτὴν ἐκατόμβην
ἐξείης ἔστησαν ἐϋδμητον περὶ βωμὸν,

χερνύσαντο δ’ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ’ εὐχετο χεῖρας ἀνασχών 450

“ κλυθὶ μεν, ἀργυρότοξ’, ὅς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις·
ἦμὲν δὴ ποτ’ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ’ ἦψας λαὸν Ἀχαιῶν

432. ἐντὸς] ἐγγὺς Aristarchus.

444. ἀθετεῖται.

434. ὑφέντες Zenodotus. ἀ-
φέντες (vel ἐφέντες) Aristarchus.
ἐφέντες alii.

446. 447. Unum ex duobus
versum fecit Zenodotus, ὥς εἶπεν,
τοὶ δ’ ὦκα θεῶ ἱερὴν ἐκατόμβην.

435. προέρεσσαν] γρ. προέρυσ-
σαν.

447. κλειτὴν] ἱερὴν Aristar-
chus.

ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον." 455

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φαῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὔευσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
λεῖβε· νέει δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκὰ καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
ᾠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
καλὸν ἀεῖδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλποντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.

Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
τοῖσιν δ' ἵκμενον οὔρον ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων.
οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν· 480
ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στεῖρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.

464. μῆρ' ἐκὰ καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο] μῆρε καὶ σπλάγχχνα πᾶσαντο Aristarchus hic et alibi ubi haec verba recurrunt, B,

427. et haud dubie Od. M, 364., non μῆρε καὶ, quod Ptolemaei commentum fuit.

474. ἀθετεῖται.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν 485
 ἱψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

Λυτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
 διογενὴς Πηλέος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὔθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένητ' ἡώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἤρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων 495
 παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσето кῦμα θαλάσσης,
 ἡερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
 εὔρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοι.

καὶ ῥα πάροισ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα

“Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων 505
 ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σύ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἐ τιμῇ.” 510

Ἦς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὥς ἥψατο γούνων,
 ὥς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὖτις

484. κατὰ Aristarchus. μετὰ versu 491. ne scripto quidem.
 alii.

493. ὅτε δὴ] ὅτεδὴ Aristarchus.

488—492. ἀθετεῖ Zenodotus,

“νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὅφρ' εὔ εἰδῶ
ὅσπον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεός εἰμι.” 515

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
“ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
“Ἡρῃ, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδεῖοις ἐπέεσσιν.
ἦ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
νικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
“Ἡρῃ· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσσω.
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὅφρα πεποιθήσῃ
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
τέκμων· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.”

Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσiai δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 530

Τῷ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἦ μὲν ἔπειτα
εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ εὖν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστην
ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535
ὥς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνον· οὐδέ μιν Ἡρῃ
ἡγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα
“τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς; 540
αἰεὶ τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα,
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅτι νοήσῃς.”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

519. “Ἡρῃ, ὅτ’] “Ἡρῃ ὅτ’ Ari- plerique. μή σε alii.
starchus.

530. κρατὸς] κρητὸς; Zenodo-

522. μή τι cum Aristarcho tus.

“Ἡρῃ, μὴ δὴ πάντας ἔμοῦς ἐπιέλπεο μύθους
 εἰδῆσιν· χαλεποί τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ εὔουσι.
 ἀλλ’ ὃν μὲν κ’ ἐπεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ’ εἴσεται οὔτ’ ἀνθρώπων
 ὃν δέ κ’ ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρεο μηδὲ μετάλλα.” 545

Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἡρῃ
 “αἰνότατε Κρονίδῃ, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ λίην σε πάρος γ’ οὔτ’ εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
 ἀλλὰ μάλ’ εὐκῆλος τὰ φράζεαι ἄσσο’ ἐθέλησθα.
 νῦν δ’ αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ 555
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
 ἡερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
 τῇ σ’ οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλλῆα
 τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 560
 “δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶεαι, οὐδέ σε λήθω·
 πρῆξαι δ’ ἔμπης οὔτι δυνήσεται, ἀλλ’ ἀπὸ θυμοῦ
 μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεται· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 εἰ δ’ οὕτω τοῦτ’ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 ἀλλ’ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ’ ἐπιπείθεο μῦθῳ, 565
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰσ’ ἐν Ὀλύμπῳ
 ἄσσον ἰόνθ’, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφεῖω.”

Ὡς ἔφατ’, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρῃ,
 καὶ ῥ’ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 ὥχθησαν δ’ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες. 570
 τοῖσιν δ’ Ἡφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ’ ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἥρα φέρων, λευκωλένῳ Ἡρῇ·
 “ἧ δὴ λοίγια ἔργα τάδ’ ἔσσεται οὐδ’ ἔτ’ ἀνεκτὰ,

553. οὔτ’ εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ] οὐδ’ εἶρομαι οὐδὲ μεταλλῶ Aristophanis et Rhiani editiones et Aristarchus, ut iidem v. 108. οὐδέ—οὐδ’ pro οὔτε—οὔτ’.

559. πολέας] πολῦς Zenodo-

tus, hic et B, 4.

567. ἰόνθ’] Pro ἰόντε accepit Zenodotus.

ἀάπτους Zenodotus et Aristarchus. ἀέπτους Aristophanes. Conf. ad N, 318.

εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ᾧδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἥρα φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὐτε
 νεικείῃσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραΐξῃ.
 εἴπερ γάρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
 ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.”

575

580

“Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν
 “τέτλαθι, μῆτερ ἐμῇ, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
 μή σε, φίλῃν περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
 θεινομένην, τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
 χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
 ῥίψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳ.
 πᾶν δ' ἤμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 κάππεσαν ἐν Δήμῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.”

585

· 590

“Ὡς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 ὠνοχέει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
 ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.

595

600

“Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἱ ἀειδον ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ.

585. χειρὶ Aristophanes et tatum.

Aristarchus. χειρὶ alii.

598. ὠνοχέει] ὠνοχέει Aristar-

593. ἐν Δήμῳ Aristarchus.

Aquibusdam in ἐς Λήμνον mu-

chus cum Zenodoto et Aristophane.

Λὺτὰρ ἐπεὶ κατέδυν λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
 οἳ μὲν κακκεῖοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἦχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 "Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι' Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
 ἔνθα καθεῦδ' ἀναβᾶς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

B.

"Ονειρος. Βοιωτία ἢ κατάλογος τῶν νεῶν.

"Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
 εὔδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλλῆα
 τιμήσει, ὀλέσαι δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλῇ,
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὔλον "Ονειρον
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 "βᾶσκ' ἴθι, οὔτε "Ονειρε, θαῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω.
 θωρήξαι ἐκέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφῆπται."
 "Ὡς φάτο, βῆ δ' ἄρ' "Ονειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θαῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

607. ἦχι Aristarchus hic et Zenodotus.
 alibi. ἦχι alii.
 609. ὃν λέχος] ὃ (vel, quod
 probabilius, οὔ) λέχος Zenodo-
 tus.
 611. ἐνθα καθεῦδ'] ἐνθ' ἐκάθειδ'
 ἔλοι Zenodotus. ἔλοις alii.
 1. "Ἄλλοι] ὅλλοι Zenodotus.
 4. πολέας] πολῦς Zenodotus.
 12. πανσυδίῃ Aristarch. πασ-
 συδίῃ alii.

βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
 εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ υἱ ἑοικῶς, 20
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων.
 τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος
 “εὔδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
 οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν βιουληφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν. 25
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεταί ἡδ' ἐλεαίρει.
 θωρῆξαί σε κέλευσε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδὲ σε λήθῃ
 αἰρείτω, εὔτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήγῃ.”
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ 35
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
 φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμουν πόλιν ἥματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδὲ τὰ ἥδη ἃ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 40
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεΐῃ δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα,
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον. 45
 εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 Ἦὼς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσето μακρὸν Ὀλυμπιον,

35. ἀπεβήσето Zenodotus. ἀ-
πεβήσατο alii.

δ' ἔλιπ'] δὲ λίπ' Aristarchus.

36. ἔμελλον] ἔμελλεν Zenodo-
tus.

Ζηνὶ φῶς ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
κηρύττειν ἀγρήνδε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς·
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.

50

Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων Ἴξε γερόντων
Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοισιγενέος βασιλῆος·
τοὺς ἔγε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλὴν
“κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν” Ονειρος
ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίφῳ
εἶδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα ἔφακε.

55

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν
“εὔδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·

60

οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὃς σεῦ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἦδ' ἐλεαίρει.

θωρήξαι σε κέλευσε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρύαγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

65

Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.

70

ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστίν,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
ἡμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.”

75

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη

53. βουλὴν Zenodotus et αἱ και-
ναί. βουλὴ Aristophanes et Ari-
starchus.

55. Duos pro uno versus po-
suit Zenodotus, αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠ-
γερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο, τοῖσι δ'
ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέ-
μνων.

56. θεῖος] θεῖον Zenodotus.

60—70. εὔδεις—εἰπὼν] Hæc
in duos versus contraxit Zeno-
dotus, ἠγώγει σε πατὴρ ὑψίζυγος
αἰθέρι ναίων Τρωσὶ μαχήσασθαι προ-
τὶ Ἴλιον. ὥς ὁ μὲν εἰπὼν—

76—83. ἀθετοῦνται.

Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπεν,
 ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.”

80

Ἦς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι,
 οἱ δ' ἐπ' ἀνέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
 σκηπτούχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἥν τε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἰ μὲν τ' ἔνθα ἄλῃς πεποτήγεται, αἰ δὲ τε ἔνθα·
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἡϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν Ὅσσα δεδήει
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
 λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐνέα δὲ σφεας
 κήρυκες βοῶντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχοῖατ', ἀκούσειαν δὲ διστρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῇ δ' ἔξετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.

85

90

95

100

Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργεϊφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοισι δῶκ' Ἀτρείϊ, ποιμένι λαῶν·
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολίαρνι Θυέστῃ,
 αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ ὅγ' ἐρείσάμενος ἐπὶ Ἀργείοισι μετήνδα
 “ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀργος,

105

110

Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδῃσε βαρείῃ,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 "Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπυνέισθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἧδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχροὺν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 μαψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἧδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐπω τι πέφανται.
 εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοὶ,
 Τρώων δ' ἀνδρά ἕκαστον ἐλοίμεθα οἶνοχοεῦναι,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοῖατο οἶνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἱ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπικούρου 130
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσιν καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοὶ,
 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· 135
 αἱ δὲ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἶατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἅμμι δὲ ἔργον
 αὐτῶς ἀκράαντον, οὔ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·

111—118. ἀθετεῖ Zenodotus.

111. μέγα] μέγας Aristarch.

119. αἰσχροὺν] λώβῃ Zenodotus.

124. ἀθετεῖται.

125. Τρῶας] γρ. Τρῶες.

127. ἕκαστον] ἕκαστοι Deme-
trius Ixion.

130—133. ἀθετοῦνται.

131. ἔασιν] ἐνεῖσιν Aristarchi
editio altera et Callistratus.

133. Ἰλίου] Ἰλίων Aristarch.

φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.” 140

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν
πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
κινήθη δ' ἀγορὴ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρύς τε Νότος τε 145
ᾤρον' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμύει ἀσταχέουσιν,
ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κοινίη 150
ἴστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
ἄπτεσθαι νηῶν ἥδ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα δῖαν,
οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἥρεον ἔρματα νηῶν.

Ἔνθα κεν Ἀργεῖοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν
“ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀργεῖοι φεύζονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῳσὶ λίποιεν 160
Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων·
σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.” 165

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων αἰξάσα,

143. ἀθετεῖται.

144. φῆ Zenodotus. ὡς alii.
Conf. ad Ξ, 499.

156. εἰ—ἔειπεν] εἰ μὴ Ἀθηναίη
λαοσσοῖς ἦλθ' ἀπ' Οὐλύμπου Zeno-
dotus, ejectis versibus proximis
duodecim 157—168.

160—162. ἀθετοῦνται.

161. Ἀργεῖν] Ἀργεῖν θ' Ze-
nodotus.

164. ἀθετεῖται.

σοῖς ἀγανοῖς Aristophanes et
αἰ χαμίσταται. σοῖς δ' ἀγανῶς alii.

καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 εὔρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἑσταότ'· οὐδ' ὄγε νηὸς εὖσσέλλμοιο μελαίνης 170
 ἄπτειτ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανεν.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες, 175
 καὶ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώει,
 σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.”

ὣς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσεν
 κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθὼν 185
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς
 “δαιμόνι, οὔ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι, 190
 ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυε λαούς.
 οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρείωνος·
 νῦν μὲν πειράται, τάχα δ' ἤψεται νῆας Ἀχαιῶν.
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπεν.
 μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν. 195
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διστρεφέος βασιλῆος·
 τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἐ μῆτιέτα Ζεὺς.”

187. ἔβη] βὰς Zenodotus.

193—197. ἀθετοῦνται.

192. Ἀτρείωνος Aristophanes,
 Aristarchus, Dionysius Sido-
 nius et Demetrius Ixion. Ἀ-
 τρεΐδew alii.196. διστρεφέος βασιλῆος Ari-
 starchus alii. διστρεφένων βα-
 σιλῆων Zenodotus.

Ὀν δ' αὖ δῆμιον τ' ἄνδρα ἴδοι βοῶντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μῦθῳ
 “δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 οἱ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.

200

οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκαιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 εἷς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
 [σκήπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ].”

205

Ὡς ὅγε κοιρανέων δῖεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
 αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἅπα καὶ κλισιάων
 ἡχῇ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.

210

Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἑδρας
 Θερσίτης δ' ἔτι μῶνος ἀμετροεπῆς ἐκολάφα,
 ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη,
 μαῖψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 ἀλλ' ὅ τι οἱ εἴσαιο γελοῖον Ἀργείοισιν

215

ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
 φολκὸς ἦν, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὦμῳ
 κυρτῷ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθεν
 φοξὸς ἦν κεφαλῇ, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.

ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆϊ
 τὼ γὰρ νεικέεσκε· τότε αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ
 ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.

220

αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μῦθῳ
 “Ἀτρεΐδῃ, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις;
 πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ

225

205. ᾧ ἔδωκε] ᾧ ἔδωκε Aristarchus.

220—224. ἀθετεῖ Zenodotus.

221. τῷ Aristarchus. τῷ alii.

225. δ' αὖτ' Aristarchus. δὴ

αὖτ' vel δηῦτ' Zenodotus.

226. πλεῖαι δὲ γυναῖκες] πλεῖαι
 δὲ γυναικῶν Zenodotus, deletis
 versibus proximis duobus.

πρωτίστῳ δίδομεν, εὔτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἱὸς ἄποινα, 230
 ὃν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἢ ἐ γυναιῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃτι,
 ἦντ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἱας Ἀχαιῶν.
 ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί, 235
 οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νέωμεθα, τόνδε δ' ἔωμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὅφρα ἴδῃται
 ἢ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἢ ἐ καὶ οὐκί·
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·
 ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.”

ὦς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ 245
 “Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητῆς,
 ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερείοτερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἤλθον.
 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύεις, 250
 καὶ σφιν ὀνειδέα τε προφέροισ, νόστον τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ εὔ ἢ ἐ κακῶς νοστήσομεν υἱες Ἀχαιῶν.
 [τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὦδε,

231—234. ἀθετεῖ Zenodotus. δέ τι Aristarchus.

239. ἔο] ἐὼ Zenodotus.

κιχήσομαι] κιχείομαι Ptolemæus.

252—256. ἀθετῶνται.

ὥς νύ περ ὦδε] ὥς τὸ πάρος πε

258. εἴ κ' ἔτι Zenodotus. εἰ Sinopensis. ὑστέρων αὐτῆς Mas-

μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπέϊη,
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰτ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θαῶς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν."

ὦς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ 265
 πληῆξεν· ὁ δ' ἰδνῶθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 σκῆπτρου ὑπο χρυσεόν· ὁ δ' ἄρ' ἔζετο τάρβησέν τε,
 ἀλγήσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
 οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν. 270
 ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον
 "ὦ πόποι, ἣ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
 οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
 νεικεῖεν βασιλῆας ὀνειδείους ἐπέεσσιν."

ὦς φάσαν ἡ πληθὺς· ἀνὰ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔσθη σκῆπτρον ἔχων—παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
 ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίετο βουλὴν—
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 "Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥνπερ ὑπέσταν

siliensis. ἐν Δαναοῖσιν Philemonis Cretensis editio.

262. αἰδῶ Aristarchus. αἰδῶ Dionysius Sidonius.

266. ἔκπεσε] ἐκίρυγε Aristarch.

269. ἀχρεῖον] ἄχρειον Dionysius et Tyrannio.

ἰδὼν, ἀπομόρξατο] ἰδὼν (oculorum) ἀπομόρξατο Philetas.

278. ἀνὰ δὲ] ἀνὰ δ' ὁ Aristarchus.

πτολίπορθος Aristarchus. πτολίπορθος alii.

284. δῆ] γρ. γάρ.

ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.

ᾧστε γὰρ ἦ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι.

290

ἢ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.

καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο

ἀσχαλάα σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὄνπερ ἅελλαί

χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινυμένη τε θάλασσα

ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς

295

ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς

ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης

αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν κενεὸν τε νέεσθαι.

τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν

ἢ ἑτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἥε καὶ οὐκί.

300

εὖ γὰρ δὴ τότε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐστὲ δὲ πάντες

μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·

χθιζά τε καὶ πρωΐζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν

ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Ἴδρωσὶ φέρουσαι·

ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς

305

ἔρδομεν ἀθανάτοισι τελεήσας ἐκατόμβας,

καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·

ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινὸς,

σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἤκε φώωσδε,

βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν.

310

ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοὶ, νήπια τέκνα,

ὅζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑπιπεπτηῶτες,

ὀκτῶ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.

ἐνθ' ὅγε τοὺς ἔλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·

293. ἀσχαλάαν μιμνόντεσσι Zenodotus, τὰ πληθυντικὰ διῆκῶς ἐκφέρων. Unde fuerunt qui Zenodotum scripsisse conjicerent, ἀσχαλάαν μίμνοντ' ἐπὶ νήεσσ'. ἀλλὰ καὶ ἔμπης—. Quod si scripsit Zenodotus, pessime scripsit.

299. ἐπὶ] ἔτι Zenodotus.

300. ἢ Aristarchus. Alii igitur εἰ.

302. μάρτυροι] μάρτυρες Zenodotus.

307. ὅθεν] γρ. ὅθι.

314. τετριγῶτας] τιτίζοντάς Zenodotus.

μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὄδυρομένη φίλα τέκνα· 315

τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν,

τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅσπερ ἔφηνεν·

λαῖαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·

ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη. 320

ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,

Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν

‘τίπτ’ ἄνεω ἐγένεσθε, κερηκομόωντες Ἀχαιοί;

ἡμῖν μὲν τοῦδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,

ἄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 325

ὥς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,

ὁκτὼ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ᾗ, ἣ τέκε τέκνα.

ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι,

τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.

κεῖνος τῷ ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 330

ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

αὐτοῦ, εἰσέκεν ἄστν μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν."

Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖσι δὲ μέγ' ἴαχον—ἀμφὶ δὲ νῆες

σμερδαλέον κονάβησαν αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν—

μῦθον ἐπαινέσαντες Ὀδυσσεύς θεῖοιο. 335

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γεῤῥήνιος ἱππότα Νέστωρ

“ὦ πόποι, ἥ δὴ παισὶν εἰκότες ἀγοράασθε

νηπιάχαις, οἷς οὐτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.

πῇ δὲ συνθεσίου τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;

ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίαιτο μήδεά τ' ἀνδρῶν, 340

σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν·

αὕτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος

εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ὄντες.

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὥς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν

ἄρχεν' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας, 345

318. ἀρίζηλον] ἀρίδηλον Zeno-
dotus. ἀτζίλον Aristarchus, ut
videtur.

319. ἀθετεῖται.

330. κεῖνος τὰς Aristarchus.
κεῖνός θ' ὡς Herodianus.

τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἓνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νύφιν βουλευέσθ'—ἄνυσις δ' οὐκ ἔσται αὐτῶν—
 πρὶν Ἀργοσδ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 γνόμεναι ἥτε ψεῖδης ὑπόσχεσις, ἥε καὶ οὐκί.
 φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
 ἡματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτέσθω ἥς νηὸς εὖσσέλμοιο μελαίνης,
 ὕφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' εὔ μῆθεο πείθεό τ' ἄλλω· 360
 οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἶπω·
 κριν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγαμέμνων,
 ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.
 εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 γνώσῃ ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν 365
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνώσεται δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.”
 Ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 “ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, νῆας Ἀχαιῶν. 370
 αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 ταιούτοι δέκα μοι συμφράδμινες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 ἀλλὰ μοι αἰγιόχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.

347. βουλευέσθ' Aristarchus. βουλευέσσω' alii, ut videtur.

355. παρ] περ Aristarchus.

καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἤρχου χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλευσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν. 380
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
 εἷ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εἷ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εἷ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότῳ ὠκυπόδεσσιν,
 εἷ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἄρηϊ. 385
 οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
 εἰ μὴ νῦξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσι
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος ἐϋξοὺν ἄρμα τιταίνων. 390
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νόησω
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ σὶ ἔπειτα
 ἄρκιον ἔσσεϊται φυγέειν κύνας ἢ δ' οἰωνούς."

ὦς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κύμα
 ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν, 395
 προβλήτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὐποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν αἰειγενετῶν, 400
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα πενταέτηρον ὑπερμενείῃ Κρονίῳνι,
 κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 Νέστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, 405
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δῶυ καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἔκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

377. μαχησάμεθ' Aristarchus.
μαχεσσάμεθ' alii.

397. γένωνται Aristarchus. γέ-
νηται quidam correxerunt.

ἦδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
 βοῦν δὲ περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 “Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἡέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθεῖν,
 πρὶν με κατὰ πρηνές βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊόιο θύρετρα, 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 πρηνέες ἐν κονίησιν ὁδᾶξ λαζοίατο γαῖαν.”
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράαινε Κρονίων,
 ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὔευσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίστησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἠφαίστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 “Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι νῦν δῆθ' αὔθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων

412. γρ. Ζεῦ πάτερ Ἰδῆθεν με-
 θέων, non addito quomodo pars
 versus reliqua scripta fuerit.

415. πρῆσαι] πλῆσαι Aristar-
 chus et editiones pleraeque.

423. κνίσῃ] κνίση Aristarch.

435. νῦν δῆθ' αὔθι Aristarchus.
 νῦν δὴ ταῦτα Zenodot. δὴ νῦν αὔθι
 Callistratus.

436. ἐγγυαλίζει Aristophanes,
 Aristarchus, Apollonius Rho-
 dius. ἐγγυαλίζει alii.

λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἄθροοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἴομεν, ὅφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα." 440

ᾧ Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομύωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοῖ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρείωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
 θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγῆρων ἀθανάτην τε,
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσει ἡερέθονται,
 πάντες ἐϋπλεκέες, ἐκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος.
 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὥρσεν ἐκάστω
 καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἥδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐνέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἦύτε πῦρ αἰδηλὸν ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
 οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγῇ,
 ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
 αἴγλη παμφανώσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκεν.

Τῶν δ', ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ ρέεθρα,
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσιν,
 κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 465
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι

447. ἀγῆρων Aristophanes et Aristarchus. ἀγῆραον alii.

448. ἡερέθονται] ἡερέθοντο Zenodotus.

461. Ἀσίῳ] γρ. Ἀσία.

462. ἀγαλλόμενα Aristarchus. ἀγαλλόμενα alii.

463. λειμῶν] γαῖα Aristarchus (?).

μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.

Ἦύτε μυιάων ἀδινύων ἔθνεα πολλὰ,

αἶτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσιν 470

ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,

τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ

ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δ', ὥστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες

ρεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475

ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα

ὑσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,

ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἱκέλος Διὶ τερπικεραύνῳ,

Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

ἦύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480

ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσιν

τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἥματι κείνῳ,

ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἥρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι—

ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστε, πάρεστε τε, ἴστε τε πάντα, 485

ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν—

οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.

πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ἀνομήνω,

οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,

φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, 490

εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο

θυγατέρες, μνησαΐαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

ἄρχους αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον

Ἄρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε, 495

οἳ θ' Ὀτρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν

Σχοῖνόν τε Σκῳλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,

Θέσπειαν Γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,

οἳ τ' ἄμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Εὐρύθρας,

484. Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι]
Ὀλυμπιάδες βαθύκοιποι Zenodotus

485. πάρεστε] γρ. παρῆστε.
496. οἳ θ' Ὀτρίην] γρ. οἳ Θυρίην.

οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἥδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα, 500
 Ὡκαλέην Μεδεῶνά τ', εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτρησίην τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλίартον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἥδ' οἳ Γλίσσαντ' ἐνέμοντο,
 οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον, 505
 Ὅγχηστόν θ' ἱερὸν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νίσαν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατώωσαν
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510

Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 τῶν ἥρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἀρης,
 οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἀκτορος Ἀζειίδαο,
 παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
 Ἄρηϊ κρατερῷ· ὁ δὲ οἱ παρελέξατο λάβρῃ 515
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώοντο.

Αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἥρχον,
 υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
 Κρεῖσαν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520
 οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Τάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφιστὸν διὸν ἔναιον,
 οἳ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 οἳ μὲν Φωκῶν στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες, 525

502. Θίσβην] Μέσσην Zenodotus.

507. Ἄρνην] γρ. Τάρνην. Ἀσκηρην Zenodotus.

508. Νίσαν] Ἴσον vel Κρεῦσαν vel Νῦσαν vel Φηράς τε ζαθέας γρ. ap. Eustath.

ἐσχατώωσαν] γρ. ἐσχατοέεσαν.

516. τοῖς Aristarchus: τῶν alii.

517. Φωκῶν et Φωκείων ἐν ταῖς Ἀριστάρχου.

520. καὶ Πανοπῆα] καὶ Πανοπέων vel καὶ Πανόπεων (?) Zenodotus, metro violato, cujus culpa non cadit in Zenodotum, sed in librariorum qui scripturam ejus corruerunt.

Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Λῆας,
 μείων, οὔτι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Λῆας,
 ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
 ἐγχείη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
 οἱ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε
 Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Ἀλγείας ἐρατεινὰς
 Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ρέεθρα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιнай νῆες ἔποντο
 Λοκρῶν, οἱ ναίουσιν πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνείνοντες Ἀβαντες,
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαίαν
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺν ποτολίεθρον,
 οἷ τε Κάρυστον ἔχον ἡδ' οἱ Στύρα ναιετάασκον,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὅζος Ἀρηος, 540
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοὶ, ὅπιθεν κομώνοντες,
 αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελήεσιν
 θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσιν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιнай νῆες ἔποντο. 545

Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτίμενον ποτολίεθρον,
 δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε Διὸς θυγάτηρ—τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα—
 καδ' δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσεν, ἐφ' ἐνὶ πίοι νηφ·
 ἔνθα δέ μιν ταύροις καὶ ἀρνείοις ἰλάονται 550
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
 τῷ δ' οὐπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
 κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας—
 Νέστωρ αἴος ἔριξεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν— 555

527. Ὀϊλῆος] ὁ Ἰλῆος τινὲς τῶν
 νεωτέρων. Conf. ad N, 694.

528. ἀθετεῖ Zenodotus.

529. 530. ἀθετοῦνται.

532. Βῆσσαν] Βῆσαν Zenodot.

537. Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε]

γρ. Χαλκίδ' Ἐρέτρειάν τε.

553—555. ἀθετεῖ Zenodotus.

τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιnai νῆes ἔποντο.
 Αἶας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαῖδεκα νῆας.
 [στῆσε δ' ἄγων ἱν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]
 Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560
 Τροίῃν' Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
 οἳ τ' ἔχον Αἴγινα Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθέnelος, Καπανῆος ἀγκλειτοῦ φίλος υἱός·
 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσθθεος φῶς, 565
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊνίδαο ἄνακτος.
 συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιnai νῆes ἔποντο.
 Οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀφνειὸν τε Κόρινθον εὐκτιμένας τε Κλεωνάς, 570
 Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν, ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἳ θ' Ὑπερησίνην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἣδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
 Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεΐαν, 575
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. ἅμα τῷγε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
 κυδιόων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
 οὔνεκ' ἄριστος ἦεν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. 580
 Οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
 Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγειας ἐρατεινάς,
 οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἑλος τ', ἐφαλὸν πτολίεθρον,

558. ἀθετεῖται.	579. πᾶσιν δὲ Zenodotus et
562. οἳ τ' ἔχον] γρ. νῆσόν τ'.	Aristarchi editio altera. ὅτι πᾶσι
571. Ἀραιθυρέην] Παραιθυρέην	alii.
Zenodotus.	581. κητώεσσαν] καιετάεσσαν
579. 580. ἀθετεῖ Zenodotus.	Zenodotus.

οἳ τε Λάαν εἶχον ἥδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, 585
 τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἐξήκοντα νεῶν ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
 ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίῃσι πεποιθὼς,
 ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε. 590

Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἑρατεινὴν
 καὶ Θρόον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Λῆπυ,
 καὶ Κυπαρισσῆντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δῶριον—ἐνθα τε Μοῦσαι
 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν αἰοιδῆς, 595
 Οἰχαλίηνθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ αἰοιδῆν
 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν— 600
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐννεήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώοντο.

Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπὺν,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἃν ἄνδρες ἀγχιμαχῆται,
 οἱ Φένεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
 Ῥίπην τε Στρατίνην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐυίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἑρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη 610
 Ἀρκαῖδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας εὖσέλμους περάαν ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφιν θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

585. Οἴτυλον] οἱ Τύλον Tyran-

nio.

592. Λῆπυ Herodianus. Αἰπύ

Aristarchus. Εὐκτιτον αἰπύ Phe-

recydes Atheniensis.

612—614. ἀθετεῖ Zenodotus.

Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον, 615
 ὅσους ἐφ' Ἑρμίνην καὶ Μύρσινος ἐσχατώσα
 πέτρῃ τ' Ὀλενίῃ καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην, 620
 υἷες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διῶρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
 υἱὸς Ἀγασθέneos Λυγυιάδαο ἀνακτος.

Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἑχινάων θ' ἱεράων 625
 νῆσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλὸς, Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἀρηΐ,
 Φυλειδῆς, ὃν τίκτε διίφιλος ἱππότης Φυλεὺς,
 ὅς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσματο πατρὶ χλωθεῖς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνὸςίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἢ δ' οἳ Σάμον ἀμφεμένοντο,
 οἳ τ' ἡπειρον ἔχον ἢ δ' ἀντιπέραι' ἐέμοντο· 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυῶδεκα μιλτοπάρηροι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμους υἱός,
 οἳ Πλευρῶν ἐέμοντο καὶ Ὀλεον ἢ δὲ Πυλὴνν
 Χαλκίδα τ' ἀγχιάλον Καλυδῶνά τε πετρήεσαν— 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἦν, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος—
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσεμέν Αἰτωλοῖσιν·

616. Ἑρμίνην] Ἑρμίνην Zenodotus: sed de nominativo Μύρσινος ἐσχατώσα tacet scholiasta.

617. Ἀλείσιον] γρ. Ἀλήσιον vel Ἀλήσιον. Conf. ad Λ, 757.

626. αἳ] οἳ Zenodotus.

634. Σάμον] Σάμην Zenodotus (ἀμφεμένοντο, ut videtur, in ἐέμοντο mutato).

641. 642. ἀθετεῖ Zenodotus.

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645

οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυν τε τειχιόεσσαν,

Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον

Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας,

ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.

τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν 650

Μηριόνης τ', ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ

τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἥς τε μέγας τε,

ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,

οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 655

Λίνδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.

τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,

ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληεῖη,

τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος,

πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,

αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,

ἥδη γηράσκοντα Δικύμνιον, ὅζον Ἄρηος.

αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας

βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι 665

υἱέες υἱωνοὶ τε βίης Ἡρακληεῖης.

αὐτὰρ ὄγ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·

τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἥδ' ἐφίληθεν

ἐκ Διὸς, ὅσπερ θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.

καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. 670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἴσας,

Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἄνακτος,

647. Λύκτον] γρ. Λύττον.

658. Ἡρακληεῖη] Ἡρακλείη Zenodotus "ἀμέτρως," ut dicit scholiasta. Sed videtur Ἡρακληεῖη scripsisse, et mox v. 666. Ἡρακληεῖης et E, 638. Ἡρακληεῖην.

Βίην Ἡρακληεῖην in lemmate glossæ Hesychii in Ἡρακληεῖην mutavit Musurus.

667. αὐτὰρ] αἶψα δ' Zenodotus.

669. ἀθετεῖται.

Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός. 675

Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φεῖδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ νῆε δύω Ἡρακλείδαο ἄνακτος·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. 680

Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
οἳ τ' Ἄλον οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
οἳ τ' εἶχον Φθίην ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685
ἀλλ' οἷγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·

οὐ γὰρ ἔην ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο.
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἡυκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 690

Λυρνησσοῦ διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
καὶ δὲ Μῦνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,
νιέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος·
τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μῆλων,
ἀγχιάλόν τ' Ἀντρῶν ἥδ' Πτελεὸν λεχεποῖν,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν
ζωὸς ἑών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατά γαῖα μέλαινα.
τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700

673—675. ἀθετεῖ Zenodotus, versu 674. ne scripto quidem.

681. νῦν αὖ—ἐναιον] οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον τὸ Πελασγικόν, αὐθαρ ἀρῶν-ρης Zenodotus.

682. Τρηχῖν' ἐνέμοντο] Τρηχῖνα νέμοντο Aristarchus.

686—694. ἀθετεῖ Zenodotus.

690. ἐκ Λυρνησσοῦ] ἐν Λυρνησσοῦ Zenodotus.

694. ἀνστήσεσθαι] ἀστήσεσθαι Zenodotus.

697. ἀγχιάλον] ἀγχιάλην Zenodotus.

καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὅζος Ἄρης,

Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705

αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,

ἦρως Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
δεύουθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν εὔντα·

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710

Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην,

Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκὸν,

τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἑνδεκα νηῶν,

Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν,

Ἄλκηστις, Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715

Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο

καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,

τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδὼς,

ἐπτα νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστῃ πεντήκοντα

ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι. 720

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,

Λήμνῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἱῆς Ἀχαιῶν

ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.

ἐνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον

Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταο ἀνακτος. 725

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·

ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀϊλῆος νόθος υἱός,

τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνῃ ὑπ' Ὀϊλῇι πτολιπόρῳ.

Οἱ δ' εἶχον Τρίκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,

οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730

τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,

707. ἅμα Aristarchus. ἄρα alii. nodotus.

718. τῶν—εἰδὼς] τῶν αὖ ἡγε-
μόνευε Φιλοκτῆτης, ἀγὼς ἀνδρῶν Ze-

724—726. ἀθετεῖ Zenodotus.

727. ἀλλὰ] τοὺς δὲ Zenodotus.

ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἦδ' Ἐμαχάων
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Οἱ δ' ἔχον Ὀρμένειον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τिताνοῖό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὀρβην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυπόιτης,
υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς—

τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθῷ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
ἡματι τῷ ὅτε φῆρας εἰτίσατο λαχνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὤσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασεν—
οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε Λεοντεὺς, ὅζος Ἀρης,
υἱὸς ὑπερθύμιοι Κορώνου Καινείδαο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύο καὶ εἴκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοῖ,
οἱ περὶ Δωδώνην δυσχεῖμερον οἰκί' ἔθεντο,
οἳ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλιέρροον ὕδωρ,
οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνη,
ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡὕτ' ἔλαιον·
ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός,
οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἡγεμόνευεν,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
τίς τ' ἄρ' τῶν ὅχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,

733. τοῖς Aristarchus. τῶν alii. 744. Αἰθίκεσσι] Αἰθιόπεσσι De-
mocrines. 741. ἀθάνατος] ἀθάνατον Ze-
nodotus. 751. ἔργ' ἐνέμοντο] ἔργα νέμοντο
Aristarchus.

αὐτῶν ἢ δ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαι,
 τὰς Εὐμήλος ἔλαυνε ποδάκτας ὄρνιθας ὥς,
 ὄτριχας οἶετας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἴσας· 765
 τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἅμφω θηλείας, φόβον Ἄρης φορεύσας.
 ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἦν Ἑλαμώνιος Δίας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνωνι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες
 τόξοισίν θ' ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος, 775
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς. οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
 φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδ' ἐμάχοντο.

Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὥσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· 780
 γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραύνῃ
 χωμένῃ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἰμάσση
 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εὐνάς·
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίοιο. 785

Τρῳσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήμενος ὠκέα Ἴρις
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
 οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν
 πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 790
 εἴσατο δὲ φθογγὴν νῆϊ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴζε, ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήτῳ γέροντος,

769. φέρτατος Aristarchus. φέρτερος alii.

791—795. ἀθετοῦνται.

δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
τῷ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἴρις 795

“ ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοὶ εἰσιν,
ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίσστος ὄρωρεν.
ἧ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ' οὐπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπωπα·
λίην γὰρ φύλλοισιν εἰκότες ἢ ψαμάθοισιν 800
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστν.

Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὣδέ γε ῥέξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμου ἐπικούροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει, 805
τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.”

Ὡς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν,
αἰψὰ δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
πᾶσαι δ' ὠτίγγυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
πεζοὶ θ' ἵππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρωρει. 810

Ἔστι δὲ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Ἴρῳές τε διέκριθεν ἡδ' ἐπικούροι. 815

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστος καὶ ἄριστος
λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησιν.

Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσταο,
Αἰνεΐας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτῃ, 820
Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δῶν Ἀντήνορος υἱέ,
Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὔ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νεΐατον Ἰδῆς,

798. ἧ μὲν δὴ] ἡδὴ μὲν Aristophanes et, ut videtur, Aristarchus.

801. περὶ] προτὶ Zenodotus, 808. δ' ἔλυσ' δὲ λῦσ' quidam.

ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Διὸς ἥπιοι,
 Τρῶες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 Πάνδαρος, ὃ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

825

Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
 καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺν,
 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινωθώρηξ,
 υἷε δ' ὧ Μέρπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἤδ' εὖε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔασκεν
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τῷ δέ οἱ οὔτι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

830

Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο
 καὶ Σηστόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ἔρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

835

Ἰππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων,
 τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον
 τῶν ἦρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ', ὅζος Ἄρης,
 υἷε δ' ὧ Λήθιοι Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

840

Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως,
 ὅσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἑέργει.

845

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεῆδαο.

Αὐτὰρ Πυραΐχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
 Ἀξιοῦ, οὔ κ' ἀλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν.

850

Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
 ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
 οἳ ῥά Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
 ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,

839. ἀπο] ἀπὸ Aristarchus.

dam addiderunt, Πηλέγονός θ' υἱός,

844. Πείροος] Πείρως Aristarchus, ut videtur.

περιδέξις Ἀστεροπαῖος.

849. Ἀμυδῶνος] γρ. Ἀβυδῶνος.

848. Post hunc versum qui-

852. Ἐνετῶν] Ἐνετῆς Zenodot.

Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. 855

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἔξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Ἴρῶας κεραΐζει καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάnius θεοειδής
τῆλ' ἔξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕσμῃνι μάχεσθαι.

Μήροσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
ὔϊε Τалаιμένεος, τὼ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
οἱ καὶ Μήρονας ἦγον ὑπὸ Τμῶλῳ γεγαῶτας.

Νάστῃς αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
οἱ Μίλητον ἔχον Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ροὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστῃς ἡγησάσθην, 870
Νάστῃς Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἱεν ἥντε κούρη,
νῆπιος, οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
ἀλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875

Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

855. Post hunc versum Cal-
limachus addidit, Καίκανας αὖτ'
ἦγε Πολυκλῆς υἱὸς ἀμύμων, | οἱ περὶ
Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα
ἔναιον.

856. Ἀλιζώνων] γρ. Ὀλιζώνων,
vel Ἀλαζώνων, vel Ἀμαζώνων.

857. Ἀλύβης] γρ. Ἀλόπης, vel

Ἀλόβης, vel Ἀόλης, vel Χαλύβων
s. Χαλύβης.

ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη] γρ.
ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστὶ.

860. 861. ἀθετοῦνται.

865. Γυγαίη—λίμνη Aristar-
chus. Γυγαίη—λίμνη Chaeris et
Diodorus.

Γ.

“Ορκοι. Τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου
μονομαχία.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς,
ἥύτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἴτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ἔμβρον,
κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων, 5
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι
ἡέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται
οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοὶ,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὁμίχλην, 10
ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἱησίν
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ πεισσι κονίσσαλος ὤρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένον· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
Τρῳσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι. 20

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλῳ, μακρὰ βιβάντα,
ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,

10. εὖτ' ὄρεος] ἥτε ὄρεος Chia, Massiliensis et aliae editiones quaedam.

13. κονίσσαλος ὤρνυτ' ἀελλῆς] κονίσσαλος ὤρνυτ' ἀελλῆς Aristoph.

18. αὐτὰρ ὁ δοῦρε] αὐτὰρ δοῦρε Zenodotus, Aristophanes, Calistratus, Aristarchus et editiones pleræque.

19. 20. ἀθετοῦνται.

πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηαί·
ὥς ἔχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην.
αὐτίκα δ' ἔξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροστος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
ἅψ τ' ἀνεχώρησεν, ὥχρός τέ μιν εἶλε παρειάς,
ὥς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
δείσας Ἀτρεὺς υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς.
τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν
“ Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτὰ,
αἶψ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
ἢ οὔτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἦ πού καρχαλώωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, εὔνεκα καλὸν
εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδὲ τις ἀλκή.
ἦ τοιοῦδε ἔων ἐν ποντοπόροιςιν νέεσσιν
πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίφρας ἀγείρας,
μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ' εὐεidé' ἀνῆγες
ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόλῃ τε παντί τε δῆμῳ,
δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;

28. ἀλείτην] ἀλείτας Zenodot.

35. παρειάς] παρειά Aristarch.

40. Post hunc versum Dionysius σκυτοβραχίων hunc intulisse dicitur, μηδέ τι γούνασιν οἷσιν ἐφέσσασθαι φίλον υἱόν (Δάρδανον). Est versus ex I, 455. (ubi recte μῆ-

ποτε—ἐφέσσεσθαι) margini adscriptus vocabuli ἄγονος explicandi causa.

42. ὑπόψιον] ἐπόψιον Aristoph.

51. κατηφείην Aristophanes et Aristarchus et editiones pleraeque. κατηφείη Zenodotus.

γνοίης χ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἧ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης. 55
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἧ τέ κεν ἦδη
 λαῖνον ἔστο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔργας."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 "Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, 60
 ὅστ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναικὰ τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων

"Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα." 75

ἌΩς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσον δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον. 80
 αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

54. κίθαρις] Schol. τινὲς μετέ-
 γραψαν "κίδαρις."

56. δειδήμονες] ἐλεήμονες Zeno-
 dotus.

57. ἔστο Zenodotus, Aristo-

phanes, Aristarchus. εἶσο alii.

71. 92. κρείσσων] κρείσσω Ze-
 nodotus.

74. ναίοιτε] ναίοιμεν Zenodot.

“ ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κούροι Ἀχαιῶν
στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.”

“Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνέω τ' ἐγένοντο
ἔσσυμένως. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν 85

“ κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.

ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πρυλυβοτείρῃ,

αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον 90
οἶους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.

ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω

οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.”

“Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 95
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

“ κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
θυμὸν ἐμόν· φρενέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη

Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς. 100

ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.

οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.

ἄξετε δὲ Πριάμειο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη 105
αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,

μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.

αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·

οἷς δ' ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.” 110

“Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἷζυροῦ πολέμοιο.

99. Ἀργεῖους καὶ Τρῶας] Ἀργεῖοι hic et Od. K, 465.
καὶ Τρῶες Zenodotus. 100. ἀρχῆς] ἄτης Zenodotus.
πέποσθε] πέπασθε Aristarchus 108—110. ἀθετοῦνται.

καί ῥ' ἵππινυς μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.

115

Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δῶν κήρυκας ἔπεμπεν
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμῳ τε καλέσσαι.
αὐτὰρ ὁ Ἐκτὸς βίον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἣδ' ἄρ' ἐκέλευεν
οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δῖο.

120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῃ ἄγγελος ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόφῃ, Ἀντηνορίδῃ δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικίων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἷδος ἀρίστην.

τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῃ· ἣ δὲ μέγαν ἵστον ὕφαινεν,
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἐπάσχον ὑπ' Ἀρης παλαμάων.

125

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη Πόδας ὤκέα Ἴρις
“δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολὺδακρυν Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὅλοοι λιχαιόμενοι πολέμοιο,

130

οἱ δὲ νῦν ἔσται σιγῇ—πόλεμος δὲ πέπανται—
ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.

135

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφίλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγχείησι μαχέσονται περὶ σείο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλην κεκλήσῃ ἄκοιτις.”

Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρός τε προτέρωιο καὶ ἄστεος ἣδὲ τοκῆων.

140

αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀβόνησιν
ὥρματ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἶη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
Αἴθρη, Πιτθῆς θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

126. πορφυρέην Zenodotus, Aristophanes, Aristarchus. μαρμα-
144. ἀθετεῖται.

ρήν alii.

αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145

Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν,
 γήραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
 ἐσθλοὶ, τεττίγεσσιν εἰκότες, οἵτε καθ' ὕλην
 δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν
 τοῖσι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον 155
 “οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιγῶνδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇς εἰς ὧπα ἔοικεν.
 ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίγῃ περ εὖός, ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 μῆδ' ἡμῖν τεκέεσσιν ἄρ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.” 160

Ὡς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ
 “δεῦρο πάρειθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,
 ὅφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε—
 οὔτι μοι αἰτίη ἐσσι, θεοὶ νύ μοι αἵτιοί εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολὺδακρυν Ἀχαιῶν— 165
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε.
 ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὕπῳ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.” 170

Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν
 “αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι, φίλε ἐκυρὲ, δεινός τε
 ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς, ὅππότε δεῦρο
 υἱέϊ σῶ ἐπόμεν, θάλαμον γνωτοὺς τε λιποῦσα
 παιδὰ τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικὴν ἐρατεινήν. 175
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.

152. δενδρέω] δένδρει Zenodot.

155. ἦκα] ἄκα Zenodotus.

τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάς·
 οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμψότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.
 δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνῶπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.” 180

Ὡς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἡγάσσατο φώνησέν τε
 “ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
 ἥ ρά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ἥδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπῶλους,
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
 οἳ ρά τότε ἔστρατώνοντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 ἡματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.” 190

Δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίός
 “εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ' ἐστίν·
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ιδέσθαι.
 τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
 ἄρνευ' ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμάλλῃ,
 ὅστ' οἶων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.” 195

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
 “οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.” 200

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἡῦδα
 “ὦ γύναι, ἥ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτές εἶπες·
 ἥδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.” 205

193. κεφαλῇ] κεφαλὴν Aristarch. 198. οἶων] οἶῶν Aristarchns.
 206. σεῦ] σῆς Zenodotus.

ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους, 210
 ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος
 οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, ἥ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ἄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκειν, αἰδρεῖ φωτὶ ἐοικώς·
 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως. 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ᾧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.”
 Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίός 225
 “ τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους;”
 Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν
 “ οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἴδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς 230
 ἔστηκε, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.
 πολλὰκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν εὖ γνοίην καί τ' οὔνομα μυθησαίμην· 235
 δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδευέεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἥ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἔξ ἐρατεινῆς,

211. ἐξομένω] ἐξομένων Zeno-
dotus.

227. τε καὶ Aristophanes et
Aristarchus. καὶ vel ἢδ' alii.

ἢ δεύρω μὲν ἔπυντο νέεσσ' ἐνι ποντοπόροισιν,
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἅ μοί ἐστιν.”

240

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
 ἐν Λακεδαιμόνι αὔθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστρῳ θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ,

245

ἄρνε δὺω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 κῆρυξ Ἰθαῖος ἥδ' ἐ χρύσεια κύπελλα·

ὥτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν

“ ὄρσεο, Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι

250

Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων

εἰς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμῃτε.

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος

μακρῆς ἐγχειρήσι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·

τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο·

255

οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες

ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται

Ἄργος εἰς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.”

Ὡς φάτο, ρίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἐταίροις

ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.

260

ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·

πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσето δίφρον.

τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,

ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν

265

εἰς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.

ῥννυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ

ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

240. δεύρω Herodianus. δεῦρο dotus et Aristarchus. ἐκέλευε δ' alii. ἐταίρους alii.

244. φίλῃ] ἐῖη Zenodotus.

262. βήσето Aristarchus. βή-

259. ἐκέλευσε δ' ἐταίροις Zeno- σατο alii.

μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυττάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ παρ' ξίφeos μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 ἄρνων ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο, χεῖρας ἀνασχών 275
 “Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κῦδιστε μέγιστε,
 Ἥελιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά· 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεάμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἥντιν' εἰσικεν,
 ἥτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινηῆς 290
 αὔθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχέω.”

Ἡ καὶ ἀπὸ στομάχους ἄρνων τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον, ἡδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
 ὣδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
 “Ζεῦ κῦδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνεια,

270. ἔχευαν] ἔχευον Aristarch. μαχέσομαι alii.
 273. ἄρνων] ἀρνέων Zenodotus. 292. ἀπὸ Aristarchus. ἐπὶ ple-
 280. μάρτυροι] μάρτυρες Zeno- rique.
 dotus. 295. ἀφυσσάμενοι] ἀφισσόμενοι
 290. μαχήσομαι Aristarchus. Aristarchus.

ᾧδ' ἐφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει ὥς ὅδε οἶνος,
αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν." 300

Ὡς ἔφην, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράαινε Κρονίων.
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν
" κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἑκνήμειδες Ἀχαιοί·
ἦτοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν 305
ἂψ, ἐπεὶ οὐπω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μὲν πον τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν."

Ἦ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς,
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσέτο δίφρον.
τῷ μὲν ἄρ' ἄφορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἔκτωρ δὲ Πρίαμιον παῖς καὶ διὸς Ὀδυσσεὺς
χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
ὅπποτερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ᾧδε δὲ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
" Ζεῦ πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
ὅπποτερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
τὸν δὲ ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἀἴδος εἴσω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι."

Ὡς ἄρ' ἔφην, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θαῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν. 325
οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἥχι ἐκάστω
ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
διὸς Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 330
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν

οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμωσε δ' αὐτῷ.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθευ ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει.
 ὥς δ' αὐτως Μενέλαος Ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθευ ὁμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρώας θ' ἵπποδάμους καὶ ἑκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
 σεῖοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεῦτερον ὤρνωτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔπευξάμενος Διὶ πατρί 350
 “Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.”

Ἡ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἡρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360

334. 335. ἀθετεῖ Zenodotus.

338. ὃ οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει] γρ.
 ἐν ἄλλῳ, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ.
 Post hunc versum Zenodotus
 inseruit, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βά-
 λετ' ἀσπίδα τερσανέεσσαν (sic co-
 dex Marcianus A., pro θυσσα-

νέεσσαν).

344. διαμετρητῷ Aristarchus
 aliique. Quidam διαμετρήτω.

348. χαλκὸν] χαλκός Aristar-
 chus. Conf. 7, 259. 17, 44.

352. ἀθετεῖται.

δάμασσον] δαμῆναι Aristarch.

Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
πλήξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διάτρυφέν ἔκπεσε χειρός.

Ἄτρεΐδης δ' ᾤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν
“Ζεῦ πάτερ, οὔτις σείῃ θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·

365

ἢ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
ῥήχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.”

Ἦ καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασειῆς,
ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἰμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,
ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.

370

καὶ νῦ κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
εἰ μὴ ἄρ' ὅζυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
ἢ οἱ ῥήξεν ἱμάντα βοὸς Ἴφι κταμένοιο·

375

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ῥεῖψ' ἐπιδιδήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἐταῖροι.

αὐτὰρ ὁ ἅψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων

ἔγχρῃ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
ῥεῖα μάλ' ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἡέρι πολλῇ,
καὶ δ' εἴς' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κήωντι.

380

αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἱε' τὴν δ' ἐκίχανεν
πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν.

χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα,
γρῆν' δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεῖ προσείπευ,

385

εἰροκόμῳ, ἢ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
ἦσκειν εἷρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·
τῇ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη

“δεῦρ' ἴθι· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ αἰκόνδε νέεσθαι.

390

362. αὐτῷ] αὐτῇ Aristarch.

θηνοκλέα συγγραμμάτι.

364. εὐρύν] αἰπύν Zenodotus.

373. εἵρυσσεν Aristarch. ἐξέ-

368. οὐδ' ἔβαλόν μιν] οὐδ' ἐδά-

ρυσεν Aristophanes.

μασσα Ammonius ἐν τῷ πρὸς Ἀ-

κεῖνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσιν,
κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
ἀνδρὶ μαχησάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
ἔρχεσθ', ἥ ἐ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν."

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν 395

καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
"δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν;

ἧ πῇ με προτέρω πολίων εὐναιομενάων 400

ἄξις ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;

οὔνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
ταῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; 405

ἧσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεςσιν ὑποστρέψειας" Ολυμπον,
ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον ὀΐζυε καὶ ἐ φύλασσε,
εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην.

κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἴμι—νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη— 410

κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω
πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ."

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη

"μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθεῖω,
τὼς δέ σ' ἀπεχθήρῳ ὥς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415

μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσμαι ἔχθεα λυγρὰ,
Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλῃαι."

396—418. ἀθετοῦνται.

402. καὶ κείθι Aristarch. καὶ
κεῖθι alii.

406. ἀπόεικε κελεύθου Aristar-
chus. ἀπόειπε κελεύθους alii, sed
nullius fidei libri.

411. πορσυνέουσα] πορσανέουσα
codex Marcianus: quæ haud
dubie Aristarchi scriptura est,

quem in Od. H, 347. πόρσαινε,
non πόρσυνε, ut nunc scribitur,
legisse novimus. Ex quo col-
ligi potest eundem Od. Γ, 403.
πόρσαινε legisse, non πόρσυνε.

415. ἔκπαγλ' ἐφίλησα] ἔκπαγλα
φίλησα Aristarchus.

416. ἔχθεα] ἄχθεα Aristarchi
editio altera. Quidam ἄλγεια.

“Ὡς ἔφατ’, ἔδδεισεν δ’ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῇτι φαιινῶ,
σιγῇ, πᾶσας δὲ Τρῳᾶς λάθην· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

Αἶ δ’ ὅτ’ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ’ ἴκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἣ δ’ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
τῇ δ’ ἄρα δίφρην ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
ἀντί’ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425

ἔνθα καθίζ’ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ’ ἠνίπαπε μύθῳ
“ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὥφελες αὐτόθ’ ὀλέσθαι,
ἀνδρὶ δαμείς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
ἦ μὲν δὴ πρὶν γ’ εὐχέ’ ἀρηϊφίλου Μενελάου 430

σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχρῃ φέρτερος εἶναι·
ἀλλ’ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηϊφίλον Μενέλαον
ἐξαυτίς μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ’ ἔγωγε
παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἥδὲ μάχεσθαι 435
ἀφραδέως, μή πως τάχ’ ὑπ’ αὐτοῦ δουρὶ δαμῆης.”

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
“μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἔνιπτε.
νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθῆνῃ,
κεῖνον δ’ αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440

ἀλλ’ ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέομεν εὐνῆθέντε·
οὐ γὰρ πώποτε μ’ ὦδ’ ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οὐδ’ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
νῆσῳ δ’ ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ, 445
ὥς σεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.”

Ἦ ρά καὶ ἦρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ’ εἶπετ’ ἄκοιτις.

423—426. Pro quattuor his versibus Zenodotus unum posuit, αὐτῇ δ’ ἀντίον ἔζεν Ἀλεξάνδρῳ ἀνακτος.

432—436. ἀθετοῦνται.

434. παύεσθαι Aristarch. παύσασθαι alii.

436. δαμείης (i. e. δαμῆης) Aristarchus. δαμασθῆς alii.

Τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
 Ἀτρείδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἑοικώς,
 εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
 ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ,
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 455
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπίκουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου Μενελάου,
 ὑμεῖς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἦντιν ἔοικεν,
 ἥτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.” 460
 Ὡς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Δ.

Ὅρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνονος ἐπιπώλησις.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐφνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεῖς δεπάεσσιν
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην 5
 κερτομίαις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων
 “δοῖαί μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰς θεάων,
 Ἥρην τ' Ἀργεῖν καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνην.
 ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορώσσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὔτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ 10
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·

459. ἀποτινέμεν] ἀποτίετον Zenodotus.

3. ἐφνοχόει] ἐφνοχόει Zenodotus.

ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
 ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκείοιτο πόλιν Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὖτις δ' Ἀργεῖνν' Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο."

15

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 πλησῖαι αἶγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν.
 σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 "Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα
 "αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ' ὃν ἰδρώσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι."

20

25

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 "δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
 ὤμῳ βεβρώθῃς Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάασιν,
 μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
 αἱ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσι πόλῃς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,

30

35

40

45

17. αὖ πως Aristarchus. αὖ γένοιτο Aristophanes. πέλοιτο
 τῶς Aristophanes. Aristarchus.

τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρή
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἔϋμμελίῳ Πριάμοιο.
οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη 50
“ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλλες,
Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκῆνη·
τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
τάων οὗτοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι οὐδὲ μεγάρω.
εἵπερ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55
οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἔνθεν ὅθεν σοί,
καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
ἁμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 60
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείζομεν ἀλλήλοισιν,
σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.”

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.”

ὣς εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἶξασα.
οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω, 75
ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐστρατῶ εὐρέϊ λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἴενται·
τῷ εἰκυῖ' ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,

καὶ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσιρόωντας

Τρῶάς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

80

ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον

“ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ

ἔσσεται, ἣ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν

Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκται.”

Ὡς ἄρα τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.

85

ἣ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον,

Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,

Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφεύροι.

εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε

ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστῶν

90

λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσήποιο ῥοάων.

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

“ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;

τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰὸν,

πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,

95

ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῇ.

τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα πᾶρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,

αἳ κεν ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον Ἀτρεΐος υἱὸν

σῶ βέλει δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.

ἀλλ' ἄγ' οἷστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,

100

εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ

ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην

οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.”

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν

αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐύξουν ἱξάλου αἰγὸς

105

ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυγχήσας

πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῇσιν,

βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.

τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει

88. εἴ που ἐφεύροι] εὔρε δὲ τόνδε
Zenodotus, omisso versu pro-
ximo.

94. ἐπιπροέμεν Menecrates Mi-

lesius. ἐπι προέμεν Aristarchus.

109. ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει A-
ristarchus. Alii igitur ἐκκαϊδε-
κάδωρ ἐπεφύκει.

καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν,
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον Ἀρήϊον Ἀτρεὺς υἱόν.
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν οἶστον,
 εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἄρνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερές μέγα τόξον ἔτεινεν,
 λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἶστος
 ὄξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
 Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ Ἀγελείη,
 ἣ τοι πρόσθε στήσας βέλος ἔχεπενκὲς ἄμυνεν.
 ἣ δὲ τόσον μὲν ἔργεν ἀπὸ χροῶς, ὥς ὅτε μήτηρ
 παιδὸς ἑέργῃ μυῖαν, ὅθ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ·
 αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλούς ἦντετο θώρηξ.
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς οἶστος·
 διὰ μὲν ἄρ' ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο
 μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροῶς, ἔρκος ἀκόντων,
 ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἶστος ἐπέγραψε χροῶ φωτός·
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαϊνεφές ἐξ ὠτειλῆς.

123. 124. transposuit Zeno-
 dotus.

137. ἔρυμα] ἔλυμα Zenodotus
 et Aristophanes.

139. ἄρ' οἶστος] ἄρα χαλκὸς Ze-
 nodotus, improbante Aristarcho.

140. ἀθετεῖται.

Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μίηνῃ
 Μηονὶς ἢ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 ἱππῆες φορέειν· βασιλῇ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 ἀμφοτέρων, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·
 τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροῖ
 εὐφυέες κῆμαί τ' ἡδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.

145

Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὥς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὤτειλῆς·
 ῤίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος.

150

ὥς δὲ ἴδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἑόντας,
 ἄφορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
 τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·

155

“ φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,
 οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Ἰρῶσι μάχεσθαι·
 ὥς σ' ἔβαλον Ἰρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἶμά τε ἀρνῶν
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.

εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν,
 ἔκ τε καὶ ὧπ' ἐτελεί, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.

160

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἰλῖος ἱρὴ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐὺμμελίῳ Πριάμοιο,
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσεύησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν
 τῇσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
 ἀλλὰ μοι αἶνόν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,

165

141. ἐλέφαντα] ἐλεφαντὰ qui-
 dam.

alii.

142. ἵππων] ἵππῳ Aristophanes
 ὁστικῶς, non ἵππῳ δυϊκῶς, ut
 legitur in scholio.

149. ἀθετεῖται.

161. τελεῖ] τελέσει Zenodot.
 Quod si scripsit, etiam ὧπ' mu-
 tare debuit.

148. δ' ἄρ' Aristarchus. τ' ἄρ'

ἀπέτισαν] τίσουσιν Zenodotus.

αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο. 170

καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
Ἀργεῖν Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα
κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175

καὶ κέ τις ᾧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερνηορέοντων
τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο
‘αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει’ Ἀγαμέμνων,
ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν 180
σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
ὥς ποτὲ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.”

Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος
“ θάρσει, μηδὲ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
οὐκ ἐν καιρίῳ ὅξυ πάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἥδ' ὑπένερθεν
ζῶμά τε καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
“ αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ᾧ Μενέλαε·
ἔλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται ἥδ' ἐπιθήσει 190
φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.”

Ἦ καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα
“ Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 195
ὃν τις οἰστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.”

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησεν 200

170. πότμον Aristarchus. μοῖ- λέγχιστον Aristarchus.
ραν, αἱ κοιναί.

184. πω Aristarchus. που alii.

171. ἐλέγχιστος] Et sic et ἐ-

ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστῶν
λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκης ἔξ ἵπποβότοιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

“ὄρσ', Ἀσκληπιάδῃ, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,

ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205

ὃν τις οἴστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδὼς,

Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.”

Ἦς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινεν

βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος 210

βλήμενος ἦν—περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι

κυκλός, ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς—

αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν

τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγχοι.

λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον ἥδ' ὑπένερθεν 215

ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.

αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,

αἷμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδὼς

πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοῇν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220

τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν

οἳ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,

οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,

ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225

Ἴππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ

καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόοντας

Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραιΐδαο·

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρὶσχύμεν, ὅππότε κέν μιν

γυῖα λάβῃ κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230

205. ἴδῃ Aristarchus. ἴδης alii. κλος Aristarch. Conf. ad P, 392.

212. κυκλός Herodianus, Nicias, Ptolemæus Ascalonita. κύ- 213. ἔλκεν Aristarchus. εἰλ-
κεν alii.

αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
καί ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπῶλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν
“ Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε βούριδος ἀλκῆς
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός,
ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χρῶα γῦπες ἔδονται,
ἡμεῖς αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.”

Οὕστινας αὖ μεθιéntας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
τοὺς μάλα νεικεῖεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν
“ Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχείες, οὐ νυ σέβεσθε ;
τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἥντε νεβροῖ,
αἵτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσai,
ἐστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
ὥς ἡμεῖς ἔστητε τεθηπότες οὐδὲ μάχεσθε.
ἢ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
εἰρύατ' εὐπρυμνοὶ, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ὄφρα ἰδῇτ' αἰ κ' ὕμνιν ὑπέρσχη χειῖρα Κρονίων ;”

“Ὡς ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα daίφρονα θωρήσσουντο·
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συτὲ εἵκελος ἀλκῆν,
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν
“ Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπῶλων
ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἦδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
ἦδ' ἐν daίθῳ, ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθροπα οἶνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῇρι κέρωνται.
εἶπερ γάρ τ' ἄλλοι γε κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ

235. ψευδέσσι Aristarchus et ἡμεῖς δ' αὖτ' alii.

Ptolemæus Ascalonita. ψεύδεσ-
σι Hermappias.

245. τίς Aristarchus. τί alii.

260. κρητῇρι Aristarchus. κρη-

238. ἡμεῖς αὖτ' Aristarchus. τῇρσι alii.

δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἔστηχ', ὥσπερ ἐμοὶ, πῖεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
 ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεαί εἶναι."

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἤυδα 265

"Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρκηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σύν γ' ὄρκι ἔχεναν
 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω 270
 ἔσσειτ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο."

Ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῳχέτο γηθόσυνος κῆρ.
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 275

ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
 τῷ δέ τ' ἀνέυθεν ἐόντι μελάντερον ἥύτε πίσσα
 φαίνεται ἰὼν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
 ρίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διστρεφῶν αἰζηῶν 280

δήϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κυάεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 "Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285

σφῶϊ μὲν—οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν—οὔτι κελεύω·
 αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
 αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος, 290
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε."

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·

277. ἐόντι Aristarchus. ἰόντι Zenodotus.

282. κυάεαι ἡρώων Zenodotus.

πεφρικυῖαι] βεβριθυῖαι Aristarchi editio altera.

ἐνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
Αἴμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.

ἰππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300

ἰππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
σφοὺς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
“μηδέ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἡνορέηφι πεποιθὼς
οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Ἰρῶεσσι μάχεσθαι,
μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305
ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.

ᾧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τεῖχε' ἐπὶ ῥηθεον,
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.”

Ὡς ὁ γέρον ᾤτρυνε πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς. 310
καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“ὦ γέρον, εἴθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίῃ δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
ἀλλὰ σε γῆρας τεῖρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις 315
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέρωσι μετεῖναι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
“Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοισι καὶ αὐτὸς
ὥς ἔμεν ὥς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.
ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ὀπάζει.
ἀλλὰ καὶ ὥς ἰππεῦσι μετέσσομαι ἥδ' ἐκελεύσω

299. ἔλασεν Aristarch. ἔερ-
γεν alii.

308. πόλιας] πόλεας Aristar-
chus, Ptolemaeus Ascalonita,
Herodianus.

319. κατέκταν Aristarchus et
Herodianus μετὰ τοῦ ν. Alii igitur
κατέκταν.

321. ὀπάζει Aristarchus. ἰκά-
νει alii.

βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.

αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσιν νεώτεροι, οἵ περ ἐμεῖο

ὀπλοτέρῳ γεγάασι πεποίθασιν τε βίηφιιν.” 325

ὧς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.

εὖρ' υἱὸν Πετewῶ Μενεσθῆα πλήξιππον

ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς·

αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,

πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναί 330

ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,

ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες

Τρώων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες

ἔστασαν, ὅπποτε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν

Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335

τοὺς δὲ ἰδὼν νεέκεσσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

“ὦ υἱὲ Πετewῶ, διοτρεφέος βασιλῆος,

καὶ σὺν, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,

τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίνυτε δ' ἄλλους; 340

σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἑόντας

ἑστάμεν ἡδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι·

πρῶτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,

ὅπποτε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.

ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἡδὲ κύπελλα 345

οἶνου πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐθέλητον·

νῦν δὲ φίλως χ' ὀρώφτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν

ὑμείων προπάροιθε μαχρίατο νηλέϊ χαλκῷ.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

“Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 350

πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; ὅπποτ' Ἀχαιοὶ

Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα,

329. ἐστήκει Aristarchus. εἰ-
στήκει alii.

333. Τρώων Aristarchus. Τρώων
θ' alii.

334. πύργος Ἀχαιῶν—ἄρξειαν]
κέν τις ἐναντίον—ἄρξειεν Seleucus.

339. κερδαλεόφρον] φαίδιμ' Ὀ-
δυσσεῦ Zenodotus.

ὄψαι, ἣν ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.” 355

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὥς γυνῶ χωρόμενοι· πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω·
 οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἥπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅτ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι—ταῦτα δ' ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ'—εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.”

“Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λῖπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 εὔρε δὲ Τυδέος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365
 ἐσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 παρ δέ οἱ ἐστήκει Σθέnelος, Καπανήϊος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νείκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὥδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηΐοισι μάχεσθαι,
 ὥς φάσαν οἱ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375

ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων,
 οἳ ῥα τότε' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
 οἳ δ' ἔβελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκέλευον 380
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ὥχοντ' ἠδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖην,
 ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στεῖλαν Ἀχαιοί.

367. ἐστήκει Aristarchus. εἰστήκει alii.

377. ξεῖνος] γρ. κείνος.

αὐτὰρ ὁ βῆ, παλίας, δι' κιχρήτατο Καδμείωνας
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλειῆης. 385

ἔνθ' οὐδὲ, ξεινός περ ἔων, ἱππηλάτα Τυδεὺς
τάρβει, μῶνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ρήϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390

οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
ἂψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Λίμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
υἱός τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395

Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν αἰεκέα πότμον ἐφῆκεν
πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἷον ἱεὶ οἰκόνδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
ταῖος ἦεν Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
γείνατο εἷο χέρηρα μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω." 400

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
αἰδесθεῖς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο
"Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι 405
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Ἀρείου,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ." 410

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης

"τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ὁτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415

400. ἀμείνω Aristarchus. ἀμείνων alii.

407—409. ἀθετοῦνται.

410. ἔνθεο Aristarchus. ἐν θεό Apollonius.

Τρῶας δηώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,
τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

Ἦ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·
δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι νῆακος 420
ὀρυμμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης
ὀρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·
πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα 425
χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλη βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κυρτὸν ἐὼν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἀλὸς ἄχυν·

ὥς τὸτ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν—οὐδέ κε φαίης 430
τόσσον λαὸν ἐπεσθαὶ ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῆν—

σιγῇ δειδιότες σημάτωντας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ', ὥστ' οἷες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαι ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν, 435
ἄζηχες μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὅπα ἄρνῶν,

ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
ᾧρσε δὲ τοὺς μὲν Ἀρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 440
Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἄμωτον μεμαυῖα,

Ἄρεος ἀνδροφόνωιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
ἥτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω 445
ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥίνους, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλέεσσαι

426. ἐὼν] ἰὼν Aristarchus.

ἔπληντ' ἀλλήλητι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλότῃ δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὥς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε."

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν,
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 ἔλκε δ' ὑπέκ βελέων, λελημένος ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίνυθα δέ οἱ γένεθ' ὀρμή.
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ
 πλευρὰ, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτῃσε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὥς τὸν μὲν λίπε θυμὸς, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδυσπόαλιζεν.

"Εὐθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἡίθεον θαλερὸν, Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδῆθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ιδέσθαι·
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν 480
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος

456. φόβος] πόνος Aristarchus.

478. θρέπτρα] θρεπτά Zenodot.

ἦλθεν. ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἵγειρος ὥς,
 ἥ ρά τ' ἐν εἵαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκη
 λείῃ, ἀτάρ τε οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 τὴν μὲν θ' ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνι σιδήρῳ 485
 ἐξέταμ', ὄφρα ἵτυν κάμψῃ περικαλλεῖ διφρῷ·
 ἥ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενής. τοῦ δ' Ἀντιφος αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξείῃ δουρί. 490
 τοῦ μὲν ἄμαρβ', ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν ἑταῖρον,
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἥριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ, 495
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀμφὶ ἐπαπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος. ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκῶντα,
 ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων. 500
 τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάριοι χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρσῃ· ἥ δ' ἐτέριοι διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἵαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,
 ἵθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέσῃσιν δ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκ κατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὖσας
 “ ὄρνυσθ', ἵπποδάμοι Τρῶες, μῆδ' εἴκετε χάρμης
 Ἀργεῖοις, ἐπεὶ οὗ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος, 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἡῦκόμοιο,
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.”
 ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,

ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα Μοῖρ' ἐπέδησεν.

χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρίοντι

κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,

Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Ἀινόθεν εἰληλούθει.

520

ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὅστέα λᾶας ἀναιδῆς

ἄχρῃς ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίησιν

κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,

θυμὸν ἀποπνεύων. ὁ δ' ἐπέδραμεν ὃς ῥ' ἔβαλέν περ,

Πείροος, οὔτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι

525

χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ

στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.

ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος

ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξὺ,

530

τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.

τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι

Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,

οἳ ἔ, μέγαν περ εἶντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανὸν,

ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.

535

ὥς τῷ ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,

ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,

ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,

ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξείῃ χαλκῷ

540

δινεύει κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη

χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·

πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῃ

πρηγέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

517. Μοῖρ' ἐπέδησεν] Μοῖρα πέ-
δησε Aristarchus.

Aristarchus. ἐπεσσύμενος idem in
editione altera.

527. ἐπεσσύμενον] ἀπεσσύμενον

Ε.

Διομήδους ἀριστεία.

Ἐνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
 δαΐε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα 5
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖς·
 τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
 Ἦν δὲ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
 ἱεὺς Ἡφαίστιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦστην, 10
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίῳ ὠρμηθήτην·
 τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὥρνυτο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
 Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
 ἔγχους, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὥρνυτο χαλκῷ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς,
 ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον, 20
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἡφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἶη.
 Ἴππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 25
 δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον νῆε Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἀργα 30

“ Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μιαίφόνε, τειχεσιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὅπποτέρῃσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
κῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν; ”

Ὡς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θεῶν Ἄρηα. 35

τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἡϊόεντι Σκαμάνδρῳ,
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρχον Ἀλιζώνων, Ὀδίου μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν 40
ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.

δοῦπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήρονος υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.

τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχει μακρῷ 45
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
υἱὸν δὲ Στροφίῳ Σκαμάνδριον, αἶμονα θήρης,
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχει ὄξυόεντι, 50

ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτὴ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τάτε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.

ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἐκηβολίαί, ἥσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο·
ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 55

πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.

ἤριπε δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαΐδαλα πάντα 60

31. Ἄρες Ἄρες] Ἄρες ἀρὲς De-
metrius Ixion.

τειχεσιπλῆτα] τειχεσιβλήτα Ze-
nodotus.

53. χραῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα]

χραῖσμεν θανάτῳ πέλωρα Zeno-
dotus.

60. πάντα] πολλά Aristarchi
editio altera.

τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἵσας
 ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο
 οἳ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἤδη.
 τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἥ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἄκωκή.
 γυνὲ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.

65

Πήδαιον δ' ἄρ' ἐπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
 ὃς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεαῶν,
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾤ.
 τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δουρί·
 ἀντικρὺ δ' αὖ ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.

70

75

Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμονίδης Ὑψήνορα διόν,
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
 ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
 φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἵματοέσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

80

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετεῖη,
 ἥ ἐ μετὰ Τρώεσιν ὀμιλέει ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θῦνε γὰρ ἅμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικῶς
 χειμάρρῳ, ὅστ' ὥκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
 οὔτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·

85

90

64. ἀθετεῖται.

89. ἐεργμέναι] ἐερμέναι Ari-

ῆδη Aristarchus. Alii igitur starchus.
 ῆδει.

πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.

ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες

Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἑόντες.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
θύνοντ' ἄμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,

95

αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτитаίνετο καμπύλα τόξα,

καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,

θώρηκας γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἷστος,

ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.

100

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς

“ ὄρυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·

βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔφημι

δῆθ' ἀνσχέσσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἑτέον με

ᾧρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.”

105

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,

ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν

ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήϊον υἱόν

“ ὄρσο, πέπον Καπανήϊάδῃ, καταβήσῃο δίφρου,

ὄφρα μοι ἔξ ὦμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἷστόν.”

110

ὣς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,

πὰρ δὲ στὰς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὦμον·

αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.

δῆ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

“ κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,

115

εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης

δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·

δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,

ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησιν

104. δῆθ' (codex δῆθ') ἀνσχέσσεσθαι Aristarchus. Alii δηθὰ σχήσεσθαι, quam lectionem memorat Eustathius p. 528, 15. Id vero fortasse nihil aliud est quam δῆθ' ἀσχήσεσθαι, quemadmodum ἀστήσεσθαι et ἀστήσει

pro ἀνστήσεσθαι et ἀνστήσει interdum scriptum fuit.

βέλος] Sic Aristarchus. Alii igitur aliter.

118. δὸς δέ τε]. τόνδε δέ Hero-dianus.

δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο."

120

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,

γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν·

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

“ θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·

ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα

125

ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς·

ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλιν, ἥ πρὶν ἐπῆεν,

ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.

τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,

μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

130

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

ἔλθῃς ἑς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.”

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·

καὶ, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,

135

δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥστε λέοντα,

ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀέσσιν

χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσσῃ·

τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,

ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·

140

αἱ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,

αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·

ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

Ἔνθ' ἔλεν Ἀστύνου καὶ Ὑπεύρου, ποιμένα λαῶν,

τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῇρεϊ δουρὶ,

145

τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὧμον

πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὧμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.

τοὺς μὲν ἕας', ὁ δ' Ἀβαντα μετάρχετο καὶ Πολύειδον,

υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος,

128. ἠδὲ καὶ ἄνδρα] ἠδ' ἄνθρωπον
Zenodotus.

136. ἔλεν] ἔχεν Ptolemæus ὁ
τοῦ Ὁραάνδου.

132. τήν γ'] γ' omissum in
Aristarchi editione altera. Et
τήν οὐτάσμι Zenodotus.

146. τὸν δ' ἕτερον] τοῦ δ' ἐτέρου
Zenodotus.

τοῖς οὐκ ἔρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνειρούς, 150
ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομῆδης ἔξενάριξεν.

βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θώονά τε, Φαίνοπος υἱε,
ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
υἷον δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
ἐνθ' ὅγε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἑξαίνυτο θυμὸν 155
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἔκ νοστήσαντε
δέξατο· χηρωσται δὲ διὰ κτῆσιν θατέοντο.

Ἐνθ' υἱας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,
εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160
ὥς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορῶν ἔξ αὐχένα ἄξῃ
πόρτιος ἢ βοδὸς, ξύλοχον κάτα βασκομενάων,
ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἔξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἴδεν Αἰνεΐας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
εὔρε Λυκάονος υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠὔδα 170
“ Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἴστοι
καὶ κλέος; ὧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅστις ὕδὲ κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἱρῶν μηνίσσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπὶ μῆνις.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
“ Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτῶνων, 180

156. ἀμφοτέρω] ἀμφοτέρων Zenodotus.

162. πόρτιος] βουκόλον Zenodot.

178. ἐπὶ μῆνις] ἐπὶ μῆνις Aristarchus. Alii ἐπίμηνις.

Τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἴσκω,
 ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
 ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν.
 εἰ δ' ὅγ' ἀνὴρ ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
 οὐχ ὅγ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
 ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὦμος,
 ὃς τούτου βέλος ὥκ' κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 ἦδῃ γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
 δεξιόν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
 καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀἰδωνῆϊ προΐάψειν, 190
 ἔμψης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοθήεις.
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
 ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάωνος ἔνδεκα δίφροι
 καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι 195
 ἐστᾶσι, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἦ μιν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 ἵπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὕσμινας· 200
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην—ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν—
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 ὥς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν. 205
 ἦδῃ γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροιν
 ἀτρεκές αἶμ' ἔσσευα βαλὼν, ἡγεира δὲ μᾶλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 ἡματι τῷ ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210
 ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δίφ.

181. μιν] μὲν Aristarchi editio altera.

183. ἀθετεῖται.

187. 194. ἀθετεῖ Zendotus.

203. ἄδδην] ἄδην Aristarchus hic et alibi.

211. Ἑκτορι δίφ] Schol. τινὲς μεταγράφουσι “ἵπποδάμοισι.”

εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόφομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θεῖνν 215
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.”

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγὼς, ἀντίον ἤνδα
 “ μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῶδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220

ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι
 οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἡδὲ φέβεσθαι·
 τὰ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσεται, εἴπερ ἂν αὖτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομῆδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι
 ἡὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάωνος ἀγλαὸς υἱὸς
 “ Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππῳ 230
 μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἶσεται, εἴπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
 μὴ τὰ μὲν δείσαντε ματήσεται, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 235
 αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσσει μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξείῃ δουρί.”

ὣς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240
 τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος, Καπανήϊος ἀγλαὸς υἱὸς,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ Τυδεΐδῃ Διομήδης, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,

227. ἐπιβήσομαι Zenodot. ἀ-
 ποβήσομαι Aristarchus.

231. εἰωθότι Aristarch. et ple-
 rique. εἰωθότε alii.

ἄνδρ' ὀρώ κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων εὖ εἰδώς, 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·

Λινείας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσιον
 εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτως
 θύνη διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης." 250

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 "μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἶω
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν.

ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὕτως 255
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη
 τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσειτον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
 ἀμφοτέρῳ κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἔξ ἄντυγος ἡνία τείνας,

Λινείῳ δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωΐ περ εὐρύσιπα Ζεὺς 265
 δῶχ' υἱὸς ποιήν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἥῳ τ' ἡέλιόν τε.

τῆς γενεῆς ἔκλειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσιος,
 λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη· 270
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ,
 τὰ δὲ δύο Λινείῳ δῶκεν, μήστῳρι φόβοιο.

249. 250. ἀθετεῖ Zenodotus.

249. ἐφ' ἵππων Aristarchus.
 Alii igitur aliter.258. εἴ γ' οὖν] Schol. οὕτως εἰ
 γοῦν διὰ τοῦ γ' Ἀρίσταρχος, εἰ δὴ ἕτε-
 ρος αὐτῶν φύγη. Alii igitur aliter.263. Λινείῳ] Λινείῳ Zenodo-
 tus, ut v. 323.269. θήλεας] θηλέας Hellani-
 cus.272. μήστῳρι] μήστῳρι Aristar-
 chus.

εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.”

ᾧΩς οἱ μὲν τιαυῖτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἤλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275

τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
“καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανῷ Τυδεὸς υἱέ,
ἧ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἷστός·
νῦν αὖτ' ἐγχεΐη πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.”

ᾏΗ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος 280
καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκεΐῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
“βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἴω
δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὔχος ἔδωκας.” 285

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
“ἥμβροτες οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἴω
πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.”

ᾧΩς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἵθυνεν Ἀθήνη 290
ῥίνα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,

αἰχμῇ δ' ἐξεσύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δὲ οἱ ἵπποι 295
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὔθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσαιάτο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὧς ἀλκὴ πεποιθώς,
πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν, 300

τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305

ἰσχύϊ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν·
θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ᾧσσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
ἔσθη γυνὴ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν.

310

Καὶ νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχھے λευκῷ,
πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν,
ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

315

Ἡ μὲν ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάν
τάων ἃς ἐπέτελλε βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης,
ἀλλ' ὅγε τοὺς μὲν εὐὸς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
Αἰνείαιο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
τίεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
ᾧν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
ἐμμεμαῶς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπ' ὤχετο νηλεῖ χαλκῷ,
γιγνώσκων ὅτ' ἀναλκις ἔην θεὸς, οὐδὲ θεάων
τάων αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κειραλέουσιν,
οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὁμίλον ὀπάζων,

320

325

330

317. ἔλοιτο] Schol.: Ἀρίσταρ-
χος ἔλοιτο. Quod non potuit in
mentem venire Aristarcho, qui
haud dubie ἔλοιτο probavit. Si-
milis scripturae varietas in locu-
tione ἀπὸ (vel ἐκ) θυμὸν ἐλέσθαι

est E, 852. et Δ, 381., ubi alii
ὀλέσσαι.

323. Αἰνείαιο] Αἰνείω Zenodot.

329. κρατερώνυχας ἵππους] κρα-
τερωνύχες ἵπποις Zenodotus.

- ἐνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξείῃ δουρὶ
 ἀβληχρήν· εἴθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρως. ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχὼρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον,
 τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἑο κάββαλεν υἱόν.
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 "εἴκε, Διὸς θυγάτερ, πολέμου καὶ δηϊοτήτος·
 ἡ οὐχ ἄλῃς ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἡπεροπεύεις;
 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσῃαι, ἥ τέ σ' οἶω
 ῥιγῇσιν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι."
 ὧς ἔφαθ', ἡ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσεται, τείρετο δ' αἰνῶς.
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδῆνεμος ἔξαγ' ὀμίλου
 ἄχθομένην ὀδύνησι, μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
 εὔρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θυῶρον Ἀρηά
 ἤμενον· ἡέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ.
 ἡ δὲ γνῶξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους
 "φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.
 λήν ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ,
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο."
 ὧς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἀρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἥτορ.
 παρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
 μαστίξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον.

ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις
 λύσας' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἴδαρ·
 ἣ δ' ἐν γούνασι πίπτει Διώνης δι' Ἀφροδίτῃ, 370
 μητρὸς ἑῆς· ἣ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 “ τίς νύ σε τοιαῶδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 μαψιδίως, ὥσεί τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ; ”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ 375
 “ οὔτά με Τυδέος υἱὸς, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῇ,
 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.” 380

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων
 “ τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ·
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.

τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν ὦτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, 385
 παῖδες Ἀλῶκος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
 χαλκῆν δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ὦτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυιῇ, περικαλλῆς Ἡερίβοια,
 Ἑρμῆα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐδεσμός ἐδάμνα.

τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρύωνος
 δεξιτερόν κατὰ μαζὸν οἷστῳ τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 τλῆ δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν οἷστον, 395
 εὔτε μιν αὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν.
 αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένους· αὐτὰρ οἷστὸς

374. ἐνωπῇ] γρ. ἐνιπῇ.

394. καὶ μιν] ἐν τῇ ἑτέρᾳ (Aristarchi ?) κέν μιν.

ἄμφω ἔνι στιβαρῷ ἡγήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσπων
ἠέεσάτ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὀθετ' αἴσυλα ῥέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405

νῆπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδεὸς υἱός,
ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
οὐδὲ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.

τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
φραζέσθω μή τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται,
μῆ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
ἐξ ὕπνου γοώσασα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδης ἵπποδάμοιο." 415

ἥ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόργυν·
ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναί δὲ κατηπιόντων βαρεῖαι.
αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρῃ
κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 420
“Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥα τί μοι κεχολώσεται, ὅττι κεν εἴπω;
ἥ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιεῖσα
Τρῶσιν ἅμα σπένσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησεν,
τῶν τινὰ καρρέζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων

πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν." 425

ὣς φάτο, μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσήν Ἀφροδίτην
“οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμῆϊα ἔργα,
ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἀργεῖοι καὶ Ἀθήνη πάντα μελήσει." 430

403. ὀβριμοεργός] αἰσυλοεργός Aristarchus. σὶν Zenodotus.

425. καταμύξατο Aristarchus.

416. χειρὸς Aristarchus. χερ- κατεμύξατο alii.

ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἰνεία δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἵετο δ' αἰεὶ
 Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435

τρίς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 τρίς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων
 “φράζεο, Τυδεΐδῃ, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν 440
 ἴσ' ἔθελε φρονεῖν, ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.”

ὧς φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445
 Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο.
 ἦτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰσχυραῖρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκούντο τε κύδαινόν τε
 αὐτὰρ ὁ εἶδ' αὖλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον, 450
 ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλφ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοεΐας
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πετερόεντα.

δὴ τότε θυῖρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 “Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, 455
 οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν,
 Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.”

ὧς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460
 Τρῳᾶς δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὥτρυνε μετελθὼν,

443. τυτθὸν Aristarchus. πολ-
 λὸν alii.

461. Τρωῆας (i. e. Τρῳᾶς) Si-

nopica, Cypria et Antimachi
 editio. Τρῳᾶς ἡ κοινὴ et Ptole-
 mæus Ascalonita.

εἰδόμενος Ἀκάμαντι θεῶ ἡγήτορι Θρηγκῶν
 υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν
 “ὦ νιεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέως βασιλῆος,
 ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἑάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465
 ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης εὐποιήτῃσι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ ὄντ’ ἴσον ἐτίομεν Ἑκτορι δίῳ,
 Λινείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.
 ἀλλ’ ἄγετ’ ἐκ φλοίσβοιο σωώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.”
 ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστον. 470
 ἔνθ’ αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἑκτορα δῖον
 “Ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἢ δ’ ἐπικούρων
 οἴος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.
 τῶν νῦν οὔτιν’ ἐγὼ ἰδέειν δύναμ’ οὐδὲ νοῆσαι, 475
 ἀλλὰ καταπτώσσουσιν, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·
 ἡμεῖς δ’ αὖ μαχόμεσθ’, οἵπερ τ’ ἐπικούροι ἔνειμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἦκω·
 τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπι δινήεντι,
 ἔνθ’ ἄλοχόν τε φίλῃν ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480
 καὶ δὲ κτήματα πολλὰ, τάτ’ ἔλδεται ὅς κ’ ἐπιδευής.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον’ αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον
 οἶόν κ’ ἢ ἐφέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν
 τῖνῃ δ’ ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ’ ἄλλοισι κελεύεις 485
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὥρεσσιν.
 μή πως, ὥς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κῆρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ’ ἐκπέρσουσ’ εὐναιομένην πόλιν ὑμήν.
 σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ, 490
 ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ’ ἀποθέσθαι ἐνιπήν.”

466. ποιητῇσι Zenodot. ποιη-
 τοῖσι Aristarchus. Quod sic in-
 telligendum ut Zenodotus εὐ-
 ποιήτῃσι, Aristarchus εὐποιήτοις

scripserit, ut colligi potest ex
 scholio Herodiani ad II, 636.

477. ἔνειμεν Aristarchus. Alii
 igitur ἐν εἰμέν divisim.

ὧς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἴκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη, 495
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδ' ἐφόβηθεν.
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλῶας
 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γένοντο κονισάλῳ, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 αἶψ' ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἥνιοχ' ἦες· 505
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρῶεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκράαιεν ἐφετμὰς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἶδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510
 οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.

Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἤκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι.
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἄρης τε βροτολογὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.

Τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 ἄτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
 οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἰοικότες, ἄστε Κρονίων
 νηνεμῖς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
 ἀτρέμας, ὅφρ' εὐδῇσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 ζαχρηῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκιάοντα 525

πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνύουσιν ἀντίες·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων
 “ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ ἐπέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.”

530

ἼΗ καὶ ἀκόντισε δουρὶ θεῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμον, Δηϊκόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσιν
 τῖον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἵσατο χαλκὸς,
 νειαιρῇ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

535

540

“Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 υἱὲ Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένην ἐνὶ Φηρῇ,
 ἀφνειὸς βιότιοι, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειοῦ, ὅστ' εὐρὺ ρέει Πυλίων διὰ γαίης,
 ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἀνδρεσσιν ἄνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάλθυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 ἀρνυμένῳ τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 οἶω τώγε λέοντε δῶα ὄρεος κορυφῇσιν
 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφειν ὕλης·
 τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξεῖ χαλκῷ·

545

550

555

ταίῳ τῷ χεیرهσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
καππεσέτην, ἐλάττησιν ἑοικότες ὑψηλῇσιν. 560

Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἴδης,
τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ διέ ποιμένι λαῶν,
μή τι πάθει, μέγα δέ σφας ἀποσφῆλειε πόνοιο.

τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε, θεός περ ἐὼν πολεμιστῆς,
ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τῷ μὲν ἄρα δειλὴν βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
αὐτὰ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην. 575

Ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
ἑσταότ' ἐγχεῖ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχῆσας·
Ἀντίλοχος δὲ Μίδωνα βάλ', ἡνίοχον θεράποντα, 580
ἑσθλὸν Ἀτυμνιαῶδην—ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους—
χερμαδίφ' ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.
δηθὰ μάλ' ἐστήκει—τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης—
ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσιν.
τοὺς δ' ἴμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες 591
καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἴδης καὶ πότνι Ἐννῶ,

ἡ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊότητος,
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 φρεῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἔκτορος, ἄλλοτ' ὀπισθεν. 595

Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 στήῃ ἐπ' ὠκυρόφ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
 ὥς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἵπέ τε λαῷ 600
 “ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἔκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει
 καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
 εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.”

ὧς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἐνθ' Ἔκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.

Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγυὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῶ
 ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος· ἀλλὰ ἐ μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἱάς.
 τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
 ὀξέα παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 αὐτὰρ ὁ λαῆ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620
 ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὦμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 οἱ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
 οἳ ἐ, μέγαν περ ἑόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυόν, 625
 ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσχθη.

ὧς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧῦν τε μέγαν τε,
 ᾧρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδὸνι μοῖρα κραταιή.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630
 υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “Σαρπηδὸν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
 οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακλεΐην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα·
 ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
 ἐξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
 Ἴλιον ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἴομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι
 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀἴδαο περήσειν.”

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὼς, ἀντίον ἠΐδα
 “Τληπόλεμ', ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρὴν
 ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
 ὅς ρά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλίσθεν ἦλθεν.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀἴδι κλυτοπόλῳ.”

ὧς φάτο Σαρπηδὼν, ὃ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος 655
 Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῇ δούρατα μακρὰ

638. ἀλλ' οἷον Aristophanes, dotus, i. e. Ἡρακλεΐην. V. ad B,
 Aristarchus, Heracleon. ἀλλ' 658.
 οἷον Nicias et Parmeniscus. ἀλ- 656. ἀμαρτῇ Ptolemæus Asca-
 λοῖον Tyrannio. 657. ἀμαρτῇ Ari-
 Ἡρακλεΐην] Ἡρακλεΐην Zeno-
 starchus.

ἐκ χειρῶν ἦϊξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηδᾶν, αἶχμῃ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινῇ·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.

Τληπόλεμος δ' ἄρα μῆρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ 660
 βεβλήκειν, αἶχμῃ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
 ὁστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖσι ἐταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
 ἐλκόμενον. τὸ μὲν οὐτίς ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησεν, 665
 μῆροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ἐπιβαίῃ,
 σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ· 670
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἢ προτέρῳ Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἢ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγάλητορι μόρσιμον ἦεν
 ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὅξεί χαλκῷ· 675

τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἐνθ' ὅγε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νόημονά τε Πρύτανίν τε.
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυν νόησε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ. 680

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
 δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔειπεν
 “Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
 κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
 νοστήσας οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.”

ὣς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ,

ἀλλὰ παρήϊξεν, λεληημένος ὄφρα τάχιστα 690

ῥσσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι

εἶσαν ὑπ' αἰγίοχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·

ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε

ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος. 695

τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·

αὐτὶς δ' ἀμπνύυθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέας

ζώγρει ἐπιπνεύουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηϊ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ

οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700

οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἶεν ὀπίσσω

χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν

Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἀρης ;

ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705

Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,

Οἰνοπίδην θ' Ἑλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτρην,

ὅς ῥ' ἐν Ὑλῇ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλῶς,

λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι

ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πῖνα δῆμον ἔχοντες. 710

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,

αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

“ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,

ἧ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω, 715

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,

εἰ οὔτω μαίνεσθαι ἑάσομεν οὔλον Ἀρηα.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

695. Πελάγων] Σελάγων Ptolemaeus ὁ τοῦ Ὁροάνδου.

700. προτρέποντο—ἐπὶ Aristarchus. προτρέποντο—ἀπὸ alii.

703. ἐξενάριξαν Aristarchus. ἐξενάριξεν alii.

708. Ὑλῇ] Ὑδρ Zenodotus.

ἥ μὲν ἐποιοχόμενη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720

Ἥρῃ, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο·

Ἥβῃ δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θεῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέω ἄξονι ἀμφίς.

τῶν ἦτοι χρυσήν ἵτυς ἀφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθεν
χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι 725

πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν.

δίφρος δὲ χρυσείοσι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
ἐντέταται, δωαιὰ δὲ περίδρομοι ἀντυγές εἰσιν.

τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα 730

κάλ' ἔβαλε, χρύσει' ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρῃ
ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑαυτὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· 735

ἥ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσseto δακρυόεντα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐστεφάνωται,

ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκὴ, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκὴ, 740

ἐν δέ τε Γοργεῖν κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου,

δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃῃ

χρυσείῃ, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήseto, λάξετο δ' ἔγχος 745

βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν

ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέsetεται ὀβριμοπάτρη.

Ἥρῃ δὲ μάλιστα θεῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·

αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανῷ, ἃς ἔχον Ὠραι,
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε, 750

ἥ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἣδ' ἐπιθεῖναι.

734—736. ἀθετεῖ Zenodotus.

746. δάμνησι Dionysius Sidonius. δάμνησι Aristarchus.

τῇ ῥά δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
 εὔρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη 755
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν
 “Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ” Ἀρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
 ὅσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκηλοι
 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα;
 Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρῃα
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἔξ ἀποδίδωμαι;”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελεῖν, 765
 ἧ ἑ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.”

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 ὅσσον δ' ἡρωειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν 770
 ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην Ἴξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
 ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 775
 λύσασ' ἔξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

Αἱ δὲ βάτην, τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῖαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅτι πλείστοι καὶ ἄριστοι 780
 ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγουςιν

757. καρτερὰ ἔργα] ἔργ' αἰδηλα προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Aristarchus hic et v. 872. nonnulli.

764. Τὴν — Ζεὺς] τὴν δ' αὖτε

ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδὸν,
 ἔνθα σταῶς ἦϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ, 785

ὅς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα

“αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιῶν

οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος· 790

νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.”

ὣς εἰποῦσ' ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω.

Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ, γλαυκῶπις Ἀθήνη·

εὔρε δὲ τόνγε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν 795

ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰφ.

ἰδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,

ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπομόργνυ.

ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο φώνησέν τε 800

“ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα εἰκότα γείνατο Τυδεύς.

Τυδεὺς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς,

καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον

οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν

ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας. 805

δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον·

αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν, ὥς τὸ πάρος περ,

κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα

[ῥῆϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα].

σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,

καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810

ἀλλὰ σευ ἡ κάματος πολυᾷξ γυνῖα δέδουκεν,

787. ἐλέγχεα] ἐλεγχείες Aristarchus.

εἶδος ἀγητοί] εἶδος ἄριστοι Aristarchi editio altera, ut videtur. Nam schol. Ἀρίσταρχος δὲ “κάκ' ἐλεγχείες.” τὸ δὲ ἐξῆς διχῶς, “εἰ-

δος ἄριστοι” καὶ “εἶδος ἀγητοί.”

797. τείρετο Aristarchus. τρίβετο habent αἱ κοιναί.

808. ῥῆϊδίως—ἦα] Versus ab Zenodoto insertus, ab Aristarcho rejectus.

ἥ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον. οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνείδαο."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης

"γιγνώσκω σε, θεὰ, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο" 815

τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.

οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,

ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.

οὐ μ' εἵας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820

ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.

τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους

Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·

γιγνώσκω γὰρ Ἀρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 825

"Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

μήτε σύ γ' Ἀρηα τόγε δειδίθι μήτε τιν' ἄλλον

ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμί.

ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρηί πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,

τύψον δὲ σχεδὴν μηδ' ἄζεο θυῶρον Ἀρηα 830

τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον,

ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἡρῇ στεῦτ' ἀγορεύων

Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,

νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται."

ὣς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835

χειρὶ πάλιν ἐρύσας, ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν·

ἣ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα διὸν

ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινης ἄζων

βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.

λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη 840

αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηί πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.

814. ἀπαμειβόμενος προσέφη] αὐ-
τε προσέειπε nonnulli. Qui et-
iam pro κρατερὸς Διομήδης aliud
quid scribere debuerunt, velut
βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.

818. σέων Aristarchus. σῶν
alii.

838. 839. ἀθετοῦνται.

839. τ'] δ' Aristarchus.

ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὃχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν.
 τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 δῦν' Αἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης.

845

Ὡς δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμὸν,
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 αἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
 ἔγχρ' χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
 καὶ τόγε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ᾤσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.

850

δεύτερος αὖθ' ὠρμᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔγχρ' χαλκείῳ· ἐπέρισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μήτρη·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαψεν,
 ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις. ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρης.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳᾶς τε
 δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄτος πολέμοιο.

855

860

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ
 καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο,
 τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἀρης
 φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπιον,
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

865

870

852. ἐλέσθαι] γρ. ἀλέσσαι. Conf. ὑπομνημάτων.
 ad v. 317. μήτρην Herodianus. μήτρη A-
 857. ζωννύσκετο μήτρη] Schol.: ristarchus.
 " στελλέσκειτο μήτρη" ἐν τισὶ τῶν

“Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίῃζι ὀρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
 αἰεὶ τοι ρίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ’ ἄνδρεσσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην, 875
 οὐλομένην, ἣτ’ αἶεν ἀήσυλα ἔργα μέμνηεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ’ ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ’ οὔτ’ ἔπει προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ’ ἀνείεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναιο παῖδ’ αἰδῆλον· 880
 ἢ νῦν Τυδέος υἱὸν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ’ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ’ ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ’ αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμωνι ἴσος·
 ἀλλὰ μ’ ὑπὴνικαν ταχέες πόδες· ἢ τέ κε δηρὸν 885
 αὐτοῦ πῆματ’ ἐπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
 ἢ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἕα χαλκοῖο τυπῆσιν.”

Τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “μή τί μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
 ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν,
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ’ ἐπέεσσιν.
 τῷ σ’ οἶώ κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίγησιν.
 ἀλλ’ οὐ μάν σ’ ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε’ ἔχοντα· 895
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
 εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευε ᾧδ’ αἰδῆλος,
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθας ἐνέρτερος Οὐρανίωνων.”

Ὡς φάτο, καὶ Παιήον’ ἀνώγειν ἰήσασθαι.

872. καρτερὰ ἔργα] ἔργ’ αἰδῆλα
Aristarchus lic et v. 757.

874. δ’ addit Aristarchus,
omittunt alii.

881. ὑπερφίαλον Aristarchus.

ὑπέρθυμον habent αἱ δημάδεις.

887. ζῶς] ζῶς Ptolemæus Ascalonita.

898. ἐνέρτερος] ἐνέρτατος Zeno-
dotus.

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφата φάρμακα πάσσων 900
 ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταβητός γ' ἐτέτυκτο.
 ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
 ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὥκα περιστρέφεται κυκώοντι,
 ὥς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θεῶν Ἄρηα.
 τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἴματα ἔσσεν 905
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίων.

Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νύοντο,
 Ἥρῃ τ' Ἀργεῖῃ καὶ Ἀλαλκομενῆϊς Ἀθήνῃ,
 πάνταται βροτολογιγὸν Ἄρῃ ἀνδροκτασιάνων.

Z.

Ἑκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
 πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
 ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δαῦρα,
 μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
 Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φῶς δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
 υἱὸν Εὐσσώρου, Ἀκάμαντ' ἧν τε μέγαν τε.
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 10

900. φάρμακα πάσσω] γρ. φάρμακα πάσσω vel φάρμακ' ἔπασσεν, omisso versu proximo.

903. περιστρέφεται] περιτρέφεται Herodianus.

906. ἀθετεῖ Zenodotus (secundum alium scholiastam Aristarchus).

908. Ἄρῃ] Ἄρην μετὰ τοῦ ν

Herodianus et libri plerique.

4. μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων Aristarchus, qui antea μεσσηγὺς ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ στομαλίνης scripserat. μεσσηγὺς ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ Σιμόεντος Chares.

10. μετώπῳ] μετώπῳ (duali numero) quidam.

αἶχμῃ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένην ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶ ἔπι οἰκία ναίων. 15

ἀλλὰ οἱ οὔτις τῶνγε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὀλεθρον
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τότε ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξεν· 20
βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πηδάσον, οὓς ποτε νύμφη
νῆϊς Ἀβαρβαρέῃ τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳνι.

Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ·
ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ, 25
ἣ δ' ὑποκυσταμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.

καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυνῖα
Μηκιστηϊάδης καὶ ἀπ' ὧμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἀστυάλων δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30
ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.

Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης, ἔλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖε δὲ Σατνιόντος εὐρρείταιο παρ' ὄχθας
Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως 35
φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ζῶν ἐλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳ,
ὄζω ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτὰ μὲν ἐβήτην 40
πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,

21. Πηδάσον] Πήρεχον Aristarchus.

34. ναῖε δὲ] ὃς νάε Zenodotus.
Conf. ad N, 172.

31. Ἀρετάονα] γρ. ἄρ' Ἐτάονα.

- αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηγῆς ἐν κούρησιν ἐπὶ στόμα. παρ δέ οἱ ἔσθη
 Ἀτρείδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσεται γούνων 45
 “ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 50
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινεν.
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν' ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἠΐδα
 “ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55
 ἀνδρῶν; ἥ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
 πρὸς Τρώων· τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
 χεῖράς θ' ἡμετέρας, μῆδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ
 κοῦρον ἐόντα φέροι, μῆδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.” 60
 ὣς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωες,
 αἰσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χειρὶ
 ἥρω' Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρείδης δὲ
 λαῖξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 “ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἀρης,
 μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἴκηται,
 ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκκληοι 70
 νεκροὺς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.”

54. ἀντίος Aristarchus. ἀντίον (νεκρῶν codex Venetus B.) Zenodotus.

71. νεκροὺς — τεθνηῶτας] Τρώων τεθνηῶτας Aristarchus. τεθνεῖ-
 ἀμπεδιον συλήσωμεν ἔντεα νεκρούς ὦτας alii.

ὧς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων.
 ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορι εἶπε παραστὰς 75
 Πριαμίδης Ἑλενος, οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος
 "Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμρι μάλιστα
 Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὔνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων 80
 πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δηϊόισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπέιγαι· 85
 Ἑκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 πέπλον, ὃ οἱ δοκέει χαρίεστος ἡδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡυκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαῖδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἡμῖς ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἳ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστνυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 αἳ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὥδέ γ' ἔδειδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὄνπερ φασὶ θεᾶς ἕξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν."
 ὧς ἔφαθ', Ἑκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπὶ ἴθυσεν.

76. οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος] μάν-
 τας τ' οἰωνοπόλος τε Aristarchi edi-
 tio alterutra.

86. μετέρχεο] μετοίχεο γρ. apud
 Eustathium.

96. αἳ κεν] ὥς κεν Aristarch.

αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν. 105

οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὥς ἐλέλιχθεν.

Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας 110
 “Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον ἥδὲ γέρουσιν
 εἴπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν
 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας.” 115

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
 ἄντυξ ἢ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς, καὶ Τυδέος υἱὸς
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 “τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταβνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ὕπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125
 σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δουλιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώωσιν.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς, κρατερὸς Λυκόοργος, 130

112. ἀνέρες—ἀλκῆς] ἀνέρες ἔστε
 τοῖσι καὶ ἀμύνετον ἄσπεϊ λάβην Zenodotus.

113. ὄφρ' ἂν] ὄφρα κ' Aristarchi editio alterutra (prior, ut videtur).

119 seqq. Hanc narrationem

quidam aliorum transposuerunt
 (μετατιθέασί τινες ἀλλαχόσε ταύτην τὴν σύστασιν).

121. ἰόντες] ἰόντε Zenodotus et Aristarchus.

128. οὐρανοῦ] οὐρανὸν Aristarch.

δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν
 ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
 σέυε κατ' ἠγάθειον Νυσήϊον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνιοι Λυκούργου
 θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς

135

δύσεθ' ἀλὸς κατὰ κύμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὀμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.

140

οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσπον ἴθ', ὥς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι."

Τὸν δ' αὖθ' Ἰπολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός

“Τυδεΐδῃ μεγάλθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 οἷη περ φύλλων γενεὴ, τοίῃ δὲ καὶ ἀνδρῶν.

145

φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθώσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρῃ·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ' εὔ εἰδῆς

150

ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶν Ἀργεὸς ἵπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·

155

τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
 ὥπασαν. αὐτὰρ οἱ Προΐτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ,
 ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσε, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἀντεία,

160

135. φοβηθεὶς] χολωθεὶς Zeno-dotus.

148. τηλεθώσα—ὥρῃ] τηλεθό-
 αντα—ὥρῃ Aristophanes.

155. ἔτικτεν] τίκτεν Aristarch.

157. κάκ' ἐμήσατο] κακὰ μή-
 σατο Aristarchus.

159. γάρ οἱ] γρ. γάρ μιν.

160. δι' Ἀντεία] Διαντεία qui-
 dam.

κρυπταδὴν φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔτι
 πείθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἣ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηΐδα
 ' τεθναίης, ᾧ Προΐτ', ἣ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.' 165
 ὣς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα, χόλος λάβεν οἷον ἄκουσεν·
 κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
 πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅγε σήματα λυγρὰ,
 γράφας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ,
 δεῖξαι δ' ἠνώγειν ᾧ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην Ἴξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
 προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.
 ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἤτεε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅττι ρά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ρά Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
 πεφνέμεν. ἣ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων, 180
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας,
 δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
 καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἴκονδε νέοντα·

170. ἠνώγειν Aristarchus. ἠνώ-
γει alii.

171. ὑπ' ἀμύμονι] μετ' ἀμύμονι
Demetrius Ixion.

174. ξείνισσε] ξείνιζε Aristar-

chi editio altera.

187. ἀνερχομένῳ (vel potius
ἀπερχομένῳ) Aristarchus. ἐπερ-
χομένῳ alii.

πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἑόντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔσχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμοιτο.
 ἣ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Ἰσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἣ δ' ἔτεκε ἄντιθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
 ἦτοι ὁ καὶ πεδίου τὸ Ἀλήϊον οἷος ἀλᾶτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,
 Ἰσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
 Ἰππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἀριστοὶ
 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.”
 Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηῦδα ποιμένα λαῶν
 “ ἧ ρά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
 οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαινόν,·
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον,
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἑόντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 εἶμι, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κτείνειν ὃν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω,
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ, ἐναιρέμεν ὃν κε δύνῃαι.
 τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείβομεν, ὅφρα καὶ οἶδε 230
 γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι."

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἵξαντε,
 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
 ἐνθ' αὖτε Γλαύκῃ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν 235
 χρύσεα χαλκείων, ἐκατόμβαι' ἐννεαβοίων.

"Ἐκτῶρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε,
 ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θυγατρὸς
 εἰρόμεναι παῖδός τε κασιγνήτους τε ἕτας τε
 καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει 240
 πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κῆδὲ' ἐφῆπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε,
 ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον—αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πευτήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ παῖδες 245
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δῶδεκ' ἔσαν τέγעי θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 250
 ἐνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίῃ ἤλυθε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην"

226. ἔγχεα] γρ. ἔγχεσι.

ἀλλήλων] ἀλλήλων; Zenodotus.

229. δύνῃαι] δυνῆαι Tyrannio.

246. παρὰ μνηστῆς] παρ' αἰδοίης
 Aristarchus.

252. ἐσάγουσα] ἐς ἄγουσα co-
 dex Marcianus: quomodo quos-
 dam legisse annotatum in scho-
 lio aliorum codicum, per πρὸς
 Λαοδίκην ἄγουσα interpretatos.

ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 “ τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας ;
 ἧ μάλα δὴ τεύρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν 255
 μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χειῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὅφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὡς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 πρῶτον, ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεται, αἶ κε πῆγῃσθα. 260
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 ὡς τύνῃ κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.”

Τῇν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 “ μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ,
 μή μ' ἀπογυνώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτουσιν Διὶ λείβειν αἶθροπα οἶνον
 ἄξομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγγελείης
 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς· 270
 πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡὔκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ 275
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγγελείης
 ἔρχεο, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὅφρα καλέσσω, 280
 αἶ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκούμεν. ὥς κέ οἱ αὔθι

260. δέ κ' αὐτὸς] Et hanc
 scripturam, probatam Ptolemaeo
 Ascalonitæ, et δὲ καὐτὸς memo-
 rat scholiasta.

265. μή μ' ἀπογυνώσῃς, μένεος

δ' ἀλκῆς—] μή μ' ἀπογυνώσῃς μέ-
 νος, ἀλκῆς— Aristarchus.

266. ἀνίπτουσιν Aristarchus.
 ἀνίπτειν Zenodotus.

γαῖα χάνει· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
 εἰ κεινόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἀϊδὸς εἶσω,
 φαῖν κε φρέν' ἀτέρπου οἷζυός ἐκλελαθέσθαι.”

285

Ὡς ἔφαθ', ἥ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστῳ γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηῶντα,
 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδής
 ἤγαγε Σιδονίην, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεάτορος ἄλλων.
 βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

290

295

Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ὥϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
 Κισσηῖς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν.
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χειρὰς ἀνέσχον.
 ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡὔκομοιο,
 εὐχομένη δ' ἡρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ
 “ πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων,
 ἄξου δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦμις ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἱ κ' ἐλεήσης
 ἄστῳ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.”

300

305

310

Ὡς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

285. φαῖν κε φρέν' ἀτέρπου]
 φαῖν κεν φίλον ἦτορ Zenodotus.
 ἀτέρπου] γρ. ἄτερ που.

288. In Aristarchi editioni-

bus etiam alia scriptura inventa
 fuit (Od. 15, 104.) ἡ δ' εἰς οἶκον
 ἰοῦσα παρίστατο φωριαμοῖσι.
 311. ἀθετεῖται.

ὥς αἱ μὲν ῥ' εὔχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 "Εκτωρ δὲ πρὸς δάματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τότε ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες, 315
 οἳ οἳ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἐγγυθὶ τε Πριάμοιο καὶ Ἑκτορος, ἐν πόλει ἄκρη.
 ἔνθ' Ἑκτωρ εἰσῆλθε διίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. 320
 τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώνοντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξὶν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
 τὸν δ' Ἑκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν 325
 "δαιμόνι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὕτη τε πτόλεμός τε
 ἄστν τὶδ' ἀμφιδέδῃ· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 ὄντινά που μεθιέντα ἰδοῖς στυγεροῦ πολέμοιο. 330
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστν πυρὸς δητίοιο θέρηται."
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 "Ἑκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 τοῦνεκά τοι ἔρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μεν ἄκουσον·
 οὔτοι ἐγὼ Τρώων τόσσοι χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι 335
 ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρειποῦς ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὥρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύω· 340
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' οὔτω."
 ὧς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·

319. ἔχ' ἐνδεκάπηχυν] γρ. ἔχεν Ascalonita nihil decernente.
 δεκάπηχυν, improbantibus Hera- 330. ὄντινα Aristarchus. εἰ
 cleone et Alexione, Ptolemæo τινὰ alii.

τὸν δ' Ἑλένη μίθοισι προσηύδα μιλιχίισιν
 “ δᾶερ ἑμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυόεσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ 345
 οἷχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τὰδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὰδε γ' ὤδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἦδ' ἔνεμσιν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τοῦτ' ὃν οὐτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καί μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε καὶ ἕξο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἑμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόνον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισιν.”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 “ μή με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις. 360
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσεται ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἑμεῖο πόθην ἀπεόντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ γ' ὀρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,
 ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἑόντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἰδῶμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
 οὐ γάρ τ' οἶδ' ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 ἢ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.”

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 αἰψά δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὔρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἤγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 πύργῳ ἐφειστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
 Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,

354. νῦν] Sic Aristarchus. Alii igitur aliter.

357. ἐπὶ] ἐπὶ Ptolemæus Ascalonita.

ἔσθη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν 375

“ εἰ δ' ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε·

πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μεγάρου;

ἥέ πη ἐς γαλῶν, ἥ εἰνατέρων εὐπέπλων,

ἥ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται; 380

Τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὴν ταμὴν πρὸς μῦθον ἔειπεν

“ Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,

οὔτε πη ἐς γαλῶν οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων

οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385

ἀλλ' ἐπὶ πύργῳ ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὔνεκ' ἄκουσεν

τείρεσθαι Τρῳας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.

ἥ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,

μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.”

ἼΗ ῥα γυνὴ ταμὴν, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ 390

τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐϋκτιμένας κατ' ἀγνιάς.

εὔτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστρ

Σκαιάς—τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε—

ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα

Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395

Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλῆέσση,

Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων·

τοῦπερ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.

ἥ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ

παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῳ, 400

Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ,

τόν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἑρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.

ἦτοι ὁ μὲν μείδῃσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·

Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα, 405

ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

“ δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις

παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτενέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη 410
 σεῦ ἀφαιμαρτούση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεὺς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν εὐναιετάωσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετιῶνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσματο γὰρ τόγε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχρεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἱ δέ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἥματι Ἄϊδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὀϊέσσιν.
 μητέρα δ', ἣ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἂψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 "Ἐκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἦδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης, 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃς χήρην τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τεῖχος.
 τρὶς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435

408. καὶ ἔμ' ἄμμορον] γρ. καὶ ἔμὸν μόρον.

415. ναιετάωσαν] ναιετώσαν Aristarchus.

432. θήῃς Aristarch. θείης alii.

433—439. ἀθετοῦνται.

434. ἀμβατός] ἄμβατος Aristarchus. ἀμβατή Callistratus.

435. τῇγ'] γρ. τῇδ'.

ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ἡδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδης καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἢ ποῦ τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδῶς,
 ἢ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ 440

“ ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἷ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445

ἄρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἡδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τότε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.
 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450

οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κοινήσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυνόεσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας. 455

καί κεν ἐν Ἀργεὶ ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἰστὸν ὑφαίνοις,
 καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊδὸς ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·
 καὶ ποτέ τις εἴπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσας
 “Ἐκτορος ἥδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460

Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο·
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 πρὶν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι.” 465

ᾧ Ως εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ.
 αἶψ' δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης

437. Ἀτρεΐδης] Ἀτρεΐδα Demetrius Ixion.

465. γ' ἔτι] γέ τι Dionysius Sidonius, Alexio et Heracleo.

ἐκλίνθη ἰάχων, πατὴρ φίλου ὅψιν ἀτυχεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τ' ἠδὲ λόφον ἵπποχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανώωσαν
 αὐτὰρ ὄγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
 εἶπεν ἐπενξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν 475
 “Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Ἴρῳεσσιν,
 ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἴφι ἀνάσσειν
 καὶ ποτέ τις εἴπῃ ‘πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων’
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἕναρα βροτόεντα 480
 κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.”
 Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ' ἐόν· ἣ δ' ἄρα μιν κηῶδεῖ δέξατο κόλπῳ
 δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε νῆπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν 485
 “δαιμονίη, μή μοί τι λῖν ἀκαχίξειο θυμῷ
 οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Ἀίδι προΐαψαι·
 μοῖραν δ' οὐτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490
 ἰστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.”
 Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἴκόνδε βεβήκει 495
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 αἶψα δ' ἐπεῖθ' ἴκανε δόμους εὐναιετάοντας
 Ἔκτορος ἀνδροφόνου, κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.

475. εἶπεν] εἶπε δ' Aristarchus.

479. πατρός γ' ὅδε Aristarchus. πατὴρ δ' ὅγε alii.

αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόνῳ Ἴκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἵζεσθαι, προσφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν. 500

Οὐδὲ Πάρις δῆθ' οὐκ ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ κατέδ' οὐκ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστ' οὐκ κραιπνοῖσι πεποιθώς. 505
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκροστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κραινῶν,
εἰώθως λούεσθαι ἑὺρρεῖος ποταμοῖο,
κυδιῶν ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ᾧμοις αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃ πεποιθώς, 510
ρίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης,
τεύχεσι παμφαίνων ὥστ' ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει
καρχαλῶν, ταχέες δὲ πόδες φέρων. αἶψα δ' ἔπειτα
Ἴκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὔτ' ἄρ' ἐμελλεν 515
στρέψεσθ' ἐκ χώρης ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.
τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
“ ἡθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευες.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ 520
“ δαιμόνι, οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὅς ἐναΐσιμος εἴη,
ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐστι·
ἀλλὰ ἐκὼν μεθίεις τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο. 525
ἀλλ' ἴσμεν· τὰ δ' ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰετιγενέτησιν
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάρουσιν,
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.”

511. ρίμφα ἐ] ρίμφ' ἐὰ Zenodotus.

Η.

Ἕκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία. Νεκρῶν
ἀναίρεσις.

ὦς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέροι μέμασαν πολεμίζειν ἥδ' ἐ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρου, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐυξέστης ἐλάτῃσιν 5
πόντου ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐλδομένοισι φανήτην.
Ἐνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
Ἄρνη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηϊθόος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις· 10
Ἕκτωρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἔγχρ' ὀξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃς εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνου βάλ' ἐ δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμινην
Δεξιὰδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων, 15
ῶμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων αἵξασα
Ἴλιον εἰς ἱεράν. τῇ δ' ἀντίος ἄρνυτ' Ἀπόλλων 20
Περγάμου ἐκ κατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τῷγε συναντέστην παρὰ φηγῶ.
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
“τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θυγάτερ μεγάλοιο,
ἦλθες ἀπ' Οὐλύμπιοι, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25

5. ἐπεὶ κε κάμωσιν Aristarchus.
ἐπὴν κεκάμωσιν Dionysius Sido-
nius.

6. ἐλαύνοντες] γρ. ἐρέσσοντες.

7. τῷ Aristarchus. τοὶ Am-
monius ἐν τῷ πρὸς Ἀθηνοκλέα.
12. λῦσε] λύντο Aristarchus.

ἥ ἴνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὔτι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη.
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
 σήμερον ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰσόκε τέκμωρ
 Ἰλίου εὖρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ἱμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τῷδε ἄστν.”

30

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “ᾧδ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμπιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;”

35

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 “Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἴοθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι,
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.”

40

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 βουλὴν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιώσιν·
 στῇ δὲ παρ' Ἐκτορ ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἥ ῥα νύ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοί εἰμι·
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ὥς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετῶν.”

45

50

ὣς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

55

32. ἀθανάτησι] ἀθανάτοισι Zenodotus. ἀμφοτέρησιν Aristophanes.

41. ἀγασσάμενοι] ἀγασσόμενοι Aristarchus.

53. ἀθετεῖται.

καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἑκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέστην, ὄρνισιν εἰκότις αἰγυπιοῖσιν,
 φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 60
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,
 ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φριξί
 ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
 ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν
 “κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἑκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
 εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὖπυργον ἔλῃτε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ. 75
 ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταναήκει χαλκῷ,
 τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλήσας οἶσω· προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 καὶ κρεμόω· προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὖσσελμούς ἀποδώσω,
 ὅφρα ἐταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ, 85
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.
 καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,

64. πόντος ὑπ' αὐτῆς] πόντον ὑπ' αὐτῇ Aristarchus. πόντος ὑπ' αὐτοῦ starchus. ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν Ari-
 alii.

νηϊ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ εἴνοπα πόντον

‘ ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,

ὃν ποτ’ ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἴκτωρ.’

90

ᾧς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ’ ἐμὸν κλέος οὔ ποτ’ ὀλεῖται.”

Ἦς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·

αἶδεσθαι μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ’ ὑποδέχθαι.

ὁψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπεν

νεῖκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στοναχίζετο θυμῷ

95

“ ὦ μοι, ἀπειλητῆρες Ἀχαιῖδες, οὐκέτ’ Ἀχαιοί·

ἧ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ’ ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,

εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἴκτορος ἀντίος εἴσιν.

ἀλλ’ ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,

ἦμενοι αὖθι ἐκάστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶς·

100

τῷδε δ’ ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθεῖν

νίκης πείρατ’ ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.”

Ἦς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.

ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ

Ἴκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,

105

εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·

αὐτὸς τ’ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρεῖων Ἀγαμέμνων,

δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὀνόμαζεν

“ ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ

ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο, κηδόμενός περ,

110

μηδ’ ἔθελ’ ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνوني φωτὶ μάχεσθαι,

Ἴκτορι Πριαμίδῃ, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

καὶ δ’ Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ

ἔρριγ’ ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων,

115

τούτῳ δὲ πρόμῳ ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.

εἴπερ ἀδειῆς τ’ ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ’ ἀκόρητος,

φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ κε φύγησιν

95. νεῖκει] γρ. νεῖκε’.

112. τόντε] γρ. τὸν γε.

104. βιότοιο] γρ. θανάτοιο.

114. ἀμείνων] ἀμείνω Zenodot.

110. ἀνὰ δὲ σχέο Aristarchus
et Herodianus. ἀνὰ δ’ ἴσχεο alii.

117. τ’] γρ. γ’.

δηϊοῦ ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.”

ὧς εἰπὼν παρίπεισεν ἀδελφειῷ φρίνας ἥρωες, 120

αἵσιμα παρειπὼν· ὁ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
γῆθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν
“ὦ πόποι, ἣ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.

ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125

ἔσθλός Μυρμιδόνων βουληφόρος ἡδ' ἀγορητής,
ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθειεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ,
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.

τοὺς νῦν εἰ πτάσσοντας ὑφ' Ἑκτορι πάντας ἀκούσαι,
πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι, 130

θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Ἀΐδος εἴσω.

αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
ἡβῶμ' ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρὼ Κελάδοντι μάχοντο

ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
Φειᾶς παρ τεύχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135

τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,

τεύχε' ἔχων ὥμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,

δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησιν κορυνήτην

ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,

οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ, 140

ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας.

τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτεϊ γε,

στενωπῷ ἐν ὀδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον

χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς

δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὔδαι ἐρείσθη 145

τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἀρης.

καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Ἀρης·

αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,

127. μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθειεν] μειρόμενος, μέγα δ' ἔστενεν Zenodotus.

130. φίλας ἀνὰ χεῖρας] βαρείας

χεῖρας Aristarchus.

144. ὑποφθὰς] Schol.: Ἀρίσταρχος φησι καὶ “ἀναστὰς.”

146. δ' Aristarchus. τ' alii.

δῶκε δ' Ἐρευνθαλίῳ, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι
τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους. 150

οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδεΐδισαν οὐδέ τις ἔτλη
ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων
καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155

πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
εἴθ' ὥς ἡβῶοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη
τῷ κε τάχ' ἀντήσσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
ὑμέων δ' ὅπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἔκτορος ἀντίον ἔλθειν." 160

ὣς νεέκεσσ' ὁ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστην.
ᾧρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ᾧρτο κρατερὸς Διομήδης,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος, 165

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐυναλίῳ ἀνδρείφοντι,
τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
πάντες ἄρ' οἷγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἔκτορι δίῳ.
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ 170

“ κλήρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν
οὔτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ' κε φύγησιν
δητίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.”

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175

ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.

λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον
ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

149. δῶκε δ'] τινὲς γρ. δῶκεν.

153. θάρσει ᾧ] θάρσει ἐμᾷ Zenodotus.

171. πεπάλασθε Aristarchus

et Herodianus. πεπάλασθε alii.

177. θεοῖσι δὲ] θεοῖς ἰδὲ Ptolemaeus Ascalonita.

“Ζεῦ πάτερ, ἥ Λῆαντα λαχεῖν, ἥ Τυδέος υἱόν,
ἥ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.” 180

“Ὡς ἄρ’ ἔφαν, πάλλιν δὲ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
ἐκ δ’ ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ’ ἤθελον αὐτοῖ,
Λῆαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν’ ὅμιλον ἀπάντη
δεῖξ’ ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.

οἱ δ’ οὐ γινώσκοντες ἀπηνῆναντο ἕκαστος. 185

ἀλλ’ ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἀν’ ὅμιλον ἀπάντη,
ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ’, ὃ δ’ ἄρ’ ἐμβαλεν ἄγχι παραστάς,
γυνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.

τὸν μὲν παρ πόδ’ ἐὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε 190

“ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν” Ἐκτορα δῖον.

ἀλλ’ ἄγετ’, ὄφρ’ ἂν ἐγὼ πολεμῆμία τεύχεα δύω,
τόφρ’ ὑμεῖς εὖχεσθε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι
σιγῇ ἐφ’ ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται, 195
ἦε καὶ ἀμφιδίην, ἐπεὶ οὔτινα δεῖδιμεν ἔμπης·
οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
οὐδὲ τι ἰδρεῖη, ἐπεὶ οὐδ’ ἐμὲ νῆϊδά γ’ οὕτως
ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.”

“Ὡς ἔφαθ’, οἱ δ’ εὖχοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι· 200

ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

“Ζεῦ πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
εἰ δὲ καὶ Ἐκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.” 205

“Ὡς ἄρ’ ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νόροπι χαλκῷ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχη,
σεύατ’ ἐπειθ’ οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἀρης,

186. δὴ τὸν] Hanc scripturam
et alteram δὴ ῥ’ memorat scho-
liasta.

193. δύω] δύνω Aristarchus.

195—199. ἀθετοῦνται ab Ze-

nodoto et Aristarcho.

197. ἐκὼν] ἐλὼν Aristarchus.

198. οὐδὲ τι Aristarchus. οὐδὲ
μὲν Aristophanes.

ὅστ' εἶσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὔστε Κρονίων
θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι. 210

τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
ἦε μακρὰ βιβὰς, κραδᾶν δολιχόσκιον ἔγχος.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγῆθεον εἰσορόωντες,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον, 215

Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
ἀλλ' οὐ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι
ἀψ' λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥτε πύργον,
χάλκεον ἐπαβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220
σκυτοτόμων ὅχ' ἄριστος, Ἵλγῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἐπαβόειον,
ταύρων ζατρεφένων, ἐπὶ δ' ὄγδον ἤλασε χαλκόν.

τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
στῇ ρα μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα 225

“Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεις οἴοθεν οἷος
οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα θυμολέοντα.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισιν
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν 230
ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
“Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
μή τί μευ ἥτε παιδὸς ἀφαιροῦ πειρήτιζε 235
ἢ γυναικὸς, ἢ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.
αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε
οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν

213. βιβὰς Aristarchus. Alii
igitur βιβῶν.

214. μὲν Aristarchus. μέγ'
alii.

230. ἀπομηνίσας] ἐπιμηνίσας A-
ristarchus.

238. βῶν Aristarchus. βῶν
Aristophanes. βῶ alii.

ἄλλ' ἄλ' ἐνὶ σταδίῃ δὴ γὰρ μέλπεσθαι Ἄρηι.
 ἄλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔοντα
 λάθρῃ ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἶ κε τύχωμι." 240

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245

ἀκρότατον κατὰ χαλκὸν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεύτερος αὖτε
 Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην. 250

διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἡρήρειστο
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 255
 σὺν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.

Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ 260
 ἦλυθεν ἐγχεῖν, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆκιν αἶμα.

ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε· 265

τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαῶν ἀείρας

241. δὴ γὰρ] δῆτ' Aristarchus.

χοὺς τούτους οὐ προσίενται ἔνιοι, ὥσπερ
 οὐδὲ Ζηνόδοτος.

243. τύχωμι] γρ. τύχοιμι. Il-
 lud haud dubie probavit Ari-
 starchus. Conf. ad Θ, 23.

259. χαλκὸν] χαλκὸς Aristar-
 chus. Vid. ad Γ, 348.

256. 257. Schol.: τοὺς στί-

ἤκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ Ἴν' ἀπέλεθρον,
 εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270
 βλάβῃ δέ οἱ φίλα γούναθ'. ὁ δ' ὕπτιος ἔξετανύσθη
 ἀσπίδ' ἐνιχριμφθεῖς· τὸν δ' αἴψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἦδ' ἀνδρῶν,
 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἴπ' τε μῦθον
 κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς
 “μηκέτι, παῖδε φίλῳ, πολεμίζετε μῆδ' ἐμάχεσθον·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς, 280
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 νῦξ δ' ἦδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας
 “Ἰδαῖ”, Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
 αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους. 285
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἥπερ ἂν οὔτος.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 “Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτῆτος 290
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην.
 νῦξ δ' ἦδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
 ὥς σύ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
 σοὺς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἔασιν 295
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστρῳ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἶτε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

272. ἀσπίδ' ἐνιχριμφθεῖς Aristarchus. ἀσπίδι ἐγχιμφθεῖς alii. 295. ἀθετεῖται.

αἴψ' Aristarchus. αἴψ alii. 298. δύσονται] θύονται Hero-
280. σφῶϊ] σφῶε Demetrius dianus.

δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 ὄφρα τις ᾧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 300
 'ἡμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἦδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρβμήσαντε'."

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι
 Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν. 305
 τῷ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦι, ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστν, ἀελπτεύοντες σόον εἶναι. 310
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαιο γέγοντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενείῃ Κρονίῳνι. 315
 τὸν δέρον ἀμφί θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης· 320
 νῶτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
 ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὔ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 325
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 "Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κερηκομόωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐύρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 ἐσκέδασ' ὄξυς Ἀρης, ψυχαὶ δ' Αἰδόσδε κατῆλθον· 330

τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτοὺς
 τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὁστέα παισὶν ἕκαστος
 οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν. 335
 τύμβον δ' ἄμφι πυρὴν ἓνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
 πύργους ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴῃ· 340
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἣ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἄμφις εὖῖσα,
 μὴ ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Ἰρώων ἀγεράχων.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
 δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύει
 “κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἄμ' αὐτῇ 350
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
 ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
 [ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε].”

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡῤυκόμοιο, 355
 ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὦλεσαν αὐτοί. 360

334. 335. ἀθετοῦνται.

v. 436. ubi verba eadem.

336. δ'] τ' Aristarchus.

353. ἀθετεῖται.

337. ἐκ πεδίου· ποτὶ] ἐν πεδίῳ,

ἵνα μὴ] ἵν' ἂν μὴ Aristarchus.

περὶ Aristophanes, ut colligi potest ex annotatione schol. ad

359. εἰ δ' ἐτεὸν Aristarchus.
εἰ ἐτεὸν alii.

αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
 ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
 κτήματα δ' ὅσ' ἀγόμενην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.”

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 365

Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπικούροι,
 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ, 370
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας

εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἳ κ' ἐθέλωσιν 375
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
 κήομεν ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην.”

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο,
 [δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν] 380
 ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.

τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἄρης,
 νηὶ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν
 στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ

“Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 385
 ἠνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ
 εἰπεῖν, αἳ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·

κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἡγάγετο Τροίηνδ'—ὥς πρὶν ὥφελλ' ἀπολέσθαι— 390
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·

κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησιν δώσειν· ἥ μὲν Τρῶές γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ' ἠνώγειν εἰπεῖν ἔπος, αἳ κ' ἐθέλῃτε

παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
κήμεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶγ δ' ἐτέροισί γε νίκην.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
“μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδρῳ δεχέσθω
μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,
ὥς ἤδη Τρῶεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱὲς Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
“Ἰδαῖ, ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὔτι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδῶ νεκρῶν κατατεθνηῶτων
γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.
ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.”

Ὡς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἄρ' ἔλθοι
Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν
στὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφοῦτερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐσσέλμων ἀπὸ νηῶν
ᾠτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.

Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἐξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρρούου Ὠκεανοῖο
οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπο βρότον αἱματόεντα,

409. τεθνηῶτων (κατατεθνηῶτων)
Aristarchus. τεθνεῖῶτων (κατα-
τεθνεῖῶτων) alii.

420. ᾠτρυνον νέκυάς τ'] ὀτρύνοντο
νέκυς Aristarchus.

δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπαίριαν.
οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
ὥς δ' αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἦμος δ' οὐτ' ἄρ' πω ἤως, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἑξαγαγόντες 435
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν, 440
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 445
“Ζεῦ πάτερ, ἧ ρά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρουνα γαῖαν
ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὁράας ὅτι δ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπὲρ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς·
τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ῥῶν Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.”

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
“ὦ πόποι, ἐνοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες. 455

428. 431. πυρκαϊῆς Aristarchus. πυρκαϊῇ Zenodotus.

436. ἐκ πεδίου, ποτὶ] ἐν πεδίῳ, πρὶ Aristophanes.

443—464. ἀθετοῦνται ab Zeno-

doto, Aristophane et Aristarcho.

451. 458. ὅσον Zenodot. ὅσῃν Aristarchus.

452. τὸ ἐγὼ Aristarchus. τό τ' ἐγὼ vel τὸ δ' ἐγὼ alii.

ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς.
 ἄγρει μὰν, ὅτ' ἂν αὖτε κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦναι,
 αὗτις δ' ἡϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν."

"Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 δύσετο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνῆος,
 τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνωνι καὶ Μενελάφ, 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κερηκομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἢ δ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μήδετο μητιέτα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
 οἶνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
 πρὶν πιέειν, πρὶν λειψαὶ ὑπερμενείῃ Κρονίῳνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

475. ἀθετεῖται ab Zenodoto
 et Aristophane.

ἀνδραπόδεσσι] ἀνδραπόδοισι Ari-
 starchus.

481. πρὶν πιέειν] πιέμεναι Ari-
 starchus.

482. ἀθετεῖ Zenodotus.

Θ.

Κόλος μάχη.

Ἡὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 “ κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι, 5
 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε μήτε τις ἄρσην
 πειράτῳ διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
 πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
 ἢ μιν ἐλὼν ρίψω ἐς Τάρταρον ἡερόντα,
 τῆλε μάλ', ἥχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς, 15
 τόσσον ἔνερθ' Αἶδω ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 γνώσετ' ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοὶ, ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρὴν χρυσεῖν ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι· 20
 ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν', ὕπατον μῆστωρ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κεν ἐγὼ πρόφρων ἐθέλωμι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι· αὐτῇ τε θαλάσση·
 σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ρίον Οὐλύμποιο 25
 δησαίμην, τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.

1. ἀθετεῖ Zenodotus.

7. θεός] θεῶν Aristarchus.

10. ἀπάνευθε] ἀπάτερθε Aristophanes. μετόπισθε Zenodot.

23. δὴ κεν (quod annotare neglexit schol.) — ἐθέλωμι Ari-

starchus. δὴ καὶ—ἐθέλωμι alii.

πρόφρων] πρόσσω Ptolemæus ὁ τοῦ Ὀρυάνδου. δὴ κεν (quod annotare neglexit schol.)—ἐθέλωμι Aristarchus. δὴ καὶ—ἐθέλωμι alii.

25. 26. ἀθετεῖ Zenodotus.

τόσπον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν περί τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.”

Ὀς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
ὁπὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη

30

“ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις·
βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὄδυσσάμενοιο τεοῖο.”

35

Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
“θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.”

40

Ὀς εἰπὼν ὑπ' ὅχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖν, γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην

45

μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαραν· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἐνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν.

50

αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίῳν,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ρίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο,
παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
χρεοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παῖδων καὶ πρὸ γυναικῶν.

55

28—40. ἀθετοῦνται.

est, ut est in codice uno.

35. ὥς Aristarchus. εἰ alii,
quod pro ἤ scriptum esse pot-

55. ὠπλίζοντο] ὀπλίζοντο Ari-
starchus.

παῖσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

Οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο, 60
σὺν ῥ' ἔβαλον ρινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μέν' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

Ὅφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
ἦμος δ' Ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταηλεγέος θανάτοιο, 70
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' αἵσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
[αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.]
αὐτὸς δ' ἐξ' Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἳ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

Ἐνθ' οὗτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν οὗτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δὴ Ἀἶαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρῃος·
Νέστωρ οἷος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 80
οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῷ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἡυκόμοιο,

68. ἀμφιβεβήκει] Etiam σὺν τῷ
ν ἀμφιβεβήκειν scribi annotavit
scholiasta, et in scholio defecto
codicis Harleiani Od. Δ, 400.,
ubi idem versus, ad ἀμφιβεβήκει
annotatum δίχα Ἀρίσταρχος, ἀμ-
φιβεβήκει, quod ex scholio ad
versum Iliadis colligi potest sic
esse redintegrandum, δίχα Ἀρί-
σταρχος, ἀμφιβεβήκει καὶ ἀμφιβε-
βήκειν, quanquam altera hæc

scriptura falsa est, quum ter-
minatio in εἰν non admittatur
nisi ab metro postulata, quod
non cadit in finem versus. Ad
Il. II, 773. ubi verba fere ead-
em, Ὅφρα μὲν Ἡέλιος μέσον οὐ-
ρανὸν ἀμφιβεβήκει, nihil in scho-
liis annotatum.

73. 74. ἀθετοῦνται.

81. ἐτείρετο] Schol. ἐν τισι τῶν
ὑπομνημάτων “ἐδάμνατο.”

ἄκρην κακ κορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
ἀλγῆσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ, 85
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνεν
φασγάνῳ αἵσων, τόφρ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
ἤλθον αὖ ἰωχμὸν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
Ἔκτορα. καὶ νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν, 90
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα
“διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ;
μή τις τοι φεύγοντι μεταφρένῃ ἐν δόρῳ πῆξῃ. 95
ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.”

Ἔως ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τυδεΐδης δ', αὐτός περ ἑὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη,
στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος, 100
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“ὦ γέρον, ἧ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σὴ δὲ βίῃ λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάξει,
ἡπεδαγὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσαιο, ὄφρα ἴδῃαι 105
οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραυγὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἡδὲ φέβεσθαι,
οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστῳρα φόβοιο.
τούτῳ μὲν θεράποντε κομείτων, τῷδε δὲ νῶϊ
Τρῳσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ 110
εἴσεται ἢ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.”

Ἔως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην

103. ὀπάξει Aristarchus. ἐπεί-
γει Demetrius Ixion. In alio
libro ἰκάνει.

108. ἀθετεῖται.

μήστῳρα] γρ. μήστῳρε.

109. κομείτων Aristarch. κο-
μείτην Zenodot.

ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 τὰ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην·
 Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλέοντα,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἕκτορος ἄγχι γένοντο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
 υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἥνιοπῆα,
 ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 κεῖσθαι, ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵππῳ δευέσθην σημάτων· αἶψα γὰρ εὔρεν
 Ἰφιδίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππῳ
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.
 "Ενθα κε λοιγὸς ἦν καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
 καὶ νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἡὔτε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
 καδὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἤκε χαμαῖζε·
 δεινὴ δὲ φλόξ ὦρτο θεοῖο καιομένοιο,
 τὼ δ' ἵππῳ δείσαντε καταπτῆτην ὑπ' ὀχεσφίν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλέοντα·
 δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν
 "Τυδεΐδῃ, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἧ οὐ γιγνώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ' ἔπειτ' ἀλκή;
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει,
 σήμερον ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλῃσιν,
 δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιοτο,
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν."

128. Ἀρχεπτόλεμον] Ἐρασιπτό-
 λεμον Zenodotus, intactum re-
 linquens Ἀρχεπτόλεμον v. 312.

137. φύγον Aristarchus. φύ-
 γεν alii.

139. δ' αὖτε] νῶϊ Zenodotus.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομῆδης 145
 “ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τοῖδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 “Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων
 ‘Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος ἵκετο νῆας.’
 ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.” 150

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 “ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.
 εἴπερ γάρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων, 155
 τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.”

“Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
 αὖτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῳῆς τε καὶ Ἐκτωρ
 ἦ χηῖ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ 160
 “Τυδεΐδῃ, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρῃ τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν·
 νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
 ἔρρε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο
 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσῃαι, οὐδὲ γυναικάς 165
 ἄξεις ἐν νῆεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.”

“Ὡς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170
 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
 “Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 “Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,

157. τράπε, διὰ τοῦ α, Aristarchi editiones, idque haud dubie sine augmento, φύγαδε τράπε, ex more Aristarchi. Alii igitur φύγαδ' ἔτρεπε.

163. ἀντὶ τέτυξο] ἀντιτέτυξο

Aristarchus. ἀντετέτυξο Hero-dianus.

164—166. ἀθετοῦνται, idque etiam ab Aristophane.

166. δαίμονα δώσω] πότμον ἐ-φύσω Zenodotus.

ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα
 νῆπιοι, οἳ ἄρα δὴ τὰδε τείχεα μηχανόωντο
 ἀβλήχρ' οὐδενόσσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμὺν ἐρύξει·
 ἵπποι δὲ ρέα τάφρον ὑπερβορένται ὀρυκτὴν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένωμαι,
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
 ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
 [Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ]."

175

180

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε
 "Ξάνθε τε καὶ σὺ, Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπε τε δῖε,
 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 ὑμῖν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
 [οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,]
 ἢ ἐμοί, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὅφρα λάβωμεν
 ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
 πᾶσαν χρυσεῖήν ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν,
 αὐτὰρ ἀπ' ὧμοιιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιῶς
 αὐτονοχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων."

185

190

195

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσθησε δὲ πόντια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
 καὶ ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεὸν, ἀντίον ἤνδα
 "ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οὐδὲ νυ σοί περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισι βούλεο νίκην."

200

177. οἱ Aristarchus. οἱ Dio- stophane.
 nysius Sidonius.

185. ἀθετεῖται.

189. ἀθετεῖται, etiam ab Ari-

191. ὅφρα λάβωμεν Aristar-
 chus. αἶ κε λάβωμεν alii.

εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,
 Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύσπα Ζῆν,
 αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ.” 205

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
 “ Ἥρῃ ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες.

οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι 210
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.”

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 πληθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 εἰλομένων· εἴλει δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ 215

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 καὶ νύ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἵσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρῃ
 αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.

βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν, 220

πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύος μεγακήτεϊ νηϊ μελαίνῃ,
 ἥ ρ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε
 [ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλεύος, τοί ρ' ἔσχατα νῆας εἵσας 225

εἵρυσαν, ἡγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν]
 ἥϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς

“ αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
 πῇ ἔβαν εὐχῶλαι, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 ἅς, ὅπότ' ἐν Λήμνῳ, κενεαυχέες ἡγοράσθε, 230

ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἶνοιο,
 Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος

207. ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος] ἐνθα κάθοιτ' ἀκαχήμενος Zenodot.

209. ἀπτοεπές Aristarchus. ἀπτοεπές alii.

213. πύργου τάφρος] τάφρου πύργος Zenodotus, quantum ex

confusis scholiastarum annotationibus colligi potest.

ἔεργεν] ἔεργεν et ἔρυκεν Aristarchi editiones.

231. ἀθετεῖ Aristarchus.

στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἰμεν
 [Ἔκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ]. 235
 Ζεῦ πάτερ, ἧ ρά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τηδ' ἄτη ἄσας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας·
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεδὸν περικαλλέα βωμὸν
 νηὶ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκκα, 240
 ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.
 ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηον ἐέλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἕα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς."

Ὡς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα, 245
 νεῦσε δέ οἱ λαὸν σῶν ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἤκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρὸν,
 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250
 οἱ δ' ὥς οὔν εἶδονθ' ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάριμης.

Ἐνθ' οὔτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
 εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
 τάφρον τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν,
 Φραδμουίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὁπάων Ἰδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,

235. ἀθετεῖ post Aristophanem Aristarchus, aptius fore judicans, Ἔκτορος, ὃ δὴ κῦδος Ὀ-

λύμπιος αὐτὸς ὀπάξει.

246. ἀπολέσθαι] ἀπολεῖσθαι Aristarchus.

τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός. 265

Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.

ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρας
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οὔστεύσας ἐν ὀμίῳ
βεβλήκοι, ὁ μὲν αὔθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσκεν, 270
αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, παῖς ὥς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.

Ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὅρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἦδ' Ὁφελέστην
Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάνα καὶ Μελάνιππον.

[πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]
τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν 280

“Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
βάλλ' οὔτως, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα
καί σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα εὐκλείης ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερῶ ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἶ κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θήσω,
ἢ τρίποδ' ἢ δὺν ἵππους αὐτοῖσιν ὅχεσφιν 290
ἢ γυναιῖχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων
“Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμίς γε πάρεστιν,

270. βεβλήκοι Aristarchus. βε- στεφάνει.
βλήκει alii.

290. ἵππους; ἵππῳ Zenodotus

284. Schol.: παρὰ Ζηνοδότῳ et Aristophanes.
εὐδὲ ἦν· ἡθέτητο δὲ καὶ παρὰ Ἀρι-

παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὡσάμεθ' αὐτούς,
ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
ἐκτὼ δὴ προίηκα ταυυγλώχινας οἷστούς,
πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηιθίων αἰζηῶν
τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα."

295

Ἦ ῥα καὶ ἄλλον οἷστον ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐΐετο θυμός.

300

καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρθ', ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
υἷὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ,
τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῆσιν.
μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῆσιν
ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυυθέν.

305

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷστον ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν

Ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐΐετο θυμός.

310

ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἔκτορος ἡμιόχῃα,
ἰέμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὔθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

315

Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.

τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς εὐόντα
ἵππων ἡνί' ἐλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος
σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ,
βῆ δ' ἰθὺς Τεῦκρον, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἀνάγει.
ἦτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἷστον,

320

296. δεδεγμένος Aristarchi editiones. δεδεγμένος Herodianus. Conf. ad Ψ, 273.

304. Αἰσύμηθεν Aristarchus. Αἰσύμηθεν Zenodotus et Ari-

stophanes.

311. καὶ τόθ'] Hanc scripturam et alteram τοῦ μὲν memorat scholiasta.

θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐερόντα παρ' ὤμων, ὅθι κληῖς ἀποέργει 325
 αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόνετι,
 ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,
 στῇ δὲ γυνὴ ἐριπὼν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἶας δ' οὐκ ἀμέλγησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330
 ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ διὸς Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 Ἀψ δ' αὖτις Τρῶεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὥρσεν 335
 οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὥσαν Ἀχαιοὺς·
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαῖων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺς ἀγρίου ἢ λέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει, 340
 ὥς Ἔκτωρ ὥπαζε καρηκιμώνοντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
 Γοργεὺς ὄμματ' ἔχων ἢ βροτολογεῖν Ἀρης.
 Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350
 αἰῖψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
 ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ·
 οἷ κεν δὴ κακὸν οἷτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται

337. δ' ἐν πρώτοισι] δὲ πρώτοισι
Aristarchus.

349. Γοργεὺς] Γοργόνος Zenodot.
ὄμματ'] οἷματ' Aristarchus.

ἀνδρὸς ἐνὸς ῥίπῃ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν." 355

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 "καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσιν, 360

σχέτλιος, αἶεν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
 τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
 ἦτοι ὁ μὲν κλαίσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365

εἰ γὰρ ἐγὼ τὰδε ἦδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
 εὔτε μιν εἰς Ἀἶδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
 ἐξ Ἑρέβους ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀἰῖδαο,
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσσε βουλὰς, 370
 ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενεῖον,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα εἶπῃ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῶσα Διὸς δόμον αἰγίοχοιο 375
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὅφρα ἰδῶμαι

ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἢδ' οἰωνοὺς
 δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν." 380

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἥ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο·
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγίοχοιο,

371. 372. Schol.: ἀθετοῦνται
 δύο στίχοι· — οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῃ
 ᾤσαν.

377. νῶϊ] νῶϊν Zenodotus.

378. προφανέντε Aristarchus.
 προφανείσα alii. προφανείσας Ze-
 nodotus, probante Herodiano.

- πέπλον μὲν κατέχευεν ἑάνον πατρός ἐπ' οὔδει, 385
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταις
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσseto δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήseto, λάξετο δ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 390
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσsetαι ὀβριμοπάτρη.
 "Ἡρὴ δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ὦραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε,
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθεῖναι. 395
 τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδὴθεν ἐπεὶ ἴδε, χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριν δ' ἄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελεύουσαν
 "βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μῆδ' ἕα ἄντην
 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
 οὐδὲ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός· 405
 ὅφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾤ πατρὶ μάχῃται.
 "Ἡρὴ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι
 αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπω."
 ὦς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλύμπον. 410
 πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
 ἀνοτομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἐννεπε μῦθον
 "πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἥτορ;
- 385—387. Schol.: ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς.—ἡθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης· Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔγραψεν.
 389. λάξετο] λάξυτο Ptolemæus ὁ τοῦ Ὁροάνδου.
 390. 391. ἀθετοῦνται.
 405. ἀπαλθήσεσθον] ἀπαλθήσονται Aristarchi editio altera.
 408. ὅττι κεν εἴπω Aristarchus. ὅττι νήσω alii.
 410. δ' ἐξ Aristarchus, ut videtur. Alii δὲ κατ'.

οὐκ ἑὰ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.

ᾧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου παῖς, ἥ τελέει περ, 415

γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς

ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·

[ὄφρ' εἰδῆς, γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σῶ πατρί μάχῃαι. 420

Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·

αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾷν ὅττι κεν εἴπῃ·

ἀλλὰ σύ γ', αἰνοτάτῃ, κύον ἀδδεές, εἰ ἑτεόν γε

τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι].”

Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425

αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν

“ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε

νῶϊ ἐῷ Διὸς ἅντα βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζειν.

τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,

ὅς κε τύχῃ· κείνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430

Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικές.”

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.

τῇσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,

καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησιν,

ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435

αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον

μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους

Οὐλυμπόνδε δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκητο θώκους.

τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440

ἄρματα δ' ἅμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας·

αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύσπα Ζεὺς

ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζεται Ὀλυμπος.

415. ἥ Aristarchus. εἰ alii.

420—424. ἀθετοῦνται.

423. σύ γ'] γρ. σοί.

ἀδδεές] ἀδεές Aristarchus.

428. νῶϊ] Quidam νῶϊν.

441. ἅμ βωμοῖσι Aristarchus.
ἀμβωμοῖσι Chrysippus. ἀμβάνεσσι
scriptum ἐν τοῖς Διογένης.

- αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 445
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε
 “ τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 οὐ μέν θην καμέτην γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, 450
 οὐκ ἂν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ.
 σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαιδίμα γυνῖα,
 πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
 ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ᾗεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῶ, 455
 ἀψ' ἐς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.”
- “Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησῖαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ᾗν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει· 460
 “Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα
 “ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες.
 εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλονται. 465
 [ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλονται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]”
- Τῇν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “ ἦοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
 ὤψαι, αἳ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὴν στρατὸν αἰχμητῶν·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἑκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα.

448. καμέτην Zenodotus. κά-
 μετον alii.

449. τοῖσιν] τῶν Aristarchus.
 470. ἦοῦς] ἄας Zenodotus.

[ἤματι τῷ ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται, 475
στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.]
ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἴκηαι
γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰάπετός τε Κρόνος τε
ἡμενοι οὐτ' αὐγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480
τέρποντ' οὐτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς.
οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σεῦ ἔγωγε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.”

“Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, 485
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
Τρῳσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίῃ τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.”

Τρῶων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινήμεντι, 490
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
τόν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε διίφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης, 495
τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος ἔπεα Ἰρῶεσσι μετηῦδα
“κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν·
ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥήγμῳι θαλάσσης.
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν·

475. 476. ἀθετοῦνται.

Διὸς ἐτράπετο φρὴν Zenodotus ex

493—496. ἀθετεῖ Zenodotus,
improbante Aristarcho.

K, 45.

503. ἐφοπλισόμεσθα] ἐφοπλί-

501. ἐπὶ ῥήγμῳι θαλάσσης] ἐπεὶ

ζεσθον Zenodotus.

ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἡοῦς ἠριγενεΐης
 καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,
 μή πως καὶ διὰ νύκτα καρηκομῶντες Ἀχαιοὶ
 φεύγειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχει ὀξυόεντι
 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἀρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν διίφιλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστν θεοδμήτων ἐπὶ πύργων
 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημένος ἔστω,
 τὸν δ' ἡοῦς Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
 εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους.
 [οὐς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.]
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτοὺς,
 πρῶϊ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα.
 εἶσομαι ἢ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομῆδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας ἕναρα βροτόεντα φέρωμαι.

513. τούτων] κείνων Aristarchus apud Parmeniscum ἐν τῇ ἀ πρὸς Κράτητα.

πέσση] πέσσει Aristophanes.

524. 525. ἀθετοῦνται.

526. εὐχομαι ἐλπόμενος] ἔλπομαι εὐχόμενος Zenodotus.

528. Schol.: ἀθετεῖται—ὁ δὲ Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔγραφεν αὐτόν.

αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἶω,
 κείσεται οὕτηθεις, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,
 ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἥματα πάντα,
 [τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,] 540
 ὥς νῦν ἡμέρῃ ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν."

Ὡς Ἐκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελεύθησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
 ἐκ πόλιος δ' ἄζοντο βόας καὶ ἴφια μῆλα 545
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
 [ἔρδον δ' ἀθανάτοις τελεχέστας ἐκατόμβας.]
 κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
 [ἡδεῖαν· τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες δατέοντο, 550
 οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.]

Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας
 εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
 ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαιινὴν ἀμφὶ σελήνην 555
 φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·
 [ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαί καὶ πρῶνες ἄκροι
 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ,]
 πάντα δέ τ' εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
 τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἡδὲ Ξάνθοιο ῥοάων 560
 Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλίοθι πρό.
 χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, παρ δὲ ἐκάστῳ
 εἶατο πεντήκοντα σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.

535—537. ἀθετεῖ Aristarchus, ne scripsit quidem Zenodotus.

540. abfuit ab Aristarchi editione, ut ex scholiis colligi potest. Illatus ex N, 827.

557. 558. ἀθετοῦνται ab Ze-

nodoto, Aristophane, Aristarcho.

560. τόσσα] ὥς τὰ quidam.

562. χίλι' ἄρ'] μύρι' ἄρ' (vel μύρια δ', ut est in scholio v. 55.) Zenodotus.

ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
ἑσταότες παρ' ὅχεσφιν, ἐϋθρονον Ἡῶ μίμνον.

565

I.

Πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. Λιταί.

ὦς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίῃ ἔχε φύζα, φόβου κρυέοντος ἑταίρη,
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορρῆς καὶ Ζέφυρος, τότε Θρήκηθεν ἄητον,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἅλα φῦκος ἔχευαν·
ὥς ἐδαίζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

5

Ἀτρεΐδης δ' ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
κλήθην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
ἶζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἴστατο δακρυχέων ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δυοφερὸν χέει ὕδωρ·
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηΰδα
“ ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη
σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,

10

15

20

3. βεβολήατο] βεβλήατο Zenodotus.

4. ἄνεμοι] ἀνέμω Aristophanes.

7. ἔχευεν et ἔχευαν scriptum memorat schol.

13—16. sic conformavit Zenodotus, ἂν δ' Ἀγαμέμνων ἴστατο

δακρυχέων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν.

16. ὥς ὁ βαρὺ στενάχων] ὥς ὁ γε δακρυχέων quidam.

18. μέγα] μέγας Aristarchus.

19. τότε Aristarchus. πρὶν alii.

νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἥδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν."

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν 30
 ὁπὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 " Ἀτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδισας ἐν Δαναοῖσιν,
 φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35
 ἴσας Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.

σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
 σκῆπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 δαιμόνι', οὔτω που μάλα ἔλπεαι υἱας Ἀχαιῶν 40
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥστε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 [ἐστᾶσ', αἷ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλάί].

ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί, 45
 εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ

23—25. ἀθετεῖ Aristophanes.

23—31. Pro his novem versibus duo posuit Zenodotus, ἥτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζητο θυμὸν ἀχεύων, | τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρατερὸς Διομήδης.

33. μαχήσομαι Aristarchus.

Alii igitur μαχέσσομαι.

36. ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες Aristarchus. ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες Zenodotus.

43. ἄγχι θαλάσσης] ἀμφιέλισσαι quidam.

44. ἀθετεῖται.

Ἴλιόν εὖρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν, 50
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδους ἱπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότη Νέστωρ
 “Τυδεΐδῃ, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
 οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσsetαι, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μῦθον.
 ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης
 ὀπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 [Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες].
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
 ἐξεῖπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τις μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές. 70
 πλεῖαί τοι οἶνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
 πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεαι ὅς κεν ἀρίστην
 βουλὴν βουλευσῇ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τὰδε γηθήσειεν;

57. μὴν] μὲν Aristarchus.

66. φυλακτῆρες] φυλακτῆρας Aristarchus.

73. ὑποδεξίῃ] ὑποδεξείῃ Aristophanes (nam hujus nomen pro Ἀντιφάνους in scholio restituit

Villois.) et Herodianus in Ἰλιακῇ προσφδία, sed ὑποδεξίῃ in τῇ καθόλου προσφδίᾳ.

πολέεσσι δ'] πολέσιν γάρ Aristarchi editiones.

νῦξ δ' ἦδ' ἡὲ διαρραΐσει στρατὸν ἡὲ σαώσει."

"Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.

ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80

ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,

ἦδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἷας Ἄρῃος,

ἀμφί τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε,

ἦδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.

ἔπ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάστω 85

κῦροι ἅμα στεῖχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·

καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·

ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.

Ἀτρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἤγεν Ἀχαιῶν

ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα. 90

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,

Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·

ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 95

"Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν

λαῶν ἐσσιᾶν ἀναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν

σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευῆσθα.

τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἦδ' ἐπακοῦσαι, 100

κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγῃ

εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅττι κεν ἄρχῃ.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,

οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἦδ' ἔτι καὶ νῦν, 105

ἐξέτι τοῦ ὅτε, διογενές, Βρισηΐδα κούρην

χωρόμενον Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθην ἀπούρας

78. διαρραΐσει] διαραΐσει Aristarchus.

δόρπον ἕκαστος alii. δαῖτα θάλειαν Zenodotus.

86. ἅμα στεῖχον Aristarchus. ἄμ' ἔστειχον alii.

89. ἀολλέας] ἀριστέας Aristarchus.

88. δόρπα ἕκαστος Aristarchus.

οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἔγωγε
 πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σφ' μεγαλήτορι θυμῷ
 εἶζας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
 ἡτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπíθωμεν
 δῶροισίν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μειλιχίοισιν.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 “ ὦ γέρον, οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
 ἀσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
 ἅψ' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνῃ,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας εἰίκουσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄρροντο.
 οὔ κεν ἀλγῆος εἴῃ ἀνὴρ ὅς τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠνεύκοντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἐπτὰ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτὸς,
 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἣν τότ' ἀπηύρων,
 κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι

109. ἀπεμυθεόμην Aristarchus.
 Alii fortasse vel ἀπεμυθεύμην vel
 ἐπεμυθεόμην.

112. πεπíθωμεν Aristarchus.
 πεπίθοιμεν alii.

128. ἀμύμονα] ἀμύμονας Ari-
 starchus. Quod alius scholiasta
 ita invertit ut ἀμύμονα Aristar-
 cho, ἀμύμονας Zenodoto tribuat:
 recte haud dubie, licet ἀμύμονας
 Aristarcho rursus tribuatur v.

270.

130. ἐξελόμην] ἐξ ἐλόμην Ze-
 nodotus.

132. κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν
 Aristarchus pariterque v. 274.
 (ubi in scholio codicis A. scri-
 ptum κούρης βρισηῖς duplici er-
 rore, quorum alterum librarius
 statim ipse correxit restituto
 βρισῆος.) κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέ-
 γαν alii.

μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐμιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἥδ' ἐ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρίσσεται· εἰ δέ κεν αὔτε 135
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω· ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλιν χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νησάσθω
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖνν' Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὔθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα· 145
 τᾶων ἣν κ' ἐθέλῃσι φίλῃν ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔπω τις ἐγὼ ἐπέδωκε θυγατρί.
 ἐπτά δέ οἱ δώσω εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλῃν Ἐνόπῃν τε καὶ Ἰρὴν ποιήεσσαν, 150
 Φηράς τε Ζαθέας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 οἳ κέ ἐ δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσιν 155
 καὶ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δημηθῆτω—Ἀἶδης τοι ἀμείλιχος ἥδ' ἀδάμαστος·
 τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων—
 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι 160
 ἥδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι."

140. Post hunc versum quidam addiderunt, τὴν γὰρ ἀπ' αὐ-
 τὴς ἐγὼ δώσω ξανθῇ Μενελάῳ.

147. ἐπὶ μείλια] ἐπιμείλια Aristarchus.

155. τιμήσουσιν] τιμήσονται A-

ristarchus.

157. μεταλλήξαντι] μεταλήξαν-
 τι Aristarchus hic et v. 299.

158. δημηθῆτω] καμθῆτω Zenodotus et Aristophanes.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ
 “ Ἀτρείδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι
 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα διίφιλος ἠγησάσθω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων. 170
 φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶ κ' ἐλεήσῃ.”

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόμενα μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 175
 νόμῃσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 ὥρμῳντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαιο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ,
 δεινδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180
 περᾶν ὥς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβιοι θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185
 τὸν δ' εὔρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, αἶεδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
 Πάτροκλος δὲ οἱ οἷος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ, 190
 δέγμενος Αἰακίδην, ὅποτε λήξειεν αἰείδων.
 τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἠγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἔνθα θάασσεν.

ὥς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη.
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“χαίρετον· ἧ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον· ἧ τι μάλα χρεῶ,
οἷ μοι σκυζομένῳ περ' Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστων.”

Ὡς ἄρα φωνήσας προτέρῳ ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν.
αἰψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα
“μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου υἱέ, καθίστα,
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστω·
οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.”

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ.
αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγὸς,
ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ράχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
τῷ δ' ἔχεν Ἀντομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν,
πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
ἀνθρακὴν στορέσας ὀβελούς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
πάσσε δ' ἄλὸς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευεν,
Πάτροκλος μὲν σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέξῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
αὐτὸς δ' ἀντίον ἶζεν Ὀδυσσεύς θείοιο

τοίχου τοῦ ἐτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
Πάτροκλον, ὃν ἐταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

197. ἰκάνετον· ἧ τι μάλα χρεῶ] ἰκάνετον ἡμετέρονδε (ἡμέτερον δὲ Vil-
lois.) Parmeniscus προφέρεισθαι
dicitur ab schol. In notatione
simili ad Θ, 513. est Παρμενίσκος
ἐν τῷ α' πρὸς Κράτητα ὡς Ἀριστάρ-
χειον γραφὴν προφέρεται.

203. κέραιε Aristophanes et
Herodianus. κέραιε alii.

212. αὐτὰρ—ἐμαράνθη] Hanc
versus scripturam probavit Ari-
starchus. Alii, αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς
ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ,
vel αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐμαρήνατο,
παύσατο δὲ φλόξ.

214. ἐπαείρας] ἀπαείρας Ari-
starchus.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοίνικι. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δειδέκτ' Ἀχιλλῆα
 “χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἵσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαι
 ἦδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λήην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορώωντες
 δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230
 νῆας εὖσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκὴν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὔλιον ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει· Ἔκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διὶ, οὐδὲ τι τίει
 ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴν δὲ ἐλύσσα δέδυκεν.
 ἀράται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἡῶ δῖαν· 240
 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρὸς, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηλώσειν παρὰ τῇσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δειδοῖκα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοὶ, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἀργεος ἵπποβοτόιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὅψε περ υἱᾶς Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

222. ἐξ ἔρον ἔντο] Melius scribi αἶψ' ἐπάσαντο, sed nihil se mutare velle annotavit Aristarch.

225. ἐπιδευεῖς] Ex scholiis colligi potest duplicem in libris fuisse scripturam, ἐπιδευεῖς et ἐπιδευεῖς, quarum prior Aristarchi fuit, etsi hoc ἐπιδεύη potius scribendum erat. In textu codicis

Marciani A. ἐπιδεύης scriptum, ἐπιδεύεις apud Athen. i. p. 12 C. ἐπιδευεῖς qui scripserunt, in versu proximo ἡμὲν in ἡμεν mutarunt.

236. ἐνδέξια Aristarchus. ἐν δεξιά Ptolemæus Ascalonita.

242. ἐμπρήσειν] ἐμπλήσειν Aristarchus.

αὐτῷ σοὶ μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 ρεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράζευ ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἥμαρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνωνι πέμπεν
 ' τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 δώσουσ', αἱ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὅφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μὲν ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήϊος εἶη ἀνὴρ ὅς τ' ὅσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσος Ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 δώσει δ' ἐπτὰ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτὸς,
 ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἣν τότε ἀπηύρα
 κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὁμεῖται
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι, 275
 ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἥ τ' ἀνδρῶν ἥτε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὔτε
 ἄστρ' ἄλγος Πριάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλγος χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι

270. ἀμύμονα] ἀμύμονας Zenodotus. Conf. ad v. 128.

Aristarchus. κούρην Βρισηῖος· καὶ ἐπὶ μέγαν alii. Conf. ad v. 132.

274. κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν

εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί, 280

Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,

αἶ κε μετ' Ἀργεῖν Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.

εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὔθαρ ἀρούρης,

γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,

ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 285

τρεῖς δέ οἱ εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτω,

Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·

τάων ἦν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι

πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει

πολλὰ μάλ', ὅσος οὔπω τις ἔγ' ἐπέδωκε θυγατρί. 290

ἐπτα δέ τοι δώσει εὐναιόμενα πτολίεθρα,

Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἰρὴν ποιήεσαν

Φηράς τε ζαθέας ἡδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,

καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.

πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος· 295

ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,

οἳ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὥς τιμήσουσιν

καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.

ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.

εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300

αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς

τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἳ σε θεὸν ὥς

τίσουσ'· ἧ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.

νῦν γάρ χ' Ἔκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι

λύσσαν ἔχων ὅλοην, ἐπεὶ οὔτινά φησιν ὁμοῖον 305

οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,

ἧπερ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 310

297. τιμήσουσιν] τιμήσονται A-ristarchus, ut v. 155.

299. Vid. ad v. 155.

310. φρονέω Aristarchus. κρα-νέω alii.

ὥς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἰχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 οὔτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315
 οὔτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηΐοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεὶ.
 ἴση μοῖρα μένonti, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει·
 ἐν δὲ ἱγ' τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἡδὲ καὶ ἐσθλός·
 κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργῶς. 320
 οὐδὲ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσι προφέρῃσιν
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐπνους νύκτας ἴανον, 325
 ἥματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος ὀάρων ἕνεκα σφετεράων.
 δῶδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τᾶων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὁ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἧ οὐχ' Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο;
 ἧ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340

317. δηΐοισιν ἐπ' Aristarchus.
 δηΐοισι μετ' alii.

322. πολεμίζειν Aristarchus.
 Alii igitur aliter, fortasse πο-
 λεμίζων.

324. δ' ἄρα οἱ Aristarchus. δέ
 τέ οἱ editiones deteriores (αἱ εἰ-
 καίωτεροι).

336. εἴλετ', ἔχει δ'] γρ. εἴλετ'
 ἔχειν, probante Herodiano.

- Ἄτρεϊδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ ἐοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μὲν ἀπάτησεν,
 μή μευ πειράτω εὖ εἰδότες· οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 ἧ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται ὁθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 ἴσχειν. ὅφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τεύχεος ὀρνύμεν Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν
 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγισ δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν. 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίῳ,
 αὔριον ἰρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερεύσσω,
 ὤψαι, ἣν ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἧρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμας, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δῶῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἡματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν 365
 ἠδὲ γυναικας ἐϋζώνους πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἅσ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
 αὖτις ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἄτρεϊδης.—τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδὸν, ὅφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370

342. αὐτοῦ] αὐτοῦ Ptolemæus
 Ascalonita.

349. ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ—
 ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν] Aliam
 scripturam ἤλασεν ἑκταὶ τάφρον

—περὶ δὲ σκόλοπας κατέπηξεν Ari-
 starchus dicitur προφέρεισθαι ἐν τῷ
 περὶ Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεύας.

356. πολεμιζέμεν] γρ. πολέμι-
 ζειν.

εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἔξαπατήσιν,
 αἶεν ἀναιδείην ἐπιειμένος·—οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 τετλαίῃ, κύνεός περ ἔων, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις 375
 ἔξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκηλος
 ἔρρέτω· ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκισ τε καὶ εἰκοσάκισ τόσα δοίῃ
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 αἴθ' ἐκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστην
 ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαν,
 οὐδ' εἰ χρυσεὴν Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι· 390
 οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅστις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σώωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς θὴν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
 πολλὰ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίῃν τε, 395
 κοῦραι ἀριστήων, οἵτε πτολίεθρα ῥύονται·
 τᾶων ἣν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,

383. ἐκάστην] ἐκάστος Aristarchus.

393. σώωσι plerique, probante Ptolemæo Ascalonita. σοῶσι Tyrrannio. σώωσι Apio. Conf. ad v. 681.

394. γυναῖκα γαμέσσεται] γυναῖκά γε μάσσεται Aristarchus.

377. ἐθέλωμι Aristarch. ἐθέλωιμι alii.

399. γήμαντι Aristarch. γήμαντα alii.

κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεΐδης·
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὐναιόμενον πτολίεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λαΐνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔεργει,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρῆεσσι.
 405
 ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἔλθεῖν οὔτε λειστή
 οὔθ' ἔλετη, ἐπεὶ ἄρ' κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 410
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
 415
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτιο κιχεῖη.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμων
 Ἰλίου αἰπείνῃς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύσπα Ζεὺς
 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε—τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων—
 ὅφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἧ κέ σφιν νῆάς τε σόω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 425
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὅφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξω.”
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 430

401. ἐμοὶ Aristarchus, aliam
memorans scripturam ἐμῆς.

405. Φοῖβου] νηῦ Zenodotus.

416. ἀθετεῖται, nec legit Ze-
nodotus.

μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 “ εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεῶσιν 435
 πῦρ ἐθέλεις αἰδέσθην, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὔθι λιποίμην
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνωνι πέμπεν
 νήπιον, οὐπω εἰδὸθ' ὁμοίου πολέμοιο 440
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τοῦνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλωμι
 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς, 445
 γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώοντα,
 οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 μητέρ' ἐμήν· ἥ δ' αἶεν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἷσθεὶς
 πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινὺς,
 μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν 455
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ

446. ἡβώοντα Aristarch. ἡβώωντα alii.

447. οἷον] τοῖον Zenodotus.

455. γούνασιν οἷσιν] γούνας' ἐμοῖσιν quidam.

ἐφέσσεσθαι] Alii ἐφέσσασθαι,

ut conjicere licet ex verbis scholiastæ, οὕτως διὰ τοῦ ἐφέσσεσθαι.

458—461. Hos quattuor versus, ab Aristarcho ejectos, servavit Plutarchus Mor. p. 26 F.

δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἀνθρώπων, 460
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 πατρὸς χωρόμενοι κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἧ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν, 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἵανον 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέας αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννὴ,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακὰς τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναῖκας.
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβόλακα, μητέρα μῆλων,
 ἐς Πηλῆα ἄναχθ'. ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480
 καί με φίλησ' ὥσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν'
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσω.
 καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών.

464. ἀμφὶς ἐόντες ab Aristarcho scriptum esse pro ἀντιόντες annotavit Dionysius Thrax ἐν τῷ πρὸς Κράτητα.

472. ὑπ'] ἐν Aristarchi edi-

tiones: sed ὑπ' in exemplari suo legit Aristonicus, qui in annotatione sua verbis ἐπὶ ταῖς αἰθούσαις utitur.

488. γούνεσσι] Alii γούνασσι.

πολλάκι μοι κατέδυσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἶνον ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμεν, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης. 495
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τι σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοῖ,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρῶσ' ἄνθρωποι 500
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 χῳλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἱ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἀτῆς ἀλέγουσι κιούσαι.
 ἢ δ' Ἀτὴ σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὃς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὦνησαν καὶ τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·
 ὃς δέ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπῃ, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταίγε Δία Κρονίωνα κιούσαι
 τῷ Ἀτῆν ἅμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἐπεσθαι
 τιμὴν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπίσθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπτῃς·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοί, τὰ δ' ὀπισθεν ὑπέστη,

492. πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμό-
 γησα] πολλά πάθον καὶ πολλὰ μό-
 γησα Aristarchus.

506. φθάνει] φθανέει Zenodot.

Conf. Φ, 262.

509. εὐχομένοιο Aristarch. εὐ-
 ξαμένοιο alii.

- ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οὔτε σοὶ αὐτῷ
 φίλταται Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μῆδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι·
 520
 δωρητοί τε πέλοντο παράρρητοί τ' ἐπέεσσιν.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
 530
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἀρηϊ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὥρσεν,
 χωσαμένη ὅ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
 Οἶνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας,
 535
 οἷγ' δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο.
 ἦ λάθεται ἦ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἦ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα,
 ὥρσεν ἐπὶ χλοῦνῃ σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 540
 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν·
 πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῇσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσιν·
 545
 τόσσος ἦν, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἦ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήνenti,
 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηΐφιλος πολέμιζεν,
 550

537. ἦ λάθεται ἦ οὐκ ἐνόησεν] ἐκλάθεται οὐδ' ἐνόησεν Zenodotus.

540. ἔρδεσκεν] ἔρεζεν scriptum

profert Ammonius ἐν τῷ περὶ τῶν
 ὑπὸ Πλάτωνα μετενημεγμένων ἐξ Ὀ-
 μήρου.

τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἑόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι γόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ 555
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
 Ἰδεῶ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε—καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης· 560
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ ἀλκυόνης πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνῆρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων—
 τῇ ὅγε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων, 565
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἤρᾱτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία
 κικλήσκουσ' Αἴδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
 πρόχῃν καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἐρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἑρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὁμάδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 ὅπποθι πιότατον πεδίου Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 ἔνθα μιν ἦν ὡγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἡμισυ οἶνοπέδοιο,
 ἡμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580

551. οὐδ' ἐδύναντο] οὐδ' ἐθέλεσκον
 Aristophanes.

564. κλαῖ', ὅτε μιν Zenodotus.
 κλαῖεν ὁ μιν Aristarchus.

574. δὲ λίσσοντο Aristarchus.
 δ' ἐλλίσσοντο alii.

580. ψιλὴν] ψιλῆς Aristarch.

πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεύς,
 οὐδοῦ ἔπεμβεβαῶς ὑψηρεφές θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τόνγε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἳ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστν.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὖζωνος παράκοιτις 590
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἳ κατέλεξεν ἅπαντα
 κῆδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστν ἀλόγῃ·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναικάς.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντας κακὰ ἔργα, 595
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἥμαρ
 εἷξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἥμυνε καὶ αὐτῶς.
 ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων 600
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη,
 νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροις
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δῆς,
 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν." 605
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 "Φοῖνιξ, ἅττα γεραιέ, διοτρεφές, οὔτι με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
 ἣ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' αὐτμὴν
 ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 610

584. κασίγνηται Aristarchus.
 κασίγνητοι alii.

602. δώροις] δώρων Aristarch.

605. τιμῆς] τιμῆς (genitivo)
 594. δέ τ' ἄλλοι] δέ δήϊοι (?) casu) quidam.
 Zenodotus.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρείδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδεϊν ὅς κ' ἐμὲ κήδη.
 ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 φρασσόμεθ' ἢ κε νεάμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν."

615

Ἥ καὶ Πατρόκλῳ ὅγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ

620

Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὅφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν

“διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

625

ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκεῖ μῦθοιο τελευτῇ
 τῇδ' ἔγ' ὀδῶ κρανεέσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἑόντα,

οἳ που νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν

σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἐταίρων

630

τῆς ἧ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,

νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος

ποινὴν ἢ οὔ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·

καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,

τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ

635

ποινὴν δεξαμένου. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακὸν τε

θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης

οἷης. νῦν δέ τοι ἐπτα παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,

612. ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων] ἐνὶ
 στήθεσιν ἀχεύων Aristarch. ὀδυ-
 ρόμενος, κινυρίζων Zenodotus.

632. τε] γε Aristarch. Idem
 utrum φονῆος probaverit an, quod
 est in aliis libris et apud Eu-
 stathium p. 780, i., φόνιοι, non
 prodidit scholiasta, qui tamen

quum Aristarchi scripturæ καὶ
 μὲν τίς γε addat, κασιγνήτοιο δὲ
 κασιγνητικῷ, probabile est Ari-
 starchum φόνιοι probasse, ut v.
 567. In textu codicis Marciani
 est φονῆος superscripto οιο.

633. τεθνηῶτος Aristarchus.
 τεθνηῶτος alii.

ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμὸν,
αἶδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἶμεν 640
πληθύνος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κῆδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἴισαο μυθήσασθαι 645

ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅπποτε κείνων
μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρείδης ὥσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος, 650

πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἐκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι οἴω.” 655

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.

αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὥς ἐκέλευσεν, 660
κῶεά τε ῥῆγός τε λίνιοί τε λεπτὸν ἄωτον.

ἐνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ Ἡῷ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτον·

τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδῃ καλλιπάρῃος. 665

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἴφιδι εὖζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς

641. πληθύνος] ἀθρόοι Zenodot.

653. σμῦξαι] Schol.: Ἀρίσταρχος οἶδε καὶ τὴν “φλέξαι” γραφήν.

657. σπείσαντες] λείψαντες Aristarchi editio altera aliaque editiones veteres multae.

660. ὥς ἐκέλευσεν] ἐγκονέουσai Zenodotus.

664. τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν] τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κάειρ, ἣν Zenodotus.

Σκῦρον ἔλων αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαιο γέγοντο,
τοὺς μὲν ἄρα χρυσοίοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν 670
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὸν, ἔκ τ' ἐρέοντο·
πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ εἰπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἧ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,
ἣ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγάληταρα θυμόν;” 675

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς
“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα.
αὐτὸν σὲ φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν 680
ὅππως κεν νῆάς τε σόφς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν
νῆας εὖσσέλμους ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτετε τέκμωρ 685
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
ὥς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
Αἴας καὶ κῆρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγει, 690
ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
αὔριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξει.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
[μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν].
δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν 695
ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

680. αὐτὸν σὲ Ptolemæus Ascalonita. αὐτόν σε alii.

681. σόφς] σάφς vel σαῶς Aristarchi editio altera, σόφς vel σοῶς prior.

688—692. ἀθετοῦνται.

692. ἀθετεῖ Zenodotus.

694. ἀθετεῖ Aristophanes et Aristarchus, nec legit Zenodot. ἀγασσάμενοι] γρ. φρασσάμενοι.

μηδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορίησιν ἐνήκας.
 ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἢ κεν ἴησιν,
 ἢ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.

700

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι."

705

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
 μύθων ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος,
 ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

710

Κ.

Δολώνεια.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἡϊκόμοιο,
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
 ἢ νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ἐπὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
 ὥς πυκινὸν ἐν στήθεσσι ἀνεστενάχῃ Ἀγαμέμνων

5

698. μηδ' Aristarch. μη alii. I. Ἄλλοι] ἄλλοι Zenodotus
 700. ἐνήκας] ἀνήκας scriptum allique.

ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων.

νειόθεν ἐκ κραδίδης, τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἐντός. 10
 ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν,
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρὸ,
 αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὁμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύνοντας ἔλκετο χαίτας 15
 ἰψόθ' ἐόντι Διὶ, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
 Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηληϊὸν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτύναιτο,
 ἣτις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
 ὀρθωθείς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
 αἶθωνος μεγάλιο, ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
 ὦς δ' αὕτως Μενέλαον ἔχε τρόμος—οὐδὲ γὰρ αὐτῷ 25
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε—μή τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὲ ἔθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὕγρην
 ἤλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψεν
 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῇφιν αἰέρας 30
 θήκατο χαλκείῃν, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχεΐῃ.
 βῆ δ' ἵμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμψ.
 τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα πρύμνῃ τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθών. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος
 “τίφθ' οὕτως, ἡθεῖε, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνέεις Τρῶεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

10. τρομέοντο] φοβέοντο Zenodotus.

18. ἐπὶ Pamphilus. ἐπὶ Ptolemæus Ascalonita.

25. αὐτῷ Tyrannio. αὐτῷ Ptolemæus Ascalonita.

32. ἀνστήσων Aristarchus διὰ

τοῦ ν. Zenodotus igitur ἀστήσων et v. 176. ἀστησον, ut ἀστήσασθαι B, 694.

38. ὀτρυνέεις Aristarch. ὀτρύνεις alii.

ἐπίσκοπον Aristarchus. ἐπισκοπὸν quidam. ἐπὶ σκοπὸν Nicias.

δείδω μὴ οὔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθὼν
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.” 40

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 “χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διστρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἣτις κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσει
 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. 45

Ἐκτορέϊς ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν
 οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
 ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε διίφιλος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 αὐτῶς, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50

[ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείουσιν
 δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοί.]
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
 ρίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα διῶν
 εἴμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλῃσιν 55
 ἐλθεῖν εἰς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὁπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος 60
 “πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἡδὲ κελεύεις;
 αὔθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθῃς,
 ἡὲ θεῶ μετὰ σ' αὖτις, ἐπὴν εὔ τοῖς ἐπιτεῖλω;”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 “αὔθι μένειν, μή πως ἄβροτάζομεν ἀλλήλοισιν 65
 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ' ἣ κεν ἵησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,

41. ἔσται] γρ. ἐστίν et εἴη. ἐστί
 Demetrius Ixion.

46. θῆχ'] εἶχ' fuit ἔν τισι τῶν
 ὑπομνημάτων.

48. ἐπ'] ἐν Aristarchus.

51. 52. ἀθεταῦνται ab Ari-
 stophane et Aristarcho.

53. Αἴαντα] Αἴαντε Aristarch.
 apud Didymum.

54. ἐπὶ] παρὰ Aristarchus.

πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζειο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα. ὣδὲ που ἄμμιν 70
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.”

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας.
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
εὐνῇ ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
ἀσπίς καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.

πὰρ δὲ ζωστήρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραίος
ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80

Ἄτρεϊδην προσέειπε καὶ ἔξερεῖνετο μῦθον
“ τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἷος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
[ἢ τίς τιν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τίς τιν' ἐταίρων;]
φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;” 85

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνώσεται Ἄτρεϊδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰσόκ' αὐτμῇ
ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90
πλάζομαι ὥδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδ' Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδεΐδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. 95
ἀλλ' εἴ τι δραινείς, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὅφρα ἴδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.

79. ἐπέτρεπε Aristarch. ἐπέ-
τραπε alii.

84. ἀθετεῖται.

95. ἐκθρώσκει] ἐκ θρώσκει Ni-
cias. Idem ὑπο pro ὑπό.

98. ἦδὲ καὶ] ἦδέϊ Zenodotus.

δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἶται· οὐδέ τι ἴδμεν,
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.” 100

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
“ Ἄτρεϊδῆ κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
οὐ θην' Ἐκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἷω 105
κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγειρόμεν ἄλλους,
ἡμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἥδ' Ὀδυσῆα
ἥδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν. 110
ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχώμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἐκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω, 115
ὥς εὔδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
λυσσόμενος· χρεῖω γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 120
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
οὔτ' ὄκνω εἰκὼν οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορώων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.
νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέστη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὐς σὺ μεταλλάῃς. 125
ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
“ οὕτως οὔτις οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει

115. εἴπερ Aristarchus. εἰ καὶ ut suspicatur schol. alii.

127. σφιν] μιν Zenodotus.

124. μάλ'] μέγ' Demetrius ἡγερέεσθαι Aristarch. ἡγερέ-
εσθαι alii. Ixion, fortasse cum Aristarcho,

Ἄργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.”

130

Ὡς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσί δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέεσσαν
διπλῆν ἐκταδίην, οὐλῇ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.

εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

135

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
ἐκ δ' ἤλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν

140

“τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἷοι ἀλᾶσθε
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅ τι δὴ χρεὶώ τόσον ἴκει;”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

“διωγενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.

145

ἀλλ' ἔπεν, ὅφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὄντ' ἐπέοικεν
βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”

Ὡς φάθ', ὁ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.

βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον
ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

150

εὔδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῇλε δὲ χαλκὸς
λάμφ' ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
εὔδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ρινὸν βοὸς ἀγραύλοιο,

155

αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.

τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
λάξ ποδὶ κινήσας, ὥτρυνέ τε νείκεσέ τ' ἄντην

“ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;

134. οὐλῇ Aristarchus. οὐλῇ ristophanes.
Nicias.

146. ἔπεν] ἔπε' Aristarchus. editio altera.

153. σαυρωτῆρος] σαυρωτῆρας A-

159. ἔγρεο] ὄρσεο Aristarchi

οὐκ αἶεις ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο
εἵται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;" 160

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνου μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“σχέτλιός ἐσσι, γεραίέ· σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις.
οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν, 165
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραίέ.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὶν βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἢ βιῶναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
ἄνστησον—σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος—εἴ μ' ἐλεαίρεις.”

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λένοντος
αἰθωνος μεγάλοιο ποδηγετῆς, εἴλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγην ἦρως.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὔρον,
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅστε καθ' ὕλην
ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὀλωλεν·
ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιν ὀλώλει
νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὅππότε ἐπὶ Τρώων αἴοιεν ἰόντων.
τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ 190

161. δ' ἔτι] δέ τε Aristarchus.
δ' ἀπὸ alii et ἐέργει pro ἐρύκει.

169. φίλος] τέκος Aristophan.

176. ἄνστησον Aristarchus διὰ
τοῦ ν. ἄστησον Zenodot. Conf.
ad v. 32. et B, 694.

[καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]
 “ οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν’ ὕπνος
 αἰρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.”

ᾧΩς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ’ ἅμ’ ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195

τοῖς δ’ ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσθαι.
 τάφρον δ’ ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριόωντο
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
 πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ’ ὄβριμος Ἐκτωρ 200

ὁλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
 ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε’ ἀλλήλοισι πίφασκον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήμεος ἱππότης Νέστωρ
 “ ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπιθοῖθ’ ἐφ’ αὐτοῦ
 θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους 205

ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηῖόν ἐλοι ἐσχατόνωτα,
 ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσα τε μητιώσιν μετὰ σφίσιν, ἢ μεμᾶασιν
 αἴθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε
 αἶψ’ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ’ Ἀχαιοὺς. 210

ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ αἶψ’ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθής· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
 πάντας ἐπ’ ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατεύουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσουσι μέλαιναν 215
 θῆλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
 αἰεὶ δ’ ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.”

ᾧΩς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 “ Νέστορ, ἔμ’ ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἑόντων,
 Τρώων· ἀλλ’ εἴ τις μοι ἀνὴρ ἅμ’ ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

σύν τε δὺ’ ἐρχομένω, καί τε πρὸ δ’ τοῦ ἐνόησεν

ὅπως κέρδος ἔη· μοῦνος δ' εἶπερ τε νοήσῃ,
ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.” 225

“Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔβελον Διομῆδεϊ πολλοὶ ἔπεισθαι.
ἤθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες” Ἀρης,
ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός,
ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230
ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐθέλῃσθα, 235
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείῳ
καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρόν ὁπάσσειαι αἰδοῖ εἴκων,
ἐς γενεὴν ὁρώων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.”

“Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομῆδης
“εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὔ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
ἐν πάντεσσι πόνουσι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη. 245
τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
“Τυδεΐδῃ, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νείκει·
εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250
ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νῦξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἥως,
ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παράχῃκεν δὲ πλέων νῦξ
τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.”

225. τε] τι Aristarchus.

240. ἀθετεῖται, nec legit Zenodotus.

242. κελεύετε μ' Aristarchus.
κελεύετ' ἐμ' Alexio.

246. γ' ἐσπομένοιο] γε σπομένοιο

Ptolemæus Ascalonita.

252. παρῶχῃκεν] παροίχωκεν Aristarchus et Dorotheus.

πλέων] γρ. πλέω.

253. ἀθετεῖ Aristophanes, nec legit Zenodotus.

ὧς εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.

Τυδείδῃ μὲν δῶκε μινεπτόλεμος Θρασυμήδης 255

φάσγανον ἄμφηκες—τὸ δ' εὖν παρὰ νηϊ λείλειπτο—

καὶ σάκος· ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν
ταυρεῖην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥτε καταῖτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζήων.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῇ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην 260

καὶ ξίφος, ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν

ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν

ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες

ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα

εὔ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265

τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδας

ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,

Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·

Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι,

αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδί φορῆναι. 270

δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.

Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,

βάν ῥ' ἱέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.

τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἑρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο

Παλλὰς Ἀθηναίῃ· τοῖ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν 275

νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.

χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη

“κλυθί μεν, αἰγιοόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ

ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω

κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη, 280

δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλεῖας ἀφικέσθαι,

ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσει.”

Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης

258. ἄλλοφον] ἄλοφον Aristarchus. mæus Ascalonita.

275. Παλλὰς] πελλὸν Zopyrus

266. Ἑλεῶνος] Ἑλεῶνος Ptolemaeus ἐν τετάρτῳ Μιλήτου κτίσεως.

“κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη”
 σπεῖτό μοι ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ’ ἔσπεο Τυδείῃ δίῳ 285
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.
 τοὺς δ’ ἄρ’ ἐπ’ Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μελίσχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 κεῖσ’· ἀτὰρ ἅψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
 σὺν σοί, διὰ θεᾶ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέσσης. 290
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καί με φύλασσε.
 σοὶ δ’ αὖ ἐγὼ ρέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ρέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.”

Ὡς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ’ ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
 οἱ δ’ ἐπεὶ ἡρήσαντο Διὸς κούρη μεγάλοιο,
 βάν ῥ’ ἴμεν ὥστε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἄμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ’ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶας Ἔκτωρ
 εὐδειν, ἀλλ’ ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 τοὺς ὅγε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλήν
 “τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑπασχόμενος τελέσειεν
 δῶρ’ ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ’ ἐριαύχενας ἵππους, 305
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θαῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅστις τε τλαίῃ, οἷ τ’ αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
 ἢ φυλάσσονται νῆες θαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἡδὴ χεῖρεσσιν ὑφ’ ἡμετέρῃσι δαμέντες 310
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ’ ἐθέλουσιν

291. παρίστασο] παρίσται Zenodotus, Aristarchus et editiones pleraeque: quod probandum videtur, sed ita ut etiam aliis locis restituatur, ubi nunc ἵστασι legitur, A, 314. P, 179. Od. X, 233.

καί με φύλασσε] καὶ πόρε κῦδος Zenodotus.

292. ἦνιν] ἦνιν Tyrannio.

306. οἳ—Ἀχαιῶν Aristarchus. αὐτοῖς (καλοῖς Aristophanes) οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα Zenodotus et Aristophanes.

νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

ἌΩς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,

κῆρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος,

315

ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦν κακός, ἀλλὰ ποδῶκης·

αὐτὰρ ὁ μῶνος ἦν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.

ὃς ῥά τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν

“Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ

νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι.

320

ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὁμοσσον

ἥ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ

δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα.

σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·

τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι

325

νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι

βουλὰς βουλεύειν, ἣ φευγέμεν, ἥ μάχεσθαι.”

ἌΩς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἳ ὁμοσσεν

“ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,

μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος

330

Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαϊεῖσθαι.”

ἌΩς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὁρόθυνεν.

αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,

ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,

κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὀξὺν ἄκοντα,

335

βῆ δ' ἱέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν

ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἀψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὀμίλον,

βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα

διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομῆδεα δὲ προσέειπεν

340

317. κασιγνήτησιν] κασιγνήτοις
Zenodotus.

astæ corruptum ex διὰ τοῦ α, ut
alii ἀνίσχεο scripsisse dicantur.

321. ἀνάσχεο Aristarchus διὰ
τοῦ ο. Alii igitur ἀνάσχευ: nisi,
quod quidam coniecerunt, illud
διὰ τοῦ ο in annotatione scholi-

332. ἐπώμοσε Aristarch. ἀπώ-
μοσε alii.

335. ἐπὶ] ἐπὶ Ptolemæus As-
calonita.

οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
οὐκ οἶδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.

ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρέξελθεῖν πεδίοιο

τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345

καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθῆησι πόδεςσιν,
αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν,
ἔγχει ἐπαΐσσω, μὴ πως προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ."

Ὡς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν. 350

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπένυ ὅσσον τ' ἐπὶ οὔρα πέλονται
ἡμιόνων—αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραὶ εἰσιν
ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον—

τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.

ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέφοντας ἐταίρους 355
ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
γινῶ ῥ' ἄνδρας δηΐους, λαίψηρά δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἴψα διώκειν ὠρμήθησαν.

ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης, 360

ἢ κεμαῶ ἢ λαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ

χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δὲ τε προθέησι μεμηκώς,

ὥς τὸν Τυδεΐδης ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς

λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

341. τις Aristarchus et editiones pleraeque. τοι alii.

343. κατατεθνηώτων Aristarchus. κατατεθνεώτων alii.

346. παραφθαίησι habent "σχεδὸν αἱ πᾶσαι," ut ait schol. Alii igitur aliter, fortasse παραφθῆησι, quod nunc legitur ex conjectura restitutum.

347. ἐπὶ Aristarchus. ποτὶ alii.

349. Ὡς—νεκύεσσιν Aristarchus. ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοῇν

ἀγαθὸς Διομήδης· | ἐλθόντες δ' ἐκάτερθε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν Aristophanis aliorumque editiones.

354. ἐπεδραμέτην] ἐπίδραμέτην Aristarchus. Errare videtur scholiasta qui ἐπεδραμέτην Aristarcho tribuit.

359. ὠρμήθησαν] ὀρμήθησαν Aristarchus, ut videtur.

362. τε omisit Aristarchus. Scripsit igitur ὑλήεντα sine elisione.

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσιν 365
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπενξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 “ ἢ ἐ μὲν, ἢ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι 370
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἶπὺν ὄλεθρον.”

Ἦ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
 δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον εὖξου δουρὸς ἀκωκὴ
 ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὁ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε 375
 βαμβαίνων—ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων—
 χλωρὸς ὑπαὶ δείους. τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ἤυδα
 “ ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κ' ἕμμιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα, 380
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθωιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 “ θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον
 πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος 385
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢ τίνα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηῶτων;
 ἢ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων—ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα— 390
 “ πολλῇσιν μ' ἄτῃσι παρέκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μάνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν

372. Ἦ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν]
 Scribunt quidam (μεταγράφουσι)
 καὶ βάλεν οὐδ' ἀφάμαρτε.

373. εὖξου] εὖξοῦ Ptolemæus

Ascalonita.

387. ἀθετεῖται, etiam ab Aristophane rejectus.

391. ἤγαγεν] ἤπαφεν Aristoph.

ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πύθεσθαι 395
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θααὶ ὡς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεیرهσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
 φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
 νύκτα φυλασσέμεναι καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 400
 “ ἦ ρά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον· 405
 ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται Ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;
 [ἄσσα τε μητιώσιν μετὰ σφίσιν, ἢ μεμαάσιν
 αἴθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδὲ 410
 ἅψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.]”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς
 “ τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶν,
 βουλὰς βουλεύει θεῖον παρὰ σήματι Ἴλου, 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἅς εἵρεαι, ἥρωες,
 οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐγρηγόρθασιν φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοισι. ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι 420
 εὐδουσι· Τρῳσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν
 οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶται οὐδὲ γυναῖκες.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 “ πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν

397—399. ἀθετοῦνται ab Aristophane et Aristarcho.

408. δ' αἰ] δαὶ Aristarchus.

409—411. ἀθετοῦνται.

398. βουλεύοιτε — ἐθέλοιτε]

413. καταλέξω Aristarchus.

Schol.: ἐν ἄλλῳ “βουλεύουσι — ἐθέλουσι.”

ἀγρεύσω alii.

εὔδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δίειπ' ἄν μοι, ὄφρα δαίω." 425

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήθεος υἱός
 " τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί,
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι 430
 καὶ Φρύγες ἵππῳδαμοι καὶ Μήγones ἵπποκορυσταί.

ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδύναι ὅμιλον,
 Θρήϊκες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων
 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς, παῖς Ἡϊονῆος. 435

τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἡδὲ μεγίστους
 λευκότεροι χιόνος, θεῖειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἦλυσ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταβητοῖσιν ἔοικεν 440
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἡέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 ἡέ κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἡέ καὶ οὐκί. 445

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομῆδης
 " μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἡέ μεθῶμεν,
 ἢ τε καὶ ὕστερον εἴσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 450
 ἡέ διοπτεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·

εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκ ἐτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν."

Ἦ καὶ ὁ μὲν μιν ἐμελλε γενεῖον χεῖρὶ παχείῃ
 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασεν 455

431. ἵππῳδαμοι] ἵππόμαχοι (vel ἵππομάχοι) Aristarchus.

445. ἡέ κατ' Aristarchus. ἢ ῥα κατ' alii.

447. γε, Δόλων, ἐμβάλλεο] γε δολῶν ἐμβάλλεο quidam.

452. ὀλέσσης] ὀλέσαις (?) Aristarchus.

φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 καὶ τάγ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Ὀδυσσεὺς 460

ὑψὸς' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ἦνδ' α
 “χαῖρε, θεὰ, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.”

ᾠς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψὸς' αἰέρας 465
 θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
 συμμάρφας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῷ δὲ βάτην προτέρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες. 470

οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὔ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εἶδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἰμάσι δέδεντο. 475

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς περιπαροίβην ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν
 “οὗτός τοι, Διομήδης, ἀνὴρ, οὔτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 ἐστάμεναι μέλειν σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους· 480
 ἢ ἐσὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

ᾠς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὥρνυτ' αἰεκὴς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθθαίνετο δ' αἶματι γαῖα.
 ὥς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάνταισιν ἐπελθὼν, 485
 αἶγεςιν ἢ οἶεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
 ὥς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπάχετο Τυδέος υἱός,

463. ἐπιδωσόμεθ' Aristarchus.
 ἐπιβωσόμεθ' alii.

465. et 505. ὑψὸς'] ὑψοῦ Ari-
 starchi editio altera.

ὄφρα δυνάδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὄντινα Τυδεΐδης ἄσφι πλήξειε παραστὰς,
 τὸν δ' Ὀδυσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύτασκεν, 490
 τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη
 [τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθῆνης].
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου
 τόξῳ ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν 500
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νόησατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 ροίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομῆδεϊ δίῳ.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅτι κύντατον ἔρδοι,
 ἢ ὅγε δίφρον ἐλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 ῥυμοῦ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰέρας, 505
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηγκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἵσταμένη προσέφη Διομῆδεα δῖον
 “νόστου δὴ μνησai, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης, 510
 μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρησιν θεὸς ἄλλος.”

Ὡς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσεται· κόπτε δ' Ὀδυσεὺς
 τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
 ὥς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
 τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσεται πουλὺν ὀμίλον,

489. πλήξειε Aristarchus. πλή-
 ξασκε alii.

497. ἀθετεῖται, etiam ab Ze-
 nodoto et Aristophane rejectus.

505. Vid. ad v. 465.

513. ἐπεβήσεται Aristarchus.
 ἐπεβήσατο alii.

515. ἀλαοσκοπιήν] ἀλαὸν σκο-
 πιήν Zenodotus.

ᾧρσεν δὲ Θρηγκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,
 ῥῆσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
 ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι,
 520 ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φονῇσιν,
 ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾧρτο κυδοιμὸς
 θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
 ὅσος ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 525

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σκοπὸν Ἴκτορος ἔκταν,
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυνξε διίφιλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδείδης δὲ χαμαῖζε θορῶν ἕναρα βροτόεντα
 ἐν χεیرهσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσето δ' ἵππων.
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθη
 530 [νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε
 “ ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω ; κέλεται δέ με θυμός.
 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει.
 535 αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
 ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαιάτο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.”

Οὐπω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
 540 καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
 δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 “ εἰπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 545 ὅπως τούσδ' ἵππους λαβέτην· καταδύντες ὅμιλον
 Τρώων ; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας ;

522. Hunc versum post 519. starchus.
 transposuit Zenodotus.

534. Non legit Zenodotus.

538. κατὰ φρένα] μετὰ φρεσὶ
 Aristarchus.

539. οἱ ἄριστοι] ὧριστοι Ari-

545. λαβέτην Zenodotus. λά-
 βετον alii.

546. σφωε πόρεν Aristarchus.
 σφῶϊ πόρεν Zenodotus.

αἰὼς ἀκτίνεσσιν εἰκότις ἡελίοιο.

αἰεὶ μὲν Ἵρῳσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ, γέρων περ ἔων πολεμιστῆς·
ἀλλ' οὐπω τοίους ἵππους ἴδον οὐδ' ἐνόησα.

550

ἀλλὰ τιν' ἔμμ' οἶω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφιτέρῳ γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

“ ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἤπερ οἶδε
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.

555

ἵπποι δ' οἶδε, γεραιὲ, νεήλυδες, οὓς ἐρεεῖνεις,
Θρηϊκίῳ· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομῆδης
ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαῖδεκα πάντας ἀρίστους.

560

τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
τόν ῥα διοπτήρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἔκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Ἵρῳες ἀγαυοί.”

Ὡς εἰπὼν τάφρῳ διήλασε μώνυχας ἵππους
καρχαλῶν· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.

565

οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδῳ κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσιν
φάτῃ ἐφ' ἱππεΐῃ, ἔθι περ Διομῆδεος ἵπποι
ἕστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες,
νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαιτ' Ἀθήνη.

570

αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
ἐσβάντες, κνήμας τ' ἡδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.

αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
νύψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.

575

τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ

548. ἐπιμίσσομαι] ἀναμίσσομαι
Demetrius Ixion.

579. ἀφυσσάμενοι] ἀφυσσόμενοι
Aristarchus.

δείπνῃ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρατῆρος Ἀθήνη
πλείου ἀφυσσάμενοι λειῖβον μελιγδέα οἶνον.

Λ.

Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ῶρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαι
ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
εἵρυσαν, ἡγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθα στᾶσ' ἦῤυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
ῥρθί, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
[τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.]
Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργεῖους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι. 20
πεύθετο γὰρ Κύπρυνδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κύναιοι,
δῶδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέραιοι· 25

13. 14. ἀθετοῦνται ab Aristophane, nec legit Zenodotus.

κυνάεσι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἐκάτερθ', ἴρισιν εἰκότες, ἄστε Κρονίων
 ἐν νέφει στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσείεσσιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.

ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θούριν,
 καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέριοι
 λευκοὶ, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο. 35

τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι. 40

κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃηρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθευ ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 λάμπ· ἐπὶ δ' ἐγδοῦπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσειο Μυκῆνης.

Ἡνίοχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένητ' ἥῳθι πρό. 50
 φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἤκεν ἑέρσας

26. κυάεσι—ὀρωρέχατο] σμερ-
 δαλέοι—ἐλειχμῶντο Aristophanes.

27. ἴρισιν] Ἐρίδεσσιν Zenodot.

35. λευκοὶ] λευκοὶ a quibusdam
 scriptum memorat schol., cui
 simillimum est μαλακοὶ Ἴου a
 quibusdam non minus imperite

scriptum in Od. E, 72. ubi vide
 quæ in annotatione ad scholia
 dixi p. 249.

38. αὐτοῦ Aristarchus. αὐτῷ
 alii.

40. ἀμφιστρεφέες Aristarchus.
 ἀμφιστεφέες alii.

αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὔνεκ' ἔμελλεν
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἰλίδι προΐαφειν. 55

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίῳ,
Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ,
τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
ἡΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60

Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδῃ νέφεα σκιόεντα,
ὥς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
λάμφ' ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο. 65

Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
δῆλουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

Ἰσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὥς
θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένουσιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάρουσι καθεΐατο, ἥχι ἐκάστῳ
δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμπιοι.

[πάντες δ' ὑπτιόντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς 80
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδῃ γαίῳν,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]

Ὅφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,

62. οὔλιος] αὔλιος quidam.

78—83. ἀθετοῦνται, etiam ab

72. ὑσμίνῃ—ἔχεν Aristarchus.

Aristophane, nec legit Zenodot.

ὑσμίνῃ—ἔχον alii.

τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βίλ' ἤπτειτο, πίπτε δὲ λαός· 85
 ἥμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἴκετο θυμὸν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἰρεῖ,
 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στήχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιππον.
 ἦτοι ὅγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέϊ δουρὶ 95
 νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ σκέθε χαλκοβάρεϊα,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξενάριξων,
 νῆε δ'ὺω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας· ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεὺς
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι δίδῃ μόςχοιςι λύγοιςιν, 105
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβὼν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρὶ,
 Ἀντιφον αὖ παρὰ οὓς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλὰ, 110
 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.

86. δεῖπνον] δόρπον Zenodotus.

92. Βιήνορα] Βιάνορα Aristarchus.

94. ἀντίος] ἀντίον Zenodotus et Aristophanes.

97. ἐγκέφαλος δὲ] ἐγκεφαλόνδε Apollonius, deleto versu 98.

100. περίδυσε χιτῶνας] Schol. γράφεται ἐν τισι "κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα."

101. ῥ' omisit Zenodotus. Βήρισον Posidippus.

103. ἑόντας] ἑόντε Aristarchus.

104. ὦ] ὄν Zenodotus.

ὥς δὲ λέων ελάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηιδίως συνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
 ἢ δ' εἴπερ τε τύχησι μάλα σχεδὸν, οὐ δύναταί σφιν
 χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμοις αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 ὥς ἄρα τοῖς οὕτις δύνατο χραισμησάι ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθοῖ Μενελάω, 125
 τοῦπερ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δῖφρῳ ἑόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὥς
 Ἀτρεΐδης· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δῖφρου γουναζέσθην 130
 “ζῶγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σῖδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἰ νῶϊ ζωὸς πεπύθωιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 135

Ὡς τῷγε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν
 “εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστὸν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, 140
 αἴθι κατακτεῖναι μῆδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην.”

123. 138. δαΐφρονος] κυκλόφρονος
 Zenodotus.

128. φύγον Aristarchus. φύ-
 γεν alii.

132. Ἀντιμάχοιο δόμοις] Ἀντι-
 μάχου πατρὸς Zenodotus.

133. ζωῶις] ζωῶ Aristophanes.

142. τοῦ] οὗ Zenodotus. τοῦ

Ἦ καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 δευρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος οὐδαὶ ἐρείσθη.
 Ἰππέλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν, 145
 χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
 ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
 τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150
 ἵππεις δ' ἵππῃας—ὑπὸ δέ σφισιν ὥρτο κοινή
 ἐκ πεδίου, τὴν ὥρταν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων—
 χαλκῷ δηϊόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ' Ἀργείοισι κελεύων.
 ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰῖδῃλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ· 155
 πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ
 ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 κεῖν' ὄχρεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 160
 ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
 Ἔκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἔκ τε κοίης
 ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἱ δέ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδας,
 μέσσον καὶ πεδίου, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο, 170
 ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδίου φοβέοντο, βόες ὥς,

probavit Aristarchus, qui sφoῦ
 a quibusdam scriptum memo-
 ravit.

144. οὐδαὶ ἐρείσθη] οὐδας ἔρεισεν
 Aristarchus.

146. τμήξας] πλήξας Aristarch.

157. ἐπειγόμενοι Aristarchus.

Alii igitur aliter, fortasse ἐπει-
 γομένου vel ἐπειγομένην.

ἄστε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἳ δ' ἐφέβοντο,
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδew ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῆεν. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 ἵεσθαι, τότε δὴ ρά πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδιήσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριν δ' ὥτρυνε χρυσοπτερον ἀγγελέουσιν 185
 “βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἐνίσπες.
 ὅφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηϊόισι κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην. 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἳ κράτος ἐγγυαλίζω
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηται
 δύη τ' ἡέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὴν νημεος ὠκέα Ἴρις, 195
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρὴν.
 εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
 ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
 “Ἑκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τειν τάδε μυθήσασθαι.
 ὅφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,

179. 180. ἀθετοῦνται, nec legit Zenodotus.

180. ἀθετεῖ Aristophanes.

184. δ' ἀστεροπὴν Aristarchus. δὲ στεροπὴν alii.

τάφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 205
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεὶς ἦ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἑυσσέλμους ἀφίκηαι
 δὴ τ' ἥελιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ."

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πύδας ὠκέα Ἴρις, 210
 Ἔκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215
 ἀρτύνθη δὲ μάχῃ, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνωνος ἀντίον ἦλθεν
 ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλειτῶν ἐπικούρων. 220

Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἡὺς τε μέγας τε,
 ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
 Κισσῆς τόνγ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἑόντα
 μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἱ οἱ ἔποντο.

τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἵσας,
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει· 230

ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίον ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ αὖ ἐτράπετ' ἔγχος,
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,

219. ἀντίον Aristarchus. ἀντίος 230. ἐὼν] Schol.: διχῶς, καὶ
 Zenodotus et Aristophanes. ἐὼν καὶ ἰών.

222. μήλων] θηρῶν Zenodotus.

νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χεὶρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμή.
 καὶ τότε χεὶρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἔλκ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς ὥστε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χεὶρὸς
 σπάσσατο· τὸν δ' ἄρ' ἡ πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 ὥς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ἵπνον
 εὐκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδῆς, ἧς οὔτι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλ' ὑπέστη,
 αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
 βῆ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κῶων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος. 250
 στῆ δ' εὐρᾶξ σὺν δουρὶ, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινῷ δουρὸς ἀκκῇ.
 ρίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κῶωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὅπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἄν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 οὔτησε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα 260
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἐνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀἴδος εἴσω.

Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχρε' ἵ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν, 265
 ὄφρα οἱ αἴμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,

ὀξεῖαι δ' ὀδῦναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσιν ἔχη βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
 δριμὺν, τό τε προῖεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, 270

Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
 ὧς ὀξεῖ' ὀδῦναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.

ἐς δῖφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
 ἥϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς 275

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 φύλοπιν ἀργαλήην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἶασε Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.”

ὣς ἔφαθ', ἡνιόχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα, 285
 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας

“Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἶχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρῃσθε.” 290

ὣς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συτὶ καπρίῳ ἢ λέοντι,
 ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους

Ἔκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῶ ἴσος Ἀρηϊ. 295

αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεῖ ἴσος ἀέλλη,
 ἦτε καθαλλομένη ἰσειδέα πόντον ὀρίνει.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν

Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300

Ἄσαϊον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην,
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἧδ' Ἀγέλαον,
Αἴσυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἰππόοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ' ὅγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν, ὥς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305
ἀργεστᾶο Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
ὥς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.
Ἔνθα κε λοιγὸς ἦν καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο, 310
καὶ νῦ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς
“Τυδεΐδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
ἔσσεται εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ.” 315
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης
“ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἥπερ ἡμῖν.”
Ἦ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 320
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμῳ ἀπέπαυσαν·
τῷ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρῳ
ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον 325
ὥς ὅλεκον Τρῶας παλινωρμένῳ αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἐκτορα δῖον.
Ἔνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστῳ,
νῆε δὴ Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἦδ' εὖε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἑασκεν 330
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτι

325. θηρευτῆσι] Schol. : διχῶς, 326. παλινωρμένῳ Aristarchus
θηρητῆρσι καὶ θηρευτῆσι. Eadem et Hermapias. πάλιν ὀρμένῳ Ty-
varietas annotata ad M, 41. rannio.

πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγαν μέλανες θανάτοις.

τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.

335

Ἔνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.

ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐδέ οἱ ἵπποι
ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

340

τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
θύνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ᾤλεσε θυμόν.

Ἔκτωρ δ' ὅξυν νόησε κατὰ στίχας, ᾧρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.

τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα

345

“ νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ἔβριμος Ἔκτωρ
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.”

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν,
ἄκρην κακὴν κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφιν χαλκὸς,
οὐδ' ἴκετο χρῶα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

350

Ἔκτωρ δ' ᾧκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
στῇ δὲ γυνὴ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν.

355

ἔφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ᾤχετ' ἐρωήν
τῇλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
τόφρ' Ἔκτωρ ἄμπνυτο, καὶ αἶψ' ἐς δίφρον ὀρούσας
ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.

360

δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης

“ ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἧ τέ τοι ἄγχι

348. μένοντες] μένοντε Zenodot. dotus.

356. ἀθετεῖ Aristarchus post
Aristophanem, nec legit Zeno-

359. ἄμπνυτο] γρ. ἐμπνύθη.

ἦλθε κακόν· νῦν αὐτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ᾧ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.”

Ἡ καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠυκόμοιο,
Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξᾳ τιταίνεται, ποιμένι λαῶν, 370
στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.

ἦτοι ὁ μὲν θῶρηκα Ἀγαστρώφου ἰφθίμιοι
αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκεν 375
καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσας
ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠὔδα

“ βέβλεαι, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι 380
νεῖατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἷτε σε πεφρίκασι λέονθ' ὥς μηκάδες αἶγες.”

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
“ τοξότα, λωβητὴρ, κέρα ἀγλαὰ, παρθενοπίπα, 385
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἂν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχέαι αὐτως.
οὐκ ἀλέγω, ὥσεί με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῦ. 390

ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
ὅξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον ἄνδρα τίθησιν·
τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
παῖδες δ' ὀρφανικαί· ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεῦθων

368. ἐξενάριζεν Aristarchus.

ἐξενάριζεν Zenodotus.

391. ἐπαύρη] γρ. ἐπαύρω.

392. ἄνδρα Aristarchus. αἶψα

alii.

πύθεται, οἶωνοι δὲ περὶ πλέες ἢ γυναιῖκες." 395

ὧς φάτο, ταῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἔλθων
ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὅπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχλητο γὰρ κῆρ. 400

Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδὲ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν
"ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ κε φέβωμαι
πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον, αἶ κεν ἀλώω 405
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
ὃς δὲ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
ἐστάμεναι κρατερῶς, ἥτ' ἔβλητ' ἥτ' ἔβαλ' ἄλλον." 410

Εἷος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
σεύωνται, ὁ δὲ τ' εἷσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν,
ἀμφὶ δὲ τ' αἴσσουνται, ὑπαὶ δὲ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινὸν περ ἑόντα,
ὥς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα διίφιλον ἐσσεύοντο
Τρῶες. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην 420
οὔτασεν ἄμιον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὀξείῳ δουρὶ,
αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξεν.
Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἰῆξαντα,
δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 425

395. περὶ πλέες] περίπλεες Ty- σι, πῆμα δὲ ἔλσαν Zenodotus.
rannio.

424. πρότμησιν] πρότμηστιν Aristarchus.

413. σφίσι πῆμα τιθέντες] σφί-

τοὺς μὲν ἕας, ὁ δ' ἄρ' Ἰππασίδην Χάριπ' οὔτασε δουρὶ,
αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σῳκοιο.

τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῳκος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
“ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο,
σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἰππασίδησιν,
τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.”

430

“Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊάλου ἡρήριστο,
πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἔργαθεν, οὐδὲ τ' ἔασεν
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὅ οἱ οὔτι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
ἀψ' δ' ἀναχωρήσας Σῳκον πρὸς μῦθον ἔειπεν
“ἃ δεῖλ', ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἥματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὔχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀίδι κλυτοπόλῳ.”

435

440

445

“Ἡ καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
ῶμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο διῶς Ὀδυσσεύς
“ὦ Σῳχ', Ἰππάσου νιὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
φθῇ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
ἃ δεῖλ', οὐ μὲν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἶωνοὶ
ῶμησται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
αὐτὰρ ἐμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε διῶι Ἀχαιοί.”

450

455

437. χροά Zenodotus. χροὺς Zenodotus.
Aristarchus.

439. τέλος Aristarchus et editiones pleræque. βέλος Zenodot.

451. τέλος Aristarchus. βέλος ἐπεὶ κε alii.

Ὅς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460
 αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὔε δ' ἑταίρους.

τρίς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτὸς,
 τρίς δ' ἄϊεν ἰάχοντος ἀρηΐφίλος Μενέλαος.
 αἰψὰ δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγυὺς ἑόντα
 " Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 ἀμφί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῇ,
 τῷ ἱκέλῃ ὥσει ἐ βιβάτο μῶνον ἑόντα

Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δεῖδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς, 470
 ἐσθλὸς ἔων, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται."

Ὅς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὔρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα δίφιλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτόν
 Τρῶες ἔπονθ' ὥσει τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὄντ' ἔβαλ' ἀνὴρ 475
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεςσιν
 φεύγων, ὅφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὥκὺς οἰστὸς,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων 480
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὥς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 αἰτῶσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἥντε πύργον, 485

457. ἔλκε Aristarchus. εἶλκε 466. ἵκετ' αὐτῇ Aristarchus.
 alii. ἵκετο φωνῇ alii.

458. δέ οἱ Aristarchus. δὲ οὖ 480. σκιερῷ] γλαφυρῷ Zenodot.
 (δὲ τοῦ Ribbeckius) Zenodot.

στῇ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ἦτοι τὸν Μενέλαος Ἀρήϊος ἕξαγ' ὁμίλου
χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.

Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἴλε Δόρυκλον
Πριαμίδην, νόθον υἱὸν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα, 490
οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.

ὥς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὁπαζόμενος Διὸς ἑμβρυ,
πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας

ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει, 495
ὥς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἐκτωρ

πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει 500

Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήϊον Ἰδομενῆα.
Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει, μέρμερα ῥέζων
ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας

οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοὶ,
εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠὔκόμοιο, 505
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, παιμένα λαῶν,

ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
τῷ ῥα περιῖδδειςαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοὶ,
μή πως μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.

αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον 510
“ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων

βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων
[ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν].” 515

492. κάτεισιν] διήται Zenodot.

Ascalonita.

495. ἀφυσγετὸν Aristarchus.
ἀφύσγετον Tyrannio.

515. ἀθετεῖται ab Aristophane
et Aristarcho, nec legit Zeno-
dotus.

503. νέων plerique. νεῶν Ari-
starchus, Alexio, Ptolemæus

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσεται, παρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἡγήτορος·
μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Ἔκτορι παρβεβαῶς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
“Ἔκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν,
ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμῖξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525
Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὥμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
ἱππῆες πεζοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
ἀλλήλους ὀλέκουσι, βουλὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.” 530

ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἰόντες
ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἷματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον, 535
ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ραθάμιγγες ἔβαλλον
αἷ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἴετο δῦναι ὅμιλον
ἀνδρόμεον ῥῆξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ἤκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν 540
ἔγχρ' ἑ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

[Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾷ, ὅτ' ἀμείνουν φωτὶ μάχοιτο.]

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ᾤρσεν·
στῇ δὲ ταφῶν, ὅπῃθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβόειον, 545
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἐοικῶς,

528. κεῖσ'] κεῖθ' Zenodot.

537. αἷ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων Aristarchus κατὰ συναλοιφήν. Alii igitur aliter, fortasse omissio τε.

538 τε Aristarchus. Alii, ut videtur, δέ.

539. δουρός] δουρί Aristarch.

546. ἐφ'] δι' Aristophanes.

ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὡς δ' αἶθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροῖῳται,
 οἷτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι 550
 πάννυχτοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύνει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον αἵσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καϊόμεναί τε δεταὶ, τάσ τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἦῳθεν δ' ἀπυνόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
 ὡς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦϊε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίητατο παιῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ρόπαλ' ἀμφὶς ἔαγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες 560
 τύπτουσιν ρόπαλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
 σπυυδῇ δ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσματο φορβῆς·
 ὡς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο. 565
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἵπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ 570
 ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρῶα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ᾄσαι.
 Τὸν δ' ὡς οὔν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος πυκινόϊσι βιαζόμενον βελέεσσιν,
 στῇ ρα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

548—557. ἀθετεῖ Zenodot.

553. ἀντίον Aristarchus. ἀν-

549. Schol.: οὕτω διὰ τοῦ ο̄ τῶι alii.

ἐσσεύαντο. ἐσσεύαντο Aristarchus,
 ut colligi potest ex O, 272.

564. πολυηγερέες Aristarchus.
 τηλέκλητοι alii.

καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρύπυλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἷστῳ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 ἂψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585

ἥϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 στήτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἔφημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.”

Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας,
 στήν δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων. 595

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
 ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νηϊ, 600
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.
 αἶψα δ' ἐταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπεν,
 φθελγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίῃθην ἀκούσας
 ἔκμολεν ἴσος Ἀργῆϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός 605
 “τίπτε με κικλήσκες, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “διε Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν οὔτω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς

589. Αἴανθ', ὃς β.] Αἴαντος· β.
 Zenodotus.

600. ἐστήκει Aristarchus. εἰ-
 στήκει alii.

λισσομένους· χρειῶ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός. 610
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε δίφιλε, Νέστορ' ἔρειο
 ὄντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 ἦτοι μὲν τάγ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι.” 615

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ,
 βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδew ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620
 ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτῶνων,
 στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.

τοῖσι δὲ τεύχε κυκειῷ εὐπλόκαμος Ἐκαμῆδῃ,
 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεὺς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.

ἣ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν ἐύξουν, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρίμυον, ποτῶ ὄψον, 630
 ἣδὲ μέλι χλωρὸν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,
 πὰρ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραῖος,
 χρυσεῖοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὗατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαί δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον

χρύσעיαι νεμέθοντο, δύο δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν. 635

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
 πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν
 οἶνῳ Πραμνεῖῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν

622. στάντε] Schol.: οὕτως διὰ et Alexio. ὑποπυθμένες alii.
 τοῦ τέ, στάν τε.

632. ἦγ'] εἶχ' Aristarchi editio
 altera. 636. ἄλλος Aristarchus et Pto-
 lemæus Ascalonita. Alii ἄλλος
 (i. e. ὁ ἄλλος) vel ἀλλ' ὅς.

635. ὑπὸ πυθμένες Aristarchus

κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν, 640

πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκειῶ.

τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνουντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,

μῦθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,

Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.

τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ, 645

ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἵπέ τε μῦθον

“οὐχ ἔδος ἐστὶ, γεραιὲ διοτρεφές, οὐδὲ με πείσεις.

αἰδοῖος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι

ὄντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650

γινώσκω, ὁρώ δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.

νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλλῆϊ.

εὔ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος

δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.”

Τὸν δ' ἡμεῖβεν ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ 655

“τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἱὰς Ἀχαιῶν,

ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήγεται; οὐδὲ τι οἶδεν

πένθεος ὅσπον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι

ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.

βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερὸς Διομήδης, 660

οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·

[βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρόν οἶστῶ·]

τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο

ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδετα οὐδ' ἐλεαίρει. 665

ἥ μένει εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,

Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηϊόιο θέρωνται,

αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ;—οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς

ἔσθ' οἷα πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.

εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη, 670

ὥς ὁπότ' Ἡλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη

ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκεν,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἥσι βόεσσιν
 ἔβλητ' ἐν πρῶτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
 καὶ δ' ἔπεισεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῖῳται.
 λήϊδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἴων,
 τόσσα συῶν συβόσεια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑψήσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηλήϊον εἶσω
 ἐννύχιον προτὶ ἄστνυ· γεγῆθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὔνεκά μοι τύχε πολλὰ νέφ' πόλεμόνδε κίοντι.
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν 685
 τοὺς ἵμεν οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῖῃ·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευνον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἤμεν.—
 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίῃ Ἡρακληεῖη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
 δῶδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἤμεν·
 τῶν οἷος λιπόμεν, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.—
 ταῦθ' ὑπερφηανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.— 695
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶῳ μέγ' οἴων
 εἴλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῖῃ,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὔθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀνγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.

672. βοηλασίῃ Aristarch. βοη- χρέως ὀφείλετ' Aristarchus.
 λασίης alii. 688. ὀφείλον Aristarch. ὀφελ-

686. χρεῖος ὀφείλετ' Aristoph. λον alii.

τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἥδ' ἐκαὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν
 [δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς]. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστῳ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐπω μάλα εἰδότε θυρίδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δέ τις Θρυνόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθιέντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἰδμεν πολεμῆϊα ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν, 720
 καὶ πεζός περ ἐὼν, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἡῶ διᾶν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἐνδὶ ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάλθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστῳ διαπραθέειν μεμαῶτες·
 ἀλλὰ σφι προπάραιθε φάνη μέγα ἔργον Ἀργεος·

705. ἀθετεῖται, nec legit Zenodotus.

730. δόρπον] δεῖπνον Zenodot.

εἴτε γὰρ ἥελιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχῃ, Δίί τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείας,
 πρεσβυτάτην δὲ θυγατρ' εἶχε Ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740
 ἣ τόσα φάρμακα ἤδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλλον χαλκῆρεϊ δουρὶ,
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στῆν ῥά μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἡγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι Ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδᾶς ἔλον οὔδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μολιόνη παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μὴ σφωε πατὴρ εὐρυκρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἡέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλισεν·
 τόφρα γὰρ οὔν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὅφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὀλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἐνθα κολώνῃ
 κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνῃ.
 ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀψ' ἀπὸ Βουπρασίου Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὣς ἔον, εἶποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπυνήσεται· ἥ τέ μιν οἶω

737. Ἐπειῶν] Ἀχαιῶν quidam.
 Idem Ἀχαιοὶ pro Ἐπειοὶ v. 694.

754. διὰ σπιδέος Zenodotus,
 Aristarchus, Crates, Amerias,
 Herodianus. δι' ἀσπιδέος Ptole-
 mæus Ascalonita.

757. Ἀλεισίου] Ἀλίσίου Ari-
 starchus: nisi Aristarchus Ἀλει-
 σίου scripsit, alii autem Ἀλησίου
 vel Ἀλησίου, quomodo variatur
 in libris B, 617.

πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἵπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.

ᾧ πέπον, ἥ μὲν σοί γε Μενότιος ᾧδ' ἐπέτελλεν 765

ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.

νῶϊ δέ τ' ἔνδον εὔντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὥς ἐπέτελλεν.

Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὐναιετάοντας

λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα πρυμνοβότειραν. 770

ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενότιον εὔρομεν ἔνδον

ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλῆα. γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς

πίονα μηρί' ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ

αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,

σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν. 775

σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα

στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,

ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν,

ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 780

ἥρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖ ἅμ' ἔπεσθαι·

σφῶ δὲ μάλ' ἠθελέτην, τὼ δ' ἅμφω πόλλ' ἐπέτελλον.

Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ

αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·

σοὶ δ' αὖθ' ᾧδ' ἐπέτελλε Μενότιος, Ἀκτορος υἱός 785

· τέκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,

πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων.

ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ὑποθέσθαι

καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·

ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790

ταῦτ' εἵποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἶ κε πίθηται.

τίς δ' οἷδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις

παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.

εἰ δέ τινα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείνει

767—785. ἀθετοῦνται, etiam ristarchus.

ab Aristophane.

782. ἠθελέτην Zenodot. ἠθέλε-

773. μηρί' ἔκαιε] μηρία καῖε A- τον alii.

καί τινά οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, αἶμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
 καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν
 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 [ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ᾤσαισθε προτὶ ἄστρ' νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.]”

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα.
 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θείοιο
 ἶξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχато βωμοί,
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 810
 διογενὴς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν οἴστω,
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾠκτερε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 815
 “ ᾧ δειλοὶ, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὥς ἄρ' ἐμέλλετε, τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης,
 ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, διστρεφὲς Εὐρύπυλ' ἦρως,
 820
 ἥ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί,
 ἥ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.”

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἦνδα
 “ οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσsetαι, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 825

794. 795. delevit Zenodot. starchus.

799. ἴσκοντες Zenodotus, Ale- 802. 803. ἀθετοῦνται.
 xio, Herodianus. εἴσκοντες Ari-

ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεί.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' δίστον, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 νῖξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε, 830
 ἐσθλὰ, τὰ σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλεῖριος ἦδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἴομαι ἔλκος ἔχοντα,
 χρηρίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος, 835
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 "πῶς τ' ἄρ' εἰσι τάδε ἔργα; τί ρέξομεν, Εὐρύπυλ' ἥρως;
 ἔρχομαι, ὅφρ' Ἀχιλλῆϊ daίφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν 840
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο."

Ἥ καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοεΐας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὄξυν βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν 845
 νῖξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχε' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἷμα.

M.

Τειχομαχία.

Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο

831. δεδιδάχθαι] δεδάασθαι Ze-
 nodotus.

838. εἰσι] ἔην (ἔην?) Zenodotus.

841. σεῖο μεθήσω] σεῖ' ἀμελήσω
 Zenodotus.

Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δοσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὅφρα σφιν νῆας τε θαῶς καὶ ληΐδα πολλήν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 ὅφρα μὲν Ἑκτωρ ζωὸς ἦν καὶ μῆνι' Ἀχιλλεὺς
 καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δῆ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος διὸς τε Σκάμανδρος
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
 κάππεσον ἐν κούρησι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ἦε δ' ἄρα Ζεὺς
 συνεχὲς, ὅφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θεΐη.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαῖναν
 ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμεΐλια κύμασι πέμπεν
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
 λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον,
 αὖτις δ' ἠΐονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι

11. ἔπλεν Aristarchus. ἔπλε Aristarchus. συνεχὲς alii.
 Zenodotus.

20. Κάρησος Aristarch. Καρη- 30. ἐποίησεν] Schol.: οὕτως Ἀ-
 σός Tyrannio. ρίσταρχος ἐποίησεν. Aristarchus
 haud dubie scripserat δὲ ποίησεν

26. συνεχὲς Aristophanes et sine augmento.

κὰρ ῥόον, ἥπερ πρόσθεν ἴεν καλλίρρουσιν ὕδωρ.

Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὅπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων

θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει 35

τείχος ἐϋδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων

βαλλόμεν· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μᾶστιγι δαμέντες

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,

Ἔκτορα δειδιότες, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·

αὐτὰρ ὅγ', ὥς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη. 40

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἓν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσιν

κάπριος ἢ ἐλέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·

οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες

ἀντίον ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειαῖς

αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ 45

ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηρορή δέ μιν ἔκτα·

ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·

ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇτ' εἰκουσι στίχες ἀνδρῶν·

ὥς Ἐκτωρ ἀν' ὀμίλον ἰὼν εἰλίσσεθ' ἐταίρους

τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι 50

τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῃ

χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος

εὐρεῖ, οὗτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι

ῥῆιδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν

ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσι 55

ὀξέσιν ἡρήρει, τοὺς ἔστασαν υἱὲς Ἀχαιῶν

πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηῖων ἀνδρῶν ἄλεωρῆν.

ἔνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων

ἐσβαίῃ, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσιν.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς 60

“Ἐκτορ τ' ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἡδ' ἐπικούρων,

34. ὥς ἄρ' ἔμελλον] ὥς ἤμελλον Zenodotus.

40. ἐμάρνατο] ἐμαίνειτο Aristophanes.

41. θηρευτῆσιν] Vid. ad Λ, 325.

44. ἀντίον Aristarchus. ἀντίοι alii.

46. ἀγνηρορή Aristarch. ἀγνηρορή alii.

49. εἰλίσσεθ'] γρ. ἐλλίσσεθ'.

54. περὶ] διὰ Aristophanes.

59. ἐσβαίῃ] καββαίῃ Zenodotus et Aristophanes.

ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
 ἥ δὲ μάλ' ἀργαλήν περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἔνθ' οὐ πῶς ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεῦσι· στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἴετ' ἀρήγειν,
 ἥ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς· 70
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄσφορον προτὶ ἄστρ' ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἵπω, πειθόμεθα πάντες. 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἕκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται."
 Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων, 80
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορα δῖον.
 ἡμιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφ' ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
 Οἱ μὲν ἅμ' Ἕκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν

66. ἱππεῦσι] ἱππῆας Zenodotus contra quas quidam βούλετ'.
 et Aristophanes.

67. τοὺς Aristophanes (in alio codice Aristarchus). δὴ alii. 75. ἀλλ' ἄγεθ', ὥς] ἀλλ' ἄγε, τὰς Zenodotus.

79. πείρατ'] πείραρ Zenodotus et Aristophanes.

68. ἴετ'] Schol.: οὕτως πᾶσαι:

ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Ἐκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἤρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηΐφοβος θεοειδής,
 οὕτῃ δὴ Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἥρως, 95
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθῶνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἤρχεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαιο,
 Αἰνεΐας, ἅμα τῷγε δὴ Ἀντήνορος οὕτῃ,
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηδῶν δ' ἡγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρτίου Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσιν, 105
 βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λεληγμένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 Ἐνθ' ἄλλοι Ἑρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
 αὐτὶς λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσιν,
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε, κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 αἶψ' ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔγχρ' Ἰδομενῆος, ἀγαυοῦ Δευκαλίδας.
 εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇπερ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχῃα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἄνδρες, εἴ τι ν' ἐταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
 νηπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 νῆας ὑπερθύμους Λαπιθᾶων αἰχμητᾶων,
 τὸν μὲν Πειριθόου νῆα, κρατερὸν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολοιγῶ ἴσον Ἄρηι. 130
 τῷ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
 ἔστασαν ὥς ὅτε τε δρῦες οὖρεσιν ὑψικάρῃνοι,
 αἵτ' ἄνεμον μίννουσι καὶ ὑέτὸν ἤματα πάντα,
 ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι
 ὥς ἄρα τῷ χεῖρεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίῃφιν 135
 μίννον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδ' ἐφέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐϋδμητον, βόας αὔας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιοι μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιαδῆν τ' Ἀδάμαντα Θούωνά τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὦρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τῷ αἰῶντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
 ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε, τῷτ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἵσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται 150
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίῃφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155

127. ἀνέρας—ὑπερθύμους] ἀνέρε et Aristophanes.
 εὖρον ἀρίστα, νῆε ὑπερθύμω Zeno-
 dotus et Aristophanes.

137. αὔας] αὐὰς Nicias.

138. ἔκιοι] κίετην Zenodotus

142. ἐόντες Aristarchus. ἐόν-
 τας alii.

153. λαοῖσιν] λάεσσι Zenodot.

νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὥς πίπτον ἔραζε,
 ἄστ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόντα δονήσας,
 ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἤμην Ἀχαιῶν
 ἠδὲ καὶ ἐκ Ἑρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὔον αὐτευν 160
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δῆ ῥα τότε ᾤμωξέν τε καὶ ᾧ πεπλήγετο μῆρῳ
 Ἄσσιος Ἑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἠὔδα
 “Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρως Ἀχαιοὺς 165
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἱ δ', ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ μέλισσαι
 οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἐπὶ παιπαλοέσση,
 οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων, 170
 ὥς οἳ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὺ' ἰόντε
 χάσσασθαι πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ ἀλῶναι.”
 Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων
 Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 [Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν 175
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεῦσαι·
 πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
 λαῖνον· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
 νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχέιατο θυμὸν
 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν. 180
 σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊότητα.]
 Ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς, κρατερὸς Πολυποίτης,
 δουρὶ βάλεν Δάμασσαν κυνέης διὰ χαλκοπαρήνῳ
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ

158. ταρφειᾶς Aristarch. ταρ-
φειᾶς Dionysius Thrax.

159. ῥέον] Ex scholiastæ an-
notatione conjici potest fuisse
qui ῥέον scriberent.

161. βαλλόμεναι Zenodotus.

βαλλομένων Aristarchus.

171. οἳ γ' οἳ δ' Aristarchus (?).

175—180. ἀθετοῦνται, etiam
ab Aristophane, nec legit Zeno-
dotus.

αἶχμῃ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 185

ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.

αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.

υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς, ὅζος Ἀρης,

Ἴππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.

αὗτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ 190

Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,

πλῆξ' αὐτοσχεδίνην· ὃ δ' ἄρ' ὑπτιος οὐδὲ ἐρείσθη·

αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην

πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195

τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κοῦροι ἔποντο,

οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

τεῖχος τε ῥήξιν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,

οἳ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.

ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν, 200

αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,

φεινόμεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον

ζωνὸν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐπω λήθετο χάρμης·

κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δεξιῇν

ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ἤκε χαμαῖζε 205

ἀλγήςσας ὀδύνησι, μέσφ' δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ,

αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν

κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς 210

“Ἐκτορ, αἰὲ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσιν

ἑσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔεικεν

δῆμον ἐόντα παρεῖ ἀγορευέμεν, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ

οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξιν·

νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215

μῇ ἴσμεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.

ᾧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι οὔμαι, εἰ ἐτεόν γε

Τρωσὶν ὃδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔργων,
 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλῳρον 220
 ζῶον· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.
 ὥς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξόμεθα σθένει μεγάλῃ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γάρ Τρώων καταλείβομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ᾧδ' ἔ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἰδείη τεράων καὶ οἱ πειθοίατο λαοί."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ 230
 "Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοῖ,
 ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἅστε μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
 τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὔτι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
 εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἡελιόν τε,
 εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα. 240
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δεῖδοικας πόλεμον καὶ δηϊότητα;
 εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δηϊότητος ἀφέξεαι, ἡέ τιν' ἄλλον

218. ἦλθε Aristarchus. ἐπῆλθε alii.

230. Τὸν—προσέφη] τὸν δ' ἡμέι-
 βειτ' ἔπειτα μέγας Zenodotus.

231. Πουλυδάμα Aristarchus.
 Πουλυδάμαν Zenodotus et Cha-
 mæleo.

246. ἐπ'] ὑπ' Zenodotus.

παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.” 250

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραννος
ᾤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
ἣ ῥ' ἰθὺς νηῶν κοινὴν φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιοῶν
θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὅπαζεν. 255

τοῦπερ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν
ρήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιοῶν πειρήτιζον.
κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων. 260
τὰς οἷγ' αὔερουν, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιοῶν
ρήξειν. οὐδὲ νῦ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
ἀλλ' οἷγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις
βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηῖους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.

Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων 265
πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιοῶν.
ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσιν
νεῖκεον, ὅντινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν
“ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσῆεις
ὅς τε χερείοτερος, ἐπεὶ οὐπω πάντες ὁμοῖοι 270
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν
καὶ δ' αὐτοὶ τόδῃ που γινώσκετε. μὴ τις ὀπίσσω
τετράφθῃ προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
αἶ κε Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
νεῖκος ἀπωσαμένους δηῖους προτὶ ἄστρῳ δίεσθαι.”

Ὡς τῷγε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιοῶν.
τῶν δ', ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ ἂ κῆλα· 280

276. νεῖκος] νῖκος Aristarchus.

277. προβοῶντι] Schol.: κατ' ἓνα τῶν ὑπομνημάτων “προβόαντε.”

κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόνας ἄκρους
 καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πύονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἄλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἄκταις,
 κῆμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
 εἰλύαται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσθε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρώρει.

Οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ 290
 τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἐὼν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ὥρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὥς βουσὶν ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἵσῃν,
 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοεΐας ῥάψε θαμειᾶς
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
 τὴν ἄρ' ὅγε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 βῆ ῥ' ἵμεν ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ὅστ' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ 300
 μῆλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἴπερ γάρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφιν βώτορας ἀνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ρά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο διέσθαι,
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενος, ἥ ἐ καὶ αὐτὸς 305
 ἐβλήτ' ἐν πρώτοισι τοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 ὥς ρά τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν
 τεῖχος ἐπαΐξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλλξεις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο
 “Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμῆμεσθα μάλιστα 310

281. ἔμπεδον Aristarchus. ἄ-
 σπετον Massiliensis.

283. λωτεῦντα Massiliensis.
 λωτοῦντα (λωτέοντα?) Aristarch.

295. ἐξήλατον Zenodotus. ἐξή-
 λατον Aristarchus.

296. ἤλασεν] ἐξέλασ' Zeno-
 dotus.

ἔδρη τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσορώσιν;
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.

τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἔοντας
 315 ἐστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
 ὄφρα τις ᾧδ' εἴπη Λυκίων πύκα θωρηκτῶν

‘ οὐ μὰν ἀκληεῖς Λυκίην κατά κοιρανέουσιν
 ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα
 οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιγδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς
 320 ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.’

ᾧ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε

ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν
 325 νῦν δ'—ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτῳ

μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι—
 ἴομεν, ἢ ἐ τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἢ ἐ τις ἡμῖν.”

ὧς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησεν.

τῷ δ' ἱθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
 330

Τοὺς δὲ ἰδὼν ρίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.

πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
 ἡγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 335 ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,

ἐσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίῃθεν ἰόντα,
 ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βῶσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν

318. ἀκληεῖς Aristarchus et
 αἱ χαριέστεραι. Nam sic corri-
 gendum quod in Marciano A.,
 qui in textu ἀκληεῖς habet, ad-
 scriptum est οὗ ἀκλεος αἱ ἀρι-

σταρ^χ καὶ αἱ χαριες (sic). Alii
 ἀκληεῖς.

330. ἄγοντε Aristarchus. ἄ-
 γοντες alii.

καὶ πυλέων' πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς 340
 ἰστάμενοι πειρῶντο βίῃ ρήξαντες ἐσελθεῖν.

αἰψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θωώτην
 “ ἔρχεο, διὲ Θωῶτα, θεῶν Αἴαντα κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος. 345

ᾧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοῖ, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.” 350

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῇ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιῶν, εἴθαρ δὲ προσηύδα
 “ Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς 355

κεῖσ' ἴμεν, ὅφρα πόνιοι μίνυθ' ἀντίασθον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ᾧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοῖ, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360

εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.”

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 365
 “ Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,

340. πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο Aristarchus, non πάσας γὰρ ἐπώχατο, quod ei tribuit scholiasta, confusum cum altera scriptura πάσας γὰρ ἐπώχετο, quæ Zenodoti fuit.

342. 343. Αἴαντα] Αἴαντε Zenodotus.

348. καὶ κεῖθι Aristarchus. κακέϊσε Zenodotus.

350. ἀθετεῖται, etiam ab Aristophane.

359. ᾧδε] κεῖσε Zenodotus.

365. αὐτίκ' Ὀϊλιάδην] αὐτίκ' ἄρ' Ἰλιάδην Zenodotus.

366. σφῶϊ] σφῶε Zenodotus.

εσταότες Δαναούς ὀτρύνετον Ἴφι μάχεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο.
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτῖς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.”

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
εὔτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
τείχεος ἐντὸς ἰόντες, —ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο—
οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι, 375
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπηδόντος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάλθυμον,
μαρμάρῳ ὀκρίονεντι. βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς 380
κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδὲ κέ μιν ρέα
χείρεσσ' ἀμφοτέρης ἔχοι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἔμβαλ' αἰέρας,
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστέ' ἄραξεν
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικῶς 385
κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο,
ἰφ' ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
ἧ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
αἶψ' δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν 390
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόφτ' ἐπέεσσιν.

Σαρπηδόντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
ἀλλ' ὅγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ 395
πρηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
ἔλχ', ἧ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθευ

368. κεῖσ'] κεῖθ' Zenodotus. starchus et plerique libri. χειρὶ

382. χεῖρεσσ' ἀμφοτέρης Ari- γε τῇ ἐτέρῃ fuit ἐν ταῖς κοινοτέραις.

τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰῶ 400

βειβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαινὸν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνεν

παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρύμνησι δαμείῃ·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
ῥηλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405

χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὄγε πάμπαν
χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.

κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν
“ ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεβίετε θούριδος ἀλκῆς;
ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἑόντι, 410

μούνῳ ῥήξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.”

ὧς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.

Ἄργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415

τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον·

οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο

τείχος ῥήξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,

οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο

τείχεος ἅψ ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420

ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὔροισι δὴ ἀνέρε δηριάσθον,

μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,

ὥτ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,

ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων

δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοεΐας 425

ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆϊά τε πτερύοντα.

πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροῖα νηλεῖ χαλκῷ,

404. οὐδὲ Aristarchus. ἡ δὲ
alii et ἡ κοινή.

407. ἐέλπετο Aristarchus. ἐέλ-
δετο alii.

412. ἐφομαρτεῖτε] ἐφαμαρτεῖτε
Aristarchus. ἐφομαρτεῖτον alii.

420. Schol. : οὕτως πέλασθεν
Ἰακῶς. Quo significare videtur
Aristarchum scripsisse πρῶτα πέ-
λασθεν, alios πρῶτ' ἐπέλασθεν.

423. ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ] ὀλίγῃ ἐνὶ
χώρῃ Zenodotus.

ἡμὲν ὅτε στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθεῖη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν 430
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον ὥστε τάλαντα γυνὴ χερυῆτις ἀληθῆς,
 ἥτε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται 435
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ Ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἑκτορι δῶκεν
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἥϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς
 "ὄρυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 440
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ."
 "ὦς φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἳ μὲν ἔπειτα
 κροσσῶν ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Ἑκτωρ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρεν, ὃς ῥα πυλάων 445
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχὺς, αὐτὰρ ὑπερβην
 ὄξυς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστῳ
 ῥῆϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδὲος ὀχλίσσειαν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἶσ'· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 [τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.] 450
 ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶος
 χειρὶ λαβὼν ἐτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
 ὥς Ἑκτωρ ἴθυσ σανίδων φέρε λαῶν αἰέρας,
 αἷ ῥα πύλας εἵρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,

428. ὅτεφ Zenodot. ὅτε alii.

430. δῆ] δ' ἢ Tyrannio.

435. ἀεικέα] ἀνεικέα scriptum esse, sed præstare ἀεικέα annotavit schol., ἀμειψία memorans ἐκ τοῦ πρὸς τὸ Ξένωνος παράδοξον.

444. ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες] ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυον αὐδὴν Zenodotus.

446. ἐστήκει Aristarchus. εἰστήκει alii.

450. ἀθετεῖται, etiam ab Aristophane, nec legit Zenodotus.

451. φέρει] Schol.: οὕτως (i. e. sic Aristarchus) διὰ τοῦ ε. Alii igitur aliter, fortasse φέροι vel φέρη.

δικλίδας ἵψηλὰς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἔρεισάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφαιρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
 βριθοσύνη. μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἴκτωρ
 νυκτὶ θεῶν ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 σπερδαλέω, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῦρ' ἔχεν. οὐ κέν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρῶεςσιν ἐλιξάμενος καθ' ὅμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.

N.

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳᾶς τε καὶ Ἴκτορα νηυσὶ πέλασσεν,
 τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζὺν
 νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῶ,
 νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηγκῶν καθορώμενος αἶαν
 Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν 5
 γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.

462. ὑπὸ] ὑπο Tyrannio.

465. οὐ κεν] οὐκ ἂν Aristarchus, ut idem N, 289.

ἐρυκάκοι Aristarchus. ἐρύκακεν alii.

468. ὀτρύνοντι Aristarchus. ὀτρύναντι alii.

2. παρὰ] περὶ Zenodotus et Aristophanes.

ἐχέμεν] ὀχέμεν (ὀχέειν?) Zenodotus.

6. δικαιοτάτων Aristarchus. δικαιοτάτων τ' alii.

ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαεινῶ·
οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων·
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδῆ,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἀλὸς ἔξετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρῳσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
15

Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσето παιπαλόνετος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ,
Αἰγᾶς, ἔνθα τέ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης,
χρῦσεα μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεῖ.
ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ,
ᾠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθειρήσιν κομώντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσεῖην εὐτυκτον, εὐὶ δ' ἐπεβήσето δίφρου·
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτέ' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
ρίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.
20
30

Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

8. ὄγ'] ἔτ' Aristophanes.

12. ἀκροτάτης κορυφῆς] ἀκροτάτης κορυφῆς Aristarchus.

Σάμου] Σάου schol. οὐκ ἀπίθανον γραφὴν esse dicit. Est fortasse Aristophanis.

27. ὑπ' αὐτοῦ] Schol. : ἐν ἄλλῃ

“ ὑπ' αὐτῷ.”

28. ἠγνοίησεν] ἠγνοίησαν Aristarchus.

29. γηθοσύνη Aristophanes et Herodianus. γηθόσυνη Aristarchus. γηθόσυν' ἢ Herodicus.

λύσας· ἔξ ὀχίων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἴδαρ
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἔς στρατὸν ὥχετ' Ἀχαιῶν.

35

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες, ἥν' ἐθέλλη,
 Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο,
 ἄβρομοι αὐτᾶχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντας ἀρίστους.

40

ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἐννοσίγαιος
 Ἀργείους ὥτρυνε, βαθείης ἔξ ἀλὸς ἐλθὼν,
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 Λῆαντε πρώτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ

45

“ Λῆαντε, σφῶ μέν τε σώσσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένῳ, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.

ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεῖδ' ἰδ' αὖτε χεῖρας ἀάπτους
 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
 ἔξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·

50

τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδεΐδ' ἰδ' αὖτε χεῖρας ἀάπτους
 ἢ ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἴκελος ἡγεμονεύει,
 Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὐχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.

σφῶϊν δ' ὥδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
 αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρώησαιτ' ἀπὸ νῆων
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.”

55

Ἦ καὶ σκηπανίῳ γαίηοχος ἐννοσίγαιος
 ἀμφοτέρῳ κεκοπῶς πλησεν μένεος κρατεροῖο,
 γυνῆ δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πέδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 αὐτὸς δ', ὥστ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὥρτο πέτεσθαι,
 ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
 ὁρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεν ἄλλο,

60

41. αὐτᾶχοι] αὐτᾶχοι Chrysip-
 pus Stoicus et Dionysius Thrax.

51. ἔξουσιν] σχήσουσιν Ari-
 starchus.

60. κεκοπῶς et κεκοπῶς Aristo-
 phanes (Aristarchus?). κεκοπῶν
 Antimachi editio et Chia.

ὥς ἀπὸ τῶν ἦϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 65

τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν
“ Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
μάντει εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι—
οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής· 70

ἵχνια γὰρ μετόπισθε πιδῶν ἡδὲ κνημάων
ρεῖ' ἔγνω ἀπίοντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ—
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι,
μαιμῶσιν δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.” 75

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας
“ οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὥρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοιώω δὲ καὶ οἶος
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.” 80

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
χάρμῃ γηθόσυναι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺς ὅπιθεν γαίηοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς,
οἱ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο, 85
καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισιν
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
τοὺς οἶγ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
ρεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὥτρυνε φάλαγγας. 90

Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων
Πηλέεω· θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηϊπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστρωας αὐτῆς·
τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“ αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμμιν ἔγωγε 95
μαρναμένοισι πέποιθα σωσέμεναι νέας ἀμάς·

71. ἵχνια] γρ. ἴθματα. ἵχματα
Zenodotus et Aristophanes.

92. Πηλέεων] Πηλέων Ari-
stophanes.

εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 νῦν δὲ εἶδεται ἥμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,
 δεινὸν, ὃ οὔ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
 φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰκέσαν, αἶτε καθ' ὕλην
 θάων παρδαλίων τε λύκων τ' ἥια πέλονται
 αὐτὰς ἡλάσκουσai ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμη
 ὥς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἡβαιόν.
 νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,
 οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ἀκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίός ἐστιν
 ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 οὔνεκ' ἀπητίμησε ποδῶκεα Πηλείωνα,
 ἡμέας γ' οὐ πῶς ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκεῶμεθα θᾶσσιν· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. 115
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
 πάντες ἄριστοι εἶντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε
 ἀνδρὶ μαχησαίμην ὅστις πολέμοιο μεθείη
 λυγρὸς ἐὼν ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι περὶ κῆρι.
 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον 120
 τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἔκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοήν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερὸς, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα.”
 Ὡς ῥα κελευτιῶν γαίηοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς. 125
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες

103. θῶων Aristarchus. θωῶν
Pamphilus.

παρδαλίων Aristarchus. πορδα-
λίων alii.

107. νῦν δὲ ἐκὰς Zenodotus et
Aristophanes. νῦν δ' ἔκαθεν alii.

115. τοι] Schol.: ἐν τισὶ τῶν
ὑπομνημάτων “τε.”

καρτεραί, ἃς οὔτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳᾶς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμμινον,
φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελύμνῳ·
130 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
ψαῦον δ' ἵππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
νεύοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέεσταν ἀλλήλοισιν.
ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
135

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ
ἀντικρὺ μεμαῶς, ὀλοσίτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
οὔτε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρρους ὥση,
ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
ἔψι δ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
140 ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, εἶος ἵκηται
ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
ὥς Ἑκτωρ εἶως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξιν,
145 στῇ ῥα μάλ' ἐγχριμφθεῖς. οἱ δ' ἀντίοι νῆες Ἀχαιῶν
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσχθη.
ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Τρῳέεσσι γεγωνῶς
“Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανι ἀγχιμαχηταὶ,
150 παρμένετ'· οὔτοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί,
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
ἀλλ', οἶώ, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτέον με
ᾧρσε θεῶν ὄριςτος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.”

Ὡς εἰπὼν ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσταν. 155

137. ὀλοσίτροχος Comanus et Ptolemæus Ascalonita. ὀλοσίτροχος Demetrius ὁ Γονύπεσσος, Hermapias, Nicias, Aristetas (Aristarchus?), Aristonicus.

144. ῥέα διελεύσεσθαι Aristarchus. ῥεία δ' ἐλεύσεσθαι alii, ut T, 263.

148. χασσάμενος πελεμίσχθη] χάσσατο πωλὸν ὀπίσσω Zenodot.

Δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν,
 κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν 160
 ταυρεῖην· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἐν καυλῷ ἔαγῃ δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβος δὲ
 ἀσπίδα ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ ἑο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 ἔγχος Μηριόναο daίφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς 165
 ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξεν.
 βῆ δ' ἵεναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.
 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα, 170
 Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυῖππου Μέντορος υἱόν.
 ναῖε δὲ Πηδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἱας Ἀχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἀψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 175
 ναῖε δὲ παρ Πριάμω· ὃ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν.
 τόν ρ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχρ' μακρῷ
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίῃ ὥς,
 ἥτ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
 χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσει 180
 ὥς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
 Ἔκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν· ὃ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος, 185
 νισσόμενον πόλεμόνδε κατὰ στήθος βάλε δουρί.

166. ξυνέαξε] ξυνέηξε Zenodot.

172. ναῖε δέ] ὡς νάε Zenodot.

179. κορυφῇ Aristarchus. κο-

ρυφῆς alii.

δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἔκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κρατάφους ἀραρυῖαν
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτερος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ 190
 Ἔκτορος· ἀλλ' οὐ πη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'. ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 ὥστε δέ μιν σθένει μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσεατ' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί.
 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος διός τε Μενεσθεὺς, 195
 ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
 ὥστε δὴ αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόντων
 ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε, 200
 ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύο Αἴαντε κορυστὰ
 τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
 ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιζάμενος δι' ὀμίλου.
 Ἔκτορι δὲ προπάραιθε ποδῶν πέσεν ἐν κουήσιν. 205
 Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
 υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὀτρυνέων Δαναοὺς, Τρώεσσι δὲ κήδ' ἔτευχεν.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν, 210
 ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξείῃ χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
 ἦϊεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
 ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἑνοσίχθων, 215
 εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὶ Θόαντι,

191. χροὸς Aristarchus, ut refert Alexio: χροὸς secundum alium scholiastam. χρώς Zenodotus.

198. αἶγα] αἶγε Zenodotus.
203. κόψεν Ὀϊλιάδης] κόψεν ἄρ' Ἰλιάδης Zenodotus.

ὅς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Λίτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·

“ Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
οἴχονται, τὰς Ἑρῶσιν ἀπείλειον υἷες Ἀχαιῶν; ” 220

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἤυδα
“ ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσπον ἔγωγε
γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκῆριον οὔτε τις ὄκνω
εἶκον ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὔτως 225

μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενείῳ Κρονίωνι,
νωγύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς.
ἀλλὰ, Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα,
ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·
τῷ νῦν μήτ' ἀπόλλῃγε κέλευε τε φωτὶ ἐκάστω. ” 230

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
“ Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅστις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθίῃσι μάχεσθαι.
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ 235
σπεύδειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἔοντε.
συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθαι μάχεσθαι. ”

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' πόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκανε, 240
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἵμεν ἀστεροπῇ ἐναλὶγκίος, ἥντε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245

222. γ' Aristarchus. δ' Aristophanes. μεθίῃσι πόνον Zenodotus.

225. ἀνδύεται Aristarchus. ἀδ-
ύεται alii.

229. ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι] ὅτις

237. συμφερτὴ] συμπερτὸς Ze-
nodotus et Aristophanes.

245. ἔλαμπε περὶ] ἔλαμπεν ἐνὶ
Zenodotus et Aristophanes.

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
 ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει
 οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἴδομενῆος
 “Μηριόνη, Μόλου νιῆ, πύδας ταχὺ, φίλταθ' ἑταίρων,
 τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα ; 250
 ἢέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκῇ,
 ἢέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες ; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.”

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἤνδα
 “ [Ἴδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,] 255
 ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.”

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἤνδα
 “ δούρατα δ', αἱ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἐν καὶ εἵκοσι δῆεις 260
 ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οἶω
 ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν.
 τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανώνυτες.” 265

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἤνδα
 “ καὶ τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἔστιν ἐλέεσθαι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270
 ἵσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 ἄλλον ποῦ τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἶω.”

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἤνδα
 “ οἷδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι ; 275
 εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
 ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,

246. θεράπων ἦς] δουρικλιτὸς Zenodotus et Aristophanes.

257. κατεάξαμεν] κατεήξαμεν Zenodotus.

ἐνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη—
 τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
 οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρῆνύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς, 280
 ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,
 ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλη στέρνοισι πατάσσει
 κῆρας ὀιομένω, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λήην 285
 ταρβεῖ, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἐσίσχεται λόχον ἀνδρῶν,
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαί λυγρῇ—
 οὐδέ κεν ἐνθα τεόν γε μένος καὶ χειῖρας ὄνοιτο.
 εἴπερ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος ἢ ἐτυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπίσθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν 290
 πρόσσω ἰεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς
 ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσῇσῃ·
 ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιῶν ἐλεῦ ὄβριμον ἔγχος.”
 Ὡς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ 295
 καρπαλίμως κλισίηνθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
 βῆ δὲ μετ' Ἴδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
 οἶος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισιν,
 τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής
 ἔσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστὴν 300
 τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
 ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοῖσι Μηριόνης τε καὶ Ἴδομενεὺς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 ᾗσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἰῖθοι χαλκῷ. 305
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὅμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὕτως

287. γε Aristarchus. τε alii.

289. οὐκ ἂν Aristarchus. οὐ κεν alii. Conf. ad M, 465.

δέεσθαι πολέμοιοι κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς.”

310

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἤυδα

“ νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,

Αἴαντές τε δῦω Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν

τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·

οἳ μιν ἄδην ἐλώσσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,

315

Ἔκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.

αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,

κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους

νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων

ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θεῇσιν.

320

ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

ὃς θνητός τ' εἶη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἄκτῃν,

χαλκῷ τε ῥήκτος μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν.

οὐδ' ἂν Ἀχιλλῇ ῥήξηνורי χωρήσειεν

ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐ πῶς ἐστιν ἐρίζειν.

325

νῶϊν δ' ὣδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὅφρα τάχιστα

εἴδομεν ἤε τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἤε τις ἡμῖν.”

Ὡς φάτο, Μηριόνης δὲ βοῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ

ἦρχ' ἵμεν, ὅφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἧ μιν ἀνώγει.

Οἱ δ' ὥς Ἰδομενεῖα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκῆν,

330

αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,

κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.

τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν.

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι

ἡματι τῷ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,

335

οἷτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἰστᾶσιν ὁμίχλην,

ὥς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ

315. ἐλώσσι] ἐάσουσι (i. e. κο-
ρέσουσι) κατ' ἓνα τῶν ὑπομνημάτων.
πολέμοιο] πολεμίζειν Zenodotus.

318. κείνων Aristarchus πλη-
θυντικῶς. Alii igitur κείνου.

ἀέπτους Aristarchus, alii ἀ-
άπτους legisse dicuntur ab scho-

liasta. Contra A, 567, ἀάπτους
Zenodoto et Aristarcho tribui-
tur, ἀέπτους Aristophanes scrip-
sisse dicitur, ubi fortasse Ari-
starchi et Aristophanis nomina
transponenda sunt.

ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησιν
 μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχρους· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπυρμενάων
 θωρήκων τε νεοσμῆκτων σακέων τε φαιειῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη
 ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

Τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἱε κραταιῷ 345
 ἀνδράσιν ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
 Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
 κυδαίνων Ἀχιλῆα πῶδας ταχύν· οὐδ' ὅγε πάμπαν
 ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλίοθι πρὸ,
 ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ νίεα καρτερόθυμον. 350
 Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
 λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἤχθετο γάρ ῥα
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 ἧ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη,
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἤδη. 355
 τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλείεινεν,
 λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ εἰοικώς.
 τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίτου πολέμοιο
 πείρῃα ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν. 360

Ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὥρσεν.
 πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
 ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἵδος ἀρίστην, 365
 Κασσάνδρην, ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,

347. μὲν ἄρα] μὲν ῥα Aristarch.

348. οὐδ' ὅγε Aristophanes.
 οὐδέ τι alii.

350. ἀθετεῖται.

351. ὀρόθυνε] ὥτρυνε Zenodotus et Aristophanes.

358. τοὶ Aristophanes. οἱ alii.

359. ἀμφοτέροισι] ἀλλήλοισι Aristarchi editio altera.

363. Ὀθρυονῆα Καβησόθεν] Ὀθρυονῆ Ἐκάβης νόθον Argolica.

364. μετὰ] κατὰ Aristophanes.

- ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσμεν υἱας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίσῃσι πιθήσας.
 Ἴδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε
 “Ὀθρυονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων,
 εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης 375
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
 Ἰλίου ἐκπέρσης εὐναίόμενον πτολίεθρον. 380
 ἀλλ' ἔπευ, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὗτοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἵμεν.”
 ὧς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 ἦρως Ἴδομενεύς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ
 πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνεῖοντε κατ' ὤμων 385
 αἶεν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἔieto θυμῷ
 Ἴδομενῆα βαλεῖν· ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 ἦριπε δ' ὥς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
 ἢ ἐπίτυς βλωθρῇ, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες 390
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·

367. ἀπώσμεν] ἀνωσέμεν Aristarchus secundum scholiastam : quæ Zenodoti potius scriptura fuit, refutata ab Aristarcho. Post hunc versum quosdam addidisse narrat schol. φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα θαὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

371. βιβάντα Aristarchus. βιβῶντα alii.

374. αἰνίζομ'] αἰνίσσομ' Zenodotus.

382. ἐεδνωταὶ] ἐεδνωῶται Tyrannio.

383. ἔλκε Aristarchus. εἴλκε alii.

384. ἦλθεν ἀμύντωρ] ἦλθ' ἐπαμύντωρ Aristarchus.

390. οὔρεσι τέκτονες] οὔρεσι-τέκτονες Nicias.

391. νεήκεσι Alexio. νεηκέσι Ptolemæus Ascalonita.

ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς,
 βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
 ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν
 οὐδ' ὅγ' ἐτόλμησεν, δηίων ὑπὸ χειῖρας ἀλύξας, 395
 ἀψ' ἵππους στρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 400
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Δηίφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενεῆος,
 Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴσῃ, 405
 τὴν ἄρ' ὅγε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νόροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν
 τῇ ὑπο πᾶς ἐάλῃ, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος αὔσειν
 ἔγχους· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρεῖν χειρὸς ἀφῆκεν, 410
 ἀλλ' ἐβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Δηίφοβος δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας
 “οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἀσιος, ἀλλὰ ἔφημι
 εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
 γηθήσειν κατὰ θυμὸν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὥπασα πομπόν.”

“Ὡς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαίφρουι θυμὸν ὄρινεν
 ἀλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, εὐὶ ἀμέλησεν ἑταῖρου,
 ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν. 420
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,

399. ὅγ' ἀσθμαίνων] ὁ ἀσθμαίνων Aristarchus.

415. ἰόντα Aristarchus. ἔοντα alii.

407. κανόνεσσ'] κανόνεσσι sine

Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντε.
 Ἴδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἴετο δ' αἰεὶ
 ἢ τέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι, 425
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱόν,
 ἥρω' Ἀλκάθοον—γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο·
 πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν, Ἴπποδάμειαν,
 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ 430
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικήν ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσί· τοῦνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ—
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἴδομενῇι Ποσειδάων ἐδάμασεν
 θέλξας ὅσσε φαεινὰ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα· 435
 οὔτε γὰρ ἔξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥστε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
 ἀτρέμας ἐσταότα στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἥρως Ἴδομενεὺς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον· 440
 δὴ τότε γ' αὖτον αὔσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
 ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἀρης·
 Ἴδομενεὺς δ' ἐκπαγλὸν ἐπέυξατο, μακρὸν αὔσας 445
 “Δηΐφοβ’, ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὐχέαι οὕτως·
 δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,

423. στενάχοντε Aristarchus. στενάχοντα Zenodotus.

424. Ἴδομενεὺς] γρ. Ἰδομένους vel Ἰδομενεὺς.

434. Post hunc versum quidam addiderunt, πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθόου νῆας, | Πριαμίδας θ', οἱ Τρωσὶ μετέπρεπον ἵππο-

δάμοισιν | ἕως (i. e. εἶος) ἔθ' ἥβην εἶχον, ὅφελλε δὲ κύριον ἄνθος.

443. πελέμιζεν Aristophanes et Aristarchus. πελέμιζεν alii.

446. δὴ τι Aristarchus. δὴ τί σ' alii.

447. οὕτως Aristarchus. αὐτως Zenodotus.

ὄφρα ἴδῃ οἶος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 δς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον· 450
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτα
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνικαν
 σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.”

Ὡς φάτο, Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν, 455
 ἥ τινα που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἀψ' ἀναχωρήσας, ἥ πειρήσαιο καὶ οἶος.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Αἰνεΐαν· τὸν δ' ὕστατον εὔρεν ὁμίλου
 ἐσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖω, 460
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τίεσκεν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ Αἰνεΐα, Τρώων βουλήφόρε, νῦν σε μάλα χρῆ
 γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἵπερ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαθῷ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ 465
 γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα·
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.”

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 ἀλλ' οὐκ Ἰδομενεῖα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς, 470
 ἀλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὴ πεποιθώς,
 ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χῶρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεν·
 ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἥδ' ἐκαὶ ἄνδρας· 475
 ὥς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει,
 Αἰνεΐαν ἐπίοντα βοηθῶν· αὔε δ' ἐταίρους,

449. ἴδῃ Aristarchus. ἴδῃς Zenodotus.

450. ἐπίουρον Zenodotus et Aristarchus. ἐπιούρον Ptolemæus Ascalonita. ἐπι οὔρον alii.

456. ἥ τινα Aristarchus. εἴ τινα alii.

465. ἐπαμύνομεν editiones pleræque. ἐπαμυνέμεν alia.

Ἄσκάλαφόν τ' ἑσορῶν Ἀφαρῆά τε Διήπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 480
 “δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶω ἀμύνετε· δεῖδιδα δ' αἰνῶς
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
 ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὀμηλική γε γενοίμεθα τῶδ' ἐπὶ θυμῷ, 485
 αἰψά κεν ἡὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἡὲ φεροίμην.”

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες.
 Αἰνεΐας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν,
 Διήφοβόν τε Πάριν τ' ἑσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον, 490
 οἱ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὥσεί τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πióμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 ὥς Αἰνεΐα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει,
 ὥς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἐοῖ αὐτῶ. 495

Οἱ δ' ἅμφ' Ἀλκαθῶ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
 ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες Ἀρήιοι ἔζοχον ἄλλων,
 Αἰνεΐας τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἀρηϊ, 500
 ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῶ.
 Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενεὺς·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 αἰχμὴ δ' Αἰνεΐας κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ᾤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν. 505

485. ὀμηλική] ὀμηλικήν σὺν τῶ
 ν Zenodotus. In alio scholio ad
 ὀμηλικήν annotatum: τινὲς καὶ χω-
 ρὶς τοῦ ι. Itaque probabilius est
 Aristarchum ὀμηλικήν scripsisse,
 Zenodotum vero ἰμηλικήν σὺν
 τῶ ι.

ἐπὶ Aristarchus. ἐνὶ alii.

499. ἔζοχον] Schol.: οὕτως διὰ
 τοῦ ν ἔζοχον ἄπασαι. Fuerunt
 enim qui ἔζοχοι scriberent.

502. πρῶτος] πρόσθεν Aristophanes.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαϊν βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Ἴδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
 ἐσπάσας, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ᾧμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
 οὐτ' ἄρ' ἐπαίξαι μεθ' ἐὼν βέλος οὐτ' ἀλέασθαι.

τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ,
 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.

τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεῖ.
 ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκαλάφον βάλε δουρὶ,
 υἱὸν Ἐνυαλίοιο· δι' ᾧμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.

οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἀρης
 νῆος ἐοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσιν
 ἦστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.

Οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὥρμήθησαν.
 Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πῆλῃκα φαεινὴν
 ἥρπασε, Μηριόνης δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ
 δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.

Μηριόνης δ' ἐξαυτὶς ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,
 ἐξέρυσσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
 αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης,
 αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσῳ χειρε τιθήνας,
 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους

ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τόνγε προτὶ ἄστρῳ φέρον βαρέα στενάχοντα,
 τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεοτάτου ἔρρεε χειρός.

- Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει. 540
 ἔνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὅξείῃ δουρί
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545
 οὔτας ἐπαΐξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 ἦτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἰκάνει
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων 550
 παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδ' ἐδύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν. 555
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δητῶν ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 στρωφᾷτ'· οὐδὲ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἧσιν
 ἥ τευ ἀκοντίσσαι, ἥε σχεδὸν ὀρμηθῆναι.
 Ἄλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον, 560
 Ἀσιάδην, ὃ οἱ οὔτα μέσον σάκος ὅξείῃ χαλκῷ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος,
 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης. 565
 αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἀρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.
 ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ 570

541. ἐνθ' Αἰνέας Aristarchus.
 Αἰνέας δ' alii.

546. ἀπὸ] διὰ Zenodotus.

551. περισταδὸν] παρασταδὸν
 Zenodotus et Aristophanes.

ἥσπαιρ' ὥς ὅτε βοῦς, τόντ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δῆσαντες ἄγουσιν·
 ὥς ὁ τυπεῖς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δὴν,
 ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνеспάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

575

Δηϊπύρου δ' Ἑλένος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσῃν
 Θρηϊκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
 ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.

580

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
 ὀξὺ δόρυ κραδᾶων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκεν.
 τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήδην ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
 ἴετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἴστω.

585

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ
 θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλῶν
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἡ ἐρέβινθοι,
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ,
 ὥς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς οἰστός.

590

Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν ἧ ῥ' ἔχε τόξον εὖξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺ διὰ χεῖρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
 ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλλετο μείλινον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χεῖρὸς ἔρυσεν μεγάλθυμος Ἀγῆνωρ,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὖστρόφῳ οἶδς ἰώτῳ,
 σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.

595

600

Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο

584. ὀμαρτήδην (ἀμαρτήδην?)
 Aristarchus. ὀμαρτήτην alii.

599. εὖστρόφῳ] εὖστρεφεῖ Aristarchus.

594. ῥ Aristarchus. ἡ alii.

ἦϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοςδε,
 σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊότητι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος, 605
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 αὐτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυστάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610
 ἄλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαῖνῳ ἀμφὶ πελέκῳ,
 μακρῷ ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδασεΐης
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον 615
 ῥινὸς ὕπερ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 παρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν,
 ἰδνώθη δὲ πεσών. ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤῤα
 “ λείψετε θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων, 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκώρητοι αὐτῆς,
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπίδευεῖς,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
 Ζητὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
 ξεινίου, ὅστε ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν· 625
 οἳ μιν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μάψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
 πῦρ ὁλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοῦς.
 ἀλλὰ ποθὶ σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος. 630
 Ζεῦ πάτερ, ἧ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,

609. καὶ ἐέλπετο] μέγα δ' ἤλ-
πετο Zenodotus.

610. ξίφος ἀργυρόηλον] χεῖρεσσι
μάχαιραν Zenodotus.

613. ἐφίκοντο Aristarchus. ἀ-

φίκεσθον alii. ἀφικέσθην Aristoph.

617. πέσον Aristarch. πέσεν alii.

627. οἴχεσθ' ἀνάγοντες] οἴχεσθον
ἀγοντες Zenodotus.

παρ'] περ Aristarchi ed. altera.

ἀνδρῶν ἡδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
οἷον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὑβριστῆσιν,
Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο.

635

πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλότῃτος
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.”

ἌΩς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

640

Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
Ἄρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίδων
εἰς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
ὅς ῥα τότε Ἄτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
πάντοσε παπταίνων, μή τις χροῖα χαλκῷ ἐπαύρη.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκῆρε' οἷστον
καὶ ῥ' ἐβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ οἷστος
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.

645

650

ἐξόμενος δὲ κατ' αὔθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταβείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
εἰς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
ἄχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.

655

Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
τοῦ ὅγε χωόμενος προΐει χαλκῆρε' οἷστον.
ἦν δέ τις Εὐχύνωρ, Πολυεΐδου μάντιος υἱός,

660

657. ἀνέσαντες] ἀναθέντες Apollonius Rhodius.

658. 659. ἀθετοῦνται.

ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
ὅς ρ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοήν ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν. 665

πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύειδος
νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
ἧ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
τῷ ρ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ῥ'χετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

ὦς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἔκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο διίφιλος, οὐδέ τι ἤδη
ὅττι ρά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο 675
λαοὶ ὑπ' Ἀργείων. τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαίηςχος ἐννοσίγαιος
ᾧ τρυν' Ἀργεῖους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
ἀλλ' ἔχεν ἧ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
ῥήξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστῶν, 680
ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθεν
τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχῃ αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες, 685
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδ' ἐδύναντο
ᾧσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἵκελον Ἔκτορα διόν,
οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
ἦρχ' υἱὸς Πετewῶ Μενεσθεὺς, οἱ δ' ἅμ' ἔποντο 690
Φεῖδας τε Στιχίος τε Βίας τ' ἐϋς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
πρὸ Φθίων δὲ Μεδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλῆος θείοιο
ἔσκε, Μεδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν 695
ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς,

692. Μέγης] Μέγης τ' Zenodotus.

γνωτὸν μητρειῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
 αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο παῖς τοῦ Φυλακίδαο.
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 καῖφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο· 700
 Λῖας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
 ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἡβαιὸν,
 ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀναγκικίει ἰδρώς· 705
 τὼ μὲν τε ζυγὸν οἶον ἐύξοον ἀμφὶς ἐέργει
 ἰεμένω κατὰ ὦλκα· τεμεῖ δέ τε τέλος ἀρούρης·
 ὥς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἐξεδέχοντο, 710
 ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρὼς γούναθ' ἴκοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκῆρεας ἵπποδασείας,
 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα, 715
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρόφῳ οἶος ἁώτῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δῆ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 μάρναντο Τρωσὶν τε καὶ Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ, 720
 οἳ δ' ὅπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἵστοί.
 Ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἅπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς 725
 “Ἔκτορ, ἀμύχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
 οὔνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,

702. ἴστατ'] χάζειτ' Zenodot.

713. σφι Aristarchus. σφιν

712. οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ] ἀλλ' οὐκ Aristophanes.

Ἰλιάδῃ Zenodotus.

τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιῖδμεναι ἄλλων.
 ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι.
 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα, 730
 [ἄλλω δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρω κίθαριν καὶ αἰοιδήν']
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 735
 πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδθεν·
 Τρῶες δὲ μεγάλθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 οἳ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους· 740
 ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλὴν,
 ἥ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
 αἶ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἥ κεν ἔπειτα
 παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἥ γὰρ ἔγωγε
 δεῖδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745
 χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
 μῖννει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι οἶω."
 Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἃ δὲ δ' Ἑκτορι μῦθος ἀπήμων,
 [αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε]
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 750
 "Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
 αὐτὰρ ἐγὼν κεῖσ' εἴμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
 αἰψά δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω."
 Ἥ ῥα καὶ ὠρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἑοικῶς,
 κεκληγῶς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων. 755
 οἳ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
 πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἑκτορος ἔκλυον αὐδὴν.

731. Hic versus ab Zenodoto Mallote insertus esse dicitur.

732. τιθεῖ νόον] νόον τίθει Ari-

stophanes.

733. πολλοὶ] πολλὸν Aristophanes.

734. δέ κ' αὐτὸς] γρ. δὲ καὶ αὐτός.

αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
 Ἀσιαῶν τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Ὑρτάκου υἱόν,
 φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760

τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους
 ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἔπι πρύμνησιν Ἀχαιῶν
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
 οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.

τὸν δὲ τάχ' εὔρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
 δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἡϊκόμοιο,
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν
 “ Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτὰ,
 ποῦ τοι Δηΐφοβός τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος 770
 Ἀσιαῶς τ' Ἀδάμας ἢ δ' Ἄσιος, Ὑρτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὥλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινὴ· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 “ Ἐκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι, 775

ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
 ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἡγεiras ἐταίρων,
 ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν
 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ. 780

οἶω Δηΐφοβός τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
 οἶχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν.

παρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἐσσύμενον, πολεμίζειν.”
 “Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως.
 βᾶν δ' ἵμεν ἔνθα μάλιστα μάχῃ καὶ φύλοπις ἦεν,
 ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πυλνυδάμαντα, 790

785. δ' ἐμμεμαῶτες Aristarchus. δὲ μεμαῶτες alii.

Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
 Πάλμυν τ' Ἀσκανίον τε Μόρυν θ', υἷ' Ἴπποτίωνος,
 οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ῥοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
 οἳ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη, 795
 ἣ ρά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
 θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 ὥς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800
 χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔπυντο.
 Ἔκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολογῶ Ἴσος Ἀρηϊ,
 Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,
 ῥινοῖσιν πυκινὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ. 805
 πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 εἴ πώς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι·
 ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων
 “δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεται αὐτως 810
 Ἀργεῖους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμενός εἰμεν,
 ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
 ἣ θὴν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 ἣ κε πολὺ φθαίῃ εὐναιομένη πόλις ὑμῇ 815
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων
 ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 θάσσοντας ἱρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 οἳ σε πόλινδ' οἴσυσσι κονίοντες πεδίῳ.” 820

797. θεσπεσίῳ δ'] Schol.: αὐ-
 τως μετὰ τοῦ συνδέσμου. Sic igitur
 Aristarchus: alii omisso δ'.

808. In Zenodoti recensione
 additus erat versus, λίην γάρ

σφιν πᾶσιν ἐκέκριτο θάρσει πολλῷ.

809. βιβάσθων] βιβασθῶν Ty-
rannio.

810. αὐτως Aristarchus. οὕτως
alii.

ὦς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέτατο δεξιὸς ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
 θάρσυνος οἶωνῶ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 “ Ἀῖαν ἄμαρτοεπές, βουγαίε, ποῖον ἔειπες·
 εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς αἰγιόχοιο
 εἶην ἡματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν
 πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεται, αἶ κε ταλάσσης
 μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὅ τοι χροά λειριόεντα
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἦδ' οἶωνοὺς
 δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

825

830

ὦς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἡχῇ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγὰς.

835

Ξ.

Διὸς ἀπάτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ φράζεο, διῆ Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τὰδε ἔργα·
 μεῖζον δὴ παρὰ νηυσὶ βοῇ θαλερῶν αἰζηῶν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον,
 εἰσόκε θερμὰ λουτρὰ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη
 θερμήνῃ καὶ λούσῃ ἅπο βρότου αἱματόεντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιώπην.”

5

ὦς εἰπὼν σάκος εἴλε τετυγμένον νῆος ἑοῖο,

κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο, 10
 χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.
 εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὅξεί χαλκῷ,
 στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικές,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὅπισθεν,
 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15
 ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
 ὁσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
 αὐτῶς, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσσε,
 πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρου,
 ὧς ὁ γέρων ὥρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν 20
 διχθαδί, ἥ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 ἥε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
 μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρῆς 25
 νυσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30
 θῖν' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδιόνδε
 εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἔων, ἔδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
 τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης 35
 ἡϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσων συνεέργαθον ἄκραι.
 τῷ ῥ' οἷγ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρείδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχυντο δέ σφιν

16. πορφύρῃ] περιφύρει Zenodot.

tio altera.

18. οὐδ' ἄρα τε Aristarchus,
διὰ τοῦ τε. Alii igitur aliter.

32. πρύμνησιν] πρυμνήσιν Crates.

36. μακρὸν] πολλὸν Zenodotus,
Aristophanes et Aristarchi edi-37. ὀψείοντες] ὀψαῖοντες (i. e. ὄψ-
αῖοντες) Zenodotus, non οὐ ψαύ-
οντες, quod ei tribuit Ptolemæus
ὁ ἐπιθέτης.

θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς,
 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν. 40
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 “ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ’ ἀφικάνεις;
 δεῖδω μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,
 ὥς ποτ’ ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ’ ἀγορεύων, 45
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
 κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι, ἣ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς, 50
 οὐδ’ ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.”

Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ
 “ἣ δὴ ταῦτά γ’ ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτάναιτο.
 τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν 55
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
 οἱ δ’ ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσιν
 νωλεμές· οὐδ’ ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
 ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
 ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ’ οὐρανὸν ἵκει. 60
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ’ ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ τι νόος ῥέξει. πόλεμον δ’ οὐκ ἄμμε κελεύω
 δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.”

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 “Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται, 65
 τεῖχος δ’ οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
 ἣ ἐπὶ πόλλ’ ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ

40. ἀθετεῖται.

πτῆξε Aristophanes et Aristarchus. πῆξε Dionysius Siderianus et Herodianus, quæ scriptura in alio scholio Zenodoto tribuitur.

Ἀχαιῶν] ἐταίρων Zenodotus.

44. δεῖδω] δεῖδια Aristophanes.

45. ὥς] ὅς Aristophanes.

58. γνοίης] γνοίη Aristophanes.

67. ἣ] οἷς Aristarchi editio altera.

ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσσεσθαι,
 οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς. 70
 ἦδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
 οἶδα δὲ νῦν ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
 κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης, 75
 ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διᾶν,
 ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 νῆξ ἀβρότῃ, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσάιμεθα νῆας ἀπάσας.
 οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80
 βέλτερον ὅς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἢ ἐάλωῃ."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 "Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 οὐλόμεν', αἶθ' ὦφελles ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
 σημαίνειν, μῆδ' ἄμμιν ἀναστέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85
 ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
 ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
 οὔτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
 καλλεῖψιν, ἥς εἴνεκ' οἷζύομεν κακὰ πολλά;
 σίγα, μή τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90
 μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 ὅστις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάξειν
 σκηπτοῦχος τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίαιτο λαοὶ
 τοσσοῖδ' ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
 [νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες] 95
 ὅς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς
 νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκόμεν, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσιν περ ἔμπη,

72. ὅτι] ὅτε Aristarchus.

95. ἀθετεῖται ab Aristophane

89. καλλεῖψιν] ἐκτέρσειν Zeno-
dotus.

et Aristarcho.

σευ] σε Zenodotus.

ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλαδ' ἐλκομενάων, 100
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105
νῆας εὖσσέλμους ἄλαδ' ἐλκόμεν νῆας Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἴη ὅς τῇσδὲ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη."

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"ἐγγὺς ἀνὴρ—οὐ δηθὰ ματεύσομεν—, αἶ κ' ἐθέλῃτε 110
πείθεσθαι, καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσῃσθε ἕκαστος,
οὔνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·

πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
[Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει].
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115

ῥέκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος ἦδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότης Οἰνεὺς,
πατὴρ δ' ἐμοῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη
πλαγχθεῖς· ὥς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120

Ἀδρήστοιο δ' ἐγήμε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλῃς δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐγχείρῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἐτεόν περ. 125

τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
μῦθον ἀτιμῆσαιτε πεφασμένον, ὃν κ' εὔ εἶπω.
δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη.
ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊότητος

114. ἀθετεῖται ab Zenodoto et Zenodotus.
Aristophane.

125. εἰ Aristarchus. ὡς edi-

118. ἐμοῖο Aristarchus. ἐμεῖο tiones αἱ δημῶδεις.

ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἄρηται·
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.”

130

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουν ἠδ' ἐπίθοντο·
 βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,

135

ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἑοικῶς,
 δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

“ Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ

γῆθεϊ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν

140

δερκομένῳ, ἐπεὶ οὐ οἳ ἐνὶ φρένες οὐδ' ἠβαιαί.

ἀλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐσιφλώσειεν·

σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,

ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες

εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς

145

φεύγοντας προτὶ ἄστρ' νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων.”

ὣς εἰπὼν μέγ' αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.

ὅσσον δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι

ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρης,

τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων ἐνοσίχθων

150

ἤκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ

καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἦρῃ δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσιν

στᾶσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ρίου· αὐτίκα δ' ἔγνω

τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,

155

αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·

Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδῆς

ἤμενον εἰσεῖδε, στυγερὸς δὲ οἳ ἔπλετο θυμῷ.

135. ἀλαοσκοπιήν] ἀλαὸν σκο-
 πιήν Zenodotus.

136. Addidit Zenodotus, ἀν-
 τιθέω Φοίνικι, ὁπάων Πηλείωνος.

142. Schol.: περισσὸς ὁ στίχος
 καὶ ἡ λέξις νεωτέρων.

145. αὐτὸς] γρ. αὐτοῦς.

148. δ' Aristophanes. τ' alii.
 ἐννεάχιλοι—δεκάχιλοι] ἐννεάχει-
 λοι—δεκάχειλοι Aristarchus.

157. πολυπίδακος Aristarchus.
 πολυπιδάκου alii.

μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
 ὅπως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο. 160
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 ἔλθειν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἐ αὐτήν,
 εἴ πως ἰμείraitο παραδραθέειν φιλότῃ
 ἦ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιάρὸν τε
 χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησιν. 165
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
 ἔνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς.
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροῶς ἱμερόεντος 170
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ ἐδανῶ, τό ρά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
 τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
 ἔμψης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 τῷ ρ' ἦγε χροῶα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας 175
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἐπλεξε φαεινοὺς
 καλοὺς ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἐάνον ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαῖδαλα πολλὰ·
 χρυσεῖῃς δ' ἐνετῆσι κατὰ στῆθος περονᾶτο. 180
 ζώσατο δὲ ζώνην ἐκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσιν
 τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων
 καλῶ νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἡέλιος ὥς· 185
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.

162. ἡ αὐτήν] ἐωντήν Zenodot.

168. τὴν] Triplicem scripturam memorat schol., τὴν (i. e. τὴν κλεῖν), τὸν (i. e. τὸν θάλαμον) et τὰς (i. e. τὰς θύρας).

169. ἐπέθηκε] ἐπιθεῖσα Zenodotus.

173. κατὰ Aristarchus. ποτὶ alii.

177. ἀμβροσίους] καὶ μεγάλους Zenodotus et Aristophanes.

181. ζώνην—ἀραρυῖαν] ζώνη—ἀραρυῖή Aristarchus.

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
βῆ ῥ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν

“ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κεν εἴπω, 190
ἧέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρῶεσσιν ἀρήγεις;”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
“Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλαιο Κρόνιο,
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.”

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
“δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ὥτε σὺ πάντας
δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.

εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης, 200

᾿Ωκεανὸν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐν τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
δεξάμενοι Ῥεῖης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω 205

ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότῃ,
αἰεὶ κέ σφι φίλῃ τε καὶ αἰδοίῃ καλεοίμην.” 210

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
“οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.”

Ἦ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
ποικίλον, ἔνθα τέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο 215

199. δαμνᾷ] γρ. δάμνα.

202. et 203. μ' ἐν σφοῖσι Aristarchus. με σφοῖσι alii.

203. Ῥεῖης] Ῥεῖας Aristophanes et Aristarchus.

208. κείνω Aristarchus. κείναν

Zenodotus et Aristophanes.

213. ἀθετεῖται, etiam ab Aristophane.

ἔνθ' ἐνὶ μὲν φιλότῃς, ἐν δ' ἥμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάρφασις, ἥτ' ἔκλειψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 "τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶν ἐγκάτθεο κόλπῳ,
 ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδὲ σέ φημι
 ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς."

220

ὦς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μειδήσασα δ' ἔπειτα ἔῳ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

Ἥ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Ἥρη δ' αἶψασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,

225

Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμαθίν ἑρατεινήν
 σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
 ἐξ Ἀθώα δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
 Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος.

230

ἔνθ' Ὑπνῷ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτῳ,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

"Ὑπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἡδ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθην· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἡματα πάντα.

235

κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαινὼν,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.

δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 χρύσειον· Ἡφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις

τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει,

240

τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὑπνος

216. ἐν δ'] ἡδ' fuit ἐν τισι τῶν
 ὑπομνημάτων.

223. ἔῳ Aristarchus. μέσῳ
 Zenodotus. In alio scholio μέ-
 σῳ Aristarcho, ἔῳ Zenodoto tri-
 buit.

229. ἐπὶ] ἐς Zenodotus et Ari-
 stophanes.

235. εἰδέω Aristarchus. ἰδέω

editiones αἱ δημῶδεις. Nam in
 hunc sensum corrigenda est an-
 notatio scholiastæ, Ἀρίσταρχος
 χάριν εἰδέω, αἱ δὲ δημῶδεις εἰδέω
 χάριν.

236. ὑπ' Aristophanes et Ari-
 starchus. ἐπ' Zenodotus.

241. ἐπισχοίης] ἐπισχοίης Hero-
 dianus.

“Ἡρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μέγαλοιο Κρόνιοιο,
 ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
 ρεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ρέεθρα 245
 Ὕκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ’ οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίουκος ἄσπον ἰκοίμην,
 οὐδὲ κατευνήσαιμ’, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
 ἥματι τῷ ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250
 ἐπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσας θυμῷ,
 ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
 καί μιν ἔπειτα Κόωνδ’ εὐναιομένην ἀπένεικας, 255
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ’ ἐπεγρόμενος χαλέπαινεν,
 ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ’ ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ’ αἴστον ἀπ’ αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νυξ δμῆτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 τὴν ἰκοίμην φεύγων, ὁ δ’ ἐπαύσατο, χῳόμενός περ. 260
 ἄζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ’ ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.”

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη
 “Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς;
 ἧ φῆς ὥς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν 265
 ὥς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παῖδος ἐοῖο;
 ἀλλ’ ἴθ’, ἐγὼ δὲ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν
 [Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεαι ἥματα πάντα].”

249. ἄλλο τεῖ Aristarch. ἄλ-
 λοτε ἢ Parmeniscus. ἄλλο τεῖ
 Zenodotus et Ptolemæus ὁ ἐπι-
 θέτης. Dativum pronominis qui
 posuerunt etiam ἐφετμῇ scripse-
 runt pro ἐφετμή.

255. Κόων] Κόον quidam, et sic
 Callistratus ἐν τοῖς διορθωτικοῖς.

259. δμῆτειρα] μήτειρα Zeno-
 dotus et Aristophanes.

263. Τὸν—Ἥρη] Quidam, ὡς
 φάτο· μείδῃσεν δὲ βοῶπις πότνια
 Ἥρη, χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ’
 ἔφατ’ ἐκ τ’ ὀνόμαζεν.

265. ἧ] ἢ Ptolemæus Asca-
 lonita.

ὣς φάτο, χήρατο δ' Ὑπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα 270
 “ ἄγρει νῦν μοι ὁμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδαρ,
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβοτείραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μάρτυροι ᾧσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 ἧ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων, 275
 Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἡματα πάντα.”

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ᾤμνυε δ' ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον, 280
 τὼ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστν λιπόντε,
 ἡέρα ἐσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
 Ἰδην δ' ἐκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Λεκτὸν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
 βήτην, ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὕπο σείετο ὕλη. 285
 ἐνθ' Ὑπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
 εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἧ τότ' ἐν Ἰδῇ
 μακροτάτῃ πεφυυῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἵκανε·
 ἐνθ' ἦστ' ὄξοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦντ' ἐν ὄρεσσιν 290
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσεται Γάργαρον ἄκρον
 Ἰδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃτι, 295
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
 στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 “ Ἥρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις ;

274. μάρτυροι] μάρτυρες Zenodotus.

276. τ' omiserunt Zenodotus et Aristophanes.

279. Post hunc versum quidam addiderunt, ᾤμνυε δ' ἐκ πέ-

τρης καταειβόμενον Στυγὸς ὕδαρ.

285. ὕπο σείετο Zenodotus, Aristophanes, Aristarchus. ὑπε-σείετο alii.

295. πρῶτόν περ Aristarchus. πρῶτιστον alii.

ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.”

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
 “ ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὠκεανόν τε, θεῶν γενέσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἥδ' ἀτίταλλον.
 τοὺς εἰμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἰδῆς
 ἐστάσ', οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνω,
 μή πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἵ κε σιωπῇ
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “ Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃ τραπέομεν εὐνηθέντε.
 οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
 [οὐδ' ὅπότε ἡρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 ἢ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
 ἢ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἢ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἢ ῥ' Ἑρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλῃ τέκε, χάρμα βροτοῖσιν·
 οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
 οὐδ' ὅποτε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,]

299. κ' omiserunt Zenodotus et Aristophanes.

304—306. ἀθετοῦνται ab Zenodoto et Aristarcho.

310. μετέπειτα] μετίπισθε Zenodotus et Aristophanes.

316. περιπροχυθεὶς] περιπλεχθεὶς Demetrius Ixion.

317—327. ἀθετοῦνται, etiam ab Aristophane.

322. Μίνω Zenodotus. Μίνων Aristarchus.

ὥς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἥμερος αἰρεῖ.”

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

330

εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίεαι εὐνηθῆναι

Ἰδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,

πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων

εὔδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν

πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην

335

ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν

Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν

ἐνθ' ἴομεν κείμεντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐάδεν εὐνή.”

340

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

“ Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δεῖδιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν

ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω

χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελιός περ,

οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι.”

345

Ἥ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν.

τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν διὰ φύεν νεοθηλέα ποίην,

λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἥδ' ὑάκινθον

πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψός· ἔεργεν.

τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο

350

καλὴν χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔρσαι.

ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῃ ἄκρῳ,

ὑπνῳ καὶ φιλότῃ δαμεῖς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν

βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,

ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ.

355

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

“ πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,

340. εὐνή] εὐνήν Zenodotus et Aristophanes.

340. ὃς — ἔεργεν] ἴν' — ἀγκαζέσθην Zenodotus.

ἔεργεν Aristarchus. ἴκανε Chia editio. Ἀλαῖ ἄειρε et ἔεργε.

351. ἀπέπιπτον] ἀνέπιπτον Zenodotus.

καί σφιν κῦδος ὅπαζε μίνυνθά περ, ὅφρ' ἔτι εὔδῃ
 Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψα·
 "Ἡρῇ δ' ἐν φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθῆναι."

360

ἌΩς εἰπὼν ὁ μὲν ὥχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.

αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν

"Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν" Ἑκτορι νίκην

Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται;

365

ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς

νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·

κείνου δ' οὔτι λήν ποθῇ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι

ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἵπω, πειθώμεθα πάντες.

370

ἄσπιδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται,

ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσιν

κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,

ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί

"Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.

375

[ὅς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμφ,

χείροιν φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.]"

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουν ἡδ' ἐπίθοντο·

τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοί περ,

Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·

380

οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας Ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον.

ἑσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρηρα δὲ χείροινι δόσκεν.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἑσσαντο περὶ χροὶ νώροπα χαλκὸν,

βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,

385

εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι

ἐν δατ' λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχνάνει ἀνδρας.

366. εὔχεται] ἔλπεται Zenodot.

382. δόσκεν Aristarchus. δῶ-

376. 377. ἀθετοῦνται, etiam ab Zenodoto.

κεν alii.

387. δατ'] δάτ' Ptolemæus As-

376. ἔχει Aristarchus. ἔχη alii.

calonita.

Τρῶας δ' αἰθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμι φαίδιμος Ἔκτωρ.
 δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πολέμοιο τάνυσσαν
 κυανοχαῖτα Πησείδαν καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ, 390
 ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 οὔτε θαλάσσης κύμα τόσον βοᾶα ποτὶ χέρσων,
 ποντόθεν ὀρύνμενον πνοῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ· 395
 οὔτε πρὸς τόσσοις γε πέλει βρόμους αἰθομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὥρετο καίεμεν ὕλην·
 οὔτ' ἄνεμος τόσπον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἤπνυε, ὅσπερ μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή 400
 δεινὸν αὔσαντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἶαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθὺ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῇ ῥα δὺν τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀγρυροήλου· 405
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροᾶ. χώσατο δ' Ἔκτωρ,
 ὅττι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἐκφυγε χειρὸς,
 αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλειύνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίφ, τά ῥα πολλὰ, θαάων ἔχματα νηῶν, 410
 παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἰείρας
 στήθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς,
 στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρῦς
 πρὸρριζος, δεινὴ δὲ θεοῖο γίγνεται ὀδμῇ 415

389. τάνυσσαν Aristarchus, ut videtur. Alii igitur τάνυσσεν.

394. 395. post 399. transposuit Zenodotus.

397, ὥρετο] Schol.: ὥρετο ἔντισι τῶν ὑπομνημάτων.

398. τόσπον Aristarchus. τόσος Zenodotus.

400. ὅσση Zenodotus, Aristophanes, Aristarchus. τόσση alii.

412. βεβλήκειν Aristarchus. βεβλήκει Zenodotus et Aristophanes. Quæ inversa sunt in scholio.

ἐξ αὐτῆς, τὸν δ' οὐπὲρ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδῃται
 ἐγγυὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸς,
 ὥς ἔπες· Ἐκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κοινήσιν.
 χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. 420

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἱὲς Ἀχαιῶν,
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειᾶς
 αἰχμᾶς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,

Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ διὸς Ἀγένωρ 425
 Σαρπηδῶν τ', ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.

τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροισεν
 ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 χερσὶν αἰείранτες φέρον ἐκ πόνου, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους
 ὠκέας, οἳ οἱ ὀπίσθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 430

ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τόνγε προτὶ ἄστρ' φέρον βαρέα στενάχοντα.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, καὶ δέ οἱ ὕδωρ 435

χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπέμεσεν.
 αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 νῦξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.

Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν ἴδον Ἐκτορα νόσφι κίοντα, 440
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας

Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυέντι

Ἦνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηῖς ἀμύμων

416. οὐπὲρ—ὅς κεν] οὔτιν'—ὅστις editio altera.
 Aristophanes.

418. ὦκα Massiliensis et Chia.
 ὠκὺ Aristarchus.

427. δ'] τ' Zenodotus.

ἀκήδεσεν] ἀκήδεσατ' Aristarchi

437. ἀπέμεσεν Aristarchus
 et editiones pleraeque. ἀπέμασ-
 σεν Zenodotus.

438. τῷ Aristarchus. καὶ Ze-
 nodotus.

- Ἦνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατυριόεντος. 445
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμινην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοίδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450
 υἱὸν Ἀρηϊλύνκοιο, δι' ὦμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχευ, ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.
 Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας
 “οὐ μὰν αὖτ' οἴω μεγαθύμου Πανθοίδας
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καί μιν οἴω
 αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἀἴδος εἶσω.”
 Ὡς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἴαντι δὲ μάλιστα daίφρονι θυμὸν ὄρινεν,
 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
 λικριφίς αἶξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
 Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὀλεθρον.
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ, 465
 νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῇ στόμα τε ῥῖνές τε
 οὔδεϊ πλῆντ' ἤπερ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
 Αἴας δ' αὖτ' ἐγένωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι
 “φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες, 470
 ἥ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο,
 ἢ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἑφεί.”
 Ἦ ῥ' εὖ γινώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475

445. ὄχθας] ὄχθης Zenodotus.

Zenodotus.

469. ἀμύμονι Πουλυδάμαντι] ἀ-
μύμονα Πουλυδάμαντα Zenodotus.474. γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἑφεί]
γὰρ ῥα φυὴν ἄγχιστα ἑοικεν Aristo-
phanes.

470. Πουλυδάμα] Πουλυδάμαν

ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίῳ οὔτασε δουρὶ,
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.
 τῷ δ' Ἀκάμας ἑκπαγλὸν ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας
 “ Ἀργεῖοι ἰόμῳροι, ἀπειλῶν ἀκόρητοι,
 οὔθην οἷοσίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἷζυς 480
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτενέεσθε καὶ ὕμμες.
 φράξεσθ' ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
 ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιο γε ποιῇ
 δηρὸν ἄτιτος ἔη. τῷ καὶ κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.” 485
 Ὡς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
 ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἔρων
 Πηνελέω ἀνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα.
 υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα 490
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὕπασσεν·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἴλιονῆα.
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας 495
 ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὅξυν
 αὐχένα μέσσων ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
 αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχῶν
 πέφραδ' ἐπεὶ Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα 500
 “ εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυοῦ Ἴλιονῆος
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαι
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅπποτε κεν δῆ
 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.” 505

485. ἀρῆς; Zenodotus et Ptolemaeus Ascalonita. ἄρεω Aristarchus.

ἔφη) Aristarchus, sublato versu proximo.

505. σὺν] ἐν Zenodotus et

499. φῆ Zenodotus. φῆ (i. e. Aristophanes.

ὧς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυνῖα,
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510

Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὔτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξεν
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
Τεῦκρος δὲ Προθώνα τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην 515

Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἐπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Οἴλῃος ταχὺς υἱός· 520
οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρσῃ.

Ο.

Παλίωξις παρὰ τῶν νεῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρ' ὅχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἰδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης. 5
στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἶδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
Ἀργεῖους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἶδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
εἶαθ'· ὁ δ' ἀργαλέφ' ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων, 10

10. εἶαθ' Herodianus. εἶαθ' ἀπινύσσων Aristarchus. ἀπινύ-
σσων Aristophanes.

αἶμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος,” Ἥρη,
 Ἔκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς. 15
 οὐ μὰν οἷδ' εἰ αὐτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
 πρώτη ἐπαύρηαι καὶ σε πληγῇσιν ἰμάσσω.
 ἦ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
 ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα
 χρύσειον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν 20
 ἐκρέμω· ἡλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 ρίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὅφρ' ἂν ἴκηται
 γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
 ἄζηχῆς ὀδύνῃ Ἡρακλῆος θείοιο, 25
 τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
 πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ρυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὖτις
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα. 30
 τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξεης ἀπατάων,
 ὅφρα ἰδῇ ἦν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή,
 ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἅπο καὶ μ' ἀπάτησας.”
 Ὡς φάτο, ρίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 35
 “ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθευ
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν
 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μάψ ἡμόσαιμι· 40

18—31. Sustulit Zenodotus.

23. βηλοῦ] βήλου Crates.

24. θυμὸν Aristarchus. θυμὸς alii.

31. ἀπολλήξεης] ἀπολήξεης Aristarchus.

33. Non legebatur apud Zenodotum et Aristophanem.

μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
 ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς.
 αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
 τῇ ἵμεν ἢ κεν δὴ σὺ, κελαινεφές, ἡγεμονεύης.”

45

Ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις,
 τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
 αἶψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἑτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 Ἴρην τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ, καὶ εἴπησι Ποσειδάωνι ἄνακτι
 παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἂ πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι,
 Ἑκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνῶν
 αἰ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,
 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσιν
 Πηλείδew Ἀχιλλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχρῃ φαίδιμος Ἑκτωρ
 Ἰλίου προπάρῳθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
 τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.

50

55

60

65

44. τειρομένους] κτεινομένους Aristophanes, Massiliensis et Argolica.

45. καὶ κείνῳ Aristarchus. καὶ κείνῳ alii.

49. βοῶπις Aristophanes. βοῶπι alii.

50. καθίζεις] θεοῖσι fuit ἐν ταῖς

εἰκαισιτέραις.

53. γε] Sic etiam Aristophanes. Alii igitur τε.

56—77. ἀθετοῦνται, etiam ab Aristophane.

64—77. Non legit Zenodot.

64. ἀνστήσει ὃν Aristarch. ἀνστήσειεν alii.

τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἑκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦ δ' ἂν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
 αἶεν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
 Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλάς. 70

τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων Δαναῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἑάσω,
 πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
 ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι,
 ἥματι τῷ ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον." 75

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν αἶξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν
 γαῖαν ἐληλυθὼς φρεσὶ πευκαλίμησι νόησῃ
 "ἐνθ' εἶην, ἢ ἔνθα," μενοινήσῃ τε πολλὰ,
 ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
 ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
 πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανώοντο δέπασσιν.
 ἢ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήφ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 "Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας;
 ἢ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης." 80

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 "μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ,
 οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηγής.
 ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς ἐΐσης·
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσσαι ἀθανάτοισιν, 95

71. αἰπὺ ἔλοιεν] ἐκπέρσωσιν Aristarchus.

72. παύω Aristarchus et Herodianus. παύσω alii.

79. δ' ἐξ Zenodotus et Aristarchus. δὲ κατ' alii.

82. εἶην—μενοινήσῃ Aristarch. εἶη—μενοινήσειε alii.

86. δεικανώοντο δέπασσιν Aristarchus. δεικανώοντ' ἐπέεσσιν Zenodotus.

94. ἐκείνου] κείνου Aristarchus.

οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.”

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100

ᾤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἥ δ' ἐγέλασεν
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα

“ νῆϊοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.

ἧ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσπον ἰόντες 105

ἧ ἔπει ἧὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
 οὐδ' ὀθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

τῷ ἔχεθ' ὅττι κεν ὕμμι κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.

ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀργί' γε πῆμα τετύχθαι· 110

υἱὸς γάρ οἱ ὄλῳλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἀρης.”

ὣς ἔφατ', αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠύδα

“ μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 115

τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

εἴπερ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
 κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.”

ὣς φάτο, καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε ἐδύσετο παμφανόωντα. 120

ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος

παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,

εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν

ᾧρτο διέκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσεν,

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὤμων, 125

ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα

χάλκεον· ἥ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θυῶρον Ἀρηα

104. ἀφρονέοντες] ἀφρονέοντα fuit πασαι addit schol.). προσηύδα alii.
 κατ' ἑνία τῶν ὑπομνημάτων. 123. περιδδείσασα] Simplicii δ

114. ἔπος ἠύδα Aristarchus (καὶ Aristarchus.

“μαινόμενε, φρένας ἤλῃ, διέφθορας. ἥ νύ τοι αὐτως
 οὔατ' ἀκουέμεν ἐστὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
 οὐκ αἶεις ἄ τέ φησι θεὰ λευκώλενος” Ἡρη,
 ἥ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
 ἥ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἅψ ἵμεν Οὔλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,
 αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
 λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρψει δ' ἐξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἔῃος·
 ἥδη γάρ τις τοῦγε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
 ἥ πέφατ', ἥ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
 πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.”

130

135

140

ὣς εἰποῦς Ἰδρυσε θρόνῳ ἐνὶ θυρῶν Ἄρηα.
 Ἡρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσαιτο δώματος ἐκτὸς
 Ἴριν θ', ἥτε θεοῖσι μετὰγγελος ἀθανάτοισιν·
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “Ζεὺς σφῶ ἐῖς Ἰδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διὸς τ' εἰς ὧπα ἰδῃσθε,
 ἔρδειν ὅτι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.”

145

Ἡ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἡρη,
 ἔξετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῷ δ' αἰξάντε πετέσθην.

150

Ἰδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 εὔρον δ' εὐρύσπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
 ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
 τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
 στήτην· οὐδέ σφῶν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ
 ὅτι αἰ ὧκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
 Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

155

134. κακὸν μέγα πᾶσι Aristophanes. θεοῖς μέγα πῆμα Zenodotus.

138. ἔῃος] ἐοῖο Zenodotus.

139. τοῦγε] τοῦδε Zenodotus et Aristophanes.

147. 148. ἀθετοῦνται, etiam ab Aristophane.

“ βάσκ' ἴθι, Ἰρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 πάντα τὰδ' ἀγγεῖλαι, μῆδ' ἑυδ' ἀγγεῖλος εἶναι.
 παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἥδ' ἐπτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσση
 μεῖναι, ἐπεὶ εὖ φημι βίη πολὺν φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.”

160

165

ἌΩς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδὴν ἑμὸς ὠκέα Ἰρις,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἢ χάλαζα
 ψυχρὴ ὑπὸ ῥίπῃς αἰθρηγενέος Βορέας,
 ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἰρις.
 ἀγχού δ' ἴσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον
 “ ἀγγελίην τινά τοι, γαίηοιχε κυανοχαῖτα,
 ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
 παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἥδ' ἐπτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
 εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 ἡπείλεις καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
 ἐνθάδ' ἐλέυσεσθαι· σέ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
 χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺν φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
 ἴσόν οἱ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.”

170

175

180

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος
 “ ὦ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
 185

162. μοι] μου Ammonius.

166. 167. ἀθετοῦνται.

169. δὲ κατ' δ' ἐξ Zenodotus.

179. καὶ κεῖνος Aristarchus.

Alii κάκεῖνος.

πολεμίζων] Zenodotum διὰ τοῦ

ζ scripsisse annotat schol. In

alio scholio est πολεμίζων διὰ τοῦ
 ξ, Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τοῦ σ : quod,
 si recte scriptum est, significat
 aut πολεμίσσων aut, quod in in-
 terpretatione sua posuit scho-
 liasta, πολεμήσων.

εἴ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
 τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκετο Ῥέα,
 Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης, ἐνέροισιν ἀνάσσω.
 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολὴν ἄλλα ναιέμεν αἰεὶ 190
 παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἡρόεντα,
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέεμαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἔκηλος,
 καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. 195
 χερσὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὥς δειδισσέσθω·
 θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ νιάσι βέλτερον εἶη
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτὸς,
 οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδῆνεμος ὤκέα Ἴρις 200
 “οὕτω γὰρ δὴ τοι, γαῖήσχε κυανοχαῖτα,
 τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
 ἣ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
 οἷσθ' ὥς πρεσβυτέροισιν Ἑρινύες αἰὲν ἔπονται.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 205
 “Ἴρι θεὰ, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῆ.
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὅππότε ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἶση
 νεικεῖεν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 210

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ·
 αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
 Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἥφαιστοιο ἄνακτος,
 Ἴλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐβελήσει 215

187. τ' ἐκ Κρόνου Aristarchus. καιότεροι.
 τε Κρόνου alii.

192. εὐρὺν] αἰπὺν Zenodotus.

197. βέλτερον Aristarch. κάλ-
 λιον Aristophanes. κέρδιον οἳ εἰ-

207. εἰδῆ] εἴπη Zenodotus.

211. μὲν κε] μὲν γε Aristarch.

212—217. ἀθετοῦνται.

ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται."

Ὡς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν ἐννοσίγαιος,
δύνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 220

"ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυστήν·
ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἷχεται εἰς ἄλα διᾶν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵπερ ἐνέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες. 225

ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δὲ οἷ αὐτῶ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόμειξεν
χεῖρας ἐμὰς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνδρῶτί γ' ἐτελέσθη.

ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
τὴν μάλ' ἐπισσεῖων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιοῖς· 230

σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, ἑκατηβόλε, φαίδιμος Ἐκτωρ·
τόφρα γὰρ οὔν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο." 235

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων, ἱρηκὶ ἐοικῶς
ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅστ' ὠκιστος πετεηνῶν.

εὔρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
ἤμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμὸν, 240
ἀμφὶ ἐ γινώσκων ἐτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων
"Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἦς' ὀλιγηπελέων; ἦ ποῦ τί σε κῆδος ἰκάνει;" 245

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ

225. ἐνέρτεροι] νέρτατοι Zenodot.

232. ὅφρ'] τόφρ' Aristarchus.

231—235. ἀθετοῦνται, etiam
ab Aristophane.

240. ἐσαγείρετο Aristarchus.
ἐσαγεύρατο alii.

“ τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
 οὐκ αἶεις ὅ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
 οὓς ἐτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Λῆας
 χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς; 250
 καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
 ἡματι τῷδ' ἵζεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 “ θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἄοσσητῆρα Κρονίων
 ἐξ Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
 ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπυνὸν πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπὶ τρυγόνι πολέεσσιν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποισι κέλευθον 260
 πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρως Ἀχαιοῦς.”

Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θεῖῃ πεδίῳ κροαίνων,
 εἰωθὼς λούεσθαι ἑὺρρεῖος ποταμοῖο, 265
 κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς,
 ῥίμφα ἐγούνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὥς Ἐκτωρ λαιψήρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
 ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν. 270
 οἱ δ' ὥστ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται·
 τὸν μὲν τ' ἡλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
 τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἡϋγένειος 275
 εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 ὧς Δαναοὶ εἰὼς μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,

252. ἵζεσθαι Aristarch. ὕψε-
 σθαι alii.

265—268. ἀθετοῦνται.

272. ἐσσεύαντο Aristarchus καὶ
 ἅπασαι. ἐσσεύοντο alii.

277. εἰώς] τεῖως Zenodotus.

νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
αὐτὰρ ἐπὶ ἴδον Ἑκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός. 280

Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἐ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὅπποτε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 285

“ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
Ἑκτωρ. ἦ θὴν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδῃο.
ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσε 290

Ἑκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
ὥς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἴομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται ὧδε μενοινῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295

αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
στείομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
θυμῷ δεῖσεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὅμιλον.”

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο. 300
οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ', ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἑκτορι καὶ Τρῶεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσω
ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἥρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ
μακρὰ βιβιάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
εἰμένος ὤμοισιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θεῶριν,
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς

301. Αἴαντα] Αἴαντε Zenodo- γῆν Ptolemæus Ascalonita.
tus et Aristophanes.

307. βιβιάς Aristarchus. βι-

302. Μέγην Aristarchus. Με- βῶν aliī. βοῶν Zenodotus.

"Ηφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν
τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν. 310

'Αργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀλλήεες, ὥρτο δ' αὐτὴ
ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' οἴστοι
θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηιθόων αἰζηῶν, 315
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγνύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.

ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος 'Απόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατένωπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπύλῳν 320
σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄυσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

οἱ δ', ὥστ' ἤε βοῶν ἀγέλην ἢ πῶϋ μὲγ' οἶων
θῆρε δύνω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος, 325
ὥς ἐφόβηθεν 'Αχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ 'Απόλλων
ἦκε φόβον, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὕπαζεν.

"Ενθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
"Εκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἐπεφνεν,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων, 330
τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἐταῖρον·
Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἰάσον ἐξενάριξεν.

ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς 'Οϊλῆος θείοιο
ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτᾶς, 335
γνωτὸν μητρυνῆς 'Εριώπιδος, ἣν ἔχ' 'Οἰλεύς·

"Ιασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίου δ' ἔλε διὸς Ἀγλήνωρ. 340

Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νεΐατον ὦμον ὅπισθεν

φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ
ἐνθα καὶ ἐνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκη.

345

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
“ νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔαν δ' ἑναρα βροτόεντα
ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόνγε
γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχῃσι θανόντα,
ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέριοι.”

350

Ὡς εἰπὼν μᾶστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους
ἡχῇ θεσπεσίῃ· προπάρουθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
ρεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
εἰς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἣδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρῶη
γίγνεται, ὅππότε ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ᾗσιν.
τῇ ῥ' οἷγε προχέοντο φαλαγγηδὸν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ρεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,
ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
ὥς ῥα σὺ, ἦϊε Φοῖβε, πολὺν κάματος καὶ οἰζὺν
σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

355

360

365

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα
“ Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς ται ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
ἦ βοὸς ἦ οἶος κατὰ πῖονα μηρία καίων

370

347. ἐπισσεύεσθαι] ἐπισσεύεσθον Zenodotus.

356. ποσσὶν] χερσὶν Zenodotus.

εὔχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ, 375
μῆδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς."

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητιέτα Ζεὺς,
ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος.

Τρῶες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης. 380

οἱ δ', ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νῆος ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε ἐπείγῃ
ἰς ἀνέμον· ἥ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
ὥς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο 385

ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.

Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε 390
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,

τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
ἦστό τε καὶ τὸν ἕτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395

Τρῶας, αὐτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ῥμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρὼ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤυδα
"Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμψης,

ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν 400
ἀλλὰ σὲ μὲν θεραπείων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἔγωγε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλλῆα, ἵν' ὀτρύνῃ πολεμίζειν.
τίς δ' οἷδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστὶν ἐταίρου."

377. ἔκτυπε] ἔκλυε Zenodot.

398. δ' ἔπος ἤυδα Aristarchus.

394. ἀκέσματ' Aristarchus.
ἀκήματ' alii.

Alii igitur δὲ προσηυδα. Conf. ad
v. 114.

Τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405
 Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο,
 παυροτέρους περ ἑόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
 οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 ῥήξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἥδ' ἐνέεσσιν.

ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει 410

τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
 εὔ εἰδῆ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο ἐνέεσσιν.

Ἔκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο. 415

τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
 οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα
 οὔθ' ὁ τὸν αἶψ' ὥσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί· 420
 δούπησεν δὲ πεσῶν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός·.

Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 “Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται, 425
 μὴ δὴ πω χάξεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε,
 ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.”

Ὡς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἷον, 430
 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναῖ, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισιν,
 τόν ῥ' ἐβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἑσταότ' ἀγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 νηὸς ἀπο πρύμνης χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα. 435

Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα
 “Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἐταῖρος

Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα
ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·
τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάλυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440
ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;

ὦς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἥδὲ φαρέτρην
ιοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλη Τρώεσσιν ἐφίει.

καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν, 445

Πουλυδάμαντος ἐταῖρον, ἀγανοῦ Πανθοῖδαιο,

ἥνία χερσὶν ἔχοντα· ὃ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·

τῇ γὰρ ἔχ' ἥ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,

Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ

ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἰεμένων περ. 450

αὐχένι γάρ οἱ ὀπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·

ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι

κεῖν' ὄχρα κροτέοντες. ἀναξ δ' ἐνόησε τάχιστα

Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.

τοὺς μὲν ὅγ' Ἀστυνόφ, Προτιάονος υἱεῖ, δῶκεν, 455

πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορώοντα

ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷστὸν ἐφ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ

αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,

εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460

ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασεν

Ἔκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπήνυρα,

ὅς οἱ εὖστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ

ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη

ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465

Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα

439. τοκεῦσιν] τέκεσιν Zeno-
dotus.

449—451. ἀθετοῦνται.

450. ἰεμένων] ἰεμένῳ Aristarchi
editio altera.

451. ὀπισθε] πρόσθε Aristo-
phanes.

459. μάχην Aristophanes. μά-
χης Zenodotus.

“ὦ πόποι, ἣ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
δαίμων ἡμετέρης, ὅ τε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρὸς,
νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
πρώϊον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἰστούς.”

470

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Λῆας
“ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγέρας·
αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμῳ
μάρναό τε Τρῶεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαοὺς.
μὴ μὰν ἀσπυδὶ γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
νῆας εὖσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.”

475

ὣς φάθ', ὁ δ' αὖ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
[ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν]·
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.

480

Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρῳαί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
“Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
ρεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
ἡμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίζῃ,
ἡδ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν,
ὥς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἅμμι δ' ἀρήγει.
ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
τεθνάτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόῃ καὶ παῖδες ὀπίσσω,

485

490

495

469. ἐξέρρηξε νεόστροφον] γρ. ἐξέρρηξεν εὐστροφον.

470. πρώϊον] πρώην Zenodotus.

καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.”

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 500

Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν

“αἰδῶς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι

ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.

ἢ ἔλπεσθ', ἣν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἔκτωρ,

ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος; 505

ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

Ἐκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;

οὐ μὰν ἐς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,

ἢ αὐτοσχεδὴν μῖξαι χεῖράς τε μένος τε. 510

βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἢ ἐβιῶναι,

ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι

ᾧδ' αὕτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.”

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

ἐνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον, Περιμῆδεος υἱόν, 515

ἄρχὸν Φωκῶν, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα

ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·

Πουλυδάμας δ' ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάρξιν,

Φυλεΐδew ἔταρον, μεγαθύμων ἄρχὸν Ἐπειῶν.

τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὁ δ' ὑπαιθα λιάσθη 520

Πουλυδάμας. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων

εἶα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·

αὐτὰρ ὅγε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί.

δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδὼς, 525

Λαμπετιδῆς—ὃν Λάμπος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,

Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς—

ὃς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ

ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,

τόν ῥ' ἐφόρει γυάλυσιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530

ἤγαγεν ἔξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 ξεινος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης
 ἐς πόλεμον φορέειν, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροῦς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκῆρεος ἵπποδασείης 535
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχρ' ὀξυόεντι,
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
 εἶος ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 τόφρα δέ οἱ Μενέλαος Ἀρῆϊος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540
 στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν, βάλε δ' ὦμον ὅπισθεν·
 αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμῶωσα,
 πρόσσω ἰεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
 τὼ μὲν εἰσιτάσθη χαλκῆρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 συλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπεν,
 ἴφθιμον Μελάνιππον. ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηῖων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυνον ἀμφιέλισσαι,
 ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 550
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὁ δέ μιν τίεν Ἴσα τέκεσσιν·
 τὸν ῥ' Ἐκτωρ ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 “οὕτω δῆ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοί περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνειψιοῦ κταμένοιο;
 οὐχ ὀράας οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν; 555
 ἀλλ' ἔπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.”
 ὧς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.

531. ἤγαγεν] Schol.: ἐν ἄλλῳ ἐν ἄλλῳ “ἦλθ' ἐπαμύντωρ.” Sic
 “ἡγάγετ'.” haud dubie Aristarchus. Conf.

534. Schol.: περιττὸς ὁ στίχος. ad N, 384.

540. ἦλθεν ἀμύντωρ] Schol.:

Ἄργείους δ' ὥτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας 560

“ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.”

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565

ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.

Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος
“Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
οὔτε ποσὶν θάσσω· οὔτ' ἄλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι· 570
εἴ τινα που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.”

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ἐπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ' ἄλιον βέλος ἦκεν, 575

ἀλλ' Ἴκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
νισσόμενον πόλεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
δούπησεν δὲ πεσὼν, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅστ' ἐπὶ νεβρῷ
βλημένῳ αἶψῃ, τόντ' ἐξ εὐνῇφι θορόντα 580
θηρητῆρ' ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
ὥς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθεν Ἐκτορα δῖον,
ὅς ρά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτήτα.

Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θεὸς περ ἐὼν πολεμιστῆς, 585
ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικὼς,
ὅστε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν
φεύγει, πρὶν περ ὅμιλον αὐλλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὥς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ
ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο· 590
στῇ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.

563. δ' omisit Aristarchus.

587. ἀμφὶ βόεσσιν] ἀμφὶ οἱ αὐτῷ Zenodotus.

Τρῶες δὲ λείουσιν ἰοικότες ὠμοφάγοισιν
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
 ὃ σφισιν αἶν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν. 595

Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδᾶς πῦρ
 ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἄρῃν
 πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι. 600

ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
 τὰ φρονέων νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
 Ἔκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 μαίνεται δ' ὥς ὅτ' Ἀρης ἐγχέσπαλος ἢ ὅλοὺν πῦρ 605

οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 [Ἔκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 610

Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῶνον ἔοντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἥδη γάρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἥμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ ὑπὸ Πηλεΐδῃ βίῃφιν].

καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων 615
 ἥ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἥύτε πέτρῃ
 ἡλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἀλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
 ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620

κύματά τε τροφέοντα, τάτε προσερεύγεται αὐτήν·

601. ἔμελλε] μέλλε Aristarchus (male Ἀριστοφάνης ap. schol.). 609. μαρναμένοιο] γρ. μαινομέ-

606. τάρφεσιν] ταρφέσιν Ty- 610—614. ἀθετοῦνται, nec le-
 rannio. gebantur apud Zenodotum.

621. αὐτὴν Aristarch. αὐτῇ alii.

ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὥς ὅτε κῦμα θεῆς ἐν νηϊ πέσῃσιν
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἡ δέ τε πᾶσα 625
 ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπέκ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὅγ' ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν, 630
 αἱ ρά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῇσι νομεύς, οὐπω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
 αἶεν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635
 βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἀνακτος
 ἀγγελίης οἶχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ. 640
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετὰς, ἡμὲν πόδας ἡδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὅς ῥα τότε Ἑκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλισεν.
 στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἀντυγι πάλτο, 645
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηκεέ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ ὅγ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὑπτίος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κριτάφοισι πεσόντος.
 Ἔκτωρ δ' ὄξυν νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,

622. ὥς] ἐξ ἄλλης, ὥς scholiasta
 ἐν τισι γράφεσθαι ait. Hi igitur
 ἔμπεδον ejecerunt.

626. ἄχνη] ἄχνη Zenodotus.
 δεινὸς ἀήτης] δεινὸς ἀήτης legit
 schol., qui id a quibusdam in
 δεινὸς ἀήτης mutatum esse ait.

640. ἀγγελίης] ἀγγελίην Zeno-
 dotus.

645. στρεφθεὶς] στραφθεὶς alii
 ap. schol.

πάλτο] ἄλτο, κατ' ἑνια τῶν ἀντι-
 γράφων, ut ait Schol.

στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
κτεῖν· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου,
χραιομεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δειδίσαν Ἴκτορα δῖον.

650

Εἴσωποι δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.

Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
ἄθροοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
καὶ δέος· ἄζηχες γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.

655

Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
λίσσεται ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον
“ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
παίδων ἡδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἡδὲ τοκῆων,
ἡμὲν ὅτεψ' ζῶουσιν καὶ ᾧ κανατεθνήκασιν
τῶν ὑπερ ἑνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων
ἐστάμεναι κρατερῶς· μῆδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.”

660

665

Ὡς εἰπὼν ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου.

[τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλὺς ᾧσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δὲ σφι φῶς γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο.

670

Ἴκτορα δὲ φράσαντο βοῇν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδ' ἐμάχοντο,
ἡδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.]

Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Ἀἶαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
ἐστάμεν ἑνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἱὲς Ἀχαιῶν
ἀλλ' ὅγε νηῶν ἱκρί' ἐπ' ἔρχετο μακρὰ βιβάσθων,
νῶμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσιν,
κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαεικοσίπηχυ.

675

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὔ εἰδὼς,
ὅστ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους,
σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστρ' αἰετὶ
λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ ε' θηήσαντο

680

ἀνέρες ἥδ' ἐ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν 685

φοῖτα μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἴκανεν,
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν
νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ
μῖμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
ἀλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθῶν 690

ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
ὥς Ἔκτωρ ἵβυσε νεὸς κυανοπρόροις
ἀντίος αἰξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὥσεν ὀπισθεν
χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. 695

Αὐτὶς δὲ δριμεία μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἥτοι Ἀχαιοὶ
οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπὲρ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700

Τρῳσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστου
νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἔκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν 705

ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτὶς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
τοῦπερ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῳεὲς τε
δῆρουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
τόξων αἰκὰς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
ἀλλ' οἷγ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι, ἓνα θυμὸν ἔχοντες, 710

ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο
καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

686. βιβὰς Aristarch. βιβῶν
alii.

694. ἀντίος Aristarchus. ἀντίον
alii.

ὥσεν Aristarchus. ὥρσεν alii.

698. ἄντεσθ'] ἀντέσθ' Tyrannio.

712. ἀθετεῖται. In alio scholio
precedens versus ab Aristarcho
ejectus esse dicitur.

πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.

715

Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
 ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρῳσὶν δὲ κέλευεν
 “οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἤμαρ ἔδωκεν,
 νῆας ἐλεῖν, αἱ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν
 αὐτόν τ' ἰσχανάσκον ἐρητύοντό τε λαόν.

720

ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύσopa Ζεὺς
 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.”

725

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.

Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·

ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,

θρῆνυν ἐφ' ἐπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἵσης.

ἔνθ' ἄρ' ὄγ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχρῃ δ' αἰεὶ

730

Τρῳᾶς ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·

αἰεὶ δὲ σμερδὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν

“ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἀρης,

ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

ἢ εἰ τις φάμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω,

735

ἢ εἰ τις τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;

οὐ μὲν τις σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,

ἢ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·

ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,

πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἤμεθα πατρίδος αἴης·

740

τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.”

Ἥ καὶ μαιμῶν ἔφεπ' ἔγχρῃ ὀξυόεντι.

ὅστις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο

716. οὐχὶ μεθίει] οὐκ ἐμεθίει
 Zenodotus.

741. μειλιχίῃ Aristarchus. μει-
 λιχίῃ Dionysius Thrax.

737. τι Aristarchus. τις alii.

σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχρ' μακρῷ·
δώδεκα δὲ προπάραιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

745

Π.

Πατρόκλεια.

Ὅς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐστέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένοι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δυοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“ τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἥτε κούρη
νηπὶν, ἥθ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
εἰανοῦ ἀπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέσκεται, ὅφρ' ἀνέληται·
τῇ ἴκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἵβεις.
ἥε τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
ἥε τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενoitιον, Ἄκτορος υἱὸν,
ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
ἥε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
ἐξαῦδα, μὴ κεῖθε νόψ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.”

5

10

15

20

Τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη, Πατρόκλεις ἱππεῦ
“ ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,

5. ᾤκτειρε] θάμβησε Aristarchus.

10. ποτιδέσκεται] προσδέσκεται Zenodotus.

16. τεθνηώτων Aristarch. τεθνεώτων alii.

21. Πηλέος] Πηλέως Ptolemaeus.

μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοὺς.

οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.

βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 25

οὕτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἥδ' Ἀγαμέμνων,

βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν δῖστῳ.

τοὺς μὲν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,

ἔλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.

μὴ ἔμεγ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις, 30

αἰναρέτη. τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,

αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;

νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,

οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα

πέτραι τ' ἡλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. 35

εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις

καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,

ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπασσον

Μυρμιδόνων, ἣν πύ τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.

δὸς δέ μοι ὥμοιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, 40

αἶ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο

Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν

τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

ρεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ

ῥῶσαιμεν προτὶ ἄστυ νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων." 45

ὣς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἥ γὰρ ἔμελλεν

οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

“ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον εἶπες·

οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα, 50

οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·

25. ὁ omisit Aristophanes.

31. αἰναρέτη Aristarchus. αἰ-
ναρέτης vel αἰν' ἀρετῆς alii.

35. ὅτι] ὅτε Aristarchus.

41. ἴσκοντες] εἴσκοντες Aristarch.

47. λιτέσθαι] λίτεσθαι Ptole-
mæus Ascalonita.

50. ἥντινα] εἴ τινα Aristarch.

ἀλλὰ τὸδ' αἶνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι
 καὶ γέρας ἅψ' ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη'
 αἶνὸν ἄχος τό μοι ἔστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55
 κούρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
 τὴν ἅψ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης ὥσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν 60
 ἄσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἥτοι ἔφην γε
 οὐ πρὶν μνηιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπῳ τ' ἂν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὕτη τε πτόλεμός τε.
 τὴν δ' ὥμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέωσι μάχεσθαι, 65
 εἰ δὴ κνάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
 νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
 θάρσυνος. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον 70
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
 πλήσειαν νεκύων, εἰ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἥπια εἶδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδεΐδew Διομήδεος ἐν παλάμῃσιν
 μαίνεται ἐγχείῃ Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι· 75
 οὐδέ πω Ἀτρείδew ὅπῳ ἔκλυον αὐδῆσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἴκτορος ἀνδρόφονοιο
 Τρῳσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἳ δ' ἀλαλητῷ
 πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.

53. δὴ] τις Aristarchus.

59. μετανάστην Aristarchus.
 μετανάστιν (ad Briseidem refe-
 rendum) editiones Massiliensis
 et Rhiani. Nam sic corrigendæ
 confusæ scholiastarum annota-
 tiones, in quibus μετανάστιν in

μεταναστέϊν corruptum.

71. ἐναύλους] Schol.: οὕτως
 ἐναύλους διὰ τοῦ ν. Alii igitur
 ἐπαύλους.

76. ὁπῳ] ἔπος fuit ἐν τισι τῶν
 ὑπομνημάτων.

ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων 80
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πείθεο δ' ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
 ὥς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην 85
 ἄψ' ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἵεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοποτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις. 90
 μῆδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊότητι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσιν 95
 θήῃς, τοὺς δέ τ' ἔαν πεδίον κάτα δηριάσθαι.
 [αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
 μήτε τις οὔν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδῶμεν ὄλεθρον,
 ὅφρ' οἷσι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.]” 100
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν
 δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴν
 πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 καὶ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνε,

91. μῆδ' ἐπαγαλλόμενος] μὴ σύ
 γ' ἀγαλλόμενος Zenodotus, sub-
 latis versibus 89. et 90.

92. ἡγεμονεύειν] αἰπὺν διέσθαι
 Zenodotus.

93—96. Pro his versibus
 unum substituit Zenodotus, μὴ
 σ' ἀπογυμνωθέντα λάβῃ κορυθαίολος
 Ἑκτωρ.

95. πάλιν τρωπᾶσθαι] παλιντρο-
 πᾶσθαι Nicias.

97—100. ἀθετοῦνται.

105. βάλλετο] Schol.: γρά-
 φεσθαί φησιν ὁ Ἀρίσταρχος καὶ
 “τύπτετο δ' αἰεὶ καπφάλαρ' εὐ-
 ποίητα” διὰ τοῦ π. Aristarchus
 igitur καὶ φάλαρ' probavit.

ἔμπεδον αἶεν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
 ἄμφ' αὐτῷ πελεμίζαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι, καὶ δέ οἱ ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
 ἄμπνεῦσαι· πάντα δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθεν, 115
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῷ ἐν χειρὶ κὸλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκεῖη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
 γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κεῖρεν 120
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοῖ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θεῇ· τῆς δ' αἰψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
 ὥς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μῆρῳ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν 125

“ὄρσοε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε—
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἰωήν—
 μὴ δὴ νῆας ἔλῳσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
 δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.”

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ. 130
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.

120. κείρε Aristarch. κείρει alii. κατασβεστή alii.

123. κατ' ἀσβέστη Aristarch. 127. ἰωήν] ἐρωήν Massiliensis.

εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τά οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει.
 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Λιακίδαο, 140
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῃ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θεῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα τίε μάλιστα,
 πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδοάργη, 150
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηγορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἶει,
 τόν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.

Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιοχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς 155
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἷτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·
 καὶ τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
 λάβοντες γλώσσησιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνου αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοῖσι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165
 ῥώνοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν Ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεύς,
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θαῖ, ἧσιν Ἀχιλλεύς

140. ἀθετεῖ Zenodotus, quatuor proximis versibus non scriptis. Conf. ad T, 388.

143. πόρε] γρ. τάμε.

144. ἐκ κορυφῆς] ἐν κορυφῇ Ari-

starchus.

150. Ποδοάργη] πόδαργος Zenod.

156. πάντας] πάντη Zenodot.

161. λάβοντες] λάψαντες Ze-

nodotus.

ἐς Τροίην ἡγεῖτο δῖοφιλος· ἐν δὲ ἐκάστη
 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι· 170
 πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποιθεί,
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἥνασεν.
 τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῖο, διυπετέος ποταμοῖο·
 ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη, 175
 Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βῶρῳ, Περιήρεος υἱῷ,
 ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη, 180
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
 ἡράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ ἀναβάς παρελέξατο λάθρη
 Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν 185
 Εὐδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἡδὲ μαχητὴν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φώωσδε καὶ ἡελίου ἶδεν αὐγὰς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
 ἡγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα, 190
 τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν ἡδ' ἀτίταλλεν,
 ἀμφαγαπαζόμενος ὥσεί θ' ἐὼν υἱὸν ἑόντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
 ἔγχρῃ μάρνασθαι μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον. 195
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἄμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 στῆσεν ἐν κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν
 “ Μυρμιδόνες, μὴ τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω, 200

175. ὃν Aristophanes et Aristarchus χωρὶς τοῦ τ. Alii igitur τόν.

188. πρὸ φώωσδε Zenodotus. φώωσδε Aristoph. et Aristarch.

ἄς ἐπὶ νηυσὶ θεῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι
 πάνθ' ὑπὸ μνηστῆρσιν, καὶ μ' ἡτιάσθε ἕκαστος
 'σχέτιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἐταίρους·
 οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν 205
 αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἧς τὸ πρὶν γ' ἐράασθε.
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω."

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 210
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισιν
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
 ὥς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ· 215
 ψαῦον δ' ἵπποκομοὶ κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νεούτων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 220
 βῆ ῥ' ἵμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέφυγεν
 καλῆς δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐὺ πλήσασα χιτῶνων
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὔλων τε ταπήτων.
 ἔνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶνοπα οἶνον,
 οὔτε τεφρὸν σπένδεσκε θεῶν, ὅτι μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεΐῳ
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσιν,
 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον. 230

202. μ' ἡτιάσθε] μητιάσθε Zenodotus.

207. θάμ' ἐβάζετε] θαμὰ βά- ζετε Aristarchus.

211. ἄρθεν] ἄρθεν Aristarchus.

223. ἄγεσθαι] ἰόντι Zenodotus et Aristophanes.

227. ὅτι Aristarchus. ὅτε alii.

228. τό ῥα Aristarchus. τότε alii.

εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
 “Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδῶνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι.
 ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἦσας λαὸν Ἀχαιῶν,
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέδωρ·
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὅφρα καὶ Ἑκτωρ
 εἴσεται ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἅαπτοι
 μαίνονθ', ὅππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἀρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπὴν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θαὸς ἐπὶ νῆας ἴκοιτο
 τεύχεσσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.”

“Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατῆρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξ ἀπονέεσθαι.
 ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἅψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,
 στῇ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.

Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὅφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.

233. Δωδωναῖε] Φηγωναῖε Zeno-
 dotus. Βωδωναῖε quidam.

Πελασγικὴ] γρ. Πελαργικὴ et Πε-
 λαστικὴ.

234. δυσχειμέρου] πολυπίδακος
 Zenodotus.

237. ἀθετεῖ Aristophanes nec

legit Zenodotus.

243. ἐπίστηται] ἐπιστάται Ze-
 nodotus.

252. σόον] γρ. σάον.

254. ἀπέθηκε] Schol.: οὕτως ἀ-
 πέθηκε διὰ τοῦ α. Alii igitur ἐπέ-
 θεκε.

αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, 260

[αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῶ ἐπὶ οἰκίᾳ ἔχοντας,]
νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν.
τοὺς δ' εἵπερ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὀδύτης
κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
πρόσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσιν. 265

τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
ἐκ νηῶν ἔχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
“Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδew Ἀχιλλῆος,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270
ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες,
γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.”

“Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου, 275
ἐν δ' ἔπεσον Τρῳέεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δ' ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280
ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
μηνιθμὸν μὲν ἀπορριῖψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285
νηὶ πάρα πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυστὰς
ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος·

261. ἀθετεῖται, etiam ab Aristophane.

ἔχοντας Aristarchus καὶ ἀπασαι. Alii ἔχοντες.

272. ἀθετεῖ Seleucus.

281. ἐλπόμενοι] ἐλπόμεναι Zenodotus.

τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν οἰμώξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν 290

Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν
ἡγεμόνά κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295

νηῆς ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.

ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαί καὶ πρόωνες ἄκροι
καὶ νάπαι, οὐρανόνθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ, 300

ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆϊον πῦρ
τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή·
οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη. 305

Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κερασθείσης ὕσμίνης
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
ἔγχρῃ ὀξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ 310
κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος Ἀρήϊος οὔτα Θόαντα
στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυνῖα.

Φυλειίδης δ' Ἀμφικλὸν ἐφορμηθέντα δοκεύσας
ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχος αἰχμῇ 315
νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτας Ἀτύμνιον ὀξείῃ δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτῳ χολωθείς, 320

290. ἀμφεφόβηθην] ἀμφὶ φόβη-
θεν Aristarchus.

313. ἐφορμηθέντα] ἐφορμηθέντα
Aristophanes.

στὰς πρόσθεν νίκυς· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῇ
 δρύϊ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῃς ἄραξεν.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν. 325

ὥς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 βήτην εἰς Ἑρεβος, Σαρπηδόνης ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 νῆες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
 θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας 330
 ζῶν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
 λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήνenti.

πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ 335
 ἥμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
 ἵπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
 φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὐατος αὐχένα θεῖνεν
 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδω ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
 δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.

Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισιν
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ 345
 νύξει· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν
 νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
 ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω
 αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
 πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 350

Οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
 ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
 σίνται, ὑπὲκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσσιν
 ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες

αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
ὥς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἶας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖή πολέμοιο,
ἀσπίδι ταυρεῖή κεκαλυμμένος εὐρέας ὦμους,
σκέπτετ' οἷστῶν τε ροῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἧ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκη·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἐταίρους.

Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνη,
ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἑκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λείπε δὲ λαὸν
Τρωϊκὸν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκεν.
πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ρύμῳ λίπυν ἄρματ' ἀνάκτων.

Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλησαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν' ὕψι δ' ἄελλα
σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
ἄψορρον προτὶ ἄστρ' νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Πάτροκλος δ' ἦ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαὸν,
τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίζον.
ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθον ὠκέες ἵπποι
[ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
πρόσσω ἰέμενοι, ἐπὶ δ' Ἑκτορι κέκλετο θυμός·
ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.

ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
ἡματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἄνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,

365. λαίλαπι] λαίλαπι fuit ἐν
τοῖς ὑπομνήμασιν.

379. ἀνεκυμβαλίζον] ἀνακμ-
βαλίζον Aristarchus.

οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ρέοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
 ἐς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ρέουσαι
 ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 ὥς ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.

390

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἄψ' ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόλῃος
 εἷα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγνὺ
 νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 κτεῖνε μεταίτσω, πολέων δ' ἀπετύντο ποιήν.
 ἔθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυνῖα·
 δοῦπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα, Ἥνοπος υἱόν,
 δεύτερον ὀρμηθεῖς—ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγῃ φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία ἤϊχθησαν—ὁ δ' ἔγχρ' εὐξέ παραστὰς
 γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων,
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὥς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπὶ προβλῆτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῃ καὶ ἥνοπι χαλκῷ·
 ὥς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 μέσσην κακὴν κεφαλὴν· ἥ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερὸν καὶ Ἐπάλτην,
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε,
 Ἰφέα τ' Εὐῖππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

395

400

405

410

415

Σαρπηδὼν δ' ὥς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἐταίρους

χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιᾶδoυ δaμένταc, 420

κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέoiσι καθαπτόμενοc Λυκίοiσιν

“ αἰδῶc, ᾧ Λύκιοι· πόce φεύγετε; νῦν θεοὶ ἔcτε.

ἀντήcω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέροc, ὅφρα δαείω

ὅcτιc ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν

Τρῶαc, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐcθλῶν γούνατ' ἔλυceν.” 425

Ἡ ρὰ καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεcιν ἄλτο χαμαῖζε.

Πάτροκλοc δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.

οἱ δ', ὥcτ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχεc ἀγκυλοχεῖλαι

πέτρη ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,

ὥc οἱ κεκλήγοντεc ἐπ' ἀλλήλοiσιν ὄρουcαν. 430

τοὺc δὲ ἰδὼν ἐλέηce Κρόνου παῖc ἀγκυλομήτεω,

Ἡρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε

“ ὦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,

μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιᾶδoυ δαμῆναι.

διχθὰ δὲ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι, 435

ἥ μιν ζῶν ἐόντα μάχηc ἄπο δακρυόεcce

θείῳ ἀναρπάξασ Λυκίηc ἐν πίνι δῆμῳ,

ἥ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιᾶδoυ δαμάccω.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα βοῶπιc πότνια Ἡρην

“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπεc. 440

ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴcῃ,

ἅψ' ἐθέλειc θανάτοιο δυccηχέοc ἐξαναλῦcαι;

ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντεc ἐπαιέομεν θεοὶ ἄλλοι.

ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο cῆcιν·

αἶ κε ζῶν πέμψηc Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε, 445

φράζεο μή τιc ἐπειτα θεῶν ἐθέλῃcι καὶ ἄλλοc

πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆc ὑccμίνηc·

πολλοὶ γὰρ περὶ ἄcτυ μέγα Πριάμοιο μάχωνται

υἱέεc ἀθανάτων, τοῖcιν κότον αἰνὸν ἐνήcειc.

ἀλλ' εἴ τοι φίλοc ἐcτὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἧτορ, 450

430. κεκλήγοντεc] κεκληγῶτεc A-
ristarchi editio altera.

445. ζῶν Aristarchus. ζῶν alii.

450. φίλοc Aristarchus. φίλοc

431—461. ἀθετεῖ Zenodotus. alii.

ἤτοι μὲν μιν ἕασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἶων,
 πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον,
 εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται, 455
 ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε
 τύμβω τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.”

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν 460
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἐνθ' ἦτοι Πάτροκλος ἀγκαλειτὸν Θρασύμηλον,
 ὅς ῥ' ἦὺς θεράπων Σαρπηδόνοσ' ἦεν ἄνακτος,
 τὸν βάλε νεΐαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα. 465
 Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
 δεύτερος ὀρμηθεὶς, ὁ δὲ Πηδᾶσιν οὔτασεν ἵππον
 ἔγχρῃ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθων,
 καδ' δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τὼ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δὲ σφιν 470
 σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήγορος ἐν κονίησιν.
 τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὔρετο τέκμωρ·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄρ' παχείας παρὰ μηροῦ,
 αἰξας ἀπέκυψε παρήγορον οὐδ' ἐμάτησεν·
 τὼ δ' ἰθυσθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν. 475
 τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

Ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερόν ἦλυθ' ἀκωκῇ
 ἔγχρους, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ἄρ' ἔκφυγε χαλκῷ
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς, 480
 ἀλλ' ἔβαλ' ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχεται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
 ἦριπε δ' ὥς ὅτε τις δρῦς ἦριπεν ἢ ἀχερωῖς,

463. Θρασύμηλον] γρ. Θρασύδη-
 μον et Θρασύβουλον.

464. οὔτασεν] ἤλασεν Philemo-
 nis editio.

ἥε πίτυς βλωθρῇ, τήντ' οὐρεσί τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς, 485
βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
ἥτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθών,
αἰθωνα μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
ᾧλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος,
ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων 490
κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον
“Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θεὸς ἔσσι.
πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας, 495
πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνης ἀμφιμάχεσθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περὶ μάρναο χαλκῷ.
σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείῃ καὶ ὄνειδος
ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.”

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'. ὁ δὲ λαῖξ ἐν στήθεσι βαίνων
ἐκ χροῶς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
τοιοῦ δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμὴν. 505
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας,
ιεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς αἰόντι·
ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
χειρὶ δ' ἐλὼν ἐπῖεξε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν 510
ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰϋ

483. οὐρεσι τέκτονες] οὐρεσιτέκ-
τονες Nicias.

488. ἐν Aristarchus. ἐπ' alii.

497. περὶ μάρναο] περὶ μάρναο
Ptolemæus Ascalonita. περιμά-
ναο Aristarchus.

504. ἔλκε Aristarchus. εἶλκε
alii.

ἔποντο] ἔχοντο Aristarchus.

507. λίπον Zenodotus. λίπεν
alii.

τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 “ κλυθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίοιι δῆμῳ
 εἷς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξεῖης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
 τερσῆναι δύναται, βαρύθει δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
 520
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλῳλεν,
 Σαρπηδὼν, Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισιν
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῃ πολεμίζειν,
 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχῳμαι.”
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γῆθησέν τε,
 530
 ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνα ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῳᾶς κίε μακρὰ βιβιάσθων,
 Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοίδην καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 535
 βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἷς ἐπικούρων,
 οἷ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἷης
 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
 540
 κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστᾶων,

515. πάντοσ' ἀκούειν Aristarch.
 πάντ' ἑσακούειν Zenodotus.

522. οὗ παιδὸς Aristarchus. ὃ
 παιδί alii.

523. ἄκεσσαι] ἀκέσσαι Ari-
 starchus (?).

526. κατατεθνηῶτι Aristarchus.
 κατατεθνηῶτι alii.

ὃς Λυκίην εἵρυτο δίκησί τε καὶ σθένεϊ ῥ·
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἀρης.
 ἀλλὰ, φίλοι, πάσστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ βοῆσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.”

545

ὣς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατὰ κρῆθεν λάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόλῃος
 ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἑὸν πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 βᾶν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἔκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνοσ· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Μενoitιάδew Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
 Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ
 “ Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 οἷοι περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἣ καὶ ἀρείους.
 κεῖται ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
 Σαρπηδῶν. ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
 τεύχεά τ' ὥμοιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων
 αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλεῖ χαλκῷ.”

550

555

560

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοὶ,
 σύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι
 δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.

565

Ἦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιούς·
 βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεὺς,
 ὃς ῥ' ἐν Βουδεΐῳ εὐναιομένῳ ἦνασσεν
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίζας

570

542. εἵρυτο Aristarchus. εἵρυτο Tyrannio.

559. εἴ μιν] εὔ μιν Rhiani editio.

ἐς Πηλῇ' ἰκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν
 οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῇι ῥήξήνορι πέμπον ἔπεσθαι 575
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.
 τὸν ῥα τίθ' ἀπτόμενον νέκυσ βάλε φαίδιμος Ἴκτωρ
 χερμαδίῳ κεφαλῇν· ἥ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεᾶσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής. 580
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάριοι,
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἴρηκι ἑοικῶς
 ὠκέϊ, ὅστ' ἐφόβησε κολιούς τε ψῆράς τε
 ὥς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάριοι. 585
 καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν,
 αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 ὅσση δ' αἰγανέης ῥίπῃ ταναοῖο τέτυκται,
 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέη πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ 590
 ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, δηίων ὑπο θυμοραϊστέων,
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάλθυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων 595
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ,
 στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
 ὥς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο, 600
 στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάβοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρου αὐτῶν.
 ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν,
 Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ᾧ Διὸς ἱρεὺς
 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ. 605
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ᾗχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος· 610

πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδεις ἐνισκίμβη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίσχη
 ἔγχος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 [αἰχμὴ δ' Αἰνείας κραδαιομένη κατὰ γαίης
 ἄχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.] 615

Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε
 “Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα,
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.”

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἦῤῥα
 “Αἰνεία, χαλεπὸν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα, 620
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κε σεῦ ἄντα
 ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.

εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχὼν μέσσην ὀξείῃ χαλκῷ,
 αἰψά κε, καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθώς,
 εὔχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Αἰδὶ κλυτοπόλῳ.” 625

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἐνέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός
 “Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις;
 ὦ πέπον, οὗ τοι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσιν
 νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ· 630
 τῷ οὔτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.”

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶψ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 τῶν δ', ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρει
 οὔρεος ἐν βήσσης, ἔκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκοὴ,
 ὥς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης 635
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιητάων,
 νυτσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

613. aberat ab Aristarchi editione altera.

633. ὀρώρει Aristarch. ὀρώ-
 ρεν alii.

634. ἀκοή] αὐτῇ Aristoph.

636. βοῶν τ'] τ' rectius abesse
 judicaverat Aristarchus.

οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα διὸν
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
 ἐκ κεφαλῆς εἵλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους. 640
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλειον, ὥς ὅτε μυῖαι
 σταθμῶ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
 ὦρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 ὥς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλειον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
 τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαεινῶ, 645
 ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῶ
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων
 ἢ ἥδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἑκτωρ
 χαλκῶ δηώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔλθται, 650
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 ᾧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ὄφρ' ἡὺς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 ἐξαῦτις Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν
 ὥσαιτο προτὶ ἄστν, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655
 Ἑκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῆκεν
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
 Τρῳας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα.
 ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ, 660
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἐντὲ' ἔλοντο
 χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός. 665
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “ εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
 ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα

638. Σαρπηδόνα διὸν] Σαρπηδόνι
 δίῳ Aristarchus.

648. καὶ κεῖνον Aristarchus.
 κακέινον alii.

666. καὶ—Ζεὺς] καὶ τότε ἄρ' ἐξ
 Ἰδης προσέφη Ζεὺς ὃν φίλον υἱόν Ze-
 nodotus, ejecto v. 677. Postea
 totum locum 666–683. sustulit.

πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσιν ποταμοῖο ῥοῇσιν
 χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσسون 670
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 "Υπνῶ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ρά μιν ὦκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πίοιι δῆμῳ,
 ἔνθα ἐ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων." 675

ᾧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνὴν,
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον αἰείρας,
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσιν
 χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσεν 680
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 "Υπνῶ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ρά μιν ὦκα
 κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίοιι δῆμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας
 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
 νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 ἧ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσω νόος ἥπερ ἀνδρῶν
 [ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥήϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι] 690
 ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν.

"Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανάτῳδε κάλεσαν;
 "Ἀδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχέκλον
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον, 695
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.

"Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχρεϊ θῆεν·

668. Σαρπηδόνα] Σαρπηδόνη Aristarchus.

688. κρείσσω] κρείσσω Zenodotus.

697. ἔλεν] ἔλες Zenodotus.

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργου
ἔσθῃ, τῷ ὅλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων. 700

τρίς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρίς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
χεῖρεσσ' ἀθανάτησι φαινήν ἄσπιδά νύσσω.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος, 705
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· οὐ νύ τοι αἶσα
σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερῶχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.”

ὧς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, 710
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
δίξε γὰρ ἥε μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας,
ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.

ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 715
ἀνέρι εἰσάμενος αἰζήῳ τε κρατερῷ τε,

Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμιοι,
αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ρόῃς ἐπὶ Σαγγαρίοιο·
τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 720

“Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή·
αἶθ', ὅσον ἦσσαν εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.

ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
αἷ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶή δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.” 725

ὧς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ πόνον ἀνδρῶν,
Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαιδίμῳ Ἐκτωρ
ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
δύσεθ' ὅμιλον ἰὼν, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
ἤκε κακὸν, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὅπαζεν. 730
Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνάριζεν·
αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε
 σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 μάρμαρον ὀκριόενθ', ὃν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν. 735
 ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἑκτορος ἡνιοχῆα,
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξείῃ λαΐ.

ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν 740
 ὁστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κοινήσιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἑοικὼς
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὁστέα θυμός.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππεῦ
 “ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ· ὥς ρεῖα κυβιστᾷ. 745
 εἰ δὴ πού καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
 ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἔξ ἵππων ρεῖα κυβιστᾷ.
 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.” 750

Ὡς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἥρωϊ βεβήκει
 αἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραΐζων
 ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὥς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαῶς.
 Ἑκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε. 755
 τῷ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὥς θηρινθήτην,
 ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 ἄμφω πεινῶντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 ὥς περὶ Κεβριόναο δῶν μῆστωρες αὐτῆς,
 Πάτροκλός τε Μενoitιᾶδης καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ, 760
 ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλεί χαλκῷ.
 Ἑκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.

Ὡς δ' Εὐρώς τε Νότος τ' ἐριθαίνετον ἀλλήλοισιν 765

οὔρεος ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770
 δῆρουν, οὐδ' ἕτεροι μνώνοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρ' ἐπεπήγει
 ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης 775
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.

Ὅφρα μὲν Ἥελιος μέσσην οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
 ἥμος δ' Ἥελιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν. 780

ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
 Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν. 785

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 ἥερι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν· 790

στῇ δ' ὅπιθε, πλῆξεν δὲ μετὰφρενον εὐρέε τ' ὤμω
 χειρὶ καταπρηγεῖ, στρεφεδίνθηεν δέ οἱ ὅσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνησαν δὲ ἔθειραι 795

αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἱππόκομον πῆληκα μαινεσθαι κονίησιν,

774. ἐστυφέλιξαν Aristarchus. ἐστυφέλιξεν alii.

775. δ' ἐν Aristarchus. δὲ alii.

ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
 ἣ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόνθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος.
 800
 πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμινέσσα.
 λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 τὸν δ' ἄτη φρένας εἴλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
 805
 στῇ δὲ ταφών· ὅπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξείῃ δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόνθεν βάλε Δάρδανος ἀνῆρ,
 Πανθοίδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχει· θ' ἵπποσύνη τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν·
 810
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας εἰκόσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἱππεῦ,
 οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινεν
 815
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ εὐντ', ἐν δηϊότητι.
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς
 αἶψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἕκτωρ δ' ὥς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάλθυμον
 αἶψ' ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ
 820
 νείατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,
 ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 825
 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πῖεμεν ἄμφω·
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὥς πολέας πέφνοντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἕκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχει θυμὸν ἀπηύρα,

807. σχεδόνθεν βάλε] σχεδὸν οὔτασε Zenodotus.

810. τότε Aristarchus. τότε alii.

827. πέφνοντα Aristarchus. πεφνόντα Tyrannio.

καί οἱ ἐπενχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ Πάτροκλ', ἣ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμὴν,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἤμαρ ἀπούρας,
 ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἔς πατρίδα γαῖαν,
 νήπιε· τῶν δὲ πρόσθ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
 Ἵρῳσι φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω
 ἤμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δὲ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
 ἄ δεῖλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
 ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι
 ‘ μή μοι πρὶν ἵεναι, Πατρόκλεις ἵποκέλευθε,
 νῆας ἔπι γλαφυράς, πρὶν Ἐκτορος ἀνδροφόνουιο
 αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
 ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πείθην.”

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη, Πατρόκλεις ἱππεῦ
 “ ἤδη νῦν, Ἐκτορ, μεγάλ' εὐχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν
 ῥήϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὧμων τεύχε' ἔλοντο.
 τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὅλῳ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρτίζεις.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
 χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.”

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων παταμένη Ἀϊδόςδε βεβήκει,
 ὃν πότμον γοῶσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἐκτώρ
 “ Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύειαι αἰπὺν ὄλεθρον;
 τίς δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλλεύς, Θέτιδος παῖς ἡῤυκόμοιο,

854. δαμέντ'] δαμέντι plene Aristarchus.

856. τεθνηῶτα Aristarchus.
 τεθνεῖῶτα alii.

φθῆῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·”

ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἔξ ὠτειλῆς
εἵρυσσε, λὰξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὥς ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

865

Ρ.

Μενελάου ἀριστεία.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊοτήτι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μῆτηρ
πρωτοτόκος κινυρῇ, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐϋμμελὴς ἀμέλησεν
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον
“ Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
χάζεο, λείπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην·
τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
μή σε βάλῃ, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.”

5

10

15

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
“ Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.

867. γρ. ἤματι τῷ δ' τ' ἔγημε Θέτιν ἡπαροκρήδεμνον.
7. δέ οἱ] δὲ οὐ Zenodotus.

οὐτ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντος
οὔτε σὺνὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,
ὅσσον Πάνθου νῆες εὐμμελῖαι φρονέουσιν.

20

οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο
ἥς ἥβης ἀπότηθ', ὅτε μ' ὤνατο καὶ μ' ὑπέμεινεν
καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι πῶδεσσί γε οἷσι κιόντα
εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.
ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
στήγῃς· ἀλλὰ σ' ἐγὼγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ἐς πληθὺν ἵεναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νῆπιος ἔγνω.”

25

30

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πείθεν ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα
“νῦν μὲν δῆ, Μενέλαε διοτρεφές, ἥ μάλα τίσεις
γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις,
χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόου καὶ πένθος ἔθηκας.
ἥ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῆν καὶ τεύχε' ἐνείκας
Πάνθῳ ἐν χεῖρεσσι βάλλω καὶ Φρόντιδι δῖῃ.
ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
οὐδέ τ' ἀδῆριτος ἥ τ' ἀλκῆς ἥτε φόβοιο.”

35

40

Ὡς εἰπὼν οὕτωςε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν·
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὥρνυτο χαλκῶ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
αἶψ' δ' ἀναχαζόμενοι κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χεῖρὶ πιθήσας·
ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.

45

20. παρδάλιος Aristarch. πορ-
δάλιος alii.

27. οὐδέ εἰ] οὐδέ τέ Aristarchus.

34. μάλα] τάχα fuit ἐν τισι
τῶν ὑπομνημάτων.

41. ἔτι] ἐπὶ, κατ' ἐνία τῶν ὑπο-
μνημάτων.

42. ἥ τ'—ἥ τε] ἥδ'—ἥδὲ Ari-
starchus.

44. χαλκὸν] χαλκὸς Aristarch.

δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 50
 αἷματί οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
 πλοχμοί θ', οἷ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
 καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαί δονέουσιν 55
 παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθει λευκῷ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πάνθου υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβον
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60
 ὧς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποισῶς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει 65
 δηῶν· ἀμφὶ δὲ τόνγε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
 πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὥς τῶν οὕτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
 ἔνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαι 70
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε θεῶν ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχῃτα διώκων, 75
 ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμῆμεναι ἦδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος, Ἀρήϊος Ἀτρείος υἱός,
 Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε, 80
 Πανθοῖδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.”

51. Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι] Χαρίτεσ-
σι μέλαιναι Zenodotus.

54. ἀναβέβρυχεν] ἀναβέβρυχεν
Zenodotus.

Ὀς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας·
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ 85
 κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῶ,
 ὀξέα κεκληγῶς, φλογὶ εἵκελος Ἥφαίστοιο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρείος ὀξὺ βοήσας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν 90
 “ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
 Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἑνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 εἰ δέ κεν Ἔκτορι μῶνος ἔων καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 αἰδεσθεῖς, μή πῶς με περιστήσω ἕνα πολλοί· 95
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὅπποτ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι
 ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
 τῷ μ' οὐτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται 100
 Ἔκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη.” 105
 Εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
 αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν,
 ἐντροπαλιζόμενος ὥστε λῖς ἡϋγένειος,
 ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται 110
 ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·

95. περιστήσω· Aristarch. περι-
 στείωσ' alii.

103. ἰόντες] ἰόντε Zenodotus.

110. δίωνται] δ ενται apud He-
 rodianum.

ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
 στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων,
 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 βῆ δὲ θέειν, εἴθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἤυδα
 “Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος 120
 σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.”
 Ὡς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα, 125
 ἔλχ', ἵν' ἀπ' ὅμοιιν κεφαλὴν τάφοι ὀξείῃ χαλκῷ,
 τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίῃ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἥτε πύργον.
 Ἐκτωρ δ' αἰψ' ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,
 ἐς δΐφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ 130
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστν, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιᾶδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
 ἐστήκειν ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,
 ᾧ ρά τε νήπι ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δὲ τε σθένει βλεμεαίνει, 135
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὥς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, ἀρηΐφίλος Μενέλαος,
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.
 Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν, 140
 Ἐκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ
 “Ἐκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἔδεύεο.
 ἦ σ' αὐτῶς κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξῃλιν ἐόντα.

134—136. non legebantur 139. ἐστήκει Aristarchus. εἰ-
 apud Zenodotum neque erant στήκει alii.
 in editione Chia.

φράζεο νῦν ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστν σαώσεις
οἷος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν 145
οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
εἴσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δῆϊοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμέσ αἰεί.
πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεας μεθ' ὅμιλον,
σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον, 150
κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλεί τε καὶ αὐτῶ,
ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκόμεναι κύνας ἔτλης.
τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιτείσεται ἀνδρῶν,
οἴκαδ' ἵμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. 155
εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνεΐη,
ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται οἱ περὶ πάτρης
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω.
εἰ δ' οὔτος προτὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἄνακτος 160
ἔλθοι τεθνηὼς καὶ μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἐντεα καλὰ
λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχι θεράποντες. 165
ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δῆϊων ἐν αὐτῇ,
οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστιν.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ
“Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες ; 170
ὦ πόποι, ἥ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν·

144. σαώσεις Aristarchus. σα- θνειῶς alii.
ὁψης alii.

149. ὅμιλον] ὁμίλου Zenodotus.

153. κύνας] κύνον Zenodotus.

161. τεθνηὼς Aristarchus. τε-

171. πόποι] πέπον Zenodotus.

172. Schol. : μεμείωκε τὴν ἔμ-
φασιν καὶ τὰ τοιαῦτα εἴωθεν ἀθετεῖν
ὁ Ἀρίσταρχος.

νῦν δέ σευ ἄνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
 ὅστε με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομείναι.
 οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσω νόος αἰγιόχοιο,
 ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ρήϊδίῳ, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον,
 ἥε πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 180
 ἢ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς, μάλα περ μεμαῶτα,
 σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλαιο θανόντος."

Ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 " Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 185
 ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
 καλὰ, τὰ Πατρόκλαιο βίην ἐνάριξα κατακτάς."

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ
 δῆϊόν τε ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἐταίρους
 ὦκα μάλ', οὐπω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, 190
 οἱ προτὶ ἄστρῳ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
 στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἔντε' ἄμειβεν·
 ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεν
 Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίῳνες 195
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὅπασσεν
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν 200
 " Ἄ δειλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὃς δὴ τοι σχεδὸν εἴσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις

173. σευ] σε Zenodotus, ut
Ξ, 95.

174. με φῆς] μ' ἔφης Ptole-
mæus Ascalonita.

178. ὅτε] τότε Aristophanes.

190. μετασπών] μετάσπων qui-
dam.

202. εἴσι Aristarch. ἐστί alii.

ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόντε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δὲ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνῆα τε κρατερόν τε,
 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων 205
 εἴλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίζω,
 τῶν ποιὴν ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκ νοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.”

Ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
 Ἔκτορι δ' ἤρμωσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, δῦ δέ μιν Ἄρης 210
 δεινὸς ἐνυάλιος, πλήσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμῳ Πηλείωνι.
 ὠτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποیحόμενος ἐπέεσσιν, 215
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισῆνορά θ' Ἰππόθοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐυνομον οἰωνιστήν·
 τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων” 220
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἡγεира ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ 225
 λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
 ἢ ἐσσωθήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς.
 ὃς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνηῶτά περ, ἔμψης
 Τρῶας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσῃ, εἵξῃ δὲ οἱ Αἴας, 230
 ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς

214. μεγαθύμῳ Πηλείωνι Aristarchus. μεγαθύμου Πηλείωνος habent αἱ κοιναὶ ἐκδόσεις. Πηληϊάδew Ἀχιλλῆος Zenodotus.

215. ὠτρυνεν] ὠτρυνεν Zenodotus (?) et, ut conjicere licet, Ari-

starchus. Idem dicendum de v. 582.

229. τεθνηῶτα Aristarchus. τεθνεῖῶτα alii.

231. τῷ Aristarchus. τῶν alii.

ἔξω ἐγὼ· τὸ δὲ οἱ κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ.”

ᾠς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδῃσιν·

235

νήπιοι· ἥ τε πολέσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.

καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον

“ ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφεῖς, οὐκέτι νῦν

ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.

οὔτι τόσον νέκυσ περιδείδῃα Πατρόκλοιο,

240

ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἢ δ' οἰωνούς,

ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδῃα, μή τι πάθῃσιν,

καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,

Ἐκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ.”

245

ᾠς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,

ἥϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς

“ ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἢ δὲ μέδοντες,

οἵτε παρ' Ἀτρεΐδῃς, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος

250

λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

ἀργαλέον δὲ μοί ἐστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον

ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.

ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ

Πάτροκλον Τρῳῆσι κυτὶν μέλπηθρα γενέσθαι.”

255

ᾠς ἔφατ', ὁξὺ δ' ἀκούσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας.

πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα,

τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὅπῃων Ἰδομενεὺς,

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐυναλίφ ἀνδρεϊφύνη.

τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,

260

ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἤρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.

234. ἔλπετο Aristarchus. ἤλ- starchus.
πετο alii.

240. περιδείδῃα] πέρι δειδῃα Ari-

250. ἕκαστος] ἕκαστα quidam.

260. 261. ἀθετεῖ Zenodotus.

ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διιπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 ἡϊόνες βοώωσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω, 265
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἕστασαν ἀμφὶ Μενoitιᾶδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκῆρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἡέρα πολλὴν
 χεῦ, ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιᾶδην ἤχθαιρε πάρος γε, 270
 ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 μίσησεν δ' ἄρα μιν δηῖον κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῇσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὥρσεν ἐταίρους.

ᾤωσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδὲ τιν' αὐτῶν 275
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἰέμενοί περ,
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὣκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συτὶ εἵκελος ἀλκῇν
 καπρίῳ, ὅστ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
 ῥῆϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσσας·
 ὥς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανοῦ, φαίδιμος Αἴας,
 ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
 οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἦτοι τὸν Λήθιοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς,
 Ἴππόθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
 δησάμενος τελαμῶν παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας, 290
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἰεμένων περ.

263. διιπετέος] διειπετέος Zenodotus.

264. βέβρυχεν] βεβρύχη Aristophanes.

268. φραχθέντες] ἀρθέντες Ze-

nodotus.

270. ἤχθαιρε] ἔχθαιρε Aristarchus.

292. ἰεμένων Aristarchus. ἰε-

μένω alii.

τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίνῃ κυνέῃς διὰ χαλκοπαρήνῃ·
 ἤρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆ, 295
 πληγεῖσ' ἔγχει τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἔξ ὠτειλῆς
 αἵματοίσι· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἤκε χαμαῖζε
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνῆς ἐπὶ νεκρῷ,
 300 τῇλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβόλακος, οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰῶν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Ἔκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 305 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίων, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπηΐ
 οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσπων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληΐδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 310 αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νεῖατον ὦμον ἀνέσχεν.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα, δαΐφρονα Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποθόφῃ περιβάντα μέσσην κατὰ γαστέρα τύψεν·
 315 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,
 Φόρκυν θ' Ἰππόθοόν τε, λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 320 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες,
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῃ. ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὥτρυνε, δέμας Περίφαντι εἰοικῶς,
 κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 325 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδῶς·
 τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων

“Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινὴν; ὥς δὴ ἴδεν ἀνέρας ἄλλους
 κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιθότας ἡνορέῃ τε
 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας. 330
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νίκην· ἀλλ’ αὐτοὶ τρεῖτ’ ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.”

“Ὡς ἔφατ’, Αἰνείας δ’ ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἑσάντα ἰδὼν, μέγα δ’ Ἔκτορα εἶπε βοήσας
 “Ἔκτορ τ’ ἦδ’ ἄλλοι Τρώων ἄγοι ἦδ’ ἐπικούρων, 335
 αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ’, ἀρηϊφίλων ὑπ’ Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας.

ἀλλ’ ἔτι γάρ τίς φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν, ὕπατον μῆστωρα, μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
 τῷ ῥ’ ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μῆδ’ οἷγε ἔκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.”

“Ὡς φάτο, καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
 οἱ δ’ ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 ἔθ’ αὖτ’ Αἰνείας Λειώκριτον οὔτασε δουρὶ,
 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἑσθλὸν ἐταῖρον. 345
 τὸν δὲ πεσόντ’ ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Λυκομήδης,
 στῇ δὲ μάλ’ ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴθαρ δ’ ὑπὸ γούνατ’ ἔλυσεν,
 ὅς ῥ’ ἐκ Παιονίης ἐριβόλακος εἰληλούθει, 350
 καὶ δὲ μετ’ Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

τὸν δὲ πεσόντ’ ἐλέησεν Ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 ἀλλ’ οὐ πῶς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
 ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ’ ἔχοντο. 355
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν’ ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ’ ἀμφ’ αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὥς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν 360

δεύετο πορφυρέφ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτί γ' ἐμάχοντο,
παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν. 365

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς, οὐδέ κε φαίης
οὔτε ποτ' ἡέλιον σῶν ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
ἡέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπὶ ὅσοι ἄριστοι
ἕστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 370
εὐκῆλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
ἡελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δ' ἐμάχοντο,
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόοντα,
πολλὸν ἀφεस्ताότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον 375
ἡέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ
ὅσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐπὼ φῶτε πεπύσθην,
ἄνερε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδῃς Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμαδῷ Τρώεσσι μάχεσθαι. 380
τῷ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἐταίρων
νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

Τοῖς δὲ πανημερίεις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμές αἰεὶ 385
γούνατά τε κνῆμαί τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάστου
χεῖρές τ' ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοιιν
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείην
λαοῖσιν δῶν τανύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ 390
δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσιν

368. μάχης ἐπὶ] μάχῃ ἐνι Ari-
stophanes.

ἐπὶ ὅσοι] ἐπὶ τόσων (?) Zeno-
dotus. ἐπὶ θ' ὅσοι alii.

κυκλός, ἄφαρ δέ τε ἱκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή
 πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
 ὧς οἶγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 ἔλκεον ἀμφοτέροι· μάλα γάρ σφισιν ἔλπετο θυμός,
 Τρωσὶν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἔπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

395

Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἦδε Πάτροκλον τεθνηότα διὸς Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θεῶων,
 τείχει ὕπο Τρώων. τό μιν οὔποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν,
 ἅψ ἀπονουστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 ἐκέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
 πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
 δῆ τότε γ' οὐ οἱ εἶπε κακὸν τόσον ὅσον ἐτύχθη
 μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.

400

405

410

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
 νωλεμές ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 ὧδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 “ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεές ἀπονέεσθαι
 νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.”

415

ὣς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν
 “ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι

420

392. κυκλός] κύκλος Aristarchus. κύκλῳ Zenodotus. Conf. ad Δ, 212.

404—425. sustulit Zenodotus, solos versus 420—423. ἀθετεῖ Aristarchus.

πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεῖτω πολέμοιο·”

ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐταῖρου.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς

χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·

425

ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἑόντες

κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο

ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνου.

ἧ μὰν Αὐτομέδων, Διώρειος ἄλκιμος υἱός,

πολλὰ μὲν ἄρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θεῖων,

430

πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἄρειῃ·

τὼ δ' οὔτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον

ἠθελέτην ἱέναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοὺς,

ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἧτ' ἐπὶ τύμβῳ

ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἠὲ γυναικὸς,

435

ὥς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δῖφρον ἔχοντες,

οὔδαι ἐνισκίμψαντε καρήατα· δάκρυα δὲ σφιν

θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέει μυρομένοισιν

ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη

ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.

440

μυρομένῳ δ' ἄρα τώγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,

κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·

“ ἄ δειλὼ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλεΐδῃ ἄνακτι

θυητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγῆρω τ' ἀθανάτῳ τε.

ἧ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχῃτον;

445

οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἷζυρώτερον ἀνδρὸς

πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνεῖει τε καὶ ἔρπει.

ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν

Ἑκτωρ Πριαμίδης ἐποχῆσεται· οὐ γὰρ ἑάσω.

ἧ οὐχ ἄλῖς ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῷ;

450

σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἧδ' ἐνὶ θυμῷ,

ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο

νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,

κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκωνται

δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”

455

ὦς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἡΰ.
 τὼ δ' ἀπὸ χαιτᾶν κονίην οὐδ' ἄσδε βαλόντε
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 ἵπποις αἴτσωσιν ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460
 ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἥρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
 οὐ γάρ πως ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ
 ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
 ὁψὲ δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·
 στῇ δ' ὅπιθεν δίφρῳ, καὶ Αὐτομέδοντα προσηΐδα
 “ Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν
 ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς; 470
 οἶον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ
 μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.”

Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός
 “ Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος 475
 ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
 εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ζωὸς ἐών; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μᾶστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὅφρα μάχωμαι.” 480

ὦς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας
 καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
 Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ,
 αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα
 “ Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτῶνων, 485

456. ἵπποισιν—ἡΰ] ἵπποισι μένος
 πολυθαρές ἐνῆκε, | αὐτὸς δ' Οὐλιμ-
 πόνδε μετ' ἀθανάτοισι βέβηκε Ze-
 nodotus.

465. ἐπίσχειν Aristarchus et
 Herodianus. ἐπισχέιν Ptolemæus
 Ascalonita.

ἵππῳ τῷδ' ἐνοησα ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνίοχοισι κακοῖσιν.
 τῷ κεν ἐελποίμην αἶρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
 σῶ θέλεις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ
 τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι "Αρηϊ."

490

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαιο.
 τὸ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένῳ ὤμους
 αὔησι στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἀρητος θεοειδής
 ἦϊσαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 νῆπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
 αὗτις ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἀλκῆς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον
 "Ἀλκιμέδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπρθεν ἰσχέμεν ἵππους,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνέοντε μεταφρένῃ· οὐ γὰρ ἔγωγε
 Ἑκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἶω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππῳ
 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσθαι τε στίχας ἀνδρῶν
 Ἀργείων, ἣ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλοίῃ."

495

500

505

ὣς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 "Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
 ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἷπερ ἄριστοι,
 ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
 νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ·
 τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἑκτωρ Αἰνείας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἦσω γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει."

510

515

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
 ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός,
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ,
κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν,
ὥς ἄρ' ὅγε προθορῶν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.

520

Ἔκτωρ δ' Ἀυτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·

525

πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδεις ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίσθη
ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
καὶ νῦ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὠρμηθήτην,

530

εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἐταίρου κικλήσκοντος.
τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὔτις

Ἔκτωρ Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος θεοειδής,

Ἄρητον δὲ κατ' αὔθι λίπον δεδαῖγμένον ἦτορ,
κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα

535

“ ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδῃο θανόντος
κῆρ ἄχεος μεθέγκα, χερεῖονά περ καταπέφνω.”

ὦς εἰπὼν ἐς δῖφρον ἐλὼν ἕναρα βροτόεντα
θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
αἱματόεις ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.

540

Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὕσμινη
ἀργαλήη πολὺδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθῆνη
οὐρανόθεν καταβάσσα· προῆκε γὰρ εὐρύσπα Ζεὺς
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
ἥ τε πορφυρέην ἴριν θνητοῖσι τανύσση

545

Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
ἢ καὶ χεიმῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει,

550

539. καταπέφνων Aristarchus.
Alii igitur καταπειφῶν.

545. ἀθετεῖ Zenodotus. Addit

schol.: τινὲς αὐδὲ γράφουσι, quod
de Zenodoto ipso sæpissime di-
citur in scholiis.

ὥς ἡ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἐ αὐτὴν
 δύσεντ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
 πρῶτον δ' Ἀτρείος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
 ἴφθιμον Μενέλαον—ὁ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν—
 εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν
 555
 “ σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείῃ καὶ ὄνειδος
 ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγανοῦ πιστὸν ἑταῖρον
 τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν.
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 560
 “ Φοῖνιξ, ἄττα γεραίε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
 δοίῃ κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
 τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσματο θυμόν.
 ἀλλ' Ἔκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
 565
 χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.”

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἡρήσατο πάντων.
 ἐν δὲ βίῃν ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκεν,
 καὶ οἱ μυῖης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
 570
 ἥτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χρὸς ἀνδρομέοιο
 ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
 τοίου μιν θάρσευς πλῆσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος,
 575
 ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἔκτωρ
 δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήῃρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
 αἰῶντα φόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
 δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
 580
 νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.

Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὥτρυνεν Ἀπόλλων,

582. Ἐκτορα—Ἀπόλλων] Ἐκτορα δὲ φρένα διῶς Ἄρης ὥτρυνε μετελθὼν Zenodotus.

Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων
 [τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων] 585
 “Ἐκτορ, τίς κέ σ’ ἔτ’ ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
 μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ’ οἴχεται οἶος αἰέρας
 νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων, σὸν δ’ ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἷὸν Ἡετίωνος.” 590

“Ὡς φάτο, τὸν δ’ ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθιπι χαλκῷ.
 καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ’ αἰγίδα θυσιανόεσσαν
 μαρμαρέην, Ἰδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
 ἀστράφας δὲ μάλα μεγάλ’ ἔκτυπε, τὴν δ’ ἐτίναξεν, 595
 νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ’ Ἀχαιοῖς.

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.
 βλήτο γὰρ ὦμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
 ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρῃς
 αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ’ ἐβαλε σχεδὸν ἐλθών. 600
 Λήϊτον αὖθ’ Ἐκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ’ ἐπὶ καρπῷ,
 υἷὸν Ἀλεκτρύονος μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
 τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
 ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
 “Ἐκτορα δ’ Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρμηθέντα 605
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
 ἐν καυλῷ δ’ ἐάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δ’ ἐβόησαν
 Τρῶες. ὁ δ’ Ἰδομενεὺς ἀκόντισε Δευκαλίδαι
 δίφρῳ ἐφισταότος· τοῦ μὲν ῥ’ ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
 αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ’ ἠνίοχόν τε, 610
 Κοίρανον, ὅς ῥ’ ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπει’ αὐτῷ—
 πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας

595. τὴν] γῆν Zenodotus.

603. ἔλπετο Aristarchus. ἤλ-
 πετο alii.

607. τοὶ δ’ ἐβόησαν Aristar-

chus, nisi is τοὶ δὲ βόησαν scri-
 psit, omisso, ut solet, etsi non
 constanter, augmento. τοὶ δ’ ἐ-
 φόβηθεν alii.

ἤλυθε, καί κε Τρῳσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
 εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
 καὶ τῷ μὲν φάος ἤλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ,
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνου—
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὥστε δόρυ πρυμνὸν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε.
 καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλῃσιν
 κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενεῖα προσηύδα
 “ μᾶστιε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.”

Ὡς ἔφατ', Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλιτρίχας ἵππους
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.

Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρῳέεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 “ ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλα νῆπιός ἐστιν,
 γνοίῃ ὅτι Τρῳέεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει.
 τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφείη,
 ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπηξ πάντ' ἰθύνει·
 ἡμῖν δ' αὐτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.

ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἣδὲ καὶ αὐτοὶ
 χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
 οἳ πού δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
 Ἑκτορος ἀνδροφόνου μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 εἴη δ' ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα
 Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπύσθαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.
 ἀλλ' οὐ πῇ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
 ἥερί γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

631. ἀφείη] Schol. : ἐφείη δι-
 χῶς, καὶ ἀφείη.

637. δεῦρ' Aristarchus. νῦν
 alii.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἡέρος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 ποιήσου δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὖαδεν οὕτως.”

645

Ὡς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
 αὐτίκα δ' ἡέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην,
 ἥελιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
 “ σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἶ' κεν ἴδῃαι
 ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
 ὄτρυνον δ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
 εἰπεῖν ὅττι ρά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἑταῖρος.”

650

655

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 βῆ δ' ἰέναι ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμῃσι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
 οἶτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι
 πάννυχτοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καϊόμεναί τε δεταί, τάσ τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἡῶθεν δ' ἀπινύσσῃν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ἦϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ μή μιν Ἀχαιοὶ
 ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηϊόισι λίποιεν.
 πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν
 “ Αἶαντ', Ἀργεῖων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
 νῦν τις ἐνηεῖς Πατροκλῆος δειλοῖο
 μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 ζῶς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.”

660

665

670

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παπταίνων ὥστ' αἰετὸς, ὃν ρά τέ φασιν
 ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
 ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πῶδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
 θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ

675

ἔσσυτο, καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
 ὥς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαεινὸν
 πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων, 680
 εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶντα ἴδοιο.
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 "Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθηναι 685
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἥ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.
 ἤδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσσεύοντα
 γιγνώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν,
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690
 ἀλλὰ σύ γ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ."
 ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
 δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τὼ δέ οἱ ὅσσε 695
 δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρῳ,
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
 Τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο, 700
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 οὐδ' ἄρα σοὶ, Μενέλαε διοτρεφές, ἥθελε θυμὸς
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν, 705
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει,
 στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἴθαρ δὲ προσηύδα
 " κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,

681. ἴδοιο] Sic οἱ ἀπὸ τῆς σχο-
 λῆς: sed Aristarchus ἴδοιτο. Alii
 ἴδουτο.

688. κυλίνδει Aristarchus. κυ-
 λινδει alii.

ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλλῆα πῶδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
 νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον· Ἐκτορι δῖω· 710
 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἔων Τρώεσσι μάχοιτο.
 ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἥδ' καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Λῆας 715
 "πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα
 νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὅπισθεν
 νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἐκτορι δῖω,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ 720
 μίμνομεν ὁξύν' Ἀρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες."

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὅπισθεν
 Τρωϊκοὺς, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοὺς.
 ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάρφῃ 725
 βλημένῳ αἵξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
 ἕως μὲν γάρ τε θεοῦσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται ἀλκὴ πεποιθῶς,
 ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ὥς Τρῶες εἴως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο, 730
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυίοισιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Ἀἶαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
 σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρῶς, οὐδέ τις ἔτλη
 πρόσσω αἵξας περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.

ὣς οἷγ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο 735
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 ἄγριος ἥύτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο.
 ὥς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν 740
 ἀζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν·

οἱ δ', ὥσθ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκὸν ἢ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 745 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν·
 ὥς οἱγ' ἐμμεμάωτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὅπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλῆεις, πεδίῳ διαπρύσιον τετυχηκώς,
 ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 750 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιᾶδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 755 τῶν δ', ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ ἐκ κολοιῶν,
 οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προῖδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἐκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
 760 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφί τε τάφρον
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

Σ.

Ὅπλοποιία.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὔρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν
 5 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν
 “ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἐπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίῳ ;

μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπεν
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώντος ἐμεῖο

10

χερσὶν ὑπο Τρώων λείπειν φάος ἡελίοιο.
ἧ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
σχέτλιος· ἧ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δῆϊον πῦρ
ἂψ ἐπὶ νῆας ἵμεν, μῆδ' Ἑκτορι ἱφι μάχεσθαι."

Εἶος ὁ ταυτ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανού Νέστορος υἱός,
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν
"ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἧ μάλα λυγρῆς
πέυσαι ἀγγελίης, ἧ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.

15

κεῖται Πάτροκλος, νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ."

20

ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.

ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσα
χεύατο κακ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἥσχυνε πρόσωπον·
νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαινα ἀμφίζανε τέφρη.

25

αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί ταυνοθεὶς
κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἥσχυνε δαΐζων.
δμῳαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς λήϊσσατο Πάτροκλός τε,
θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἱάχων, ἐκ δὲ θύραζε
ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.

30

Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν οἰόμετο δάκρυα λείβων,
χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
δεῖδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.

σμερδαλέον δ' ὦμῳ ξέν' ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ
ἡμήνη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,

35

10. 11. aberant ab editionibus Aristophanis et Rhiani.

ἂψ ἰέναι editiones nonnullae.

14. ἂψ ἐπὶ νῆας ἵμεν Aristophanes et Aristarchus. νῆας ἔπ'

34. ἀποτμήξειε Zenodotus. ἀπαμήσειε Aristarchus.

πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
 [ἐνθ' ἄρ' ἦν Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,
 Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλή τε βοῶπις, 40
 Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
 καὶ Μελίτη καὶ Ἰαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυή,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια, 45
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιάνασσα
 ἔνθα δ' ἦν Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια
 ἄλλαι θ' αἱ κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.]
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφειν πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο
 “ κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὅφρ' εὖ πᾶσαι
 εἶδεν' ἀκούουσαι ὅς' ἐμῶ ἔνι κήδεα θυμῶ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλὴ, ὦ μοι δυσταριστοτόκεια,
 ἦτ' ἐπεὶ ἄρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἴσω. 60
 ὅφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰαῦσα.
 ἀλλ' εἴμ', ὅφρα ἰδῶμι φίλον τέκος, ἥδ' ἐπακούσω
 ὅττι μιν ἴκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.”
 “Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο,

39 — 49. ἀθετοῦνται et, ut
 schol. annotavit, προηθέντωνται καὶ
 παρὰ Ζηροδότῃ, nec legebantur
 in editione Argolica.

40. θ' omisit Aristarchus.
 44. Δεξαμένη] Δεξαμενὴ quidam.
 53. ἐνι] ἐπι Aristophanes.

ἄκτῃν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμνισαὶ
Μυρμιδόνων εἵρυντο νέες ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλλῆα.

τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70

ὁξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑῆος,

καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

“ τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;

ἔξαῦδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται

ἐκ Διὸς, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὖχεο χεῖρας ἀνασχών, 75

πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν

σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.”

Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

“ μῆτερ ἐμῇ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἔξετέλεσεν·

ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδους, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος, 80

Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταίρων,

ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἔκτωρ

δηρώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,

καλὰ· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,

ἥματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ. 85

αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλήγῃσιν

ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκαιτον.

νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη

παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὖτις

οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν 90

ζῶειν οὐδ' ἀνδρεσσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἔκτωρ

πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,

Πατρόκλοιο δ' ἔλῳρα Μενoitιάδew ἀποτίσῃ.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα

“ ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·

αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐτοῖμος.” 95

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

“ αὐτίκα τεθναίνην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἐταίρω

κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης

ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροισιν
 τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν' Ἐκτορι δίῳ,
 ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἐὼν οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἥτε καπνός· 110
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἑάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχέω
 Ἐκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῇ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἣδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι·
 ἀλλὰ ἐ Μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἡρῆς.
 ὥς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
 καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοῖεν δ' ὥς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.”
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 “ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακὸν ἐστὶν
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἐκτωρ

100. ἀρῆς fuit ἐν τοῖς εἰκαιστέ-
 ροις. ἄρεω Aristarchus ut Ξ, 485.

124. ἀδινὸν Aristarchus. ἀδι-
 νὰ alii.

αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι·
 ἥῳθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι,
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαιστοῖο ἀνακτος.”

135

ᾧς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἔηος,
 καὶ στρεφθεῖς ἀλήσι κασιγνήτησι μετηῦδα
 “ ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἵ κ' ἐθέλῃσιν
 νιεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανώντα.”

140

ᾧς ἔφαθ', αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν·
 ἥ δ' αὐτ' Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι.

145

Τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνου
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὗτις γὰρ δὴ τόνγε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
 Ἑκτωρ τε Πριάμοιο παῖς, φλογὶ εἵκελος ἀλκῆν.

150

τρίς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἑκτωρ
 ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
 τρίς δὲ δὺ Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκῆν,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλκὶ πεποιθὼς,

155

138. ἔηος] εἰὼ hic vulgo (licet
 ἔηος v. 71.), ad quod schol. : ἐν
 ἄλλῃ ἔηος (vel ἔηος), quæ fortasse
 Aristarchi scriptura est, εἰὼ vero
 Zenodoti, qui hoc sæpe pro ἔηος
 intulit.

142. ἀγορεύσατ'] ἀγορεῦσαι Ze-
 nodotus.

154. φλογὶ] σὺτ Zenodotus.

155. τρίς μὲν μιν—φαίδιμος Ἑκ-
 τῶρ] ὅς μιν τρίς—καὶ μέγ' αὐτε
 Zenodotus.

156. ἐλκόμεναι—ὁμόκλα] ἐλκέ-
 μεναι μεμαῶς, κεφαλὴν δὲ ἑ θυμὸς
 ἀνόγει | πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι τα-
 μόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ χειρῆς Zenodo-
 tus, sublati v. 176. 177.

ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160

ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λέοντ' αἶθωνα δύνανται
ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δῖεσθαι,
ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύνω Αἴαντε κορυστὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.

καί νύ κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165
εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδὴνemos ὠκέα Ἴρις
ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἤκέ μιν Ἕρῃ.

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“ὄρσεο, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170

Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὔ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν

Τρῶες ἐπιθύνουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ 175
ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει
πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
ἀλλ' ἄνα, μῆδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω

Πάτροκλον Τρῳῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
σοὶ λῶβῃ, αἶ κέν τι νέκυς ἡσχυμμένος ἔλθῃ.” 180

Τὴν δ' ἡμεΐβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
“Ἴρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἔκεν;”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδὴνemos ὠκέα Ἴρις
“Ἕρῃ με προέηκε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτις·
οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπὸν ἀγάννιφον ἀμφιέμενται.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχεα κείνοι·

160. μέγα ἰάχων] μέγα ἀχέων
Zenodotus.

171. Πατρόκλῳ] Πατρόκλου Α-
ristarchus.

174. ἠνεμόεσσαν] αἰπὸν θέλοντες
Zenodotus.

182. γάρ] τάρ Aristarchi edi-
tio altera.

μήτηρ δ' οὐ με φίλην πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
 στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πᾶρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅδ', ἔλπομ', ἐνὶ πρῶτοισιν ὀμιλεῖ,
 ἔγχεϊ δηϊῶν περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.”

190

195

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις
 “ εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὕτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
 αἳ κέ σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.”

200

Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεῶν
 χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊο ἀμφιμάχωνται,
 οἷτε πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἀρηϊ
 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἴττουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 αἳ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
 στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.

205

210

215

191. πᾶρ' οἰσέμεν Aristarchus,
 sine anastrophe Chæris.

198. αὐτως] αὐτὸς Zenodotus
 et Aristophanes.

207. καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος] πῦρ
 ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς Aristarchus ex
 sua ipsius conjectura, ut anno-

tavit Dionysius Thrax.

210. ἄστεος ἐκ σφετέρου] ἄστν
 ποτὶ σφέτερον Zenodotus.

211. ἐπήτριμοι] ἐπητριμοὶ Ptole-
 mæus Ascalonita.

213. ἀρῆς] ἄρεω Aristarchus
 ut supra v. 100.

ἔνθα στὰς ἥϋς, ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέγγεατ'· ἀτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδοιμόν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 ἄστῃ περιπλομένων δηῶν ὑπο θυμοραϊστέων, 220
 ὡς τότε ἀριζήλη φωνή γένετ' Αἰακίδαο.
 οἱ δ' ὥς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 ἀψ' ὅχεα τρόπεον· ὅσσοιτο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 ἡνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδεν ἀκάματον πῦρ 225
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
 δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε διὸς Ἀχιλλεύς,
 τρὶς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπικούροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὅλοντο δυνάδεκα φῶτες ἄριστοι 230
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπέκ βελέων ἐρύσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἐταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἐταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαϊγμένον ὀξείῃ χαλκῷ.
 τὸν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.

Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρῃ
 πέμψεν ἐπ' Ὠκεανῷ ροὰς ἀέκοντα νέεσθαι. 240
 ἥελιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ διῷ Ἀχαιοὶ
 φυλὴ πιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
 εἶζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς

222. χάλκεον] χαλκήν Zenodotus. δυνάδεκα φῶτες ἄριστοι οἷσιν ἐνὶ βελέεσσι Zenodotus.

230. καὶ—ὀχέεσσι] καῦροι ὅλοντο 247. τρόμος] φόβος Zenodotus.

ἔξεφάνη, θηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγμινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἤρχ' ἀγορεύειν
 Πανθείδης· ὁ γὰρ οἷος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 "Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἣ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχει πολλὸν ἐνίκα·
 ὁ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 " ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 ἄστυδε νῦν ἵεναι, μὴ μῖμνεν Ἡῶ διάν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεος εἶμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δίῳ,
 τόφρα δὲ ῥήϊτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θεῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 ἐλπόμενος νῆας αἵρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260
 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐβελήσει
 μῖμνεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέροι μένος Ἄρης δατέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν. 265
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
 αὖριον ὀρμηθεῖς σὺν τεύχεσιν, εὔ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν 270
 ὅς κε φύγῃ, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὧδε γένοιτο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
 ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι 275
 μακραὶ εὐξεστοὶ ἐξευγμέναι εἰρύσσονται·
 πρῶϊ δ' ὑπηροῖσι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἅμ' πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἅμμι μάχεσθαι.

265. μαχήσεται] Schol.: ἐν 266. πίθεσθε] πιθέσθε Tyran-
 ἄλλῃ μαχέσσεται. nio.

ἂψ πάλιν εἶς ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων.
εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ 285
"Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
ὅς κέλεαι κατὰ ἄστρ' ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.

ἧ οὐπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον· 290
νῦν δὲ δὴ ἔξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ,

πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίνην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
νήπιε, μηκέτι ταῦτα νήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ· 295
οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐργήγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300

συλλέξας λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι,
τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἥπερ Ἀχαιοὺς.
πρῶϊ δ' ὑπηροῖσι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν' Ἀρηα.
εἰ δ' ἑτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη διὸς Ἀχιλλεὺς, 305
ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἔγωγε
φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
στήσομαι, ἧ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἧ κε φεροίμην.
~~ξυνοῖς Ἐνυάλιοις, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα."~~

ἌΩς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελαῖθησαν 310
νήπιοι· ἐκ γὰρ σφῶν φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,

287. κεκόρησθε] κεκόρησθον Zenodotus.

Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἰσθλὴν φράζετο βουλὴν.

δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.

315

τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἄδινού' ἐξήρχε γόοιο,

χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,

πυκνὰ μάλα στενάχων ὥστε λῖς ἡϋγένης,

ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ

ὔλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δὲ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν,

320

πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἵχνι' ἐρευνῶν,

εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ·

ὥς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν

“ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἥματι κείνῳ,

θαρσύνων ἥρωα Μενόιτιον ἐν μεγάροισιν·

325

φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπóεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν

Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.

ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·

ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι

αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα

330

δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς

οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.

νῦν δ' ἐπεὶ οὔν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,

οὗ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι

τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμιε σοῖο φονῆος·

335

δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω

Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.

τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεται αὐτως,

ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι

κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡμέματα δακρυχέουσαι,

340

τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίῃφί τε δουρί τε μακρῷ,

πιεῖρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.”

Ὡς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο διὸς Ἀχιλλεὺς

ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα

317. ἀνδροφόνους] Schol. : διὰ ἰgitur qui ἀνδροφόνου scriberent.
τοῦ σ' ἀπασαῖ ἀνδροφόνους. Fuerunt 321. ἵχνι'] ἵχνε' Aristarchus.

Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345

οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῃ,

ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες.

γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.

αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,

καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350

ἐν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροις

ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν

ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.

παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλῆα

Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες· 355

Ζεὺς δ' Ἑρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε

“ ἔπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἑρῆ,

ἀνστήσας Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἧ ρά νυ σεῖο

ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἑρῆ 360

“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,

ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·

πῶς δὴ ἔγωγ', ἧ φημι θεῶων ἔμμεν ἀρίστη,

ἁμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις 365

κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,

οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ράψαι ;”

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Ἑφαίστου δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα

ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν, 370

χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.

τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα ἐλισσόμενον περὶ φύσας,

σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν

ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὖσταθέος μεγάρου,

χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλῳ ἐκάστω πυθμένι θῆκεν, 375

ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαιάτ' ἀγῶνα

364. ἔγωγ'] ἐγὼν Zenodotus.

376. δυσαιάτ' ἀγῶνα] ἐν ταῖς εἰκαιωτέραις fuit κατὰ δῶμα νέοντο.

ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ιδέσθαι.

οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐάτα δ' οὔπω
δαιδάλεα προσέκειτο· τά ῥ' ἦρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.

ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσιν, 380
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.

τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
καλὴ, τὴν ὤπυε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·

ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

“ τίπτε, Θέτι ταῦνπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ 385
αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξεινία θεῶ.”

ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε διὰ θεάων.

τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου 390
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·

κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἰπέ τε μῦθον
“ Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.”

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις

“ ἦ ρά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίῃ θεὸς ἔνδον, 395
ἢ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα

μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἢ μ' ἐβέλυσεν
κρύψαι χωλὸν ἔοντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,

εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,

Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὀκεανοῖο.

τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλὰ, 400

πόρπας τε γναμπτάς θ' ἑλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους

ἐν σπῇ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὀκεανοῖο

ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος

ἦδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,

ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἱ μ' ἐσάωσαν. 405

ἢ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ

πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζῳάγρια τίνειν.

385. et 424. Θέτι—δῶ] Θέτις et Aristophanes.

ταῦνπεπλος, ἰκάνεις ἡμέτερόνδε Ze-
nodotus.

404. ἦδεεν] γρ. ἦδεν.

407. ζῳάγρια Aristarchus μετὰ

400. πολλὰ] πάντα Zenodotus τοῦ ἰ scripsit, i. e. ζῳάγρια.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλὰ,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὅπλα τε πάντα."

Ἦ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη 410
χωλεύων ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί.

φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο
σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχύνετα, 415

δῦ δὲ χιτῶν, ἔλε δὲ σκῆπτρον παχὺ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώνοντο ἄνακτι
χρύσειαι, ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.

τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἅπο ἔργα ἴσασιν. 420

αἱ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυν· αὐτὰρ ὁ ἔρρων
πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἵζε φαινοῦ,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' οὐνόμαζεν
"τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις. 425
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
"Ἡφαιστ', ἧ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
τοσσαῶδ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀνέσχετο κῆδεα λυγρὰ, 430
ὅσος' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασεν,

Αἰακίδῃ Πηληϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν
πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὲ γῆραϊ λυγρῷ
κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν 435

υἷὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὥς γουνῶ ἀλωῆς,
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω

Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις 440
οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω.

ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
 ἄχυνται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
 κούρην ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
 τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. 445
 ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἶων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργεῖων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠγναίνετο λοιγὸν ἀμύναι, 450
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἂ τεύχεα ἔσσειν,
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὅπασσεν.
 πᾶν δ' ἥμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν·
 καὶ νῦ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα
 νιεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
 καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος 460
 Τρῳσὶ δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχέων.”
 Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 “θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι, 465
 ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.”
 Ὡς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιεῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,

444—456. ἀθετοῦνται.

471. εὐπρηστον] εὐπρηκτον qui-

466. παρέσσεται] παρέξομαι Zeno-
nodotus et Aristophanes.

dam.

ὅπως Ἡφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.

χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
ῥαιστῆρα κρατερὴν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.

Ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα. 480
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτίχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεςσιν.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
ἡέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσιν,
ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τὰτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωνται, 485
Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
ἣτ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῦ.

Ἐν δὲ δὺν ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
καλάς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπῖναι τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαιδῶν ὑπο λαμπομενάων
ἡγίγειον ἀνὰ ἄστρῳ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προβύροισιν ἐκάστη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
ὀρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποφθιμένον· ὁ μὲν εὐχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
δήμῳ πιφαύσκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι· 500

477. κρατερὴν] κρατερόν Zenodotus.

483—608. ἀθετεῖ Zenodotus.

485. ἐστεφάνωνται] ἐστήρικται Zenodotus, nominativo οὐρανὸς haud dubie in οὐρανῷ mutato, ut monet Ribbeckius. ἐστεφάνωνκεν

Aristophanes.

492. ἐκ θαλάμων] ἐς θαλάμους Zenodotus.

499. ἀποφθιμένον] ἀποκταμένου Zenodotus et editiones pleraeque.

ἄμφω δ' ἴεσθην ἐπὶ Ἰστορί πεῖραρ ἐλέσθαι.
 λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυν, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ,
 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφάνων·
 τοῖσιν ἔπειτ' ἥϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκάζον.
 κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δὺν χρυσοῖο τάλαντα,
 τῷ δόμεν ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴποι.

505

Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δὺν στρατοὶ εἶατο λαῶν
 τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δὲ σφισιν ἥνδανε βουλὴ,
 ἥε διαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
 κτῆσιν ὅσῃ πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργοι·
 οἱ δ' οὐπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
 τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἄνδρες οὓς ἔχε γῆρας·
 οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἴματα ἔσθην,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥστε θεῶ περ,
 ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σφίσιν εἴκε λοχῆσαι,
 ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἐνθ' ἄρα τοίγ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἶθοπι χαλκῷ.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δὺν σκοποὶ εἶατο λαῶν,
 δέγμενοι ὁππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.
 οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δὺν δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες
 τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προιδόντες ἐπέδραμον, ὧκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πῶεα καλὰ
 ἀργεννέων οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.

510

515

520

525

501. ἐλέσθαι] ἀρέσθαι Zeno-
 dotus.

502. ἀμφοτέροισιν] ἀμφοτέρωθεν
 Zenodotus et Aristophanes. I-
 dem et ἐποίπυνον (pro ἐπήπυνον)
 fuit in editione Massiliensi.

506. ἀμοιβηδὶς] ἀμοιβηδὸν Ari-
 starchus.

526. τερπόμενοι] τερπομένῳ Ari-
 stophanes.

528. πῶεα καλὰ] πῶῦ μέγ' οἴων
 Zenodotus.

οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν 530

εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων

βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.

στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,

βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχεΐησιν.

ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὅλοη Κῆρ, 535

ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύτατον, ἄλλον ἄυτον,

ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖιν

εἶμα δ' ἐχ' ἄμφ' ὥμοισι δαφνεινὸν αἵματι φωτῶν.

ὀμίλειον δ' ὥστε ζωὴ βροτῶν ἢ δ' ἐμάχοντο,

νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρνον κατατεθνηῶτας. 540

Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πείρην ἄρουραν,

εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ

ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.

οἱ δ' ὅποτε στρέψαντες ἰκοίαιτο τέλσον ἀρούρης,

τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιγδέος οἴνου 545

δόσκειν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,

ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.

ἡ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐφκει,

χρυσείῃ περ ἐοῦσα· τὸ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι 550

ἡμῶν ὀξεῖας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,

ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.

τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθεν

παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555

ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ

σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.

κῆρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,

βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες

537. τεθνηῶτα Aristarch. τεθ- κατατεθνηῶτας alii.
νειῶτα alii.

538. εἶμα δ'] εἶμά τ' editio θαῦμα τέτυκτο Aristarch.

Massiliensis. θαῦμα ἐτέτυκτο alii.

557. ἐστήκει Aristarch. εἰστή-
κει alii.

540. κατατεθνηῶτας Aristarch.

δεῖπνον ἱρίθουσιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.

560

Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλώην
καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέσιν.

ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε
κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
τῇ νίσσοντο φορῆς, ὅτε τρυγόφεν ἀλώην.

565

παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιγδέα καρπὸν.

τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὴν ἄειδεν

570

λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἀμαρτῇ
μολπῇ τ' ἰυγμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραϊράων·
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχματο κασσιτέρου τε,
μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.

575

χρῦσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχώωντο βόεσσιν
τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκῶς
ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἡδ' αἰζυοί.

580

τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοεῖην

563. ἀργυρέσιν] ἀργυρέοισιν Zenodotus.

565. ἐπ'] ἐς Zenodotus.

568. πλεκτοῖς ἐν] πλεκτοῖσιν Aristarchus.

μελιγδέα καρπὸν] Sic Aristarchus. Alii igitur aliter.

570. λίνον] λίνος Zenodotus.

576. παρὰ] διὰ Zenodotus.

ῥοδανόν] ῥαδαλὸν Zenodotus apud schol. et in Etym. M. p. 701, 51. (in duobus scholiorum codicibus κραδαλόν) et Aristophanes. ῥαδηλὸν Aristarcho tribui-

tur in Etym. M. corruptela manifesta, pro ῥαδινόν, ut videbatur Arnaldo. Addit Etym. γράφεται δὲ καὶ ῥοδανόν.

δονακῆα] δονακῆην scriptum memorat Dionysius.

579. σμερδαλέω] κυανέω Zenodotus.

δύ' ἐν] δύο Aristarchi editio altera.

581. ἔλκετο Aristarchus. εἴλκετο alii.

τὸν δὲ] ταὺς δὲ Zenodotus.

ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
αὐτως ἐνδίσσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.

οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων, 585
ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἕκ τ' ἀλέοντο.

Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶων ἀργεννάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις, 590
τῷ ἴκελον οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδῃ.
ἔνθα μὲν ἦίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ᾠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.

τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595
εἶατ' εὐννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσεῖας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πῶδεςσιν
ρεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν 600
ἐξόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν·
ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.

πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιστάθ' ὅμιλος
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῇρε κατ' αὐτοὺς 605
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσους.

Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς, 610
τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκεν,
τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέριοιο.

584. αὐτως] οὕτως Zenodotus.

592. Ἀριάδῃ] Ἀριήδῃ Zeno-
tus.

597. 598. ἀθετοῦνται, nec le-
gebantur in Aristophanis edi-
tione.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάραιθεν αἰέρας.
ἣ δ' ἴρηξ ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόντος,
τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἑφαιίστοιο φέρουσα.

615

Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
ᾠρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
ἣ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
μύρονθ'. ἣ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν
“ τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
τύνῃ δ' Ἑφαιίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
καλὰ μάλ', οἷ' οὔπω τις ἀνὴρ ὥμοισι φόρησεν.”

5

10

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος, ἐν δέ οἱ ὅσσε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥσει σέλας ἐξεφάανθεν·
τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσω,
αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“ μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν οἷ' ἐπιεικὲς
ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.

15

20

14. τρόμος] φόβος Zenodotus.

17. ἐξεφάανθεν Aristarch. ἐξεφαάνθη alii.

νῦν δ' ἥτοι μὲν ἐγὼ θωρήσομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δείδω μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
 εὐλὰς ἐγγείωνται, αἰεκίσσωσι δὲ νεκρόν—
 ἐκ δ' αἰὼν πέφεται—κατὰ δὲ χροά πάντα σαπήνῃ.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 “ τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα,
 μυίας, αἱ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν·
 ἥνπερ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἥ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσειο δ' ἀλκὴν.”

ὣς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκεν,
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
 στάξε κατὰ ρινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη.

Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διῶς Ἀχιλλεὺς
 σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' οὔπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἳ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ διῶς Ὀδυσσεὺς,
 ἔγχει ἐρειδομένῳ· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά·
 καὶ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες.
 αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

26. ἐγγείωνται] ἐγγίνωνται Zenodotus.

27. σαπήν Aristarch. σαπεῖν alii.

30. ἀλαλκεῖν] ἀλαλκόμεν Aristophanes.

41. ἥρωας] ἐρήρας Aristophanes et Rhianus.

οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 55
 “ Ἀτρείδῃ, ἣ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοὶ, ὅτε νῶϊ περ ἀχνυμένῳ κῆρ
 θυμοβόρῃ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμις ἰφῶ,
 ἥματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσσας 60
 τᾷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας
 δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
 Ἔκτορι μὲν καὶ Τρῳσὶ τὸ κέρδιον αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν, ἀχνύμενοί περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
 ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίον ἐλθὼν, 70
 αἱ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλὰ τιν' οἶω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
 δῆϊόν ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.”
 “Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν ἑυκνήμιδες Ἀχαιοὶ 75
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 [αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστὰς]
 “ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
 ἐσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν

56. ἄρειον] ὕμειαρ editio Chia, ἄμεινον Massiliensis.

62. ἀπομηνίσαντος] ἀπο μνη-
σαντος Nicias. ἐπιμνηνίσαντος Cha-
maeleo.

70. ἀντίον Aristarch. ἀντίος alii.

75. ἀπειπόντος Aristarchus et
editiones pleraeque ἔξω τοῦ ο.
Alii igitur ἀποπειπόντος.

76. τοῖσι—Ἀγαμέμνων] τοῖσι
δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγα-
μέμνων Zenodotus omisso v. 77.
et editiones Chia et Massilien-
sis, quæ pro v. 77. hunc habu-
erunt, μῆνιν ἀναστενάχων καὶ ὑφ'
ἔλκεος ἄλγεα πάσχων.

79. ἀκούειν Aristarchus. ἀκου-
έμεν alii.

ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἑόντι. 80
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἑὼν ἀγορητής.
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον, 85
 καί τέ με νεικεῖσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίός εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις Ἐρινὺς,
 οἵτε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
 ἥματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90
 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἶται,
 οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
 πίλνεται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
 [βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἑτερόν γε πέδῃσεν].
 καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζεὺς ἄσατο, τόνπερ ἄριστον 95
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
 ἥματι τῷ ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληΐην
 Ἀλκμήνῃ τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 ἦτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν 100
 'κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θάιναι,
 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
 σήμερον ἄνδρα φώωσδε μογιστόκος Εἰλείθυια
 ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,

80. ἐπισταμένῳ περ ἑόντι Aristarchus. ἐπιστάμενόν περ ἑόντα alii.

86. νεικεῖσκον] νεικεῖουσιν Aristophanes et editio Chia.

90. κεν] κε Aristarchus.

θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ] Schol.: γράφεται κατ' ἑνία "θεοὺς διὰ πάντα τελευτᾷ"—ἐν δέ τισι "θεοὺς διὰ πάντα τέτυκται."

θεὸς διὰ] θεόσδια Hellanicus.
θεὸς δ' ἰα Lesboeles.

92. τῇ Aristarchus. τῆς alii.

94. ἀθετεῖται.

95. Ζεὺς Aristarchus et editiones omnes. Ζῆν' fuit ἐν τισι τῶν εἰκαιωτέρων.

96. φασ'] φάμεν editio Chia.
ἀλλὰ νυ καὶ τὸν] ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν Aristophanes.

τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἷθ' αἵματος ἔξ ἐμεῦ εἰσίν.' 105
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
 'ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 ἧ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
 ὅς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν οἱ σῆς ἔξ αἵματός εἰσι γενέθλης.'
 ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμπιοι,
 καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἀργος Ἀχαιϊκόν, ἐνθ' ἄρα ἦν 115
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
 ἧ δ' ἐκῦει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώωσδε καὶ ἡλιτόμηνον ἐόντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα 120
 'Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἦδ' ἂν ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρύσθευς, Σθενέλαιο παῖς Περσηϊάδαο,
 σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀναστέμεν Ἀργείοισιν.'
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν. 125
 αὐτίκα δ' εἴλ' Ἀτὴν κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
 χωόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὥμοσε καρτερόν ὄρκον
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτὶς ἐλεύσεσθαι Ἀτὴν, ἧ πάντας ἄαται.
 ὣς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος 130
 χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', ὅθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὄρῳτο
 ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρύσθῃς ἀέθλων.
 ὣς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ ·
 Ἀργείους ὀλέκεσεν ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν, 135
 οὐ δυνάμην λελαθέσθ' Ἀτῆς, ἧ πρῶτον ἀάσθη.

ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἅποινα·
 ἀλλ' ὄρσει πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσα τοι ἐλθὼν 140
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἀρηος·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσουσ', ὅφρα ἴδῃαι ὅ τοι μενοεικέα δάσω."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 145
 "Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,
 ἧτ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
 αἵψα μάλ'. οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπυεύειν ἐνθάδ' εὐντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον 150
 ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδῃται
 ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 ᾧδὲ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 "μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοεῖκελ' Ἀχιλλεῦ, 155
 νήστιας ὅτρυνε προτὶ Ἴλιον υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι βοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 ἀλλά τε λάβρῃ γυῖα βαρύνεται, ἥδὲ κιχάνει 165
 δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδὲ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170

ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 εἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορῇν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.
 ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι·
 [ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἢτ' ἀνδρῶν ἢτε γυναικῶν·]
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
 πιεῖρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχρησθα.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιοτέρος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
 ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ."

175

180

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 "χαίρω σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας·
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
 οὐδ' ἐπιρκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μιμνέτω αὔθι τέως, ἐπειγόμενός περ Ἀρης·
 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὅφρα κε δῶρα
 ἐκ κλισίῃς ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἡδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆϊ
 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναικάς.
 Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέειν Δίί τ' Ἡελίφ τε."

185

190

195

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πύδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς
 "Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλεστε ταῦτα πένεσθαι,
 ὅππότε τις μεταπαντωλὴ πολέμιοι γένηται
 καὶ μένος οὐ τόσον ᾗσιν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέεται δεδαῖγμένοι, οὓς ἐδάμασσαν

200

189. τέως] τέως περ fuit ἐν ταῖς εἰκαιοτέραις.

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
 ἡμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον. ἥ τ' ἂν ἔγωγε 205
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν νῆας Ἀχαιῶν
 νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἡελίφ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
 πρὶν δ' οὔ πως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖν
 οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις, ἐταίρου τεθνηῶτος, 210
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῖγμένος ὀξείῃ χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμνηεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 215
 "ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
 πολλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν καὶ πλείονα οἶδα.
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν. 220
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ᾗστε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
 ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὔ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς· 225
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἥματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνῃσιν,
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι δακρύσαντας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται, 230
 μεμνήσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμέσ· αἰεὶ,
 ἐσσάμενοι χροὶ χαλκὸν ἀτειρέα. μῆδέ τις ἄλλην
 λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·
 ἥδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται 235
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 Τρῳσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηαί·"

Ἡ καὶ Νέστορος νῆας ὀπάσσατο κυδαλίμιοι,
 Φυλείδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον. 240
 βὰν δ' ἵμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἶθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 245
 ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶν ἐναλίγκιος αὐδὴν 250
 κάπρου ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἣ οἱ παρ' ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν
 εὐχέτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ 255
 Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν
 “Ἰστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 Γῇ τε καὶ Ἡέλιος καὶ Ἑρινύες, αἶθ' ὑπὸ γαῖαν
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόςσῃ, 260
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεκρημένος οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.” 265

Ἡ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεὲς χαλκῷ.
 τὸν μὲν Ἐταλθύβιος πολίης ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοποτόλεμοισι μετηΐδα

239. Μέγητα] Μέγην τε Zenodotus.

246. ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην] ἔξ, ἀτὰρ ἑβδομάτην Zenodotus.

“ Ζεῦ πάτερ, ἥ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι διδοῖσθα. 270

οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν

Ἀτρεΐδης ὥρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην

ἤγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς

ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηα.” 275

ᾠς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην.

οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,

δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,

βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο.

καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας, 280

ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγανοί.

Βρισηΐς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἱκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,

ὥς ἴδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὀξείῃ χαλκῷ,

ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν

στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285

εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν

“ Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,

ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθην ἰοῦσα,

νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,

ἄψ' ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί. 290

ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,

εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὀξείῃ χαλκῷ,

τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,

κηδέιους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἤμαρ ἐπέσπον.

οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὥκυς Ἀχιλλεὺς 295

ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,

κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο

κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν

ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.

τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα, μείλιχον αἰεί.” 300

ᾠς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,

Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδὲ ἐκάστη.

αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο

λίσσόμενοι δειπνήσαι· ὁ δ' ἡρνεῖτο στεναχίζων
 “λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἐταίρων, 305
 μή με πρὶν σίταιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.
 δύντα δ' ἐς ἥελιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.”

ᾧΩς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ διὸς Ὀδυσσεύς, 310
 Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενεῖκατο φώνησέν τε

“ἧ ρά νύ μοί ποτε καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἐταίρων, 315
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὶν παρὰ δεῖπνον ἔθικας
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολὺδάκρυν Ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῖγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων, 320

σῇ ποθῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυν εἴβει
 χῆτεϊ τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δῆμῳ
 εἵνεκα ῥιγεδαῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω· 325
 ἦε τὸν ὃς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός.

[εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.]
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
 οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἀργεὺς ἵπποβότοιο
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι, 330
 ὥς ἂν μοι τὸν παῖδα ποθῇ ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα,
 κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 ἦδη γὰρ Πηλῆά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκάχχσθαι 335

327. ἀθετεῖται et προηθέτει 333. δμῶας Aristarchus. δμφάς
 Aristophanes. alii.

γῆραί τε στυγερῶ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται."

ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
μυρομένους δ' ἄρα τούσγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
" τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποιίχαι ἀνδρὸς ἔῃος.
ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
κεῖνος ὅγε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραираίῳ
ῆσται ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
οἷχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἵκηται."

ὣς εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην
ἣ δ' ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῃ 350
οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἣ δ' Ἀχιλλῆϊ
νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἵκοιτο,
αὕτῃ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ 355
ῥέετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
ὥς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
ψυχραὶ, ὑπὸ ῥίπῃς αἰθρηγενέος Βορέας,
ὥς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανώσσαι
νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι 360
θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
αἶγλη δ' οὐρανὸν ἵκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
[τοῦ καὶ ἰδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δὲ οἱ ὕσσε 365
λαμπέσθην ὥσει τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ

342. ἔῃος] ἐῷο Zenodotus.

365—368. ἀθετοῦνται. Aristarchum Dionysius Sidonius

narrat obelos quos primum apposuisse postmodo iterum sustulisse.

δὺν ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
 δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἕφαιστος κάμε τεύχων.]
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρείοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἥντε μήνης.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανῇη 375
 καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφιν
 σταθμῷ ἐν οἰπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰέρας 380
 κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἣ δ' ἀστήρ ὥς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρύσειαι, ἃς Ἕφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 πειρήθη δ' εἰς αὐτοῦ ἐν ἔντεσι διὸς Ἀχιλλεύς,
 εἰ οἷ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
 τῷ δ' αὖτε πτερὰ γίγνετ', αἶρε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνυν· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς

376. τὸ δὲ] τό τε Aristarchus.

384. εἰς αὐτοῦ] εἰς αὐτοῦ Zenodotus. οἷ αὐτοῦ Ptolemæus Ascalonita.

386. αὖτε] εὔτε Aristarchus: αὖτε idem postmodum, quod fuit ἐν ταῖς ἀπὸ τῶν πόλεων. ὥστε Aristophanes.

388—391. ἀθετοῦνται. Ser-

vavit Zenodotus, qui eosdem versus rejecerat II, 141.

391. ἐκ κορυφῆς] ἐν κορυφῇ Aristarchus.

393. ζεύγνυν] Sic διὰ τοῦ ο scribe annotat schol. Alii igitur aliter. Codices plures ζεύγνυσαν.

γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάστιγα φαεινὴν 395
 χεὶρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιν ἀνόρουσεν,
 Αὐτομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυστάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
 τεύχεσι παμφαίνων ὥστ' ἡλέκτωρ Ὑπερίων.
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατὴρ ἐοῖο
 “Ξάνθε τε καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σωσέμεν ἡνιοχῆα
 αἰψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο,
 μῆδ' ὥς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφῃ προσέφη πύδας αἰόλος ἵππος
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι· πᾶσα δὲ χαίτη 405
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὔδας ἴκανε·
 αὐδῆεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 “καὶ λῖν σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον· οὐδὲ τοι ἡμεῖς
 αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταιή. 410
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὥμοιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἡὔκομος τέκε Λητὼ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν, 415
 ἥνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.”

Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἑρινύες ἔσχεθον αὐδῆν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πύδας ὠκύς Ἀχιλλεύς
 “Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή. 420
 εὔ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς ὁ μοι μῆρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατρός καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπησ
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.”

Ἡ ῥα καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

Υ.

Θεομαχία.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν θωρήσσοντο
 ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκώρητον Ἀχαιοὶ,
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίῳιο·
 Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἥ δ' ἄρα πάντη 5
 φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 οὔτε τις οὔν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὀκεανοῖο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσσα ποιήεντα.
 ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο 10
 ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
 Ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
 νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἀλὸς ἦλθε μετ' αὐτοὺς,
 Ἴξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλὴν 15
 “τίπτ' αὖτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
 ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχῃ πόλεμός τε δέδηεν.”
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “ἔγνως, ἐνοσίγαιε, ἔμην ἐν στήθεσι βουλὴν, 20
 ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
 ἥμενος, ἐνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ' ὄφρ' ἂν ἴκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου. 25
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,

11. ἐνίζανον Aristarchus. ἐφίζανον Zenodotus. ἐνίδρανον quidam.

12. ποίησεν ἰδυίῃσι] Sic scribi

annotavit scholiasta. Est igitur hæc Aristarchi scriptura: alii ποίησ' εἰδυίῃσι.

οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλείωνα.

καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρώντες·
νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χόεται αἰνῶς,
δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρμορον ἔξαλαπάξῃ." 30

Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίσστον ἔγειρεν.

βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες·

Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη

ἡδὲ Ποσειδάων γαίεχος ἡδ' ἐριούνης

Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμησι κέκασται· 35

Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένεί βλεμεαίνων,

χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί.

ἐς δὲ Τρῶας Ἀρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ

Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἡδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα

Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη. 40

Εἴως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,

τόφρα δ' Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κῦδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς

ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·

Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,

δειδιότας, ὅθ' ὀρώντο ποδώκεα Πηλείωνα 45

τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἴσον Ἀρτί.

αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὁμίλον Ὀλύμπιοι ἦλυνον ἀνδρῶν,

ᾧρτο δ' Ἑρις κρατερὴ λαοσσόος, αὔε δ' Ἀθήνη,

σταῖσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτὸς,

ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδούπων μακρὸν αὔτει. 50

αὔε δ' Ἀρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,

ὃξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,

28. τέ] τί Aristarchus.

30. Pro hoc versu a quibusdam tres scripti fuerunt, οὐ μέντοι μοῖρ' ἐστὶν ἔτι (vel ἐπὶ) ζωῷ Ἀχιλλῆος | Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον, | πέρσει δουράτεός θ' ἵππος καὶ μῆτις Ἐπειοῦ.

ὑπέρμορον Aristophanes, Ptolemæus Ascalonita et editiones

pleræque. ὑπὲρ μόρον alii.

35. κέκασται Aristarchus. κέκαστο alii.

40. φιλομμειδῆς] γρ. Διὸς θυγάτηρ.

42. τόφρα δ'] Sic ἐν ἄλλῳ scribi dicit schol. pro vulgato τέως.

ἄλλοτε παρ Σιμόντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν. 55

δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἰψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60

ἔδδσειεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς,
δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἴαχε, μή οἱ ὕπερθεν
γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείῃ
σμερδαλέ' εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ. 65

τόσσος ἄρα κτύπος ὥρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
ἦτοι μὲν γὰρ ἕναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
ἅντα δ' Ἐνναλίιοι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδαινῇ 70

Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἐκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
ἅντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἅντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 75

Ἐκτορος ἅντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά ἐ θυμὸς ἀνώγει
αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολέμιστῆν.
Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὥρσεν Ἀπόλλων
ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἡΰ· 80
υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνήν·

53. θέων Herodicus. θεῶν Aristarchus.

57. ἐνερθε] νέρθε Aristarchus,

59. 218. πολυπίδακος Aristarchus. πολυπιδάκου alii.

62. ἄλτο] ὥρτο fuit ἐν ἄλλῃ et in editione Massiliensi.

72. σῶκος] σωκὸς Tyrannio.

77. ἐ Aristarchus. γε alii.

τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 “ Αἰνεία, Τρώων βουλευφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ἅς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων,
 Πηλείδew Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;” 85

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν
 “ Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90
 ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
 πέρσε δὲ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εὐρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.
 ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 ἦ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος ἡδ' ἐκέλευεν 95
 ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦγ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθεῖν. εἰ δὲ θεός περ 100
 ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὗ με μάλα ῥέα
 νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 “ ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 εὔχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 105
 ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
 ἦ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἦ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
 λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.”

Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν, 110
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ.
 οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιος πάϊς λευκώλενον Ἥρην
 ἀντία Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·

ἥ δ' ἄμνιδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν
 “ φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάων καὶ Ἀθῆνη,
 ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τὰδε ἔργα.
 Λινείας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρυνώμεν ὀπίσσω
 αὐτόθεν· ἥ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλλῆϊ
 παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
 δευέσθω, ἵνα εἰδῇ ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι οἱ τὸ πάρος περ
 Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊότητα.
 πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
 τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρῳέεσσι πάθῃσιν
 σήμερον ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἄσσα οἱ Αἴσα
 γιγνομένων ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πείσεται ὁμφῆς,
 δείσεται ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.”
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 “ Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
 [ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειγὼν πολὺ φέρτεροί εἰμεν]·
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
 ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
 εἰ δέ κ' Ἀρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλλῆϊ ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν νεῖκος ὀρεῖται
 φυλόπιδος· μάλα δ' ᾧκα διακρινθέντας οἴω
 ἅψ' ἵμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίῃφι δαμέντας.”

114. ἡ—ἔειπεν] Sic Aristarchus.
 ἥ δ' ἄμνιδις καλέσασα θεοὺς
 ρεῖα ζῶοντας Zenodotus

125—128. ἀθετοῦνται.

138. ἄρχωσι Aristarchus, me-
 morata altera scriptura ἀρχῃσι,
 quae Zenodoti fuit.

ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 145
 ὑψηλόν, τό ρά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὅφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέαιτο,
 ὅπποτε μιν σεύαιτο ἀπ' ἡϊόνος πεδίονδε.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὥμοισιν ἔσαντο· 150
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
 ἀμφὶ σέ, ἦϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πολίπορθον.

ὣς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθεῖατο μητιώοντες
 βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 ὥκνεον ἀμφότεροι, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι κέλευεν. 155

Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
 ἀνδρῶν ἡδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεςσιν
 ὀρнуμένων ἄμυδις. δύο δ' ἄνδρες ἔξοχ' ἄριστοι
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 160
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
 πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο, λέων ὥς
 σίντης, ὅντε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμαάσιν 165
 ἀγρόμεναι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθίων αἰζήων
 δουρὶ βάλη, ἐάλη τε χανῶν, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ,
 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170
 μαστίεται, ἐὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
 γλαυκίων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἦν τινα πέφνη
 ἀνδρῶν, ἣ αὐτὸς φθίεται πρῶτῳ ἐν ὁμίλῳ·
 ὥς Ἀχιλῆ' ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῶν
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαιο. 175
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

156. λάμπετο Aristarchus. ἐλάμπετο alii.

τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 “ Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔσθης; ἥ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 ἐλπόμενον Τρῶεσσιν ἀνάξειν ἵπποδάμοισιν 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ’ ἐξεναρίξῃς,
 οὐ τοι τοῦνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
 εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὁ δ’ ἔμπεδος οὐδ’ ἀεσίφρων.
 ἥ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι, 185
 αἶ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ’ ἔολπα τὸ ρέξειν.
 ἤδη μὲν σέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
 ἥ οὐ μέμνη ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο, μοῦνον ἑόντα,
 σεῦα κατ’ Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσιν
 καρπαλίμως; τότε δ’ οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων. 190
 ἔνθεν δ’ ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 πέρσα μεθορμηθεῖς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρὶ,
 ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἤμαρ ἀπούρας,
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ἀλλ’ οὐ νῦν σε ῥύεσθαι ὀίομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 195
 βάλλεαι· ἀλλὰ σ’ ἔγωγ’ ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πλεθὺν ἵεναι, μηδ’ ἀντίος ἵστασ’ ἐμεῖο,
 πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.”

Τὸν δ’ αὖτ’ Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε
 “ Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ’ ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὥς 200
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἥδ’ αἴσυλα μυθήσασθαι.
 ἴδμεν τ’ ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
 πρόκλυτ’ ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
 ὅψει δ’ οὔτ’ ἄρ’ πω σὺ ἐμούς· ἴδες οὔτ’ ἄρ’ ἐγὼ σοὺς. 205
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,

180—186. ἀθετοῦνται.

188. ἄπο] ἐπὶ Aristophanes et
editiones Rhiani et Chia.

195—198. ἀθετοῦνται.

195. σε ῥύεσθαι] σ’ ἐρύεσθαι

Aristarchus.

205—209. ἀθετοῦνται.

μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἄλοσύδνης·
 αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσοιο
 εὖχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη·
 τῶν δὴ νῦν ἑτεροὶ γε φίλον παῖδα κλαύσονται 210
 σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
 ᾧδε διακρινθέντε μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ' εὔ εἰδῆς
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, 215
 κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐπω Ἴλιος ἱρὴ
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπύδακος Ἴδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· 220
 τοῦ τρισχίλαιο ἵπποι ἔλος κατά Βουκολέοντο
 θήλειαι, πῶλυσιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν.—
 τῶν καὶ Βορέης ἡράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ·
 αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλους. 225
 αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
 ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεόν οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥήγμῃνος ἀλὸς πολιοῖο θέεσκον.—
 Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα· 230
 Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλὸς τ' Ἀσδάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸν καὶ ἀνηρεῖψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοεῦιν
 κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἣν ἀθανάτοισι μετείη. 235

224. παρελέξατο κυανοχαίτῃ] γρ. ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ.

228. ἀλλ' ὅτε δὴ] ἀλλ' ὅτε δὲ Aristarchus. In alio scholio Aristarchus ἄλλοτε, Herodianus

ἀλλ' ὅτε probasse dicuntur.

234. ἀνηρεῖψαντο Aristarchus. ἂν ἡρεῖψαντο alii, inter quos Apollonius ὁ τοῦ Θέαντος.

Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμόν τε
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἴκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος·
 Ἄσσάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχισίην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχισίης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα διῖον. 240
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
 ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς,
 ἔσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊότητος. 245
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδέα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ'. οὐδ' ἂν νηῦς ἐκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
 στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὅπποῖόν κ' εἶπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις. 250
 ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναικάς,
 αἶτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσσην ἐς ἄγνιαν ἰοῦσαι,
 πόλλ' ἑτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255
 ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
 γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν."

Ἡ ῥα καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος,
 σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ. 260
 Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἑο χειρὶ παχείῃ
 ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγάλῃτορος Αἰνείας,
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν

251—255. ἀθετοῦνται.

starchus.

255. πόλλ' ἑτεά τε] πολλά τ' ἐόντα Aristarchus.

261. ἀπὸ ἑο] ἀπὸ οὗ Zenodot.

259. δεινῷ] δινῷ Aristarchus.

263. ῥέα διελεύσεσθαι Aristarchus. ῥέα δ' ἐλεύσεσθαι alii, ut N, 144.

σάκει ἤλασεν] σάκεϊ ἔλασ' Ari-

ὥς οὐ ρήϊδι ἔστι θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποείκειν.
 οὐδὲ τότε Αἰνείας δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 ἀλλὰ δύνω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων,
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέριοι,
 τὴν δὲ μίαν χρυσέην, τῇ ῥ' ἔσχετο μείλινον ἔγχος.

Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἰνείας κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 ἄντυγ' ὑπο πρώτῃν, ἣ λεπτότατος θέε χαλκὸς,
 λεπτοτάτῃ δ' ἐπέην ρινὸς βοός· ἡ δὲ διαπρὸ
 Πηλῖας ἤϊξεν μελίῃ, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχευ
 δείσας· ἐγχείῃ δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη ἰέμενη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
 ἔστη, καδ' δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
 ταρβήσας ὃ οἱ ἄγχι πάγῃ βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαὸς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυν,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 ἣ κόρυθ', ἥε σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 τὸν δὲ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπήνυρα,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν
 “ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείας,
 ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμεῖς” Αἰδόςδε κάτεισιν,

269—272. ἀθετοῦνται.

269. ἔλασσε] θλάσσε quidam.

273. προΐει—εἴσῃν] μελίην ἰθυ-
 πτίωνα (ἰμο ἰθυκτίωνα, ut colligi

potest ex scholio ad Φ, 169.)

ἀσπίδα νύξ' εὐχαλκον ἀμύμονος Αἰ-
 νείας Zenodotus.

πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἰκάτωε, 295
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τίη νῦν οὔτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
 μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲκ θανάτου ἀγάγωμεν, 300
 μή πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ' κεν Ἀχιλλεύς
 τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἐστ' ἀλέασθαι,
 ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὀληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παῖδων
 οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν. 305
 ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίῃ Τρώεσσιν ἀνάξει
 καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
 “ἐνοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον 310
 Αἰνείαν, ἣ κέν μιν ἐρύσσει, ἣ κεν ἑάσει
 [Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα].
 ἦται μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὄρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἥμαρ, 315
 μήδ' ἐπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.”

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ ῥ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 Ἴξε δ' ὅθ' Αἰνείας ἦδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. 320
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ· ὁ δὲ μελίνην εὐχαλκον
 ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγάλῃτορος Αἰνείας·

303. ἄσπερμος—ὀληται] ἄφαν-
 τας γενεὴν δημηθέντας ὀληται Aristar-
 chus scripsisse dicitur in cod.
 quodam Parisino.

306. ἤχθηρε] ἤχθαιρε Aristoph.

307. Αἰνείας βίῃ Τρώεσσιν]

Schol. : μεταγράφουσί τινες, Αἰ-
 νείω γενεὴ (vel Αἰνείας γένος) πάν-
 τεσσιν.

308. γένωνται] λίπωνται editio-
 nes αἱ διὰ τῶν πόλεων.

322—324. ἀθετυῦνται.

καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν,
 Αἰνεΐαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας. 325

πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνεΐας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 Ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαΐκος πολέμοιο,
 ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ Αἰνεΐα, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείσσω καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν ;
 ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεται αὐτῷ, 335

μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἀΐδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη,
 θαρσῆσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι
 οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρῖξει.”

ᾧς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340

αἰψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκεῖδασ' ἀχλὺν
 θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξίδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν
 “ ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα 345
 λεύσσω τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίων.

ἦ ῥα καὶ Αἰνεΐας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὐτῶς εὐχετάσθαι.
 ἐρρέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350

ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
 τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.”

Ἦ καὶ ἐπὶ στίχας ᾤλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστω

331. καὶ μιν φωνήσας] καὶ μιν τέοντα, quod est in codicibus
 νεικείων Zenodotus. τὸν καὶ νει- nonnullis.
 κείων Rhianus.

332. ἀτέοντα legi ἐν πάσαις ἐν ἄλλῃ “ ἀντί Ἀχιλλῆος πολεμίζειν
 annotat schol. Alii igitur χα- ἥδὲ μάχεσθαι.”

333. ἀντία—μάχεσθαι] Schol.:

“μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
 ἀλλ’ ἄγ’ ἀνὴρ ἀντ’ ἀνδρὸς ἴτω, μεμιάτω δὲ μάχεσθαι. 355
 ἀργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
 τοσσούσδ’ ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 οὐδέ κ’ Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ’ Ἀθήνη
 τοσσῆσδ’ ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
 ἀλλ’ ὅσσοι μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε 360
 καὶ σθένει, οὗ μὲ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ’ ἡβαιὸν,
 ἀλλὰ μάλα στιχρὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν’ οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.”

Ὡς φάτ’ ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαιδίμος Ἐκτωρ
 κέκλεθ’ ὁμοκλήσας, φάτο δ’ ἱμμεναι ἄντ’ Ἀχιλῆος 365
 “Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δεῖδτε Πηλεΐωνα.
 καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
 ἔγχεϊ δ’ ἀργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 οὐδ’ Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
 ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολοῦει. 370
 τῷ δ’ ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
 εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ’ αἰθῶνι σιδήρῳ.”

Ὡς φάτ’ ἐποτρύνων, οἱ δ’ ἀντίοι ἔγχε’ ἄειραν
 Τρῶες· τῶν δ’ ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ’ αὐτῇ.
 καὶ τότε ἄρ’ Ἐκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων 375
 “Ἐκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
 ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 μὴ πῶς σ’ ἡὲ βάλλῃ, ἡὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.”

Ὡς ἔφαθ’, Ἐκτωρ δ’ αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
 ταρβήσας, ὅτ’ ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
 ἐν δ’ Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκῇν,
 σμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ’ ἔλεν Ἰφιτίωνα,
 ἐσθλὸν Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 ὃν νύμφη τέκε νηῖς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ
 Τμῶλῳ ὕπο νιφόευντι, Ὕδης ἐν πίοιι δῆμῳ· 385
 τὸν δ’ ἰθὺς μεμαῶτα βάλ’ ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς
 μέσσην κὰκ κεφαλῇν· ἥ δ’ ἀνδιχα πᾶσα κεῖσθη.

δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπεύξατο διὸς Ἀχιλλεύς
 “ κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν
 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ
 390
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
 “ Ἦλλω ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἑρμῷ δινήεντι.”

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν.
 τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
 πρώτῃ ἐν ὕσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
 395
 ἐσθλὸν ἀλεξήτηρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήν.
 οὐδ' ἄρα χαλκεΐη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἰεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 400

Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἶξαντα,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὕτασε δουρί.
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴσθε καὶ ἥρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρυγεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
 405
 κούρων ἐλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων
 ὥς ἄρα τόνγ' ἐρυγόντα λίπ' ὅστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
 αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα·
 410

δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θύνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραίττοντος, ὅθι ζωστήρος ὀχῆς
 415
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ·
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἐγχεὺς αἰχμῇ,
 γυνῆ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
 κυανήν, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.

395. Δημολέοντα Aristarchus. κατὰ γενικὴν annotat scholiasta.
 Δηϊλέοντα quidam. παραιττοντα alii.

414. παραιττοντος] Sic scribi

Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολυδῶρον
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ
 ὀξὺ δόρυ κραδᾶων, φλογὶ εἵκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὥς εἶδ', ὥς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα
 “ ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμὸν,
 ὃς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.”

Ἦ καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἔκτορα δῖον
 “ ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.”
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ 430
 “ Πηλείδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε νηπύτιον ὥς
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἢ δ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χεῖρων.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
 αἶ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δοῦρι βαλὼν, ἐπειγὶ καὶ ἐμὸν βέλος ὅξυ πάροιθεν.”

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τόγ' Ἀθήνη
 πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἅψ' ἴκεθ' Ἔκτορα δῖον, 440
 αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 ρεῖα μάλ' ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἡέρι πολλῇ.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 445
 ἐγχεῖ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἡέρα τύψε βαθεῖαν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ ἔξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὖτὲ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 450
 ᾧ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἥ θήν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχέω.”

ὣς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι· 455
ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην, ἧν τε μέγαν τε,
καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἡρύκακε. τὸν μὲν ἔπειτα
οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν·
αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, νῆε Βίαντος, 460
ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμάζε,
τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε γούνων,
εἴ πῶς εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζῶν ἀφείη
μηδὲ κατακτείνειεν ὀμηλικίην ἐλεήσας, 465
νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς. ὁ μὲν ἦπτετο χεῖρεσι γούνων
ιέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἦπαρ·
ἐκ δέ οἱ ἦπαρ ὀλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470
κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὥσσε κάλυψεν
θυμοῦ δενόμενον· ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς
δουρὶ κατ' οὔς· εἴθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἐτέροιο
αἰχμῇ χαλκείῃ. ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον
μέσσην κακ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι, 475
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὥσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
ἀγκῶνος, τῇ τόνγε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
αἰχμῇ χαλκείῃ· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυθεὶς, 480
πρόσθ' ὀρώων θάνατον. ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας
τῇλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε

471. ἐνέπλησεν] ἐνέπρησεν Ari-
starchus.

481. πρόσθ'] πρὸς Zenodotus

χωρὶς τοῦ θ: quasi πρόσω vel
πρόσσω, eliso ω, voluerit.

σφονδυλίων ἔκπαλθ', ὃ δ' ἐπὶ χθονὶ κείτο τανυσθεῖς.
 αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἵεναι μετ' ἀμύμονα Πείρῳ υἱόν,
 ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλούθει
 τὸν βάλε μέσσον ἄκυντι, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός,
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὃ δ' Ἀρηΐθου θεράποντα,
 ἀψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξείῃ δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε· κυκλήθησαν δέ οἱ ἵπποι.

485

Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγkea θεσπιδας πῦρ
 οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
 ὥς ὅγε πάντῃ θῦνε σὺν ἔγχρῃ, δαίμονι ἴσος,
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 ὥς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους
 τριβέμεναι κρὶ λευκὸν εὐκτιμένην ἐν ἀλῶνι,
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον,
 ἄς ἄρ' ἀψ ἵππεϊων ὀπλέων ραθάμιγγες ἐβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὃ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

490

495

500

Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδε δῖωκεν
 πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο

484. Πείρῳ] Πείρεως Zenodotum ἀμέτρως scripsisse notat schol. Scripserat is haud dubie Πείρεος ut est in alio scholio.

1. πόρον] ῥόον Aristophanes.
 2. ἀθάνατος] ἀθάνατον Zenodotus.
 Ἀχαιοὶ] γρ. οἱ ἄλλοι.

ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἑκτώρ·
 τῇ ῥ' οἶγε προχέοντο πεφυζότες, ἡέρα δ' Ἥρη
 πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
 εἰς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρρουσιν ἀργυροδίνην,
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλα πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῶ
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλισσόμενοι περὶ δίνας.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥίπῃς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
 φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
 πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμιῖξ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθη
 κεκλιμένον μυρικήσιν, ὁ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴσος,
 φάσγανον οἷον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὦρνυτ' αἰεκὴς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνεται δ' αἵματι ὕδωρ.
 ὥς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλᾷσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὅν κε λάβησιν·
 ὥς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
 πτώσσουν ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυνώδεκα λέξατο κούρους,
 ποινὴν Πατρόκλοιῳ Μενoitιάδῳ θανόντις.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἥύτε νεβρούς,
 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας εὐτμήτοισιν ἱμάσιν,
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν,
 δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε δαΐζέμεναι μενεαίνων.

Ἐνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντητο Δαρδανίδαο
 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλῶῃς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν δῆξι χαλκῷ

τάμνε νέους ὄρηκας, ἴν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκτιμένην ἐπέρασσεν 40
 νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὧνον ἔδωκεν
 κεῖθεν δὲ ξεινὸς μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἴμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην
 ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
 ἔνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν 45
 ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Ἀῖδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 γυμνὸν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος, 50
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν
 “ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι
 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὔσπερ ἔπεφνον, 55
 αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφῳ ἡρώεντος,
 οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγῶν ὑπο νηλεές ἡμαρ,
 Λῆμνον ἐς ἡγαθέην πεπερημένος· οὐδὲ μιν ἔσχεν
 πόντος ἄλως πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60
 γεύσεται, ὅφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείῳ
 ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
 γῇ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.”
 ὣς ὠρμαине μένων· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 γούνων ἄψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ 65
 ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
 οὐτάμεναι μεμαῶς, ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
 κύψας· ἐγχεῖν δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔσση, ἰεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70

αὐτὰρ ὁ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσεται γούνων,
τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθείει
[καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]
“ γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον
ἀντί τοί εἰμ' ἰκέταο, διοτρεφές, αἰδοίοιο·” 75

πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
ἥματι τῷ ὅτε μ' εἴλες εὐκτιμένη ἐν ἁλῶνι,
καί μ' ἐπέραστας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην, ἐκατόμβιον δέ τοι ἤλφον.
νῦν δὲ λύμην τρίς τόσσα πορών· ἥως δέ μοι ἔστιν 80
ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα

πολλὰ παθὼν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
μοῖρ' ὀλοή· μέλλω πον ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρί,
ὅς μέ σοι αὖτις ἔδωκε· μινυθαδίων δέ με μήτηρ
γεῖνατο Λαοβόη, θυγάτηρ Ἀλταο γέροντος, 85

Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοποτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.
τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
τῇσδε δύο γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
ἦτοι τὸν πρότωσι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας, 90

ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῃ δουρί·
νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἶώ
σας χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογαστριος Ἐκτορός εἰμι, 95
ὅς τοι ἑταῖρον ἐπεφνεν ἐνὲά τε κρατερόν τε.”

ὦς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσεν
“ νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκειο μῆδ' ἀγόρευε·

73. Versus non lectus apud
Aristarchum.

καί μιν φωνήσας] γρ. καί μιν λισ-
σόμενος et καί ῥ' ὀλοφυρόμενος.

84. ἔδωκε] ἔδωκε Aristarchus.

86. ἀνάσσει Aristarch. ἀνασ-

σε alii et ἔναι τῶν κατὰ πόλεις.

88. πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας] πολ-
λῶν τε καὶ ἄλλων editio Massi-
liensis.

95. οὐχ ὁμογαστριος] οὐκ ἰσγά-
στριος Zenodotus.

πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἵσιμον ἥμαρ, 100
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωὺς ἔλον ἢ δ' ἐπέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅστις θάνατον φύγη, ὃν κε θεός γε
 Ἰλίου προπάρουθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλησιν,
 καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων. 105
 ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σὺ· τίη ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὁράας οἷος καὶ ἐγὼ καλός τε μέγας τε;
 πατὴρ δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπὶ τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη— 110
 ἔσσεται ἢ ἡὗς ἢ δεῖλη ἢ μέσον ἥμαρ—
 ὅππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρει ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἴστῃ.”
 ὧς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ἔγχος μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 115
 ἀμφοτέρας. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὅξυν
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ οἱ εἶσω
 δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθεῖς, ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι, 120
 καὶ οἱ ἐπενχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν
 “ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλῇν
 αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γυήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος 125
 οἷσει δινῆεις εἶσω ἄλὸς εὐρέα κόλπον.
 θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαῖξει
 ἰχθὺς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.

106. οὕτως] Schol.: οὕτως διὰ τοῦ ὁ ἅπασαι. αὐτῶς alii.

110. ἐπὶ Aristarch. ἐπὶ alii.

122. κεῖσο] Schol.: διχῶς, κεῖσο καὶ ἦσο.

ὠτειλῇν] Schol.: οὕτως διὰ τοῦ ν ἅπασαι. ὠτειλῆς alii.

126. φρεῖχ' ὑπαῖξει Aristarch. φρεῖχ' ἐπαῖξει alii. φρεῖχ' ὑπαλύξει Philetas. μελαίνῃ φρεῖχ' ὑπαῖξει editio Chia: quod ex dativo corruptum μελαίνῃ φρεῖχ' ὑπαῖξει.

127. ὅς] ὡς Aristophanes.

φθειρέσθ', εἰσόκεν ἄστυ κιχείομεν Ἴλιόν ἱρῆς,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὅπιθεν κεραΐζων.
 οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἑύρροος ἀργυροδίνης 130
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
 ζωὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
 τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο." 135

Ὡς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μάλλον,
 ὥρμηεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
 Ἀστεροπαῖφ' ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων, 140
 υἱεῖ Πηλεγόνοσ' τὸν δ' Ἀξίος εὐρυέεθρος
 γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.
 τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν 145
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαίκταμένων αἰζηῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 "τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν, ὃ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώωσιν." 150

Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοσ' προσεφώνεε φαίδιμος υἱός
 "Πηλεΐδῃ μεγάλθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
 Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν 155
 ἥως ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
 [Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,]
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχει· τὸν δ' ἐμέ φασιν

130—135. ἀθετεῖ Aristophanes, non adversante Aristarcho. 131. πολέας Aristarchus. πο-
 λεῖς alii.

γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ." 160

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίνῃ· ὃ δ' ἀμαρτῇ δούρασιν ἀμφίς
ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν.
καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165

τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
δεξιτερῆς, σύτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἣ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
γαίῃ ἐνεστήρικτε, λιλαιομένη χρυὸς ἄσαι.
δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίνῃ ἰθυπτίῳνα
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων. 170

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλείδης δ' ἄορ ὃξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὃ δ' ἄρα μελίνῃ Ἀχιλῆος
οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ. 175

τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
γαστέρα γὰρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλὸν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180

χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν
ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνδα
“ κεῖσ' οὕτως· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι. 185

φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρυρέοντος,
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσιν,

162. ἀμαρτῇ δούρασιν ἀμφίς]
ἀμαρτῇ (codex ἀμαρτῇι) δούρασιν
ἀμφω editio Massiliensis. ἀμαρ-
τῇ sine iota Aristarchus.

169. ἰθυπτίῳνα] ἰθυκτίῳνα Ze-
nodotus. Conf. ad γ, 273.

172. μεσσοπαγὲς] μεσσοπαλὲς
Aristarchus.

185. ἐκγεγαῶτι Aristarch. ἐκ-
γεγαῶτα alii.

186. φῆσθα] φήσθα Tyrannio.
φῆσθα (i. e. ἔφησ) alii.

Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρήντων, 190
κρείσσων αὖτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.

καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι
χραιομεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι,
τῷ οὔτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
οὔτε βαθυρρεῖται μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195

ἐξ οὔπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
ἀλλὰ καὶ ὅς δειδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν
δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ."

Ἡ ῥα καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200
τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δαίινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·

αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστάς, 205
οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
ὥς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἔφι δαμέντα.

ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε
Μῆσόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἥδ' Ὀφελέστην· 210
καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὥκυσ Ἀχιλλεὺς,
εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγξατο δίνης

"ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. 215

εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτω μέρμερα ῥέζε·
πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,

190. ἀλιμυρήντων Aristarchus. αὐδὲ—οὐδὲ alii.
ἀλιμοιρήντων quidam.

191. κρείσσων Aristarch. κρείσ-
σαν δ' alii.

194. οὔτε — οὔτε Aristarchus.

195. Non legit Zenodotus.

217. γ' ἐλάσας] Sic scribi an-
notat schol., ad aliam respiciens
scripturam πελάσας.

οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλα δῖαν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδῆλως. 220
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστρῳ καὶ Ἑκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἥ κέν με δαμάσσεται, ἥ κεν ἐγὼ τόν."

Ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης
"ὦ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλάς
εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν 230
Τρῳσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
δείελος ὅψι δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν."

Ἦ καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσω
κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύνω,
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥσε δὲ νεκροὺς 235
πολλοὺς, οἳ ῥά κατ' αὐτὸν ἄλῃς ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς ἥντε ταῦρος,
χέρσουδε· ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσιν.
δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα, 240
ᾧθι δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
εἶχε στηρίξασθαι· ὁ δὲ πετελέην ἔλε χερσὶν
εὐφυέα μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ῥῥοισιν πυκνιοῖσι, χεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν 245
εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
δείσας. οὐδέ τ' ἔλγηγε μέγας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
ἀκροκελαινώων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250

246. δίνης Aristarchus. Etiam 249. πόνοιο Aristarchus. φέ-
λίμνης scribi annotat schol. νοιο Aristophanes.

Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἰετοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,
 ὅσθ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν
 τῷ εἰκῶς ἦϊξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς 255
 φεῦγ', ὁ δ' ὅπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἅμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων
 τοῦ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι 260
 ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
 χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο
 καὶ λαιψηρὸν ἔοντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης διῖος Ἀχιλλεὺς 265
 στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνῶμεναι εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
 πλάζ' ὥμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270
 λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλείδης δ' ὥμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν
 “Ζεῦ πάτερ, ὥς οὔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι. ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
 ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος Οὐρανίωνων, 275
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψεύδουσιν ἔθελγεν·
 ἣ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὥς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξεν. 280

252. οἶματ'] ὅματ' Philetas.
 μέλανος, τοῦ] μέλάνος του Ari-
 starchus. μελανόστου Aristoteles.
 μελανόσσου alii.

262. φθάνει Aristarch. φθα-
 νέει Zenodotus.

265. ὀρμήσειε Aristarch. οἰμή-
 σειε alii.

νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι
ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα."

Ὡς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὤκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν εἴκτην,
χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσιν.
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

• 285

" Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λήην τρέε μήτε τι τάρβει·
ταῖω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
ὡς οὐ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἰσιμὸν ἔστιν,
ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·
αὐτὰρ σοὶ πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶ κε πύθαι·

290

μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,
πρὶν κατὰ Ἰλίοφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
Τρωϊκὸν, ὅς κε φύγησι. σὺ δ' ἔκτορι θυμὸν ἀπούρας
ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι."

295

Τὼ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
αὐτὰρ ὁ βῆ—μέγα γάρ ῥα θεῶν ὥτρυνεν ἐφετμή—
ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλήθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο,
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαΐκταμένων αἰζήων
πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
πρὸς ῥόον αἵσσοντος ἀν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἔσχεν
εὐρυρέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
οὐδὲ Σκάμανδρος ἔλγηγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον

300

χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας

305

" φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέρωι περ
σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστν μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.

310

ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,

282. ἐρχθέντ'] ἐίρχθέντ' editio
Massiliensis.

290. ἀθετεῖται.

303. ἔσχεν] ἴσχευ Aristarch.

ἴστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσασθαι ἄγριον ἄνδρα,
 ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσιν. 315
 φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν οὔτε τι εἶδος,
 οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
 κείσθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἄλις χέραδος περιχεύας,
 μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ 320
 ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
 ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί·”

Ἦ καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος, ὑπόσε θύων,
 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν. 325
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο
 ἴστατ' αἰερόμενον, κατὰ δ' ἦρεε Πηλείωνα.

Ἦρῃ δὲ μέγ' αὔσε περιδδείσας Ἀχιλῆϊ,
 μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
 αὐτίκα δ' Ἦφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν 330
 “ ὄρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἡτίσκομεν εἶναι·

ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκει δὲ φλόγα πολλήν.
 αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἄργεστᾶο Νότοιο
 εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν, 335
 ἣ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
 φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρί· μῆδέ σε πάμπαν
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ
 μῆδὲ πρὶν ἀπόπαυε τὸν μένος, ἀλλ' ὅπότ' ἂν δῇ 340
 φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.”

Ὡς ἔφαθ', Ἦφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίῃ δὲ νεκροῦς

319. εἰλύσω] γρ. ἰλύσω.

τυμβοχοῆς Crates.

321. ἀλλέξαι] ἀνλέξαι Aristarchus.

335. ὄρσουσα] ὄρσασα Zenodotus, et, ut conjicit scholiasta, ἥ

323. τυμβοχοῆς] Aristarchus.

κεν pro ἥ κεν in versu proximo.

πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτόθ' ἄλῃς ἴσαν, οὐς κτάν' Ἀχιλλεύς.

πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχίτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.

345

ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἄλῃν
αἴψ' ἀγξηράνῃ· χαίρει δέ μιν ὅστις θείρῃ·
ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καὶ δ' ἄρα νεκροὺς
κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανώσαν.

καίοντο πετέλαι τε καὶ ἱτέαι ἡδὲ μυρῖκαι,
καίετο δὲ λωτός τ' ἡδὲ θρύον ἡδὲ κύπειρον,

350

τὰ περὶ καλὰ ρέεθρα ἄλῃς ποταμοῖο πεφύκει·
τείροντ' ἐγχέλυνές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας,
οἱ κατὰ καλὰ ρέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστιο.

355

καίετο δ' ἱς ποταμοῖο ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
“Ἡφαιστ', οὐτίς σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὥδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
λῆγ' ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα διὸς Ἀχιλλεύς
ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἄρωγῆς;”

360

Φῇ πυρὶ καίόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ρέεθρα.
ὥς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
κνίσην μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
ὥς τοῦ καλὰ ρέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' αὐτμῇ
Ἡφαίστιο βίῃφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὅγ' Ἡρην
πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
“Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ρόον ἔχραε κῆδειν
ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίός εἰμι
ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
παυέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,

365

370

347. ἀγξηράνῃ] ἀνξηράνῃ Aristarchus. ἐξανήνῃ Aristophanes.

libris.

351. κύπειρον] κύπαιρον scriptum ἐν ταῖς ἐκ τῶν πόλεων.

356. καίετο δ'] καὶ ἐ τὸδ' Ptolemaeus Pindario.

355. πνοιῇ] ῥιπῇ in nonnullis

363. κνίσην Aristarchus. κνίσης alii.

μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσῃεν κακὸν ἡμαρ,
μηδ' ὅπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν." 375

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν
"Ἥφαιστε, σχέε, τέκνον ἀγακλέες· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν." 380

Ὡς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβησε θεσπιδαῆς πῦρ,
ἄφορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἳ μὲν ἔπειτα
πανσάσθη· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα 385
ἀργαλή, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
ἥμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δὲ οἳ φίλον ἦτορ
γῆθοσύνη, ὅθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390

ἐνθ' οἷγ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἀρης
ρίνοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδέειν φάτο μῦθον
"τίπτ' αὖτ', ὦ κυνάρμια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις
θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
ἢ οὐ μέμνη ὅτε Τυδεΐδην Διομήδῃ ἀνῆκας
οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα
ἰθὺς ἐμεῦ ὤσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαιψας;
τῷ σ' αὖ νῦν οἶω ἀποτισέμεν ὅσα μ' ἔοργας."

Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν 400
σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
τῇ μιν Ἀρης οὔτησε μισαιφόνος ἔγχεϊ μακρῇ.
ἣ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης· 405
τῷ βάλε θυῶρον Ἀρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.

ἐπτα δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
 τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “νηπύτι, οὐδὲ νύ πώ περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων
 εὐχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἔξαποτίνοις,
 ἥ τοι χωρμένη κακὰ μῆδεται, οὐνέκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Ἵρῳσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.”

410

“Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῷ.
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγισ δ' ἔσαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνάμνια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρῃα
 δῆϊόν ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.”

415

420

“Ὡς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ ῥ' ἐπιεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κείμενο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν
 “τοιούτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρῶεσσιν ἄρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη
 ἤλθεν Ἀρεὶ ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιώσας·
 τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπανσάμεθα πτολέμοιο,
 Ἰλίου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.”

425

430

“Ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
 “Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
 ἀρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἶ κ' ἀμαχητὶ
 ἵομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.”

435

416. Διὸς θυγάτηρ] γρ. φιλομμειδής.

433. Ἰλίου] Ἰλιον Aristarchus.

- ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν καὶ πλείονα οἶδα.
 νηπύτι, ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδὲ νῦ τῶνπερ
 μέμνηται, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ
 μῶνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαιομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
 μισθῷ ἐπὶ ῥήτῳ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.
 ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἣν ἄρρηκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βοῦς βουκολέεσκες
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑλῆεσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγυθές ὦραι
 ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαιομέδων ἑκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.
 σοὶ μὲν ὅγ' ἠπέιλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
 δῆσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·
 στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀπολειψέμεν οὐατα χαλκῷ.
 νῶϊ δέ τ' ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
 μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσεν.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 πειρᾷ ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 πρόχην κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.”
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 “ ἐννοσίγαι, οὐκ ἂν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζουσιν
 δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες ἄλλοτε μὲν τε
 ξαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυσώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριάσθων.”
 Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασιγνήτοις μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν.
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν

446. πόλιν] πόλει Aristoph.

θηλυτεράων scriptum ἐν ταῖς ἀπὸ

454. τηλεδαπάων Aristarchus. τῶν πόλεων.

[Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνειδέιον φάτο μῦθον]
 “φεύγεις δὴ, ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας·
 νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
 [μὴ σευ νῦν ἔτι πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
 εὐχομένου, ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.]”

475

Ὀὧς φάτο, τὴν δ' οὔτι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις
 νεῖκεσεν ἰσχάιραν ὀνειδέϊσις ἐπέεσσιν
 “πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδῆες, ἀντί' ἐμεῖο
 στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
 τοξοφόρῳ περ εἰούσῃ, ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶν
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἥν κ' ἐθέλῃσθα.
 ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν
 ἀγροτέρας τ' ἐλάφους ἢ κρείσσοσιν Ἴφι μάχεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
 ὅσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.”

480

485

Ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χειρὶς ἔμαρπτεν
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα,
 αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
 ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον οἵστοί.
 δακρυόεσσα δ' ὕπαιθα θεὰ φύγεν ὥστε πέλεια,
 ἥ ῥα θ' ὑπ' Ἴρηκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇγε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
 ὥς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
 Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης
 “Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίῃφιν.”

490

495

500

Ὀὧς ἄρ' ἔφη, Λητῶ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα

471. ἀθετεῖται.

475—477. ἀθετοῦνται.

492. ἐντροπαλιζομένην] γρ. ἐντρο-
παλιζομένη.

πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κούνης.
 ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα, πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
 ἡ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 505 δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἡδὺ γελάσσας
 “ τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλου τέκος, Οὐρανίωνων
 [μαυιδίως, ὥσεί τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ];”
 510

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἑϋστέφανος κελαδαινῇ
 “ σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.”
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
 515 μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτιο πόληος,
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπέρμορον ἥματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες·
 καδ δ' ἴζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 520 Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
 ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκεν,
 πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδ' ἐφῆκεν,
 ὥς Ἀχιλλεὺς Τρῶεσσι πόνον καὶ κήδ' ἐθηκεν.
 525

Ἐστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
 ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
 γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμαῖζε,
 530 ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς
 “ πεπταμένους ἐν χερσὶ πύλας ἔχειτ', εἰσόκε λαοὶ
 ἔλθωσι προτὶ ἄστρ' πεφυζότες· ἥ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐγγὺς ὄδε κλονέων· νῦν οἷω λοίγ' ἔσεσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,

513. νεῖκος] νεῖκε' Aristarch.

530. ὀτρυνέων] ὀτρύνων Aristarch.

520. παρὰ πατρὶ] γρ. παρ Ζηνί.

αἵτις ἐπανθέμεναι σάνιδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535
 δεῖδία γὰρ μὴ οὖλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄλῃται.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
 αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
 οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τεῖχος ὑψηλοῖο, 540
 δίψῃ καρχαλέοι, κεκοιμημένοι ἐκ πεδίοιο
 φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ, λύσσα δέ οἱ κῆρ
 αἶεν ἔχε κρατερὴν, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

Εὐθα κεν ὑπίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν,
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν, 545
 φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
 ἐν μὲν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, παρ δέ οἱ αὐτὸς
 ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
 φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ.
 αὐτὰρ ὅγ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον, 550

ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίῃ πόρφυρε μένουσι·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν
 “ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
 φεύγω, τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
 αἵρήσει με καὶ ὦς, καὶ ἀνάγκιδα δειροτομήσει. 555
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχους ἄλλῃ
 φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλίου, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι

Ἰδῆς τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήϊα δύω·
 ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο, 560
 ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μ' ἀπαιρόμενον πόλιος πεδίοις νοήσῃ
 καί με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.
 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι· 565

535. ἐπανθέμεναι Aristarchus.
 ἐπ' αὖθ θέμεναι alii et τινὲς τῶν κατὰ
 πόλεις.

538. 539. ἀθετεῖ Zenodotus.
 558. Ἰλίου] Ἰδῆιον Crates.

λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ γὰρ θην τούτῳ τρωτὸς χρῶς ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δέ ἔ' φασ' ἀνθρωποι
 [ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει].” 570

ᾧΩς εἰπὼν Ἀχιλλῆα ἀλείς μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ
 ἄλκιμον ὥρματο πτολεμίζειν ἥδ' ἐ μάχεσθαι.
 ἥντε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ 575

εἵπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ ἢ ἐ βάλῃσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολόγῃ
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ἐ ξυμβλήμεναι ἢ ἐ δαμῆναι·
 ὥς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγανῶ, δῖος Ἀγῆνωρ,
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασαί τ' Ἀχιλλῆος, 580

ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,
 ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ
 “ ἦ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἥματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
 νηπύτι, ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεσαι ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585

ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,
 οἱ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
 Ἴλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
 ὧδ' ἐκπαγλὸς ἔων καὶ θαρσαλέος πολεμιστῆς.”

Ἥ ῥα καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 590
 καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν.
 ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
 σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
 βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.

570. ἀθετεῖται.

573. πάρδαλις Aristarch. πόρ-
 δαλις alii.

575. κεν ὑλαγμὸν] κυνυλαγμὸν
 Zenodotus.

576. μιν] τις editiones αἱ ἀπὸ

τῶν πόλεων.

586. ἀνέρες εἰμὲν] ἄνδρες ἐνεμειν
 editiones pleræque.

587. οἱ καὶ Aristarchus. οἱ κε
 fuit ἐν τισι τῶν εἰκαισιτέρων.

Πηλείδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγώνορος ἀντιθέοιο 595
 δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἡέρι πολλῇ,
 ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκ πέμπε νέεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ
 αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγώνορι πάντα εἰκὼς 600
 ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 εἶος ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
 τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
 τυτθὸν ὑπεκπρόθεοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
 ὡς αἰεὶ ἔλποιο κιχῆσθαι ποσὶν οἷσιν· 605
 τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφουβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 ἀσπᾶσιοι προτὶ ἄστν, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτός
 μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι ὅς τε πεφεύγοι
 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο 610
 ἐς πόλιν, ὅντινα τῶνγε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαι.

X.

Ἑκτορος ἀναίρεσις.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστν, πεφουζότες ἤντε νεβροὶ,
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πίου τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες.
 Ἑκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὁλοῖη Μοῖρ' ἐπέδησεν, 5
 Ἰλίου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.
 αὐτὰρ Πηλείωνα προσηῦδα Φοῖβος Ἀπόλλων

600. γάρ Aristarchus. γάρ ῥ' 611. σαώσαι Aristarchus. σά-
 alii. ωσαν alii.

607. πόλις δ' ἔμπλητο] πύλαι δ' 2. ἀπεψύχοντο] ἀνεψύχοντο Ari-
 ἔμπλητο Antimachi et Rhiani starchus.
 editiones.

“ τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
αὐτὸς θνητὸς ἔων θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνωσ ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις. 10
ἦ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος οὐς ἐφόβησας,
οἳ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλυν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.”

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“ ἔβλαιφάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὀλωτάτε πάντων, 15
ἐνθαδὲ νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὁδᾶξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
ῥηιδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω.
ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύνამίς γε παρεῖη.” 20

ὣς εἰπὼν προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θέσι τιταινόμενος πεδίοιο·
ὡς Ἀχιλεὺς λαίψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν, 25
παμφαίνονθ' ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἴσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ·
ὄντε κύν' Ὀρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσιν.
λαμπρότατος μὲν ὅδ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται, 30
καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
ᾤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὄγε κύψατο χερσὶν
ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμάξας ἐγεγώνει
λίσσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάραιθε πυλάων 35
ἐστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλλῆϊ μάχεσθαι·
τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς
“ Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τούτων

28. ἀστράσι Aristarch. ἄστρα- nysius Sidonius.
σι Philoxenus et Herodianus. 36. ἐστήκει Aristarch. εἰστή-
29. κύν' Ὀρίωνος] κυνωρίωνος Dio- και alii.

οἷος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης
 Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν, 40
 σχέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐκύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
 κείμενον· ἥ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκεν,
 κτείνων καὶ περνὰς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων. 45
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύναμαι ἰδέειν Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
 τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῷ, ἥ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον 50
 πολλὰ γὰρ ᾗπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν' Αἶδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοῖ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆϊ δαμασθείς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὅφρα σαώσης
 Τρῶας καὶ Τρῳᾶς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερῆς.
 πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἶσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 υἱᾶς τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραῖζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 ἐλκομένας τε νουὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρῶτῃσι θύρῃσιν
 ὠμῆσται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξείῃ χαλκῷ

42. ἔδοιεν Aristarchus. ἔδονται ἀπὸ τῶν πόλεων.
 alii.

45. τηλεδαπάων Aristarchus. ὀνομάκλυτος Aristarchus. ὀνο-

μακλυτὸς alii.

46. δηλυτεράων alii. Conf. ad Φ, 454.

48. τούς Aristarchus. οὓς alii.

51. γέρων] φίλη editiones ai

67. ὠμῆσται] ὠμῆσται Tyran-

nio.

τύφας ἤε βαλὼν ρεθέων ἐκ θυμὸν ἔλγεται,
οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπέζῃας θυραῶρους,
οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πίνοντες, ἀλύσσουντες περὶ θυμῷ, 70
κεῖσονται ἐν προθύροισι. νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
ἀρηϊκταμένω, δεδαιγμένω ὅξεί χαλκῷ,
κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅττι φανήῃ
ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον
αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75
τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν."

Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολίης δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶν
τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχευ' 80
καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
"Ἐκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον
αὐτὴν, εἴ ποτέ τοι λαβικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.
τῶν μνησai, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα
τείχεος ἐντὸς ἔων, μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ· 85
σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε κατακτάνῃ, οὐ σ' ἐτ' ἔγωγε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτὴ,
οὐδ' ἄλλοχος πολυῶρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται."

Ὡς τώγε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
πολλὰ λισσομένω· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον,
ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσσαν ἰόντα.
ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,
βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς,
σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλισσόμενος περὶ χειρὶ· 95
ὥς Ἐκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,

69. θυραῶρους Aristarchus. πυ-
λαῶρους alii.

73. φανήῃ Aristarchus. φα-
νείῃ alii.

83. τοι] Sic διὰ τοῦ τ, ut an-

notat schol. Alii igitur σοί.

85. ἔων Aristarchus. ἰὼν alii.

93. ὀρέστερος—μένῃσιν] ὀρέστερον
—δοκεῖν fuit ἐν ἐνάει τῶν κατὰ
πόλεις.

πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαινήν ἀσπίδ' ἐρείσας.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν
 "ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει, 100
 ὅς μ' ἐκέλευε Ἴτρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο διῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺν κέρδιον ἦεν
 νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 αἰδέομαι Ἴτῶας καὶ Ἰτῳάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο
 "Ἐκτωρ ἦφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν."
 ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
 ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 ἢέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόλης. 110
 εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
 καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 πάντα μάλ' ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἡγάγετο Τροίηνδ', ἥτ' ἐπλετο νείκεος ἀρχή,
 ὕσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλιν ἦδε κέκευθεν
 ἱρῶσιν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἀνδιχα πάντα δάσασθαι· 120
 [κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔργει·]
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰὼν, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἑόντα
 αὐτῶς ὥστε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125

108. κέρδιον] κάλλιον fuit ἐν ἀποδάσσεσθαι alii.
 ταῖς κατὰ ἄνδρα.

109. κατακτείναντα—αὐτὸν] γρ.
 κατακτείναντι—αὐτῷ.

118. ἀποδάσσεσθαι Aristarchus.

122. τίη μοι] Schol. ad τίη
 (nam sic codex duplici accentu),
 οὕτω χωρὶς τοῦ δ "ἀλλὰ τίη μοι."
 Alii igitur τί δή μοι.

οὐ μὲν πῶς νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαρίζεσθαι, ἅτε παρθένος ἡϊθέος τε,
 παρθένος ἡϊθέος τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
 εἶδομεν ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ." 130

ὦς ὥρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς
 Ἴσος Ἐνυαλίῳ, κορυθαῖκι πτολεμιστῇ,
 σείων Πηλιάδα μελὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον
 δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῇ
 ἢ πυρὸς αἶθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος. 135

Ἐκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐτὴ μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλείδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἥτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 ῥῆϊδίως οἶμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν· 140

ἢ δέ θ' ὑπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
 ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει·
 ὥς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἐκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαϊψήρᾳ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 οἱ δὲ παρὰ σκοπὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα 145

τείχεος αἰὲν ὑπὲκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
 κρουνὴ δ' ἴκανον καλλιρρώ, ἔνθα τε πηγαὶ
 δοῖαι ἀναΐσσουνσι Σκαμάνδρου δινέεντος.
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὥσπερ πυρὸς αἶθομένοιο· 150

ἢ δ' ἐτέρη θέρεϊ προρέει εἰκυῖα χαλάζῃ,
 ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἴματα σιγαλόεντα
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες 155

τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὅπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων

- καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱεράϊον οὐδὲ βοεῖην
 ἀρνύσθην, ἅτε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
 ἣ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὲς κατατεθνηῶτος·
 ὥς τὰ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρῳντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 “ὦ πόποι, ἣ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὄρῳμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἑκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκην 170
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἐ δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάσθε
 ἥέ μιν ἐκ θανάτοιο σάώσομεν, ἥέ μιν ἦδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἔοντα.”
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “ὦ πάτερ ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες·
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἵσῃ,
 αἴψ' ἐθέλεις θανάτῳ δυσηχέος ἐξαναλῦσαι· 180
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαιέομεν θεοὶ ἄλλοι.”
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόσφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 ἔρξον ὅπῃ δῆ τοι νόος ἐπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.” 185
 ὧς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶψα.
 Ἑκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεὺς.
 ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δῖήται,
 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας· 190
 τὸν δ' εἶπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·

ὥς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 ἀντίον αἰξασθαι, ἐϋδμήτους ὑπὸ πύργους, 195
 εἴ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,
 τοσσάκι μιν προπάρειθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
 πρὸς πεδίων· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεῖ.
 ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 οὗτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ἵποφεύγειν οὔθ' ὁ διώκειν· 200
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὅς ἀλύξαι.
 πῶς δέ κεν Ἐκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα;
 Λαοῖσιν δ' ἀνένευε κάρηατι διὸς Ἀχιλλεύς, 205
 οὐδ' ἕα ἰέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταυηλεγέος θανάτοιο, 210
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἐκτορος αἰσίμιον ἥμαρ,
 ᾧχετο δ' εἰς Αἰῖδαο, λίπεν δέ εἰ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλεΐωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 215
 “ νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, διίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιῶσι προτὶ νῆας,
 Ἐκτορα δηώσαντε, μάχης ἅτόν περ ἑόντα.
 οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων 220
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι

197. ἀποστρέψασκε] Et sic et Aristarchus.
 παραστρέψασκε legi notat schol. 212. μέσσα] ἔμμα Chrysippus.
 199—201. ἀθετοῦνται. 216. νῶϊ γ'] νῶϊν Zenodotus.
 202. ὑπεξέφυγεν] ὑπεξέφερεν

εἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχίσσασθαι."

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ μελήης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς. 225

ἢ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἔκτορα δῖον
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
"ἦθεϊ", ἥ μάλα δὴ σε βιάζεται ὥκυν Ἀχιλλεύς,
ἄστν πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων. 230
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες."

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
"Δηϊφόβ', ἥ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γνωτῶν, οὗς Ἐκάβη ἠδὲ Πρίγκμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ἦθεϊ", ἥ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσουσθ' ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι,
αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες· 240
ἀλλ' ἐμὸς ἐνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδὲ τι δούρων
ἔστω φειδωλὴ, ἵνα εἴδομεν εἴ κεν Ἀχιλλεύς
νῶϊ κατακτείνας ἕναρα βροτόεντα φέρηται 245
νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἥ κεν σῶ δουρὶ δαμήῃ."

Ὡς φαμένη καὶ κερδουσύνῃ ἡγήσατ' Ἀθήνη.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
"οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ 250
τρίς περὶ ἄστν μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκεν
στήμεναι ἀντία σείῳ· ἔλοιμί κεν, ἥ κεν ἀλοίην.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι

μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων. 255
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶ' κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δώῃ καμμουήν, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ρέζειν."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸδρα ἰδὼν προσέφη Πύδας ὠκύς Ἀχιλλεύς 260
 "Ἐκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
 ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστὰ,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
 ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν 265
 ὄρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἑτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἀρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίῃς ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270
 ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 κῆδ' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων."

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος
 καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαιδίμος Ἐκτωρ
 ἔξετο γὰρ προῖδ' ὄν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 275
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἅψ δ' Ἀχιλλῆϊ δίδου, λάβε δ' Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν.
 Ἐκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα
 "ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ Διὸς ἡείδης τὸν ἐμὸν μόρον. ἦται ἔφης γε 280
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπὶ κλοπὸς ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις,
 ἀλλ' ἴθυσ μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλφειαι 285
 χάλκεον. ὥς δὴ μιν σφ' ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο.

255. μάρτυροι] μάρτυρες Zenodotus haud dubie hic quoque ut alibi.

καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.”

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν' 290

τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χώσατο δ' Ἔκτωρ
ὅττι ῥά οἱ βέλος ὦκ' ἐτώσιον ἔκφυγε χειρὸς,
στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μεΐλινον ἔγχος.
Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὔσας,
ἥτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295

Ἔκτωρ δ' ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε
“ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν·
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, οὐδέ τ' ἄνευθεν, 300
οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τόγε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ Διὸς νίει ἐκηβόλῳ, οἷ με πάρος γε
πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
μὴ μὰν ἀσπυοδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοιμήν,
ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.” 305

ἌΩς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
οἶμῃσεν δὲ ἀλεῖς ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετής,
ὅστ' εἴσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβενῶν
ἄρπάζων ἢ ἄρ' ἀμαλὴν ἢ πτώκα λαγῶν· 310
ὥς Ἔκτωρ οἶμῃσε τινάσσω φάσγανον ὀξύ.
ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεῖοντο ἔθειραι 315
χρύσσαι, ἅς Ἡφαιστος ἱεὶ λόφον ἀμφὶ θαμείας.
οἷος δ' ἀστὴρ εἴσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ

294. ἐκάλει] ἐβόα fuit ἐν ταῖς εἰκαιοτέραις pro πάροιθέ γε.
ἀπὸ τῶν πόλεων. 315. καλαὶ] In plerisque li-

301. πάλαι τόγε fuit ἐν ταῖς bris δειναὶ esse ait schol.

ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστὴρ,
 ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 πάλLEN δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἔκτορι δίφ, 320
 εἰσορόων χρóa καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρóa χάλκεα τεύχη,
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνετο δ' ἣ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος· 325
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχει διὸς Ἀχιλλεὺς,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 ἦριπε δ' ἐν κονίῃς· ὁ δ' ἐπεύξατο διὸς Ἀχιλλεύς 330
 “Ἔκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἔξαναρίζων
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἑόντα,
 νήπιε· τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμεν,
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσαι. σὲ μὲν κύνες ἦδ' οἰωνοὶ 335
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριῶσιν Ἀχαιοί.”

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 “λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων,
 μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλῃς χρυσόν τε δέδεξο, 340
 δῶρα τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “μή με, κύον, γούνων γουνάξω μηδὲ τοκῆων” 345
 αἱ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 ὥμ' ἀπισταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οὔτ' αὖ μ' ἔοργας·
 ὥς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,

324. φαίνετο] φαῖνεν fuit ἐν
τισι τῶν ὑπομνημάτων.

329. ἀθετεῖται.

336. ἐλκήσουσ' αἰκῶς] ἐλκήσουσι
κακῶς Antimachus.

348. ὦς] ὡς Aristarchus.

οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα 350
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτῇ,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.”

Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ 355
 “ ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 φράζεο νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
 ἥματι τῷ ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἐσθλὸν ἔοντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαίῃσι πύλῃσιν.” 360

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη Ἀϊδόσδε βεβήκει,
 ὃν πότμον γούωσα, λιποῦσ' ἄδρουτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηῦδα δῖος Ἀχιλλεύς
 “ τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῆ 365
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἧδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.”

Ἦ ῥα καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τόγ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν 370
 Ἑκτορος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνυτητί γε παρέστη.
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον
 “ ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
 Ἑκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.”

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν
 “ ὦ φίλοι Ἀργεῖων ἡγήτορες ἧδὲ μέδοντες,
 ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅς' οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι, 380

378. ὦ—μέδοντες] Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν Zenodotus.

εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅτιν' ἔχουσιν,
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
 ἢ ἐμένειν μεμᾶσι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἐόντος.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385
 κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος ἄθαιπτος
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρ' ἂν ἔγωγε
 ζωῶσιν μετέω καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἴδαο,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἐταίρου. 390
 νῦν δ' ἄγ' αἰεῖδοντες παιήονα, κυῖροι Ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἔκτορα δῖον,
 ᾧ Τρῶες κατὰ ἄστρῳ θεῶ ὥς εὐχετόωντο."
 Ἡ ρὰ καὶ Ἔκτορα δῖον αἰεκέα μῆδετο ἔργα. 395
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηγε τένοντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βρέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰέρας,
 μᾶστιξέν ρ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην. 400
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κοῦσάλας, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάναει πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησιν
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν αἰεκίσσασθαι ἐῆ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 ὥς τοῦ μὲν κεκόοντο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νῦ μῆτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδούσα.
 ᾤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστρῳ.
 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἦν ἐναλίκιον, ὥς εἰ ἅπαντα 410

388. ζωῶσιν—ὀρώρη] Schol.
 ὅτι "ζῶας ἐν Ἀργείοις φιλοπτολέ-
 μοις μετέω." ubi post ὅτι exci-
 dit Ζηρόδοτος μεταγράφει, vel Ζη-
 νόδοτος ἀντὶ τοῦτου πεποίηκε, vel si-

mile quid.

393. 394. ἀθετοῦνται.

410. ὥς εἰ] ὥς εἰ (i. e. i, quod
significat αὐτῇ) quidam.

- Ἴλιος ὀφρυνέεσσα πυρὶ σμύχαιτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόνωντα,
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον 415
 “σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἷον ἑάσατε, κηδόμενοί περ,
 ἐξελθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἣν πῶς ἡλικίην αἰδέσσεται ἦδ' ἐλεήσει
 γῆρας. καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιοῦδε τέτυκται, 420
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν.
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 ὥς ἐνός, οὔ μ' ἄχος ὅξυ κατοίσεται Ἀΐδος εἴσω, 425
 Ἔκτορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν·
 τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένῳ τε,
 μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἦδ' ἐγὼ αὐτός.”
 ὧς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο 430
 “τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὁ μοι νύκτας τε καὶ ἡμάρ
 εὐχῶλῃ κατὰ ἄστνυ πελέσκειο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
 Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἷ σε θεὸν ὧς
 δειδέχατ'· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα 435
 ζωὸς ἑών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.”
 ὧς ἔφατο κλαίονσ', ἄλοχος δ' οὔπω τι πέπυστο
 Ἔκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν

411. σμύχαιτο Aristarchus.
 Alii igitur σμώχαιτο, ut colligi
 potest ex alio scholio, in quo
 hæc scriptura male Aristarcho
 tribuitur.

416. κηδόμενοι Aristarchus.
 κηδόμενον alii.

431. βείομαι] βήομαι διὰ τοῦ η
 scripsisse dicitur Aristarchus,
 quod significet βιώσομαι. Scri-
 psit igitur βίωμα διὰ τοῦ ἰῶτα,
 ut est in alio codice.

παθοῦσα] τεκοῦσα Aristarchus.

ἡγγεῖλ' ὅττι ρά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
 ἀλλ' ἦγ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο 440

δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
 "Εκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι,
 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445

χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐλελίχθη γυνῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
 ἢ δ' αὖτις δμῶῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηῦδα
 "δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450

αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 στήθεσι πάλλεται ἥτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
 πῆγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 αἶ γὰρ ἀπ' οὗατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα διὸς Ἀχιλλεὺς, 455
 μῶνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίας ἀλεγεινῆς,
 ἢ μιν ἔχεσκ', ἐπεὶ οὐποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἶκων."

"Ὡς φαμένη μεγάρῳ διέσσυτο μαινάδι ἴση, 460
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὅμιλον,
 ἔστη παπτήνας· ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δ' ἐνόησεν
 ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465

τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν,
 ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπυκα κεκρύφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
 κρήδεμνον θ', ὅ ρά οἱ δῶκε χρυσέη Ἀφροδίτῃ 470
 ἥματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκτωρ

ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δέ μιν γαλόφ τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
 αἳ ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 475
 ἀμβληδὴν γούωσα μετὰ Τρωῇσιν ἔειπεν
 “Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰῆ ἄρα γιγνόμεθ' αἶσῃ
 ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
 δύσμορος αἰνόμερον· ὥς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἰῖδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσεαι, Ἐκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὔτος.
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολὺδακρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδ' ὀπίσσω
 ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
 ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικά παιῖδα τίθησιν· 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχευ,
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερφῆν δ' οὐκ ἐδίηνεν. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγὼς καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων
 ‘ἔρρ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,

475. ἄμπνυτο] ἔμπνυτο Aristarchus.

478. κατὰ δῶμα] ἐν οἴκῳ habuerunt αἱ κοινότεραι.

487—499. ἀθετοῦνται.

491. παρειαί] παρειά Aristarchus.

εὔδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἔνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ'
 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν, 505
 Ἄστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλῆσιν καλέουσιν
 οἷος γάρ σφιν ἔρυστο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, νόσφι τοκῆων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,
 γυμνόν· ἀτάρ τινε εἴματ' ἐνὶ μεγάροις κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέφ,
 οὐδὲν σοὶ γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι."
 ὧς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

Ψ.

Ἀθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

ὧς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὼν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεὺς,
 ἀλλ' ὅγε οἷς ἐτάροις φιλοπτολέμοισι μετηῖδα 5
 "Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὅχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσω ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο, 10
 ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες."
 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄμωξαν ἀολλέες, ἥρχε δ' Ἀχιλλεὺς.
 οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἱμερον ᾤρσεν.
 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15

δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἄδινού ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδρουφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου
 “χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισιν”
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην, 20
 Ἑκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένωιο χολωθείς.”

Ἦ ῥα καὶ Ἑκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,
 πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας 25
 ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, λύνον δ' ὑψηχέας ἵππους,
 καδ' δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Λιάκιδάο
 μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἶες καὶ μηκάδες αἰγες 30
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἑφαιστόιο·
 πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.

Αὐτὰρ τόνγε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα 35
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴζον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κέλευσαν
 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν 40
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἅπο βρότον αἱματόεντα.
 αὐτὰρ ὅγ' ἡρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμοσσεν
 “οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσσαν ἰκέσθαι,
 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι 45
 κεῖρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 ἴξεται ἄχος κραδίην, ὅφρα ζωῷσι μετείω.

18. ἀνδρουφόνους Aristarch. ἀν-
 δροφόνου alii.

39. κέλευσαν Aristarchus. κέ-
 λευσεν alii.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στρυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἥωθεν δ' ὄτρυνον, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρά τε σχεῖν ὅσ' ἐπικεκῶς
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφου ἡερόεντα,
 ὅφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.”

50

ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
 ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακκεῖοντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος,
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κεῖτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡϊόνοσ κλύζεσκον·
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
 Ἑκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἡνεμόευσαν.

55

60

ἤλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
 πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ', εἰκυῖα,
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροὶ εἴματα ἔστο·
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “εὔδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 οὐ μὲν μευ ζώντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·

65

70

θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.
 τῇλέ μ' ἐέργουσι ψυχαὶ, εἶδωλα καμόντων,
 οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῷσιν,
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλῃμαι ἀν' εὐρυπυλὲς Αἴδος δῶ.
 καί μοι δὸς τὴν χειρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὔτις
 νίσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.
 οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλὰς ἐζόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στρυγερῇ, ἥπερ λάχε γιγνόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,

75

80

77. οὐ μὲν γὰρ] οὐ γὰρ ἔτι fuit ἐν τισι τῶν πολιτικῶν.

τείχει ὑπο Ἴρῶν εὐηγενέων ἀπολέσθαι.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ' κε πίθῃαι·

μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,

ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφην περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,

εὔτε με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἔξ' Ὀπóεντος

85

ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,

ἥματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,

νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς.

ἔθλα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς

ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·

90

ὥς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτει

[χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ].”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

“τίπτε μοι, ἡθείη κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουθας

καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι

95

πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὡς σὺ κελεύεις.

ἀλλὰ μοι ἄσπον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε

ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο.”

ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν

οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἤντε καπνὸς

100

ῥέχeto τετριγυῖα. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς

χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν

“ὦ πόποι, ἣ ρά τίς ἐστι καὶ εἰν' Αἴῳ δόμοισιν

ψυχὴ καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·

παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο

105

ψυχὴ ἐφειστήκει γοῶσά τε μυρομένη τε,

καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, εἵκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.”

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἴμερον ὥρσε γόοιο·

μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως

ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων

110

81. εὐηγενέων] εὐηφενέων Ari- πλείους τῶν κατ' ἄνδρα.
starchus et Rhianus. 92. ἀθετεῖται.

84. ἐτράφην περ] γρ. ἐτράφημεν.

94. ἡθείη] ὦ θείη Chamæleo.

88. ἀστραγάλοισι χολωθείς] ἀ-
στραγάλησιν ἐρίσσας habuerunt αἱ

106. ἐφειστήκει Aristarchus.

ἐφειστήκει alii.

οὐρῆάς τ' ὥτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
 πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνηρος Ἰδομενῆος.
 οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν· 115
 πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἦλθον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυτίδακος Ἴδης,
 αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 πῖπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ 120
 ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
 ἐλδόμεναι πεδίῳ διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνηρος Ἰδομενῆος.
 καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς 125
 φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἡρίον ἦδὲ οἷ αὐτῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 εἶατ' ἄρ' αἴθι μένοντες ἀλλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὅχεσφιν ἕκαστον 130
 ἵππους· οἱ δ' ὤρυντο καὶ ἐν τεύχεσιν ἔδυνον,
 ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
 πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πέζων,
 μυριοί· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἐταῖροι.
 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ὧς ἐπέβαλλον 135
 κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεὺς
 ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀϊδὸςδε.
 Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
 κάτθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήσον ὕλην.
 ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεὺς· 140

111. τ' omiserunt πολλὰ τῶν διαπλήσσοντες alii.
 ἀντιγράφον.

117. πολυτίδακος Aristarchus.
 πολυτιδάκου alii.

120. διαπλήσσοντες Aristarch.

135. καταείνυσαν Aristarchus.
 καταείνουν alii. Nonnulli κατα-
 είλυν.

στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθώσαν
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον
 “Σπερχεΐ, ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
 κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 σοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγάς, ἔθι τοι τέμενος βωμός τε θυῆεις.
 ὥς ἡρᾷθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.”

145

150

“Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιον
 θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἥμερον ὥρσε γόοιο.
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυν φάος ἡελίοιο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς
 “Ἀτρεΐδῃ—σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσσονται μύθοισι—γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι. τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
 κηδεὺς ἔστι νέκυς· παρὰ δ' οἳ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.”

155

160

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἵσας,
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὔθι μένον καὶ νῆον ὕλην,
 ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάρθυμος Ἀχιλλεὺς
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ ὄρατὰ σώματα νῆει.
 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλην στεναχίζων.

165

170

160. κηδεὺς] κηδεὺς quidam.

οἳ τ' ἀγοὶ] οἳ ταγοὶ Aristarch.

169. δρατὰ] δρατὰ habuerunt

τὰ πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων.

ἐννέα τῶγε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν
 καὶ μὲν τῶν ἐέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς 175
 χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὅφρα νέμοιτο.
 ὦμωξεν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον
 “χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἐκτορα δ' οὔτι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.”

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
 ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
 ἥματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἑλκυστάζων.
 τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
 ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο 190
 σκῆλει· ἀμφὶ περὶ χροά ἵνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.

Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 στας ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἥρᾱτ' ἀνέμοισιν,
 Βορρῇ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ 195
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
 ἐλθέμεν, ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροὶ,
 ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὥκέα δ' Ἴρις
 ἀράων αἰτούσα μετὰγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσσεός ἀθρόοι ἔνδον 200
 εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
 βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ. τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἐ᾽ ἕκαστος·
 ἢ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον
 “οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὀκεανοῖο ρέεθρα, 205

198. ὕλη τε σεύαιτο] ὕλην τε σεύαιντο alii.

Λιθίοπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
 ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἤδ' Ζέφυρον κελαδαινὸν
 ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
 ὅφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἣ ἔνι κεῖται 210
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί."

Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπεβήσето, τοὶ δ' ὀρέοντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κῦμα
 πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην, 215
 ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοίγε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
 φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὤκυσ' Ἀχιλλεὺς
 χρυσεὺς ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 οἶνον ἀφυσσάμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, 220
 ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 ὥς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων,
 νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῇν, ἀδινὰ στεναχίζων. 225

Ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὅντε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἅλα κίδνεται ἡώς,
 τῆμος πυρκαϊῇ ἐμαραίνεται, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων. 230
 Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεὶς
 κλίνῃ κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀλλέες ἡγερέθοντο,
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 ἔζετο δ' ὀρθωθείς καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν 235
 "Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσατ' αἴθλοπι εἴνφ
 πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα

ὅστέα Πατρόκλῳ Μενoitιᾶδῳ λέγωμεν
 εὔ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
 ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
 θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν Ἀῖδι κεύθωμαι.
 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
 ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεῦτεροι ἐν νῆεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε."

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαν αἰθοπι οἶνω, 250
 ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρῃ·
 κλαίοντες δ' ἐτάριοι ἐννέος ὅστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσῇν φιάλῃν καὶ δίπλακα δημῖν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐανῷ λιτὶ κάλυψαν·
 τορνῶσαντο δὲ σῆμα θεμειλιά τε προβάλλοντο 255
 ἀμφὶ πυρῇν· εἴθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχουαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίου. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
 ἵππους θ' ἡμιόνους τε βοῶν τ' ἵφθιμα κάρηνα, 260
 ἥδ' ἐ γυναιῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον.

Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
 καὶ τρίποδ' ὠτῶεντα δυωκαιεικοσίμετρον,
 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν 265
 ἐξέτε' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κνέουσιν·
 αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,

244. ἐγὼν] Schol.: ἐν ἄλλῳ
 "ἰόν."

259 — 261. obeli appicti in
 cod. Marciano. In alio ad v.

259. adscriptum, καὶ παρὰ Ἀρι-
 στάρχῳ· ἡθέτηται τοῦτο.

266. ἐξέτε' Ptolemæus Asca-
 lonita. ἐξετέ' alii.

- πέμπτω δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν. 270
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 “Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἱππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῃ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 ἧ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φεροίμην. 275
 ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
 πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡμιόχοιο, 280
 ἡπίου, ὃ σφωὶν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε, λόεσσας ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τῶγ' ἐσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δέ σφιν
 χαῖται ἐρηρεδάται, τῷ δ' ἐστατον ἀχνυμένω κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅστις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.”
 ὧς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἄγερθεν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐμήλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱὸς, ὃς ἵπποσύνη ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης, 290
 ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγὸν, οὓς ποτ' ἀπήρᾳ
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
 διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἐόν τε Πόδαργον· 295
 τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιᾶδης Ἐχέπωλος
 δῶρ, ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
 τὴν ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν. 300

273. δεδεγμένα] Et sic et δε-
 δεχμένα apud Aristarchum.

287. ἄγερθεν Aristarch. ἔγερ-

θεν alii. In alio scholio ἔγερθεν
 Aristophani tribuitur.

Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτρίχας ὤπλισαθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς, ὑπερθύμοιο ἄνακτος,
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλοιογενέες δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατὴρ δὲ οἱ ἄγχι παραστάς
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ 305
 “Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε, νέον περ ἑόντ', ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκέμεν οὔτι μάλα χρεώ·
 οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσόμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
 βάρδιστοι θεῖιν· τῷ τ' οἷω λοίγι' ἔσεσθαι. 310
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἴσασιν σθένει αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἢ ἐβίηφιν 315
 μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θεὸν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μῆτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνίοχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθὼς
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα, 320
 ἵπποι δὲ πλανώνται ἀνὰ δρόμῳ, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει
 ὅπως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει. 325
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὔου, ὅσον τ' ὄργυι, ὑπὲρ αἴης,
 ἢ δρυὸς ἢ πεύκης. τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,
 λᾶε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
 ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λειὸς δ' ἵπποδρομος ἀμφίς· 330
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τόγε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,

307. ἐδίδαξαν Zenodotus. ἐδί-
 दाξεν Aristarchus.

317. ἐρεχθομένην] ἐεργεμένην alii.
 332. 333. Pro his duobus

καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
 335 ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, εἷξαι τέ οἱ ἡνία χερσίν.
 ἐν νύσση δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
 ὥς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσsetαι ἄκρον ἰκέσθαι
 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
 340 μὴ πως ἵππους τε τρώσης κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσσεται. ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσση γε παρεξέλασσησθα διώκων,
 οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ,
 345 οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνῃ,
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἣ τούς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί·”

“Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῆος ἅψ' ἐνὶ χώρῃ
 ἔξετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν.
 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσασθ' ἵππους.
 ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
 πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδῃ
 Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλος·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 355 τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν ὕστατος αὐτε
 Τυδεΐδης, ὅχ' ἀριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
 στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμνηε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς
 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
 ἀντίθεον Φοῖνικα, ὑπᾶνα πατρὸς ἐοῖο,
 360 ὥς μεμνέωτο δρόμου καὶ ἀληθείην ἀποείποι.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιν μᾶστιγας ἄειραν,

versibus Aristarchus legisse di-
 citur, ἥε σκίρος ἔην· νῦν αὖ θέτο
 τέρματ' Ἀχιλλεύς, ubi metrum
 σκίρος postulat. Apud Eusta-

thium ἢ τόγε σκίρος.

346. Ἀρείονα] Ἀρίονα alii.

361. δρόμου] δρόμους Aristarch.

πέπληγόν θ' ἰμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 ἐσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίοιο,
 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη 365
 ἴστατ' αἰερομένη ὥστε νέφος ἤε θύελλα,
 χαῖται δ' ἔρρώντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλνατο πουλυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' αἶξασκε μετήορα. τοὶ δ' ἐλατῆρες
 ἕστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου 370
 νίκης ἰεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κούιοντες πεδίοιο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 ἀψ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθῃ δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα 375
 αἰ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρῳίοι, οὐδέ τι πολλὸν ἀνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἴκτην,
 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμα 380
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
 εἰ μὴ Τυδέος υἱὶ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ρά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο, 385
 οὔνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
 δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν. 390
 ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
 ἵππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἰ δὲ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,

374. ἐφ' Aristarch. ἀφ' editions pleraeq̃ue.

387. οἱ δὲ οἱ Aristarch. οἱ δ' εἰδὶ Ptolemæus Ascalonita.

ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥινάς τε, 395
 θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ 400
 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο
 “ἐμβητον καὶ σφῶϊ· τιταίνετον ὅττι τάχιστα.
 ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐρίζεμεν οὔτι κελεύω,
 Τυδεΐδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ 405
 νῦν ὥρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχεῖν καταχεύῃ
 Αἴθῃ θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
 ᾧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410
 οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὃξεί· χαλκῶ,
 αἱ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα.
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἥδὲ νοήσω, 415
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.”

ὧς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἴψα δ' ἔπειτα
 στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
 ῥωχμὸς ἦν γαίης, ἣ χειμέριον ἅλὲν ὕδωρ 420
 ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
 τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους

405. 406. ἀθετοῦνται.

414. ἐφομαρτεῖτον] Et sic et ἐφομαρτεῖτον scribi notat schol.

417. ὑποδδείσαντες] ὑποδείσαντες ab schol. annotatum Aristarchi scriptura fuit.

420. ῥωχμὸς] ῥωγμὸς Herodianus.

421. ἅπαντα] ἐνερθεν Aristophanes.

422. τῇ] ἢ Aristarchus.

ἐκτὸς ἰδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.

Ἄτρείδης δ' ἔδδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει 425

“Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
στενωπὸς γὰρ ἰδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
μή πως ἀμφοτέρους δηλήσεται ἄρματι κύρσας.”

Ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν
κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἴοντι ἐοικώς. 430

ὅσσα δὲ δίσκου οὔρα καταμαδίῳ πελόνται,
ὄντ' αἰζήδης ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
τόσσον ἐπεδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἄτρείδew· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
μή πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι, 435

δίφρους τ' ἀνστρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίησι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

τὸν καὶ νεικεῖων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
“Ἀντίλοχ', οὐτίς σεῖο βροτῶν ὀλωότερος ἄλλος·
ἔρρ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γ' ἔφαιμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὥς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.” 440

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε
“μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἔστατον ἀχτυμένῳ κῆρ.
φθῆσονται τούτοις πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.” 445

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γένοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίῳ.

πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους· 450
ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ,
τοῖο δ' ἀνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας

ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἥτε μήνη. 455

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

“ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι ἢ καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ' ἡνίοχος ὑδάλλεται· αἱ δέ πιν αὐτοῦ
 460 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
 ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ' οὐ πη δύναμαι ιδέειν· πάντη δέ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν ἅμ' ἐπιδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
 ἢ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδ' ἐδυνάσθη
 465 εὔσχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 ἔνθα μιν ἐκπεσέειν οἶω σὺν θ' ἄρματα ἄξαι,
 αἱ δ' ἐξηράησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
 ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὑμεῖς ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 470 εὔδια γινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδεὸς ἵπποδάμου υἱός, κρατερὸς Διομήδης.”

Τὸν δ' αἰσχυρῶς ἐνέειπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 “Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἀνευθεν
 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δύναι.
 475 οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τισούτων
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκ δέρκεται ὅσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ
 λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 ἵπποι δ' αὐταὶ ἕασι παροίτεραι, αἱ τὸ πάρος περ,
 480 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐλῆρα βέβηκεν.”

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἡΐδα
 “Αἴαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 485 δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδόμεθα ἢ ἐλέβητος,

461. κεῖσε] κείθε Zenodotus et Aristophanes. cod. Marc., in alio παπταίνεται.

471. ἀθετείται.

463. οὐ πη Aristophanes. οὐ πω alii.

479. ἀθετείται.

483. νεῖκος Aristarchus. νεῖκει alii.

464. παπταίνετον] Hæc scriptura Aristarcho tribuitur in

ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὀπότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνώης ἀποτίνων."

ὣς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἰλῆος ταχὺς Δῖας
χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.

καὶ νῦ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν, 490

εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον

"μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,

Δῖαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ὅικεν.

καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε 495

ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης

ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώστεθε ἕκαστος

ἵππους Ἀργείων, οἱ δὲ δεύτεροι εἴ τε πάροιθεν."

ὣς φάτο, Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθε διώκων,

μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι 500

ὑψόσ' ἀειρέσθην ρίμφα πρήσσουντε κέλευθον.

αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ραθάμιγγες ἔβαλλον,

ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε

ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή

γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχὴ κατόπισθεν 505

ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.

στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκιν ἰδρῶς

ἵππων ἕκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,

κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδ' ἐμάτησεν 510

ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,

δοῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναιῖκα

καὶ τρίποδ' ὠτώνεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυνεν ὑφ' ἵππους.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῶς ἤλασεν ἵππους,

κέρδεσσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον· 515

ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.

ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ρά τ' ἄνακτα

ἐλκῃσιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·

493. κακοῖς] ἀναξ scribi præstare annotat schol.

τοῦ μὲν τε ψάουσιν ἐπισσώτρων τρίχες ἄκραι
 οὐραῖαι· ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή 520
 χώρη μεσσηγὺς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
 τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπειτ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἥν
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχης Λίθης· 525
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῷ κέν μιν παρέλασσ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος,
 λείπειτ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
 βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
 ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι. 530
 υἱὸς δ' Ἀδμήτῳ πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἔκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
 στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν 535
 “λοῖσθος ἀνὴρ ἄριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ἐπιεικὲς,
 δευτέρ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδεὸς υἱός.”
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὥς ἐκέλευεν.
 καὶ νύ κέ οἱ πόρεν ἵππον—ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί— 540
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμεΐφατ' ἀναστάς
 “ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελέσσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
 τὰ φρονέων ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω 545
 αὐτός τ' ἐσθλὸς ἔων. ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν
 εὖχεσθαι· τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων.

523. δίσκουρα Aristarchus, Ptolemaeus Ascalonita et plerique. δίσκ' (i. e. δίσκου) οὖρα alii.

527. οὐδ'] ἢ Zenodotus.

533. πρόσσοθεν] ὠκέας Zenodotus.

538. In exemplaribus quibusdam duo versus additi fuerunt, τὰ τρίτα δ' Ἀντίλοχος, τέτρατα ξανθὸς Μενέλαος, | πέμπτα δὲ Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.

εἰ δέ μιν οἰκτεῖρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
 ἥε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.”

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω.
 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπήρῳν,
 χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.”

Ἦ ῥα καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἐταίρῳ
 οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ὄρχετο καὶ οἱ ἔνικεν.
 [Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.]

Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
 Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
 χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν
 Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φάς
 “ Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας.
 ἥσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
 τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.
 ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ,
 μή ποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 “ Ἀντίλοχον ψεύδῃσιν βιησάμενος Μενέλαος
 οἷχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
 ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσω ἀρετῇ τε βίῃ τε.”

548. φίλος] Schol.: αὐτῷ διὰ annotavit schol., qui in libro
 τοῦ σ πασαι εἶχον. φίλον quidam suo χειρὶ habuit.

568. χερσὶ] Hanc scripturam

εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὔτινά φημι
ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580

Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διотреφές, ἣ θέμις ἐστίν,
στας ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἰμάσθλην
χερσὶν ἔχων ῥαδινήν, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλανυες,
ἵππων ἀψάμενος γαίηςχον ἐννοσίγαιον
ὀμυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδῆσαι." 585

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
" ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
οἶσθ' οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις. 590
τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νῦ κεν οἴκοθεν ἄλλο
μεῖζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ σοί γε, διотреφές, ἥματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός." 595

Ἥ ῥα καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
ἰάνθη ὥσεί τε περὶ σταχύνεσσιν ἐέρση
λήϊου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
ὥς ἄρα σοὶ, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
" Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
χωόμενος, ἐπεὶ οὔτι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἡπεροπεύειν. 605
οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
σός τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο·
τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδὲ καὶ ἵππον
δώσω, ἐμήν περ εὐῶσαν, ἵνα γνῶσιν καὶ οἶδε 610

581. ἀθετεῖται.

ἴσχεο. Conf. ad Ω, 518.

587. ἄνσχεο] Schol.: ἐν ἄλλῳ

604. νεοίη] νόημα Antimachus.

ὥς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.”

Ἦ ῥα καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐταίρω
ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανώντα.

Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα
τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον, 615

ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς

“τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν

ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τότ' ἄεθλον 620
αὐτῶς· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται, οὐδὲ παλαίσεις,

οὐδέ τ' ἀκοντιστὴν ἐσδύσεται, οὐδὲ πόδεσσιν
θεύσεται· ἥδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.”

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 625

“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες

ἄμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη

ὥς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630
Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·

ἐνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένητ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἦνοπος υἱόν,
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635

Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἑόντα,
δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.

οἰοσὶν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,

οὔνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφει λείπετ' ἄεθλα. 640
οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,

622. ἐσδύσεται Aristarchus. ἐν- pturas memorat scholiasta, ὑπά-
δύσεται alii. ζει, ἰκάνει et ἔπεισι.

623. ἐπείγει] Tres alias scri- 635. πάλῃ] πάλην Aristarchus.

ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὃ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν. 645

ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖζε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἥτορ,
 ὥς μεν αἰὲ μέμνησαι ἐνῆος, οὐδέ σε λήθω
 τιμῆς ἥστέ μ' ἔοικε τιτιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν." 650

ὣς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
 ἄχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαι.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἀεθλα·
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδῃσ' ἐν ἀγῶνι
 ἐξέτε' ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι 655

τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 "Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
 ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν. ᾗ δέ κ' Ἀπόλλων 660
 δώῃ καμμοίνην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον."

ὣς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἡΰς τε μέγας τε
 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἑπειδός, 665
 ἄψατο δ' ἡμίονου ταλαεργοῦ φώνησέν τε

"ἄσσουν ἴτω ὅστις δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
 πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὖχομαι εἶναι ἄριστος.
 ἦ οὐχ' ἄλῃς ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν 670
 ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺ χροῖα τε ῥήξω σύν τ' ὅστέ' ἀράξω.
 κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὔθι μενόντων,
 οἷέ κ' ἐμιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα." 675

ὦς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηιστίεος υἱὸς Ταλαϊονίδας ἀνακτος,
 ὅς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας. 680
 τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
 θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας ἑυτμήτους βοῶς ἀγραύλοιο.
 τῷ δὲ ζωσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 685
 ἅντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῆσιν ἅμ' ἅμφω
 σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.
 δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἑπειὸς,
 κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690
 ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέῳ ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 θίν' ἐν φυκίοεντι, μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν,
 ὥς πληγεῖς ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ μεγάλθυμος Ἑπειὸς
 χερσὶ λαβὼν ἄρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, 695
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πῶδεςσιν
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 καδ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσιν τῶν Ἀχαιοῖ·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναικ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τῶν δέ ἐτεσσαράβοιον. 705
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 “ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.”
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολὺμήτις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.

ζωσαμένω δ' ἄρα τώγε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710

ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβίτην χερσὶ στιβαρῇσιν

ὥς ὅτ' ἀμείβοντες, τοῦστε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,

δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.

τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν

ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς, 715

πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους

αἵματι φοινικέεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ

νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.

οὗτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὐδὲ τε πελάσσαι,

οὗτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἷς Ὀδυσῆος. 720

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,

δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας

“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

ἦ μ' ἀνάειρ, ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.”

ᾠς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς· 725

κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα,

καὶ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσιν Ὀδυσσεὺς

κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θεῦντό τε θάμβησάν τε.

δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' αἶρεν, 730

ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω

πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίη.

καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,

εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν

“μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν· 735

νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες

ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.”

ᾠς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο,

καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα, 740

721. εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς] A mutatum notat schol.
quibusdam in εὐκνήμιδες Ἀχαιοί 731. ἐν] ἐν Leptines.

ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 χάνθανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡeroειδέα πόντον,
 στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θῶαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν

745

Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδῃς Εὐνυος.

καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἐτάροις,
 ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ,
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λισσῆϊ· ἔθηκεν.

750

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 “ ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.”

ὥς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός,
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.

755

[στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]

τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὥρνυτο διὸς Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζῶνοιο

760

στήθεός ἐστι κανὼν, ὄντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
 πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὕπισθεν
 ἶχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·

καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ' αὐτμένα διὸς Ὀδυσσεὺς
 αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἰεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.

765

ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι οὐ κατὰ θυμόν

“ κλῦθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθέ ποδοῖν.”

770

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυνὴ δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθευ.

753. πειρήσεσθε] πειρήσεσθον 759. ἔκφερ' Ὀϊλιάδης] ἔκθορ' ὁ
 Zenodotus. Ἰλιάδης (codex Ὀϊλιάδης) Zenodot.

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξασθαι ἄεθλον,
 ἐνθ' Αἴας μὲν ὀλισθε θέων—βλάψεν γὰρ Ἀθήνη—
 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνην πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πλήτο στόμα τε ρῖνάς τε.

775

κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῶν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 στῇ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν
 “ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὥς Ὀδυσῆϊ παρίσταται ἥδ' ἐπαρήγει.”

780

ᾧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺν γέλασσαν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λισσθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον
 μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 “εἰδόσιν ὕμῳ ἔρέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.

785

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων·
 ὦμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδῆσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.”

790

ᾧς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 τὸν δ' Ἀχιλλεὺς μῦθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
 “Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
 ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.”

795

ᾧς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπήγυρα.
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 “ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 τεύχεα ἐσσαμένῳ, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
 ἀλλήλων προπάραιθεν ὀμίλου πειρηθῆναι.

800

ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρῶα καλὸν,
 ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
 καλὸν Θρηίκιον, τὸ μὲν Ἄστεροπαῖον ἀπηύρων
 τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων
 [καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.]” 810

ὦς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἂν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο, κρατερὸς Διομήδης.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην
 νύξ', οὐδὲ χρὸ' ἴκανε· ἔρυτο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ·
 Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλιο 820
 αἶεν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκκῆ.
 καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοὶ
 παυσταμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι. 825

Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχώνων,
 ὃν πρὶν μὲν ρίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφυε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν 830
 “ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς

805. 806. Hos versus sic
 scripsit Aristophanes, ὀππότερός
 κε πρόσθεν (κεν πρῶτος apud Eu-
 stathium) ἐπιγράψας χρῶα καλὸν |
 φθῆῃ ἐπευξάμενος διὰ τ' ἔντεα καὶ
 φόνον ἀνδρῶν (ἀνδρός Eustath.)

806. ἀθετεῖται, quod ab Ari-
 starcho factum esse in alio
 scholio narratur.

810. ἀθετεῖται.

824. 825. ἀθετοῦνται, præ-
 cunte Aristophane.

χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
παιμὴν οἶδ' ἀρυτὴρ εἶσ' ἰς πόλιν, ἀλλὰ παρίξει.” 835

“Ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἑπειός.
ἐξείης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἑπειός,
ἤκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840

δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς, ὅζος Ἄρης·
τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
[χειρὸς ἅπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.]
ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ· 845
ἣ δέ θ' ἐλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.

Αὐτὰρ ὁ τεξευτῆσι τίθει ἰόεντα σίδηρον, 850
καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
λεπτῇ μηρίνῃ δῆσεν ποδός, ἥς ἄρ' ἀνώγει
τοξεύειν· “ὅς μὲν κε βάλη τρήρωνα πέλειαν, 855
πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἰκόνδε φερέσθω·
ὅς δέ κε μηρίνῃο τύχη, ὄρνιθος ἁμαρτῶν—
ἦσσαν γὰρ δὴ κεῖνος—ὁ δ' οἶσεται ἡμιπέλεκκα.”

“Ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος. 860
κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
Τεύκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὸν
ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
ἀρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὄρνιθος μὲν ἁμαρτε· μέγῃ γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων· 865

843. ἀθετεῖται.

scripturas πόδα et ἥς γὰρ et ὥς

854. ποδός, ἥς ἄρ'] Varias γὰρ memorat schol.

αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεται ὄρνις·
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἷστός.
 ἡ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν, ἡ δὲ παρείθη
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς 870
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οἷστὸν ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
 τῇ ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην, 875
 ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν αἶψ' ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 ἰστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπύργοιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
 ὦκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῇλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
 αἶν δ' ἄρα Μηριόνης πελέεας δέκα πάντα ἄειρεν,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 καδὲ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμινες ἄνδρες ἀνέστην·
 αἶν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 αἶν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 “ Ἀτρεΐδῃ ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἀπάντων 890
 ἧδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
 εἰ σύ γε σᾶ θυμῷ ἐθέλεις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.”

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 895

870. ἐξείρυσε—ἔχεν] ἐπεθήκατ'
 οἷστὸν | τόξῳ· ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν
 editio Massiliensis. ἐξείρυσε Τεύ-
 κρου | τόξον, χερσὶ δ' οἷστὸν ἔχεν

Antimachi editio.

879. λίασθεν] λίασσεν Aristar-
 chus. λίασθη editio Massiliensis.

δᾶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
 Ταλθύδιφ κήρυκι διδου περικαλλὲς αἶθλον.

Ω.

Ἕκτορος λύτρα.

Λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θαῶς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
 ἐσκίδναντ' ἵεναι. τοὶ μὲν δόρπιοι μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδὲ μιν ὕπνος
 ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 5
 Πατρόκλου ποθέων ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἧῦ
 ἧδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγῃ,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων
 τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβεν,
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὔτε 10
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηγῆς· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
 δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θιν' ἀλός. οὐδὲ μιν ἡὼς
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἅλα τ' ἡϊόνας τε.
 ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 Ἕκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθεν, 15
 τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τόνδε δ' ἔασκεν
 ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων,
 καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20
 χρυσεῖῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
 Ὡς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων
 τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,

6—9. ἀθετοῦνται, praeunte Aristophane.

7. ἄλγῃ] ἔργα editiones αἰ δη- μάδεις.

8. πείρων] πειρῶν Pamphilus.

20. 21. ἀθετοῦνται.

αἰγίδι — χρυσεῖῃ] αἰγίδα — χρυ- σείην Aristarchus.

κλέψαι δ' ὁτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργεифόντην.
 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἑρῆ
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκώπιδι Κούρῃ,
 ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 ὃς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
 τὴν δ' ἤνυσ' ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 "σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἑκτωρ μηρί' ἔκκε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἑόντα, σαῶσαι,
 ἧ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
 ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆϊ, θεοὶ, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 ᾧ οὗτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι οὔτε νόημα
 γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὥς ἄγρια οἶδεν,
 ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 εἷξας εἷς' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν
 ὥς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδώς
 [γίγνεται, ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢδ' οὐνῇσιν].
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἱόν
 ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν
 τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὅγ' Ἑκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάριοιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὴν οἱ τόγε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.

25—30. ἀθετοῦνται.

28. ἄτης Aristarchus. In alio scholio ad ἄτης annotatum, ἐν ἄλλῳ "ἀρχῆς."

30. ἀθετεῖ Aristarchus.

πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν] κε-
 χαρισμένα ὡς ἠέμνηε Aristophanes et editiones quaedam τῶν πα-
 λαικῶν.

45. ἀθετεῖται.

μὴ ἀγαθῷ περ εἶντι νεμεσσηθέωμεν οἱ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.”

Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη 55

“ εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἑκτορι θήσετε τιμὴν.

Ἑκτωρ μὲν θνητός τε γυναικῶν τε θήσατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτληα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν, 60

Πηλέϊ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γέενετ' ἀθανάτοισιν.
 πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοὶ, γάμον· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιστε.”

Τῇν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 65

“ Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμιναι θεοῖσιν·
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἑκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
 ὥς γὰρ ἔμοιγ', ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
 οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70

ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν—οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρῃ Ἀχιλλῆος—θρασὺν Ἑκτορα· ἥ γάρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
 ἔφρα τί οἱ εἶπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς 75
 δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἑκτορα λύσῃ.”

ὣς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης
 ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνῃ.
 ἥ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80
 ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα

53. ἀθετεῖται.
 νεμεσσηθέωμεν Aristarchus. νε-
 μεσσηθῶμεν alii.

71—73. ἀθετοῦνται.

71. ἐάσομεν] ἀμήχανον Anti-
 machi editio.

72. ἦ] γρ. εὔ.

ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 εὔρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλιναι θεαί· ἣ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλεν
 85
 φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἀγχού δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
 “ ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.”
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 “ τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
 90
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχρ' ἄκριτα θυμῷ.
 εἴμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἴπῃ.”
 ὧς ἄρα φωνήσασα κάλυμ' ἔλε δῖα θεάων
 κυάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις
 95
 ἤγειτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κύμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν αἰχθήτην,
 εὔρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἑόντες.
 ἣ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
 100
 “ Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν
 καὶ ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὠρεξε πιούσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 “ ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
 105
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
 ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 “ Ἔκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ
 κλέψαι δ' ἠτρύνουσιν ἐϋσκοπον Ἀργειφόντην
 αὐτὰρ ἐγὼ τῷδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω,
 110

82. κῆρα] πῆμα fuit ἐν ἐναις
 τῶν κατὰ πόλεις.

84. εἶαθ' Aristophanes. εἶαθ'
 Aristarchus.

85. ὅς οἱ] ὅς τάχ' Rhiani editio.

86. ἀθετεῖται.

97. ἐξαναβᾶσαι Aristarchus.
 εἰσαναβᾶσαι alii.

109. ἠτρύνουσιν editiones Mas-
 siliensis et Chia. ἠτρύνεσκον alii.

110. προτιάπτω Apollodorus,
 Aretades, Neoteles et Dionysius

αἰδῶ καὶ φιλότῃτα τὴν μετόπισθε φυλάσσω.

αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθῃ καὶ υἱεὶ σφ' ἐπίτειλον.

σκύζεσθαι οἱ εἰπὲ θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων

ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν

Ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν, 115

αἶ κέν πῶς ἐμέ τε δείσῃ ἀπὸ θ' Ἔκτορα λύσῃ.

αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμφῳ μεγάλῃτορι Ἴριν ἐφήσω

λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ."

ᾠς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα, 120

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶψα.

Ἴξεν δ' ἐς κλισίην οὔ υἱέος· ἐν δ' ἄρα τόνγε

εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·

τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευτο. 125

ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,

χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

“τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρῃς ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων

σὴν ἔδαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου

οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι 130

μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη

ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ᾧκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.

σκύζεσθαι σοί φησι θεοὺς, ἐέ δ' ἔξοχα πάντων

ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135

Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.

ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πῶδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

“τῆρ' εἶη ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,

εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει." 140

ᾠς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς

Thrax. προῖάπτω Zenodotus et κῶς. Alii igitur κλισίης.

Aristarchus.

130—132. ἀθετοῦνται, οὐδέ pro

125. κλισίῃ Aristarchus ἐνι- οὔτε scripto v. 129.

πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 Ἴριν δ' ὥτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν
 “βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο
 ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω
 λύσασθαι φίλον νῖον, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἱήνη,
 οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 κῆρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνει
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἧδὲ καὶ αὖτις
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
 τοῖον γάρ οἱ πομπὴν ὑπάσσομεν Ἀργειφόντην,
 ὃς ἄξει εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.”
 “ὦς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
 Ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
 παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραίος
 ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλῇ
 κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
 τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐῆσιν.
 θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
 τῶν μιμνησκόμεναι οἷ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 στῇ δὲ παρὰ Πριάμου Διὸς ἀγγελος, ἧδὲ προσηύδα
 τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρώϊος ἔλλαβε γυῖα·
 “θάρσει, Δαρδανίδη Πριάμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὅσομένη τὸδ' ἰκάνω,
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἀγγελός εἰμι,
 ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἧδ' ἐλεαίρει.

148. οἷον] Schol. : οὔτω διὰ τοῦ ν. cūs alii.

λύσασθαι σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἑκτορα δῖον, 175
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη,
 οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 κῆρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνει
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἥδ' ἐκαὶ αὐτίς
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180
 μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' εἴπεται Ἀργειφόντης,
 ὅς σ' ἄξει εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσσει.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός."

Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ ὅγ' ὕϊας ἅμαξαν ἐύτροχον ἡμιονοίην
 ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηώνετα
 κέδρινον ὑφόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
 ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε
 "δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
 κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν."

Ὡς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ 200
 "ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
 ἔκλευ ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἢ δ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἷος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς

192. κεχάνδει] κεχάνδη Aristarchus. κεκεῖθει editio Massiliensis.

198. ἄνωγεν Aristarchus. ἀνώ-

γει alii.

200. ἀμείβετο] ἀνήρετο (potius ἀνείρετο) Aristarchus.

υῖας ἐξενάριξε· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205

εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὠμηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὐ σ' ἐλέησει,
 οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν
 ἡμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταίῃ
 γιγνομένῳ ἐπένησε λίνῃ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ, 210
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἔων ἀπάνευθε τοκῆων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἂν τιτὰ ἔργα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὐ ἐκακίζόμενόν γε κατέκτα,
 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων 215
 ἐσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἄλεωρῆς.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πριάμος θεοειδής
 “ μή μ' ἐθέλont' ἵεναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτῇ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· οὐδέ με πείσεις.
 εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θυσκόοι ἢ ἱερῆες,
 ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ'—αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην—
 εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἵσα
 τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων, 225
 βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
 ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἶην.”

Ἥ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέφωγεν,
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230
 τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
 ἐκ δὲ δύο αἶθωνας τρίποδας, πῖσυρας δὲ λέβητας,

205. Post hunc versum quidam addiderunt, ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, vel ut est in alio codice, ἄ. π. οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

213. ἂν τιτὰ Apollodorus et

Callistratus. ἄντιτα Ptolemæus Ascalonita.

214. οὐ ἐ] οὔτι editiones αἰκιναι.

215. πρὸ] πρὸς alii.

ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες
 ἔξεσίνην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδὲ νυ τοῦπερ 235
 φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 λίσσασθαι φίλον υἱόν. ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων
 “ ἔρρετε, λωβητῆρες ἐλεγχέες· οὐ νυ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσונτες ; 240
 ἧ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον ; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες·
 ρήϊτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἔγωγε,
 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραιζομένην τε 245
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαῖν' δόμον Ἀΐδος εἴσω.”

Ἥ καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
 σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' υἰάσιν οἷσιν ὁμόκλα,
 νεικεῖων Ἐλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον,
 Πάμμονά τ' Ἀντίφρονόν τε βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην, 250
 Δηΐφοβόν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγανόν·
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν
 “ σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες. αἰθ' ἅμα πάντες
 Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θεῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους 255
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινά φημι λελεῖφθαι,
 Μῆστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωΐλον ἵππιόχαρμην
 Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐφκει
 ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο.
 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται, 260
 ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροῖτυπήησιν ἄριστοι,
 ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσωμεν ὁδοῖο ;”
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν 265

241. ὀνόσασθ' Aristarch. οὐ-
νεσθ' alii.

253. κατηφόνες Aristarchus.
κατηφέες Crates.

ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονεῖην
καλὴν πρωτοπαγῇ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον
πύξινον ὀμφαλόν, εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός·
ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυν. 270
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν εὐξέστω ἐπὶ ῥυμῷ,
πέξῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον,
τρὶς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλαγχῖνα δ' ἔκαμψαν.
ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες εὐξέστης ἐπ' ἀπήνης 275
νῆον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
τούς ῥά ποτε Πριάμφ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμφ ὑπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραίος
αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέστη ἐπὶ φάτνῃ. 280

Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες·
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφιν,
χρυσέφ' ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτῃν 285
στῇ δ' ἵππων προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
“τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὖχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
ἂψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμός
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
ἀλλ' εὖχευ σύ γ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι 290
Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,
αἶτει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας

269. Versus non lectus apud Zenodotum.

292. ταχύν] ἐὼν alii. Hoc nonnullos pro ἀγαθόν (quod εὖν significat) accipere, alios μεταγράφειν εἰς τὸ “ταχύν” (quod nunc

est in omnibus codicibus) annotavit Apollon. de pronom. p. 320. et de syntaxi p. 157, 22. Ex quo colligi potest ἐὼν etiam Aristarcho probatum fuisse.

293. καὶ εὖ] καὶ οὖ Zenodot.

τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπῶλων. 295
εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
νῆας ἐπ' Ἀργείων ἵεναι, μάλα περ μεμαῶτα."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πριάμος θεοειδής 300
"ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω·
ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ."

Ἡ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμῖν ὦτρυν' ὁ γεραιὸς 305
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχουν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο·

εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσφ' ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον 310
οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ἤυδα
"Ζεῦ πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,

δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν ἧδ' ἐλεεινὸν, 315
πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστε σοὶ αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιόν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπῶλων."

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς. 315
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
μόρφων θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.

ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται 320
ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,
τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερὰ· εἷσατο δέ σφιν
δεξιὸς αἶξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες
γῆθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

Σπερχόμενος δ' ὁ γεραιὸς ἐοῦ ἐπεβήσεται δίφρου, 325
ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,

304. ἀθετεῖται. erunt, non ἐὼν, quod annotatum
πρόχουν θ' ἅμα] ταμῖν μετὰ edi- est in scholio.

tio Massiliensis. 316. περκνὸν Ptolemæus Asca-
310. ταχὺν] ἐὼν qui legerunt lonita. πέρκνον Aristarchus.

v. 292., hic τεὸν scribere debu-

τὰς Ἰδαῖος ἔλαννε δαΐφρων· αὐτὰρ ὅπισθεν
ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μᾶστιγι κέλευεν
καρπαλίμως κατὰ ἄστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὡσεὶ θανάτόνδε κίοντα.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίου δ' ἀφίκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,

παῖδες καὶ γαμβροὶ, τὰ δ' οὐ λάθον εὐρύσπα Ζῆν
ἐς πεδίου προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.

αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἤυδα
“Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν

ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλησθα·
βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

ὥς ἄγαγ', ὥς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωναδ' ἰκέσθαι.”

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης.

αὐτίκ' ἐπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα

ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρου ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἡδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·

εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει

ᾧ ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·

τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.

αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε,

βῆ δ' ἰέναι κούρῳ αἰσυμνητῇρι ἐοικῶς,

πρῶτον ὑπηγήτη, τοῦπερ χαριεστάτη ἦβη.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲς Ἴλοιον ἔλασσαν,

στῆσαν ἄρ' ἡμιόους τε καὶ ἵππους, ὅφρα πίσιεν,

ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.

τὸν δ' ἐξ ἀγχιμύλοις ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ

Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε

“φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέεις νόον ἔργα τέτυκται.

ἄνδρ' ὁρώ, τάχα δ' ἅμμε διαρραΐσεσθαι οἶω.

ἄλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἣ μιν ἔπειτα

332. προφανέντε] καταβάντε edi-
tio Chia.

344. ἐθέλει Aristarchus. ἐθέλη
editiones αἰ κοιναί.

γούναυ ἀψάμενοι λιτανεύσμεν, αἴ κ' ἐλέησῃ.”

“Ὡς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δαΐδιε δ' αἰνῶς,
ὄφθαί δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
στῇ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἔλθων, 360
χεῖρα γέροντος ἔλων, ἐξείρετο καὶ προσέειπεν
“ πῆ, πάτερ, ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
οὐδὲ σύ γ' ἔδδειςας μένεα πνεύοντας Ἀχαιοὺς,
οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγυὺς ἔασιν; 365
τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
τοσσὰδ' ὀνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δῆ τοι νόος εἴῃ;
οὐτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακὰ, καὶ δέ κεν ἄλλον 370
σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἴσκω.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής
“ οὕτω πη τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
ὅς μοι τοιόνδ' ἤκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, 375
αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς,
πέπνυσσάι τε νόφ, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκῶν.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης
“ ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380
ἥέ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη,
ἣ ἥδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλεν
σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδευέτ' Ἀχαιῶν.” 385

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής
“ τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκῶν;
ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνίσπες.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης

“πειρᾶ ἔμεῖο, γεραίε, καὶ εἴραι” Ἑκτορα δῖον. 390

τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα, καὶ εὖτ’ ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργεῖους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξείῃ χαλκῷ·
ἡμεῖς δ’ ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι. 395

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ’ ἤγαγε νηὺς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ’ ἔξ εἰμι, πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ.
ἀφνειὸς μὲν ὄγ’ ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ ὥς σύ περ ὦδε,
ἔξ δέ οἱ υἱές ἔασιν, ἐγὼ δέ οἱ ἑβδομός εἰμι·
τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ’ ἔπεσθαι. 400

νῦν δ’ ἦλθον πεδίονδ’ ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
θήσονται περὶ ἄστῳ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
ἀσχαλόωσι γὰρ οἷδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.”

Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής 405

“εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
εἴς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
ἣ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς παῖς, ἥέ μιν ἦδη
ῆσι κυσὶν μελεῖσσι ταμῶν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς.”

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης 410

“ὦ γέρον, οὐπω τόνγε κύνες φάγον οὐδ’ οἰωνοί,
ἀλλ’ ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ
αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτῃ δέ οἱ ἦώς
κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
ἔσθουσ’, αἶ ρά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν. 415

ἣ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἐτάριοι φίλοις
ἔλκει ἀκηδέστως, ἥως ὅτε δῖα φανήῃ,
οὐδέ μιν αἰσχύνει. θοοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν
οἶον ἐρσήεις κεῖται, περὶ δ’ αἶμα νένιπται,
οὐδέ ποθι μιαρὸς· σὺν δ’ ἔλκεα πάντα μέμυκεν, 420
ὅσσ’ ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔηος,
καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.”

Ὡς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ
 “ ὦ τέκος, ἧ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἱναίσιμα δῶρα διδοῦναι
 ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὐποτ' ἐμὸς παῖς, εἴποτ' ἔην γε,
 λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειςον,
 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σύν γε θεοῖσιν,
 ὅφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδew ἀφίκωμαι.”

425

430

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης
 “ πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρέξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
 συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηὶ θεῶν ἢ πεζὸς ὁμαρτέων
 οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσάμενος μαχέσαιο.”

435

440

Ἦ καὶ ἀναίξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους
 καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἧῦ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο
 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὥϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδew ἀφίκοντο
 ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μῶνος ἐπιβλής
 εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
 τῶν ἄλλων Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος
 δὴ ρά τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὥξε γέροντι,

445

450

455

ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε
 “ ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὅπασσεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ᾧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 τύνη δ' εἰσελθὼν λαβε γούνατα Πηλείωνος, 465
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρός καὶ μητέρος ἡυκόμοιο
 λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς.”
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
 Ἰδαῖον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470
 ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
 τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἔζεσκε δίφιλος. ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὔρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθεύατο· τῷ δὲ δὴ οἴω,
 ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, ὅζος Ἄρῃος,
 ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 τοὺς δ' ἔλαβ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στάς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δεινὰς ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κτάνον νῆας.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ 480
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰστροφώντας,
 ὥς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν 485
 “ μνησai πατρός σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου ὥσπερ ἐγὼν, ὅλοφ' ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 καὶ μὲν πού κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες
 τεύρουσ', οὐδέ τίς ἐστιν ἀρῇν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
 ἀλλ' ἦτοι κεῖνός γε σέθεν ζῶντος ἀκούων 490

χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἡματα πάντα
 ἄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίῃθι μολόντα·
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινά φημι λελεῖσθαι.
 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἷες Ἀχαιῶν 495
 ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θυῖρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτοὺς,
 τὸν σὺ πρῶν κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500
 Ἑκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σείῳ, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 ἔτλην δ' οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφόνιοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.”
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὴρ υἱὸς ἴμερον ὥρσε γόοιο·
 ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τῷ δὲ μνησαμένῳ, ὁ μὲν Ἑκτορὸς ἀνδροφόνιοιο
 κλαῖ' ἄδινά, προπάρειθε πιδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθεῖς, 510
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο διῶς Ἀχιλλεὺς,
 [καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἴμερος ἡδ' ἀπὸ γυῖων,]
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὥρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη, 515
 οἰκτεῖρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 “ ἄ δειλ', ἥ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520
 υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.

512. στοναχῇ] στεναχῇ Zeno-
dotus.

514. ἀθετεῖται.

518. κάκ' ἄνσχεο Aristarchus.

Alii igitur aliud quid, velut κα-
κά σῆχο, κάκ' ἄσχεο vel κάκ' ἴσχεο.
Conf. ad. Ψ, 587.

ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἑάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
 οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῦ γόοιο.
 ὧς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
 ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσὶν.
 δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδαι
 δῶρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων·
 ᾧ μὲν κ' ἀμμίξας δοίῃ Ζεὺς τερπικέραννος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγῃ κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ· 530
 ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δοίῃ, λωβητὸν ἔθηκεν
 καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει,
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
 ὧς μὲν καὶ Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
 καὶ οἱ θνητῷ ἔοντι θεὸν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὔτι
 παῖδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδὲ νυ τόνγε 540
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἡδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἑέργει
 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων, 545
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστει μάχαι τ' ἀνδροκτασῖαι τε.
 ἄνσχεο, μῆδ' ἀλιάστον ὀδύρεο σὺν κατὰ θυμόν·
 οὐ γάρ τι πρῆξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔῃος, 550
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής
 “ μῆ μέ πω ἐς θρόνον ἵξε, διστρεφές, ἕφρα κεν” Ἐκτωρ

546. τῶν Aristarch. τῷ alii. riterque haud dubie v. 422. ubi

550. ἔῃος] ἐοῖο Zenodotus, pa- nihil notatum in scholiis.

κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδῆς, ἀλλὰ τάχιστα
 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555
 [πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρᾱν φάος ἡέλιοιο]”.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560
 “Ἐκτορά τοι λῦσαι, Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἤγε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἥβῶν, 565
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδὲ κ' ὄχῃα
 ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
 τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασω
 καὶ ἰκέτην περ ἔοντα, Διὸς δ' ἀλίτῳμαι ἐφετμάς.” 570

“Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὥς ἄλτο θύραζε,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε δύο θεράποντες ἔποντο,
 ἥρως Αὐτομέδων ἦδ' Ἀλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
 τί' Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα, 575
 οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 καὶ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
 ἥρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 καὶ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐϋννητόν τε χιτῶνα, 580
 ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίῃ οἰκόνδε φέρεσθαι.
 δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλείψαι,

556. 557. ἀθετεῖ Aristarchus.
 Post quos qui sequitur 558. ne
 lectus quidem fuit ab gramma-
 ticis Alexandrinis.

557. ἔασας] ἔασας Didymus et
 Hermappias. πρῶτ' ἐλέησας Dio-

nysius Sidonius.

566. φυλάκους] φυλακοὺς Ari-
 starchus.

ὄχῃα Aristarchus, ut videtur.
 ὄχῃας alii.

νόσφιν αἰεράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν,
 μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένην κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρυθείῃ φίλον ἦτορ
 καὶ ἐκατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτῃται ἐφετμάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἦδ' ἐχιτῶνα,
 αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἰείρας,
 σὺν δ' ἔταροι ἦειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.
 ᾧμῶξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 “ μὴ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθῃαι
 εἴν' Αἰδὸς περ ἐὼν ὅτι Ἑκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὗ μοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσ' ἐπέοικεν.”

585

590

595

Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦιε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαϊδάλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
 τοίχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον
 “ υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 ὄψεται αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
 καὶ γάρ τ' ἡὔκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇ περ δῶδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἡβώνοντες.
 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
 χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰσχεάειρα,
 οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆφ'
 φῇ δοιῷ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τῷ δ' ἄρα, καὶ δοιῷ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.

600

605

610

584. χόλον οὐκ ἐρύσαιτο] Schol.: dianus γόν.
 ἐν τισι “κότον οὐ κατερύκει.” κότον 594. 595. ἀθετοῦνται.
 in alio scholio Rhiani lectio es- 604. υἱέες] γρ. υἱεῖς.
 se dicitur. Alii κόπον, Hero-

ἥ δ' ἄρα σίτου μνήσας, ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεῶν ἔμμεναι εὐνάς
 615
 νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο.
 ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δι'ε γεραιέ,
 σίτου. ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
 "Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται."

620

Ἥ καὶ ἀναΐξας οἷν ἄργυφον ὤκυσ' Ἀχιλλεύς
 σφάξ'. ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὔ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 625
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμας' Ἀχιλλῆα,
 630
 ὅσσοις ἔην οἶός τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἐφέκει·
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὅψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρώντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής
 "λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφεῖς, ὅφρα κεν ἦδῃ
 635
 ὕπνω ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμὸν,
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 640
 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἶθοπα οἶνον
 λαυκανίης καθήκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην."

Ἥ ῥ', Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
 δέμνι ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ

614—617. ἀθετοῦνται.

636. ταρπώμεθα] παυσώμεθα Aristarchus.

πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 αἷψα δ' ἄρα στορέσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “ ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουλευφόρος, οἷτε μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστίν·
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἑκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτὸς τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής
 “ εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἑκτορι δῖφ,
 ᾧ δέ κε μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θεῖης.
 οἶσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἄξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
 ἐνῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοοῶμεν,
 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός,
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιομεν,
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴπερ ἀνάγκη.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 “ ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κελεύεις·
 σήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον ὅσσον ἄνωγας.”

Ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλλαβε δεξιτερὴν, μή πως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
 αἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὔδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρῃος.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ

663. δὲ] γὰρ Aristarchus.

εὔδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
 ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς. 680

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 “ὦ γέρον, οὗ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὔδεις
 ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσας, πολλὰ δ' ἔδωκας· 685
 σείῳ δέ κε ζωῷ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
 παῖδες τοῖ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
 γνῶη σ' Ἀτρεΐδης, γνῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.”

ᾧ ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευῖξ' ἵππους ἡμιόνους τε, 690
 ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 [Ξάνθου δινηέντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ἡὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, 695

οἳ δ' εἰς ἄστνυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμιόνους δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ, ἱκέλῃ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν, 700
 ἐσταότ' ἐν δῖφρῳ, κήρυκά τε ἀστνυβοώτῃν·

τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν·
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστνυ
 “ὦψεσθε, Τρῶες καὶ Τρῳάδες, Ἐκτορ' ἰόντες,
 εἴ ποτε καὶ ζῶντι μάχης ἐκ νοστήσαντι 705
 χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.”

ᾧ ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνήρ
 οὐδέ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἴκετο πένθος·
 ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

701. ἐσταότ'] ἐστεῶτ' Aristarchus.

704. ὦψεσθε] ὦψασθε Zenodot.

πρῶται τόνγ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710
 τιλλέσθην, ἐπ' ἅμαξαν εὐτροχον αἶξασαι,
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα
 "Ἐκτορα δακρυχέοντες οὐδύροντο πρὸ πυλάων,
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηΐδα 715
 "εἴξατέ μοι οὐρέϋσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε."

ὧς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἷξαν ἀπήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἷσαν αἰοιδούς 720
 θρήνων ἐξάρχους, οἵτε στινόμεσσαν αἰοιδὴν
 οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῇσιν δ' Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 "Ἐκτορος ἀνδροφόνειο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 "ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην 725
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πᾶις δ' ἔτι νήπιος αὐτως,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἦβην ἴξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται· ἥ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅστε μιν αὐτὴν
 ῥύσκει, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα, 730
 αἱ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσιν,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἥ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔψαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
 ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἥ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψει χεῖρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον, 735
 χωόμενος, ᾧ δὴ που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἐκτωρ
 ἢ πατέρ', ἧ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 "Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν οὐδ' ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῖ λυγρῇ·
 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν οὐδύρονται κατὰ ἄστρ, 740
 ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,

“Εκτορ· ἐμὶ δὲ μάλιστα λελείπεται ἄλγεα λυγρά.
οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χειῖρας ὄρεξας,
οὐδὲ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ
μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δακρυχέουσα.”

745

“Ὡς ἔφατο κλαίουσ’, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

τῇσιν δ’ αὖθ’ Ἑκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο

“Εκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,

ἥ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·

οἱ δ’ ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.

750

ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμούς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

πέρνασχ’, ὄντιν’ ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,

ἐς Σάμον ἔς τ’ Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·

σεῦ δ’ ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκεϊ χαλκῷ,

πολλὰ ῥυστάζεσκεν εὐὸ περὶ σῆμ’ ἐτάριοιο,

755

Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ’ ὥς.

νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν

κεῖσαι, τῷ ἵκελος ὄντ’ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.”

“Ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ’ ἀλίσστον ὄρινεν.

760

τῇσι δ’ ἐπειθ’ Ἑλένη τριτάτῃ ἐξῆρχε γόοιο

“Εκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,

ἥ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,

ὅς μ’ ἄγαγε Τροίηνδ’ ὥς πρὶν ὥφελλον ὀλέσθαι.

ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδ’ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστὶν

765

ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·

ἀλλ’ οὐπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ’ ἀσύφηνον·

ἀλλ’ εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτει

δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,

ἢ ἐκυρή—ἐκυρὸς δὲ πατὴρ ὥς ἡπιος αἰεὶ—

770

ἀλλὰ σὺ τόνγ’ ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,

[σῇ τ’ ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.]

τῷ σέ θ’ ἅμα κλαίω καὶ ἐμ’ ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·

οὐ γὰρ τίς μοι ἔτ’ ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ

ἥπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.” 775

Ὡς ἔφατο κλαίονσ’, ἐπὶ δ’ ἔστενε δῆμος ἀπείρων.

λαοῖσιν δ’ ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν

“ ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδὲ τι θυμῷ

δείσῃτ’ Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἥ γὰρ Ἀχιλλεὺς

πέμπων μ’ ὧδ’ ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν, 780

μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡώς.”

Ὡς ἔφαθ’, οἱ δ’ ὑπ’ ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε

ζεύγνυσαν, αἶψα δ’ ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἡγερέθοντο.

ἐνὶ νῆμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·

ἀλλ’ ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φαεσίμβροτος ἡώς, 785

καὶ τότε ἄρ’ ἐξέφερον θρασὺν Ἑκτορα δακρυχέοντες,

ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ’ ἔβαλον πῦρ.

Ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

τῆμος ἄρ’ ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἑκτορος ἔγρετο λαός.

[αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ἡγερθεν ὁμηγερέες τ’ ἐγένοντο,] 790

πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαν αἰῶπι οἶνον

πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα

ὁστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ’ ἔταροί τε

μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.

καὶ τάγε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες, 795

πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·

αἶψα δ’ ἄρ’ ἐς κοίλῃν κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὕπερθεν

πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν·

ρίμφα δὲ σῆμ’ ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,

μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί. 800

χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα

εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ’ ἐρικυδέα δαῖτα

δώμασιν ἐν Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος.

Ὡς οἷγ’ ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἱπποδάμοιο.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

In *Odyssea* nuper edita 1, 341. et 13, 255. αἰεὶ ἐνὶ] Recta scriptura αἰὲν ἐνὶ est. Nam ubi brevi syllaba opus est non diphthongum corripunt epici, sed altera forma αἰέν utuntur. Eodem errore vulgo αἰεὶ ἐμήν Il. 9, 322. Recte vero αἰέν in locis similibus, velut Il. 11, 154. 178. 784. 13, 357. 386. 23, 821.

1, 351. 352. ἐπικλείουσ'—ἀκουόντεσσι] Veram lectionem ἐπιφρονέουσ'—ἀϋόντεσσι ex Platone restitui supra p. vi. Vulgatum est etiam ap. Longin. Fragm. 3, 1. p. 160. ed. Weisk.: sed duo tamen codices (v. Weisk. p. 628.) ἀϋόντεσσι. Productæ syllabæ secundæ aliud exemplum fortasse fuit in loco poetæ ex quo glossam αἰόις sumsit Hesychius.

2, 36. et 9, 377. Πεισίστρατον et ἀναδύη errores typothetæ pro Πεισίστρατος et ἀναδύη (optativo modo).

9, 302. et 19, 480. χεῖρ'] Male excusum pro χεῖρ' (i. e. χεῖρί).

In annotationibus adde 1, 24. οἱ μὲν—οἱ δ'] ἡμὲν—ἡδ' Crates ap. Strabon. 1. p. 30. 31. (conf. 2. p. 103.) 5, 290. ἐλάαν] γρ. ἐάαν: v. schol. Il. N, 315.

8, 20. ἐνῆέα] 'Ενῆέα, nomine proprio, Zoilus ap. schol. Il. P, 204. 10, 465. πέποσθε—πέπασθε] Corrige πέπασθε—πέποσθε.

Vid. ad Il. 3, 99. 15, 251. νοθεύεται: v. schol. Il. γ, 235.

PA
4019
A2
1856

Homerus
Ilias

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
